

BIULETYN INFORMACYJNY

POLITECHNIKI LUBELSKIEJ

1(15)/2006 INAUGURACJA ROKU AKADEMICKIEGO 2005/2006

AULA IMIENIA
PAPIEŻA JANA PAWŁA II

AULA IMIENIA
PAPIEŻA JANA PAWŁA II

Drodzy Czytelnicy,

Ostatnio w jednej z gazet znalazł się artykuł zatytułowany „Zmieniaj się lub giń!”. Zmiana staje się kwestią przetrwania, decyduje o naszym być albo nie być, stajemy się „związani ze zmianą”. I dotyczy to także obszaru edukacji. Uczelnie funkcjonują obecnie w coraz trudniejszym otoczeniu – bardziej wymagającym i nastawionym na podejmowanie nowych wyzwań. Aby więc utrzymać swoją pozycję zmuszone są do ciągłego rozwoju i doskonalenia. O tym, co zostało zrealizowane w ciągu ostatnich lat, a jakie jeszcze zmiany czekają Politechnikę Lubelską, rozmawiamy z Rektorem prof. Józefem Kuczmaszewskim. Nie bez przyczyny pojawił się również artykuł „Zarządzanie wiedzą w procesie wdrażania zmian”. Każdy z pracowników musi sobie uświadomić, że gramy w jednej drużynie i od naszego osobistego zaangażowania, współpracy, otwartości i mobilności zależy przyszłość uczelni. Teraz co innego uznawane jest za nowoczesne, wartościowe i ważne. Fundamentem staje się j a k o ś ć. Jakość, określana przez W. E. Deminga, jako sposób myślenia, który powoduje, że stosuje się i bez przerwy poszukuje najlepszych rozwiązań. Jednak w tej całej sytuacji nie możemy zapominać o zagrożeniach. Jakich? Zapraszamy do lektury wywiadu z dr Anną Szafranek. Poza tym w numerze stałe pozycje dotyczące działalności naukowej, dydaktycznej, artystycznej, sportowej etc.

Redakcja

BUL ETYVN INFORMACYVNY POLITECHNIKI LUBELSKIEJ

1(15)/2006

Wydarzenia.....	2
Kronika rektorska	4
Informacja o pracach Senatu.....	7
Inauguracja roku akademickiego 2005/2006	10
Chcę ten czas jak najlepiej wykorzystać dla dobra uczelni.....	15
Nagrody za działalność naukową.....	18
Projekty badawcze Ministerstwa Edukacji i Nauki.....	18
Nagroda <i>Premium Scientiarum Lublinense</i> dla naszego naukowca.....	19
Delegacja uniwersytetów japońskich w Politechnice Lubelskiej	20
Wielka encyklopedia aktorów i samolotów	21
(...) I dowiaduję się, że jest tyle pytań, na które nie znam odpowiedzi?!.....	23
Co robić w wolnym czasie	27
Kairos czy Chronos.....	28
Z działalności Komisji Chemii Plazmy Niskotemperaturowej Oddziału Lubelskiego PAN	29
Poświęcenie Sztandaru NSZZ Solidarności Politechniki Lubelskiej.....	30
Kolejna wizyta w Japonii.....	31
Uczyć się od innych.....	32
Zarządzanie wiedzą w procesie wdrażania zmian.....	33
Kolejne stypendia doktorskie	37
„Bądź gotowy na 7. Program Ramowy” – Cambridge	38
Inżynier na rynku pracy	39
Fundacja Na Rzecz Nauki Polskiej.....	40
Z życia kół naukowych.....	43
Wydział Mechaniczny	47
Rozwój kadry naukowej Współpraca międzynarodowa Konferencje, seminaria Konferencja – zapowiedź Wydarzenia	
Wydział Elektrotechniki i Informatyki.....	54
Rozwój kadry naukowej Rozwój bazy lokalowej Konferencje, seminaria Konferencja – zapowiedź	
Wydział Inżynierii Budowlanej i Sanitarnej.....	59
Zmiany organizacyjne na wydziale Rozwój kadry naukowej Konferencje Konferencje – zapowiedzi Wydarzenia Biblioteka WIBIS Sacrates/Erasmus	
Wydział Zarządzania i Podstaw Techniki.....	62
Nowości w dydaktyce Konferencje Wydarzenia	
Wydział Inżynierii Środowiska	64
Kongres Inauguracja roku akademickiego 2005/2006 Umiejscowienie Naukowej Sieci Tematycznej Praktyki studenckie na Ukrainie Nagrody, wyróżnienia	
Biblioteka Główna PL.....	67
Studium Języków Obcych.....	73
Studium Wychowania Fizycznego i Sportu	76
Życie studenckie	77
Studenci w walce z HIV/AIDS Studenckie imprezy Trzydzieści lat minęło Gorące lato, pracowita jesień... ...bo coś w szaleństwach jest młodości... Jubileusze, jubileusze... Tych chwil nie da się zapomnieć Podwodny świat „Paskudy” Kolejny złoty medal Jacka Puchacza w kick-boxingu	

Wydarzenia

WRZESIEŃ 2005

4-6 września w Nałęczowie, Centrum Doskonałości Zastosowań Technologii Nadprzewodnikowych i Plazmowych w Energetyce oraz Instytut Podstaw Elektrotechniki i Elektrotechnologii Politechniki Lubelskiej zorganizowały 5. Międzynarodową Konferencję pt. „Napędy i urządzenia elektromagnetyczne w ochronie środowiska ELMECO-5”. Natomiast w dniach 6-7 września 2005 r. odbyły się warsztaty pt. „Technologie plazmowe w ochronie środowiska.”

4-7 września odbył się II Ogólnopolski Kongres Inżynierii Środowiska zorganizowany przez Komitet Inżynierii Środowiska PAN oraz Instytut Inżynierii Ochrony Środowiska Politechniki Lubelskiej przy udziale: wydziałów inżynierii środowiska politechnik polskich, Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Lublinie.

⇒ WIŚ – kongres

4-8 września gościła w Politechnice delegacja japońskich naukowców.

⇒ Delegacja uniwersytetów japońskich

14 września odbyło się posiedzenie Senatu Politechniki Lubelskiej.

15-17 września odbyła się XI krajowa, II międzynarodowa konferencja pt. „Metrologia w technikach wytwarzania”, której organizatorem była Katedra Podstaw Inżynierii Produkcji Politechniki Lubelskiej.

⇒ WM – konferencje

18 września odbył się TRIAL 4x4.

⇒ Z życia kół naukowych

21 września w Politechnice Lubelskiej odbyło się posiedzenie Środowiskowego Kolegium Rektorów Szkół Wyższych Lublina. Przewodniczącym Kolegium w roku akademickim 2005/2006 jest prof. Józef Kuczmazewski, Rektor Politechniki Lubelskiej. Tematem spotkania były sprawy bieżące uczelni wyższych. Członkowie Kolegium rozmawiali również o obowiązującej od 1 września 2005 r. nowej ustawie – „Prawo o szkolnictwie wyższym”.

21 września gościł w naszej uczelni doktor honoris causa Politechniki Lubelskiej prof. dr hab. inż. Michał Kleiber, Minister Nauki i Informatyzacji. Prof. Kleiber wygłosił, w ramach Lubelskiego Festiwalu Nauki, wykład pt. „Krajowy Program Ramowy jako kluczowy element polityki naukowej”. We wprowadzeniu Minister podkreślił, że strategicznym celem polityki naukowej, naukowo-technicznej i innowacyjnej państwa jest budowa gospodarki opartej na wiedzy. Wymaga to jednak ukierunkowania strumienia finansowania badań naukowych i prac rozwojowych na te dziedziny i dyscypliny naukowe, które mają największy wpływ na rozwój społeczny i gospodarczy kraju. Głównym celem Krajowego Programu Ramowego jest ukierunkowanie badań naukowych i prac rozwojowych na zdynamizowanie zrównoważonego rozwoju gospodarczego dla poprawy jakości życia polskiego społeczeństwa – powiedział prof. Kleiber. KPR ma postać trójstopniową o hierarchicznym charakterze, na którą składają się strategiczne obszary badawcze, priorytetowe kierunki badań oraz projekty zamawiane.

PAŹDZIERNIK 2005

4 października zainaugurowany został 53. rok akademicki w Politechnice Lubelskiej.

⇒ Inauguracja roku akademickiego 2005/2006

10 października na Wydziale Mechanicznym odbył się wykład pt. „Biblioteka Uniwersytetu Jaume I – Hiszpania”, który wygłosił dyrektor biblioteki prof. Vincent Falomir del Campo.

⇒ Biblioteka Główna PL

19 października na Wydziale Mechanicznym Politechniki Lubelskiej pan Jose Kobielski, attache do spraw uniwersyteckich przy ambasadzie Francji, wygłosił wykład na temat stypendiów rządu francuskiego oraz studiów we Francji.

18-20 października Biuro Karier Studenckich Politechniki Lubelskiej, w ramach realizacji projektu „Samozatrudnienie

– twoja droga do kariery”, zorganizowało piątą już edycję targów pracy „Inżynier na rynku pracy”. Honorowy patronat nad wydarzeniem tradycyjnie objął Rektor Politechniki Lubelskiej dr hab. inż. Józef Kuczmaszewski, prof. PL.

⇒ Inżynier na rynku pracy

22 października w Filharmonii Lubelskiej odbył się uroczysty koncert Chóru Akademickiego Politechniki Lubelskiej z okazji inauguracji roku akademickiego 2005/2006 oraz jubileuszu 30-lecia zespołu.

⇒ Trzydzieści lat minęło

26 października z inicjatywy Studenckiej Agencji Fotograficznej zrobiona została grupowa fotografia wszystkich chętnych studentów i pracowników Politechniki Lubelskiej. Spotkanie odbyło się przed stołówką uczelni.

LISTOPAD 2005

17 listopada odbyło się posiedzenie Senatu Politechniki Lubelskiej.

27 listopada w Kościele Przemienienia Pańskiego w Lublinie odprawiona została msza święta w intencji zmarłych pracowników i studentów Politechniki Lubelskiej.

29 listopada w obecności Rektora prof. Józefa Kuczmaszewskiego oraz Prorektora ds. kształcenia prof. Andrzeja Wac-Włodarczyka, Komendanta Wojskowej Komendy Lublin-1 ppłk mgr inż. Marek Betiuk dokonał aktu dekoracji medalami Za Zasługi dla Obronności Kraju dr inż. Adama Wasilewskiego, mgr Wiktora Sała oraz mgr Witolda Muszyńskiego.

GRUDZIEŃ 2005

1 grudnia studenci zorganizowali spotkanie w ramach Światowego Dnia AIDS.

⇒ Życie studenckie

1 grudnia odbyło się Mikołajkowe Forum Kół Naukowych.

⇒ Z życia kół naukowych

3 grudnia odbył się turniej mikołajkowy w piłce nożnej.

⇒ Studium Wychowania Fizycznego i Sportu

7-8 grudnia zorganizowana została konferencja naukowa „Historia i współczesność górnictwa na terenie Lubelszczyzny”.

⇒ WIBiS – konferencje

11 grudnia poświęcony został Sztandar NSZZ Solidarność PL.

⇒ Poświęcenie Sztandaru...

15 grudnia odbyło się już siódme z cyklu „spotkań spichlerzowych” w Klubie Forum-Politechnika. Gościem wieczoru był ksiądz dr Alfred Wierzbicki, Prorektor Metropolitalnego Wyższego Seminarium Duchownego w Lublinie, Wicedyrektor Instytutu Jana Pawła II. Zastąpił on chorego księdza prof. dr hab. Tadeusza Stycznia.

21 grudnia w Filharmonii Lubelskiej wykonane zostało „Requiem” Antonina Dwořáka. W koncercie wzięły udział, m.in. połączone Chóry Politechniki Lubelskiej i Akademii Muzycznej w Łodzi. Było to prawykonanie tego dzieła w Lublinie. Znakomity występ naszego Chóru, przy wypełnionej sali koncertowej, był dobrą promocją uczelni.

21 grudnia odbył się tradycyjny opłatek społeczności akademickiej Politechniki Lubelskiej. Na uroczystość przybyli również: Jego Ekscelencja Ksiądz Biskup Ryszard Karpiński, duszpasterze akademicki Politechniki oraz rektorzy państwowych lubelskich uczelni. Po wysłuchaniu okolicznościowego słowa skierowanego przez Księdza Biskupa do społeczności akademickiej Politechniki, pracownicy i studenci składali sobie życzenia, słuchając jednocześnie kolęd w wykonaniu Zespołu Pieśni i Tańca Politechniki Lubelskiej.

29 grudnia odbyło się posiedzenie Senatu Politechniki Lubelskiej.

STYCZEŃ 2006

1 stycznia prof. dr hab. inż. Marek Opielak został mianowany przez Ministra Edukacji i Nauki na stanowisko profesora zwyczajnego.

⇒ WM – rozwój kadry naukowej

3 stycznia w siedzibie Lubelskiego Towarzystwa Naukowego wręczono nagrody najlepszym naukowcom z regionu. Laureatem wyróżnienia naukowego Sertum Scientificum Lublinense 2005 został prof. Adam Bobrowski z Katedry Matematyki Politechniki Lubelskiej za książkę pt. „Functional Analysis for Probability and Stochastic Process”. Wśród wyróżnionych nagrodą honorową był prof. Andrzej Wac-Włodarczyk.

⇒ Nagroda Premium Scientiarum Lublinense...

7-8 stycznia odbyły się mistrzostwa PL grup dziekańskich w piłce siatkowej.

⇒ Studium Wychowania Fizycznego i Sportu

16 stycznia w Akademickim Centrum Kultury „Chatka Żaka” odbył się XV Koncert Noworoczno-Karnawałowy, zorganizowany przez Formację Tańca Towarzyskiego Politechniki Lubelskiej „Gamza”, Akademickie Centrum Kultury UMCS „Chatka Żaka” oraz Stowarzyszenie Miłośników Tańca w Lublinie.

⇒ Jubileusze, jubileusze...

☞

18 stycznia na Politechnice Lubelskiej odbyło się posiedzenie Środowiskowego Kolegium Rektorów Szkół Wyższych Lublina. Członkowie Kolegium postanowili powierzyć koordynację tegorocznego Lubelskiego Festiwalu Nauki Akademii Rolniczej. Na spotkaniu rozmawiano również o legitymacji elektronicznej oraz współpracy wszystkich uczelni w zakresie pozyskiwania środków z funduszy strukturalnych na lata 2007-2013.

☞

19 stycznia w sali widowiskowej ACK „CHATKA ŻAKA” w Lublinie, przy ul. Radziszewskiego 16, odbył się Koncert Noworoczno-Karnawałowy Akademickiego Chóru Politechniki Lubelskiej pod kierownictwem Elżbiety Krzemińskiej, Grupy Tańca Współczesnego Politechniki Lubelskiej pod kierownictwem Anny Żak, Zespołu Pieśni i Tańca Politechniki Lubelskiej pod kierownictwem Hanny Aleksandrowicz i Jacka Szpunara oraz Formacji Tańca Towarzyskiego Politechniki Lubelskiej „GAMZA” pod kierownictwem Piotra Roberta Mochola.

⇒ ...bo coś w szaleństwach jest młodości...

☞

26 stycznia odbyło się posiedzenie Senatu Politechniki Lubelskiej.

Kronika rektorska

- Dnia 7 lipca 2005 r. Rektor wziął udział w uroczystym wmurowaniu aktu erekcyjnego pod rozbudowę gmachu Wojewódzkiej Biblioteki Publicznej im. H. Łopacińskiego w Lublinie.
- Dnia 15 lipca 2005 r. Rektor uczestniczył w spotkaniu, które odbyło się w UMCS, w sprawie utworzenia w Lublinie eksploratorium wiedzy. Według założeń, eksploratorium ma być placówką naukowo-edukacyjną umożliwiającą społeczeństwu dostęp do wysoko kwalifikowanej, nowoczesnej wiedzy.
- Dnia 31 sierpnia 2005 r. Rektor spotkał się z Prorektorem ds. kształcenia dr inż. Adamem Wasilewskim oraz Dziekanami: prof. Andrzejem Niewczasem, prof. Zygmuntem Rutką, prof. Zdzisławem Krzowskim oraz prof. Janem Olchowikiem. Rektor podziękował im za wspólną pracę w kadencji 2002-2005.

Od lewej: profesorowie J. Olchowik, Z. Krzowski, J. Kuczmaszewski, Z. Rutka, A. Niewczas

- Dnia 5 września 2005 r. Rektor wziął udział w uroczystym otwarciu II Kongresu Inżynierii Środowiska, którego organizatorem był Instytut Inżynierii Ochrony Środowiska Politechniki Lubelskiej.
- Dnia 8 września 2005 r. Rektor spotkał się z delegacją przedstawicieli wyższych szkół państwowych i prywatnych z Japonii. Celem wizyty Japończyków było poszerzenie zakresu współpracy z naszą uczelnią oraz nawiązanie nowych kontaktów.

- Dnia 9 września 2005 r. Rektor otworzył posiedzenie komitetu organizacyjnego w sprawie inauguracji roku akademickiego 2005/2006.
- Dnia 14 września 2005 r. Rektor prof. Józef Kuczmaszewski oraz Prorektor ds. kształcenia prof. Andrzej Wac-Włodarczyk spotkali się z obecnym Przewodniczącym Samorządu – Zygmuntem Świciem oraz jego poprzednikiem

- Karolem Malinowskim. Karol Malinowski otrzymał podziękowania za dotychczasową pracę w Samorządzie, natomiast Zygmuntowi Świciowi Rektorzy życzyli sukcesów w pełnieniu nowej funkcji.
- Dnia 15 września 2005 r. Rektor otworzył obrady XI krajowej, II międzynarodowej konferencji pt. „Metrologia w technikach wytwarzania”, której organizatorem była Katedra Podstaw Inżynierii Produkcji Politechniki Lubelskiej.
 - Dnia 17 września 2005 r. Rektor uczestniczył w inauguracji Lubelskiego Festiwalu Nauki połączonego z otwarciem wystawy przygotowanej przez Muzeum Uniwersytetu Jagiellońskiego „Nauki dawne i niedawne”.
 - Dnia 20 września 2005 r. Rektor podpisał, w imieniu Politechniki Lubelskiej, porozumienie o współpracy z MAN STAR Trucks & Buses w Starachowicach. Celem umowy jest m.in. stworzenie warunków dobrego przygotowania absolwentów do pracy w przemyśle oraz ściślejsze dostosowanie realizowanych badań naukowych do wymagań jednostek sektora przemysłowego.
 - Dnia 21 września 2005 r. Rektor przewodniczył posiedzeniu Środowiskowego Kolegium Rektorów Szkół Wyższych Lublina. Tematem spotkania były sprawy bieżące uczelni wyższych. Członkowie Kolegium rozmawiali również o obowiązującej od 1 września 2005 r. nowej ustawie – Prawo o szkolnictwie wyższym. Prof. Józef Kuczmaszewski, Rektor Politechniki Lubelskiej, sprawuje funkcję Przewodniczącego Kolegium w roku akademickim 2005/2006.
 - Dnia 21 września 2005 r. gościem Rektora był doktor honoris causa Politechniki Lubelskiej prof. dr hab. inż. Michał Kleiber, Minister Nauki i Informatyzacji. Prof. Kleiber wygłosił, w ramach Lubelskiego Festiwalu Nauki, wykład pt. „Krajowy Program Ramowy jako kluczowy element polityki naukowej”.
 - W dniach 27-28 września 2005 r. Rektor przebywał z wizytą w Politechnice Wileńskiej im. Gedymina uczestnicząc w święcie uczelni.
 - Dnia 3 października 2005 r. Rektor uczestniczył w inauguracji roku akademickiego 2005/2006 w Akademii Medycznej w Lublinie.
 - Dnia 4 października 2005 r. Rektor spotkał się z prof. Mikołajem Dmytryczenko, Rektorem Narodowego Uniwersytetu Transportowego w Kijowie oraz dr Jurijem Skwarokiem, Dziekanem Wydziału Inżynierii i Pedagogiki z Uniwersytetu Pedagogicznego w Drohobyczy. Goście uczestniczyli w inauguracji roku akademickiego 2005/2006 w naszej uczelni.
 - Dnia 5 października 2005 r. Rektor uczestniczył w inauguracji roku akademickiego 2005/2006 w Politechnice Świętokrzyskiej w Kielcach.
 - Dnia 10 października 2005 r. Rektor wziął udział w uroczystej inauguracji roku akademickiego 2005/2006 w Lubelskim Uniwersytecie Trzeciego Wieku.
 - Dnia 11 października 2005 r. Rektor uczestniczył w inauguracji roku akademickiego 2005/2006 w Wyższej Szkole Przedsiębiorczości i Administracji w Lublinie.
 - W dniach 15-17 października 2005 r. Rektor uczestniczył w pierwszym posiedzeniu Konferencji Rektorów Polskich

Uczelni Technicznych w nowej kadencji (2005-2008). Gospodarzem Konferencji była Akademia Techniczno-Humanistyczna w Bielsku-Białej. W ostatnim dniu Konferencji Rektor wziął udział w inauguracji roku akademickiego 2005/2006, której istotnym elementem było nadanie tytułu doktora honoris causa Akademii Techniczno-Humanistycznej prof. Janowi Krysińskiemu, Rektorowi Politechniki Łódzkiej.

- Dnia 18 października 2005 roku Rektor uczestniczył w konferencji „ACARE Workshop in Poland”, która odbyła się w Wytwórni Sprzętu Komunikacyjnego „PZL-Świdnik” S.A. W sesji pt. „Polski system edukacji lotniczej i przemysł”, Rektor wygłosił referat „Aviation education for industry development” na temat kształcenia lotniczego i jego znaczenia dla przemysłu na przykładzie Politechniki Lubelskiej. Spotkanie zorganizowane zostało pod patronatem ACARE „Advisory Council for Aeronautics Research in Europe” i miało na celu promowanie „Strategic Research Agenda SRA-2” oraz udziału w kolejnym 7. Programie Ramowym Unii Europejskiej.
- Dnia 21 października 2005 r. Rektor uczestniczył w inauguracji roku akademickiego 2005/2006 w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej w Białej Podlaskiej.
- Dnia 22 października 2005 r. Rektor uczestniczył w koncercie Chóru Akademickiego Politechniki Lubelskiej z okazji inauguracji roku akademickiego 2005/2006 oraz jubileuszu 30-lecia zespołu.

- Dnia 24 października 2005 r. Rektor uczestniczył w inauguracji roku akademickiego 2005/2006 w Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie.
- Dnia 25 października 2005 r. Rektor wziął udział w uroczystym otwarciu ogólnopolskiej konferencji naukowej pt. „Przyrodnicza rewitalizacja miast”, zorganizowanej przez Katedrę Architektury, Urbanistyki i Planowania Przestrzennego Wydziału Inżynierii Budowlanej i Sanitarnej Politechniki Lubelskiej.
- Dnia 26 października 2005 r. Rektor uczestniczył w grupowej fotografii wszystkich chętnych studentów i pracowników Politechniki Lubelskiej. Spotkanie odbyło się z inicjatywy Studenckiej Agencji Fotograficznej przed stołówką uczelni.
- Dnia 11 listopada 2005 r. Prorektor ds. kształcenia dr hab. inż. Andrzej Wac-Włodarczyk, prof. PL uczestniczył w obchodach Święta Niepodległości w Lublinie. Obchody Święta 11 Listopada rozpoczęły się mszą świętą w Archikatedrze

Lubelskiej. Następnie odbyły się uroczystości na Placu Litewskim, a po popołudniu miało miejsce spotkanie w Sali Błękitnej Lubelskiego Urzędu Wojewódzkiego.

- Dnia 18 listopada 2005 r. Rektor uczestniczył w spotkaniu podsumowującym Lubelski Festiwal Nauki 2005. Było ono również okazją do rozmów na temat organizacji kolejnego Festiwalu oraz utworzenia Eksploratorium.
- Dnia 23 listopada 2005 r. Rektor wziął udział w spotkaniu Kapituły Konkursu Lubelskiego Orła Biznesu 2005.
- Dnia 25 listopada 2005 r. Prorektor ds. kształcenia dr hab. inż. Andrzej Wac-Włodarczyk, prof. PL oraz Pełnomocnik ds. programów strukturalnych UE dr inż. Dariusz Mazurkiewicz uczestniczyli w spotkaniu z Wiceprezydentem Miasta Lublin prof. Grzegorzem Jaworem, które dotyczyło projektu „Lublin – Miasto Wiedzy”. Prezydent, przedstawiciele szkół wyższych, instytutów naukowych oraz placówek kulturalnych podjęli działania zmierzające do uruchomienia pilotażowego projektu, który w przyszłości stałby się podstawą do dalszych prac w celu uzyskania grantu z UE na budowę Centrum Naukowo-Dydaktycznego w Lublinie.
- Dnia 25 listopada 2005 r. Rektor uczestniczył w 18. Sesji Zgromadzenia Ogólnego Członków Oddziału Polskiej Akademii Nauk w Lublinie, która miała miejsce w Akademii Medycznej w Lublinie.
- Dnia 2 grudnia 2005 r. w stołowce PL odbyło się spotkanie Rektora z osobami odchodzącymi na emeryturę. W spotkaniu uczestniczyli również: Prorektor ds. ogólnych prof. Marek Opielak, Dyrektor Administracyjny mgr inż. Mieczysław Hasiak, Przewodniczący NSZZ „Solidarność” mgr inż. Kazimierz Szpatowicz, Przewodniczący NS ZNP dr inż. Gabriel Szymaniak oraz Przewodniczący Unii Profesorów prof. Wiktor Pietrzyk.

- Dnia 6 grudnia 2005 r. Rektor uczestniczył w posiedzeniu Kapituły Lubelskiej Nagrody Naukowej. Spotkanie odbyło się w Pałacu Czartoryskich.
- Dnia 13 grudnia 2005 r. Rektor uczestniczył w poplenerowej aukcji prac wykonanych przez studentów kierunku architektura i urbanistyka Politechniki Lubelskiej. Organizatorem aukcji było Międzyuczelniane Koło Naukowe Studentów Architektury „MiR”.
- Dnia 20 grudnia 2005 r. Rektor wziął udział w spotkaniu wigilijnym organizowanym przez Lubelską Fundację Rozwoju.

- Dnia 21 grudnia 2005 r. Rektor spotkał się ze społecznością akademicką Politechniki Lubelskiej podczas tradycyjnego opłatka.

- Dnia 21 grudnia 2005 r. Rektor został zaproszony przez Prezydenta Miasta Lublin Andrzeja Pruszkowskiego na tradycyjne spotkanie opłatkowe, które odbyło się w Trybunale Koronnym.
- Dnia 3 stycznia 2006 r. Rektor uczestniczył w spotkaniu w siedzibie Lubelskiego Towarzystwa Naukowego, podczas którego nagrodzono najlepszych naukowców z regionu. Laureatem wyróżnienia naukowego Premium scientiarum Lublinense 2005 został prof. Adam Bobrowski z Katedry Matematyki Politechniki Lubelskiej za książkę pt. „Functional Analysis for Probability and Stochastic Process”. Wśród wyróżnionych nagrodą honorową był prof. Andrzej Wac-Włodarczyk
- Dnia 4 stycznia 2006 r. odbyło się spotkanie Rektora z byłymi Rektorami Politechniki Lubelskiej, podczas którego omawiano bieżące oraz przyszłe sprawy uczelni.

Od lewej: prof. W Sitko, prof. J. Kuczmazewski, prof. W. Krolopp, prof. A. Weroński

- W dniach 12-13 stycznia 2006 r. Rektor uczestniczył w posiedzeniu Konferencji Rektorów Polskich Uczelni Technicznych (KRPUT), której gospodarzem była Wojskowa Akademia Techniczna w Warszawie.
- Dnia 19 stycznia 2006 r. Rektor wziął udział w Koncercie Karnawałowym, podczas którego zaprezentowały się zespoły artystyczne Politechniki Lubelskiej.
- Dnia 19 stycznia 2006 r. Rektor uczestniczył w spotkaniu z Wiceprezesem Narodowego Banku Polskiego, I Zastępcą Prezesa NBP Panem Jerzym Pruskim. Spotkanie odbyło się w Trybunale Koronnym w Lublinie.
- Dnia 25 stycznia 2006 r. Rektor wziął udział w uroczystości wręczenia Medalu Pamiątkowego Województwa Lubelskiego oraz dorocznej Nagrody Kulturalnej Województwa Lubelskiego Panu prof. dr hab. dr. h.c. Wiktorowi Zinowi z okazji jubileuszu 80-lecia urodzin Profesora.

Informacja o pracach Senatu PL

(lipiec 2005 – styczeń 2006)

Przedmiotem obrad były następujące sprawy i zagadnienia:

- uchwalono „Regulamin pracy Senatu Politechniki Lubelskiej na kadencję 2005–2008”,
- powołano przewodniczących komisji senackich w kadencji 2005–2008,
- ustanowiono składy komisji senackich i zatwierdzono ich programy pracy,
- przyjęto do realizacji „Program działania władz rektorskich na kadencję 2005–2008”,
- powołano Komisję Statutową Politechniki Lubelskiej,
- przedstawiono problematykę dotyczącą rozpoczęcia nowego roku akademickiego 2005/2006 oraz wyniki rekrutacji na I rok studiów,
- przyjęto do realizacji „Ramowy program posiedzeń Senatu Politechniki Lubelskiej 2006”,
- wyrażono zgodę na rozpoczęcie prac inwestycyjnych dotyczących „Centrum Badawczo-Rozwojowego Politechniki Lubelskiej”,
- wyrażono zgodę na badanie bilansu przez firmę DORADCA Zespół Doradców Finansowo-Księgowych Sp. z o. o. Grupa Finanse – Servis Lublin na lata 2005, 2006,
- przeprowadzono wybory do Komisji Dyscyplinarnej dla Nauczycieli Akademickich, Komisji Dyscyplinarnej dla Studentów i Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej dla Studentów,
- zaakceptowano wnioski Rady Wydziału Inżynierii Budowlanej i Sanitarnej w sprawach:
 - podjęcia decyzji o przekształceniu Instytutu Budownictwa i Architektury w Instytut Budownictwa,
 - podjęcia decyzji o zniesieniu Katedry Technologii Chemicznej,
- przedstawiono informację dotyczącą uchwały z dnia 28 kwietnia 2005 r. w sprawie warunków i trybu rekrutacji na studia w roku akademickim 2006/2007 dostosowaną do przepisów ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym, uchwałą Senatu Politechniki Lubelskiej z dnia 17 listopada 2005 r.,
- przeprowadzono wybory na stanowisko przewodniczącego i dwóch zastępców przewodniczącego Komisji Dyscyplinarnej dla Nauczycieli,
- przedstawiono informację o prowadzonej działalności wydawniczej w Politechnice Lubelskiej w 2005 r.,
- omówiono stan realizacji na uczelni zadań w zakresie ochrony przeciwpożarowej i przepisów prawa pracy,
- wyrażono zgodę na podpisanie umów o współpracy pomiędzy Politechniką Lubelską a:
 - Politechniką Kijowską,
 - Instytutem Nationale des Sciences Appliquees (INSA) w Lyonie (Francja).

Przyjęto do realizacji uchwały m.in. w sprawie:

- wysokości pensum dydaktycznego, warunków jego obniżania i zasad obliczania godzin dydaktycznych w roku akademickim 2005/2006,
- warunków i trybu rekrutacji na studia oraz zakresu egzaminu wstępnego w roku akademickim 2006/2007 dostosowującą Uchwałę Senatu Politechniki Lubelskiej z dnia 28 kwietnia 2005 r. w sprawie warunków i trybu rekrutacji na studia oraz zakresu egzaminu wstępnego w roku akademickim 2006/2007 do przepisów ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym,
- zatwierdzenia korekty planu rzeczowo-finansowego Politechniki Lubelskiej na 2005 r.,
- zawarcia umowy na realizację projektu RSI EVALLUB pod nazwą: „Wzmocnienie rozwoju zasobów ludzkich w regionach”,
- zmieniającą uchwałę Senatu Politechniki Lubelskiej z dnia 22 stycznia 2004 r. w sprawie ustanowienia Medalu Politechniki Lubelskiej dla najlepszych absolwentów,
- w sprawie gospodarowania środkami na działalność naukowo-badawczą oraz ustalenia narzutów kosztów pośrednich,
- uzupełniającą Uchwałę Senatu Politechniki Lubelskiej z dnia 28 kwietnia 2005 r. w sprawie warunków i trybu rekrutacji na studia w roku akademickim 2006/2007 dostosowaną uchwałą Senatu Politechniki Lubelskiej z dnia 17 listopada 2005 r. do przepisów ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym,
- utworzenia kierunku studiów inżynieria materiałowa na Wydziale Mechanicznym.

Rozpatrzone i zaopiniowane wiele spraw osobowych:

- 1 wniosek w sprawie zatrudnienia na podstawie mianowania na stanowisko profesora zwyczajnego,
- 1 wniosek o powołanie na stanowisko kierownika katedry w związku z nabyciem uprawnień emerytalnych,
- 3 wnioski o mianowanie na stanowisko profesora nadzwyczajnego Politechniki Lubelskiej na czas określony,
- 1 wniosek o mianowanie na stanowisko profesora nadzwyczajnego Politechniki Lubelskiej na czas nieokreślony,
- 2 wnioski o powierzenie pełnienia obowiązków kierownika katedry,
- wniosek w sprawie zatrudnienia mgr inż. Stefana Wójtowicza na stanowisku pełniącego obowiązki Dyrektora Biblioteki Głównej Politechniki Lubelskiej na czas określony.

Wykaz uchwał Senatu PL

1. Uchwała Senatu Politechniki Lubelskiej z dnia 14 września 2005 r. w sprawie uchwalenia „Regulaminu pracy Senatu Politechniki Lubelskiej na kadencję 2005–2008”.
2. Uchwała Senatu Politechniki Lubelskiej z dnia 14 września 2005 r. w sprawie powołania Komisji Statutowej Politechniki Lubelskiej.
3. Uchwała Senatu Politechniki Lubelskiej z dnia 17 listopada 2005 r. w sprawie wyrażenia zgody na rozpoczęcie prac inwestycyjnych dotyczących „Centrum Badawczo-Rozwojowego Politechniki Lubelskiej”.
4. Uchwała Senatu Politechniki Lubelskiej z dnia 17 listopada 2005 r. w sprawie wyboru na badanie bilansu biegłych rewidentów na lata 2005, 2006.
5. Uchwała Senatu Politechniki Lubelskiej z dnia 17 listopada 2005 r. w sprawie zmian organizacyjnych na Wydziale Inżynierii Budowlanej i Sanitarnej (przekształcenie Instytutu Budownictwa i Architektury w Instytut Budownictwa).
6. Uchwała Senatu Politechniki Lubelskiej z dnia 17 listopada 2005 r. w sprawie zmian organizacyjnych na Wydziale Inżynierii Budowlanej i Sanitarnej (zniesienie Katedry Technologii Chemicznej).
7. Uchwała Senatu Politechniki Lubelskiej z dnia 28 kwietnia 2005 r. w sprawie warunków i trybu rekrutacji na studia w roku akademickim 2006/2007 (dostosowana do przepisów ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym, uchwałą Senatu Politechniki Lubelskiej z dnia 17 listopada 2005 r.).
8. Uchwała Senatu Politechniki Lubelskiej z dnia 29 grudnia 2005 r. w sprawie zatwierdzenia korekty planu rzeczowo-finansowego Politechniki Lubelskiej na 2005 r.
9. Uchwała Senatu Politechniki Lubelskiej z dnia 29 grudnia 2005 r. w sprawie zawarcia umowy na realizację projektu RSI EVALLUB pod nazwą: „Wzmocnienie rozwoju zasobów ludzkich w regionach”.
10. Uchwała Senatu Politechniki Lubelskiej z dnia 29 grudnia 2005 r. zmieniająca uchwałę Senatu Politechniki Lubelskiej z dnia 22 stycznia 2004 r. w sprawie ustanowienia Medalu Politechniki Lubelskiej dla najlepszych absolwentów.
11. Uchwała Senatu Politechniki Lubelskiej z dnia 26 stycznia 2006 r. w sprawie gospodarowania środkami na działalność naukowo-badawczą oraz ustalenia narzutów kosztów pośrednich.
12. Uchwała Senatu Politechniki Lubelskiej z dnia 26 stycznia 2006 r. uzupełniająca Uchwałę Senatu PL z dnia 28 kwietnia 2005 r. w sprawie warunków i trybu rekrutacji na studia w roku akademickim 2006/2007 dostosowaną do przepisów ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym, uchwałą Senatu Politechniki Lubelskiej z dnia 17 listopada 2005 r.
13. Uchwała Senatu Politechniki Lubelskiej z dnia 26 stycznia 2006 r. w sprawie utworzenia kierunku studiów inżynieria materiałowa na Wydziale Mechanicznym.

Wykaz zarządzeń Rektora PL

1. Zarządzenie Nr R-36/2005 z dnia 14 września 2005 r. w sprawie zasad odpłatności za wydanie dokumentów dotyczących przebiegu studiów w Politechnice Lubelskiej.
2. Zarządzenie Nr R-37/2005 z dnia 15 września 2005 r. zmieniające Zarządzenie Nr R-34/2005 Rektora Politechniki Lubelskiej z dnia 27 czerwca 2005 r. w sprawie zasad odpłatności za zajęcia dydaktyczne prowadzone w Politechnice Lubelskiej w roku akademickim 2005/2006.
3. Zarządzenie Nr R-38/2005 z dnia 16 września 2005 r. w sprawie stawek wynagradzania za ponadwymiarowo godziny dydaktyczne oraz za zajęcia dydaktyczne i prace dyplomowe wykonywane na rzecz uczelni na podstawie umów cywilnoprawnych.
4. Zarządzenie Nr R-39/2005 z dnia 23 września 2005 r. w sprawie użytkowania służbowych telefonów komórkowych.
5. Zarządzenie Nr R-40/2005 z dnia 12 października 2005 r. w sprawie powołania Zespołu ds. programu Sokrates/Erasmus.
6. Zarządzenie Nr R-41/2005 z dnia 12 października 2005 r. zmieniające Zarządzenie Nr R-12/1999 Rektora PL z dnia 21 lipca 1999 r. w sprawie powołania na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki Instytutu Podstaw Elektrotechniki i Elektrotechnologii.
7. Zarządzenie Nr R-42/2005 z dnia 12 października 2005 r. zmieniające Zarządzenie Nr R-39/1997 Rektora PL z dnia 5 listopada 1997 r. w sprawie zmian organizacyjnych na Wydziale Zarządzania i Podstaw Techniki.
8. Zarządzenie Nr R-43/2005 z dnia 14 października 2005 r. w sprawie powołania Komisji ds. Oceny i Odbioru Wyników Badań Naukowych.
9. Zarządzenie Nr R-44/2005 z dnia 17 października 2005 r. w sprawie powołania Rady Bibliotecznej.
10. Zarządzenie Nr R-45/2005 z dnia 17 października 2005 r. w sprawie powołania Komisji ds. likwidacji odzieży robotycznej i środków ochrony indywidualnej.

11. Zarządzenie Nr R-46/2005 z dnia 17 października 2005 r. zmieniające Zarządzenie Nr R-22/2002 Rektora PL z dnia 19 listopada 2002 r. w sprawie powołania Komisji do brakovania dokumentacji niearchiwalnej.
12. Zarządzenie Nr R-47/2005 z dnia 18 października 2005 r. w sprawie powołania Komisji Likwidacyjnej.
13. Zarządzenie Nr R-48/2005 z dnia 20 października 2005 r. w sprawie powołania Rady Instytutu Fizyki.
14. Zarządzenie Nr R-49/2005 z dnia 24 października 2005 r. w sprawie powołania Zespołu ds. Rekrutacji Beneficjentów Ostatecznych na potrzeby realizacji projektu nr 1/7/2.1 „Osobista Strategia Kariery – doradztwo zawodowe dla studentów PL”.
15. Zarządzenie Nr R-50/2005 z dnia 28 października 2005 r. zmieniające Zarządzenie Nr R-4/2004 Rektora PL z dnia 16 stycznia 2004 r. w sprawie powołania Uczelnianego Zespołu Reagowania Kryzysowego.
16. Zarządzenie Nr R-51/2005 z dnia 3 listopada 2005 r. w sprawie powołania komisji odwoławczych do rozpatrywania odwołań od oceny wyników pracy nauczycieli akademickich.
17. Zarządzenie Nr R-52/2005 z dnia 3 listopada 2005 r. w sprawie powołania pełnomocnika Rektora Politechniki Lubelskiej ds. koordynacji zagadnień związanych z bezpieczeństwem akademickim.
18. Zarządzenie Nr R-53/2005 z dnia 8 listopada 2005 r. w sprawie powołania Odwoławczej Komisji Stypendialnej.
19. Zarządzenie Nr R-54/2005 z dnia 9 listopada 2005 r. w sprawie powołania Rady Centrum Informatycznego Politechniki Lubelskiej.
20. Zarządzenie Nr R-55/2005 z dnia 10 listopada 2005 r. w sprawie powołania Komisji Nagród, Odznaczeń i Wy różnień.
21. Zarządzenie Nr R-56/2005 z dnia 18 listopada 2005 r. w sprawie zmian organizacyjnych na Wydziale Inżynierii Budowlanej i Sanitarnej Politechniki Lubelskiej.
22. Zarządzenie Nr R-57/2005 z dnia 21 listopada 2005 r. w sprawie zmian organizacyjnych na Wydziale Inżynierii Budowlanej i Sanitarnej Politechniki Lubelskiej.
23. Zarządzenie Nr R-58/2005 z dnia 23 listopada 2005 r. zmieniające Zarządzenie Nr R-3/2005 Rektora Politechniki Lubelskiej w Lublinie z dnia 6 stycznia 2005 r. w sprawie zasad postępowania przy udzielaniu zamówień publicznych na Politechnice Lubelskiej.
24. Zarządzenie Nr R-59/2005 z dnia 25 listopada 2005 r. w sprawie powołania Komisji Dyscyplinarnej dla Studentów, Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej dla Studentów oraz Rzeczników Dyscyplinarnych dla Studentów.
25. Zarządzenie Nr R-60/2005 z dnia 28 listopada 2005 r. zmieniające Zarządzenie Nr R-3/2004 Rektora Politechniki Lubelskiej w Lublinie z dnia 15 stycznia 2004 r. w sprawie powołania Komisji Likwidacyjnej Druków Ścisłego Zarchowania.
26. Zarządzenie Nr R-61/2005 z dnia 15 grudnia 2005 r. w sprawie powołania wydziałowych zespołów ds. oceny badań naukowych realizowanych w ramach działalności statutowej finansowanej z dotacji MEiN.
27. Zarządzenie Nr R-62/2005 z dnia 16 grudnia 2005 r. w sprawie powołania Kapituły Konkursowej do Projektu Nr Z/2.06/13/05/U/05/05 pt. „Intensyfikacja transferu wiedzy w regionie poprzez studia doktoranckie”.
28. Zarządzenie Nr R-63/2005 z dnia 16 grudnia 2005 r. zmieniające Zarządzenie Nr R-9/2003 Rektora Politechniki Lubelskiej w Lublinie z dnia 17 marca 2003 r. w sprawie zasad rachunkowości w Politechnice Lubelskiej.
29. Zarządzenie Nr R-64/2005 z dnia 29 grudnia 2005 r. w sprawie powołania Komisji Dyscyplinarnej dla Nauczycieli Akademickich oraz Rzecznika Dyscyplinarnego dla Nauczycieli Akademickich.
30. Zarządzenie Nr R-1/2006 z dnia 2 stycznia 2006 r. w sprawie przewizorium budżetowego w 2006 r.
31. Zarządzenie Nr R-2/2006 z dnia 2 stycznia 2006 r. w sprawie dostosowania nazw stanowisk występujących w strukturze organizacyjnej Politechniki Lubelskiej do przepisów ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym.
32. Zarządzenie Nr R-3/2006 z dnia 6 stycznia 2006 r. zmieniające Zarządzenie Nr R-32/2005 Rektora Politechniki Lubelskiej w Lublinie z dnia 10 czerwca 2005 r. w sprawie wprowadzenia Regulaminu Organizacyjnego Politechniki Lubelskiej.
33. Zarządzenie Nr R-4/2006 z dnia z dnia 10 stycznia 2006 r. w sprawie wprowadzenia „Instrukcji kancelaryjnej”, „Jednolitego rzeczowego wykazu akt” oraz „Instrukcji o organizacji i zakresie działania archiwum zakładowego” Politechniki Lubelskiej.

Wykaz Pism Okólnych

1. Pismo Okólne Nr 3/2005 z dnia 21 listopada 2005 r. w sprawie powołania komisji senackich Senatu Politechniki Lubelskiej.

Inauguracja roku akademickiego 2005/2006

Dnia 4 października 2005 r. zainaugurowany został 53. rok akademicki w Politechnice Lubelskiej.

*

O godz. 9.00 rozpoczęła się msza święta odprawiona w Kościele Przemienienia Pańskiego w Lublinie przez JE Arcybiskupa Józefa Życińskiego.

*

Bezpośrednio po mszy nastąpiło uroczyste nadanie imienia Papieża Jana Pawła II auli na Wydziale Zarządzania i Podstaw Techniki.

Chcielibyśmy, aby każdy kto będzie w tej auli przebywał przypomniał sobie pewne zasady, idee, które głosił swoim życiem Jan Paweł II – powiedział na wstępie Dziekan Wydziału Zarządzania i Podstaw Techniki prof. Jerzy Lipski. Według Rektora Politechniki Lubelskiej prof. Józefa Kuczmaszewskiego ta aula to materialny dowód nieprzemijającej wartości pontyfikatu naszego Wielkiego Papieża.

Rektor wyraził nadzieję, że dla społeczności akademickiej będzie to miejsce duchowym przystankiem, zatrzymaniem się na chwilę refleksji. Jego Ekscelencja Arcybiskup Józef Życiński po poświęceniu pamiątkowej tablicy życzył, aby zgromadzeni w tej auli przy różnych okazjach, odbierali z bogatej osobowości Jana Pawła II to, co inspirujące oraz umieli naśladować papieski styl znaczonego szacunkiem dla człowieka.

*

Natomiast o godz. 11.00 w auli im. Rektora Stanisława Podkowsy na Wydziale Mechanicznym odbyła się uroczystość inauguracyjna.

PRZEMÓWIENIE INAUGURACYJNE JM REKTORA DR HAB. INŻ. JÓZEFA KUCZMASZEWSKIEGO, PROF. PL

Szanowni Państwo!

Rozpoczynając kolejny, 53. już rok akademicki w naszej uczelni, w sposób naturalny myślimy o roku minionym, analizujemy uzyskane efekty i trudności, aby w nadchodzącym roku zapewnić uczelni stabilny rozwój. Myślimy o ważnych wydarzeniach, ale także ludziach, którzy już bezpowrotnie odeszli. W minionym roku akademickim odszedł na zawsze były Rektor naszej uczelni, prof. Iwo Pollo. Odeszli także: prof. Zygmunt Zinowicz, doc. Kazimierz Sobiesiak, Janusz Kępa. Uczcijmy Ich pamięć chwilą ciszy.

Miniony rok akademicki obfitował w ważne wydarzenia. Od 1 stycznia 2005 roku w uczelni funkcjonuje piąty wydział: Wydział Inżynierii Środowiska. To ważny fakt, jednocześnie świadectwo rozwoju uczelni. Wiosną świętowaliśmy 40-lecie Wydziału Inżynierii Budowlanej i Sanitarnej. To z tego wydziału na 40-lecie wyrósł nasz nowy wydział. Nadaliśmy doktoraty honoris causa prof. Henrykowi Hawrylakowi i prof. Stanisławowi Kocańdzie, wybitnym uczonym w dziedzinie budowy i eksploatacji maszyn.

Pomyślnie rozwija się nasz najmłodszy kierunek studiów, architektura i urbanistyka. Pozytywnie przez proces akredytacji przeszedł w minionym roku akademickim kolejny kierunek studiów mechanika i budowa maszyn.

Był to jednocześnie ostatni rok kadencji władz akademickich. Chciałbym serdecznie podziękować wszystkim, którzy w minionej kadencji wraz ze mną dzielili trud zarządzania uczelnią, prorektorom, dziekanom, prodziekanom, członkom Senatu, Samorządowi Studenckiemu, związkom zawodowym. Dziękuję także całej społeczności akademickiej, bez Waszej pracy, identyfikacji z misją i celami uczelni nie zrobilibyśmy tego, co udało nam się zrobić. Był to także rok wyboru nowych władz, dotyczący także mnie, w wymiarze osobistym. Wyrazy zaufania i serdeczności jakich w okresie wyborów doznałem są dla mnie niezwykle zobowiązaniem wobec drogiej mi uczelni i jej społeczności.

Szanowni Państwo!

Rozpoczynamy trudny rok, z wielu powodów. Przede wszystkim zmienia się w znacznym stopniu ustrój szkolnictwa wyższego wynikający z nowego prawa o szkolnictwie wyższym. Brak wielu rozporządzeń do ustawy, *vacatio legis* dla wielu zawartych w niej rozwiązań, konieczność podjęcia pilnych prac nad dostosowaniem statutu uczelni do nowego prawa, czyni ten okres przejściowy bardzo trudnym, a przecież uczelnia musi funkcjonować w sposób nieprzerwany, a jej organy podejmować bieżące i strategiczne decyzje.

Wciąż i nieprzerwanie musimy rozwiązywać fundamentalny problem: jak w warunkach niedostatków finansowych przyspieszać rozwój uczelni, coraz rzetelniej wypełniać misję wobec regionu.

Na rok akademicki 2005/2006 przyjęliśmy na studia stacjonarne 1471 osób, na studia niestacjonarne 794 osoby. Ogółem, według stanu na dzień 15 września 2005 r., wraz z nowoprzyjętymi, mamy 11 734 studentów. Kształcimy na 9 kierunkach studiów w 32 specjalnościach. To jest bardzo duża grupa ludzi, także wyraz atrakcyjności naszej oferty i nadzieja dla Lubelszczyzny i dla Polski.

Jesteśmy jednak świadomi wciąż nowych problemów, ale także szans w sferze edukacji i nauki. Świadomość niezwykle szybkich przeobrażeń w technicznym obszarze rozwoju naszej cywilizacji wyznacza nam na nowo priorytety dla kraju, regionu, uczelni. Świat techniki nieustannie przyspiesza, na naszych oczach dokonuje się kolejna rewolucja techniczna, prowadząca przede wszystkim do globalnych zmian w sferze komunikowania się między ludźmi, a w konsekwencji ogromne zmiany we wszystkich sferach życia. Na uczelniach i ludziach nauki spoczywa dziś wielka odpowiedzialność za przyszłość naszego globu i jego mieszkańców. Aby temu sprostać musimy nieustannie się reformować, aby kreować otoczenie musimy być do tego przygotowani lepiej od innych. To przede wszystkim w naszym środowisku poszukuje się liderów społeczeństwa i gospodarki wiedzy. Niezwykłego wysiłku wymaga dziś obrona kształtowanego przez wieki etosu nauczyciela akademickiego. Nie sprzyja temu wiele zjawisk społecznych, stan finansowania edukacji i nauki, niezdrowa konkurencja na rynku edukacyjnym. Kształcenie inżynierów to zadanie trudne, odpowiedzialne, ale jednocześnie zbyt ważne społecznie, aby pozostawić je własnemu losowi. Ważne społecznie, gdyż właściwie wszystkie sfery naszego życia zdominowane są dzisiaj przez coraz bardziej złożone urządzenia techniczne, których produkcja i obsługa wymagają coraz wyższych kwalifikacji. W przodujących gospodarczo krajach świata już wyraźnie widać wzrost zapotrzebowania na wysokokwalifikowane kadry inżynierskie. Kształcenie takich osób wymaga nieustannego inwestowania we własne kadry. Politechnika musi być dynamiczna w wewnętrznych reformach, coraz efektywniej współdziałać z gospodarką w sferze edukacji. Uczelnie techniczne bardziej od innych muszą przyspieszyć, aby sprostać wymaganiom współczesności. Świadomość tego muszą mieć zarówno uczelnie techniczne, ale także władze w kreowaniu narodowego planu rozwoju na następne lata.

Szanowni Państwo!

W minionym roku akademickim podjęliśmy na niespotykaną dotychczas skalę prace modernizacyjno-remontowe w uczelni. Zakończyliśmy kompleksowy remont Domu Wypoczynkowego w Kazimierzu Dolnym, w następnym miesiącu zakończymy całkowitą przebudowę tzw. „Złotej Hali”, dzięki czemu uzyskamy ponad 1200 m² nowej powierzchni użytkowej, kontynuujemy nadbudowę i rozbudowę Wydziału Zarządzania i Podstaw Techniki, kończymy modernizację stołówki, dostosowujemy domy studenckie do nowych wymagań ochrony przeciwpożarowej, co jest trudnym i kosztownym przedsięwzięciem, kończymy modernizację

auli, w której się aktualnie znajdujemy. W trakcie realizacji jest kompleksowa termomodernizacja 8 dużych obiektów, obejmująca wymianę okien, docieplenie ścian, modernizację sieci ciepłowniczej i tzw. stolarki aluminiowej. Systematycznie kontynuujemy prace w Parku Politechniki, wykonaliśmy parking, boisko do siatkówki plażowej, w trakcie realizacji jest budowa boiska do piłki nożnej, koszykówki i kortu tenisowego. Wykonujemy także wiele prac remontowych o mniejszym znaczeniu, w tym sal dydaktycznych i laboratoriów. Taki zakres prac rodzi wiele problemów, w tym oczywiście finansowych, jednak wierzę, że właściwie wykorzystamy szanse i w tej kadencji wszystkie te prace zostaną ukończone. W istotny sposób zmieni to warunki naszej pracy, przyniesie oszczędności w zużyciu energii cieplnej, poprawi estetykę naszego otoczenia. Jednocześnie pracujemy nad programem użytkowym nowej inwestycji, Centrum Zaawansowanych Technologii Politechniki Lubelskiej, inwestycji, która pomoże Politechnice wejść na najnowocześniejsze ścieżki rozwoju, będzie także niezwykle ważna dla rozwoju regionu.

Szanowni Państwo!

Miniony rok akademicki był dla nas korzystny w obszarze rozwoju kadry. Trzy osoby uzyskały tytuł naukowy, 6 osób stopień naukowy doktora habilitowanego, 22 osoby stopień naukowy doktora. Cieszy aktywność naszych pracowników w aplikowaniu o granty Ministerstwa Nauki i Informatyzacji. W roku 2004 realizowaliśmy 53 projekty badawcze na łączną kwotę 2.263.021 zł. W 2005 roku w ramach pierwszego w tym roku konkursu uzyskaliśmy 13 projektów na kwotę 1.191.800 zł. W 2004 roku realizowaliśmy 5 projektów celowych o wartości 1.001.376 zł oraz 13 projektów SPUB na kwotę 811.790 zł. Szczególnie warto podkreślić jest to, że w 2004 roku realizowaliśmy inwestycje aparaturowe na kwotę 2.708.100 zł. Ten duży wysiłek i determinacja w odnowę naszej aparatury badawczej dobrze rokuje na przyszłość, inwestycje w rozwój badań naukowych a tym samym kadry to nasz największy priorytet. Możemy śmiało powiedzieć, że niektóre nasze laboratoria już dziś posiadają aparaturę na światowym poziomie. Wartość zakupionych środków trwałych w minionym roku przekracza wartość odpisu amortyzacji. To znacznie wzmacnia nasz potencjał badawczy. Uzyskaliśmy bardzo duży postęp w aplikowaniu o projekty badawcze UE, w tym posiadamy status Centrum Doskonałości w zakresie Technologii Nadprzewodnikowych i Plazmowych w Energetyce. W ostatniej kadencji zakończyliśmy realizację lub aktualnie realizujemy granty międzynarodowe o łącznej wartości prawie 3 mln euro. To kwota zbliżona do uzyskanej w tym okresie dotacji na tzw. badania statutowe. To warto podkreślić, postęp w tym zakresie uzyskaliśmy ogromny, myślę, że niewiele jest uczelni które uzyskują więcej środków zarówno ze źródeł krajowych jak i międzynarodowych z wygranych konkursów. Priorytetem jest także wzrost liczby i wartości projektów na bezpośrednie zamówienie gospodarki. To sprawdzian trafności naszej oferty. W roku 2004 zrealizowaliśmy 82 prace na bezpośrednie zamówienie podmiotów gospodarczych.

W ramach Europejskiego Funduszu Społecznego Politechnika Lubelska realizuje 4 projekty, a w ramach Europejskiego

Funduszu Rozwoju Regionalnego 2 projekty. Ich łączny budżet wynosi 10 756 200 zł.

W skrótej formie przekazałem Państwu dość dużo liczb, sądzę jednak, że warto je pokazać, aby uświadomić wszystkim skalę naszej aktywności w pozyskiwaniu środków pozadotacyjnych. Tylko taka aktywność pozwala nam cieszyć się z sukcesów. Ta aktywność pozwala nam także lepiej rozumieć tempo zmian w otoczeniu systemowym nauki. To tempo jest tak duże, że tylko ogromny wysiłek sporej grupy aktywnych ludzi, niestety musimy otwarcie powiedzieć, że nie wszystkich, pozwala naszej uczelni ciągle być w gronie kreatorów postępu, a nie przesuwać się w stronę instytucji tylko transferującej wiedzę powstającą gdzie indziej. To jest wielki problem dla całego Narodu. Czy będziemy należeć do twórców nowoczesnej wiedzy i technologii, czy też coraz bardziej stawać się będziemy biernymi odbiorcami postępu? Coraz biedniejszymi oczywiście, bo taka jest logika rozwoju. Jest charakterystyczne, ale i zdumiewające zarazem, że nauka, niekwestionowany dziś najważniejszy czynnik rozwoju, prawie nie istniała w niedawno zakończonej kampanii wyborczej do parlamentu, bo choć łatwo obronić tezę, że jeszcze nigdy ludzkość tak bezpośrednio i tak wiele nie czerpała z nauki jak obecnie, to w świadomości społecznej, niestety często utrwalanej przez media, nauka i uczeni to ciągle jeszcze sfera budżetowa, nieefektywna i kosztowna. Jeśli nie zmieni się ten stereotyp zgotujemy przyszłym pokoleniom nie najlepszą przyszłość. Warto zauważyć, że trend demograficzny, także konkurencja na rynku edukacyjnym sprawia, że coraz trudniej jest pomnażać dochody. Nasza edukacja musi być lepiej finansowana, jeżeli chcemy poważnie myśleć o wspólnej, europejskiej przestrzeni edukacyjnej, aktualnie dotacja na jednego studenta należy do najniższych w Europie.

Ważnym obszarem naszej aktywności jest szeroko rozumiana współpraca z zagranicą. Traktujemy ją nie jako cel sam w sobie, ale jako naturalny proces uprawiania nauki, dla której wraz z rozwojem coraz doskonalszych sposobów komunikowania się już dawno nie ma granic. Intensyfikujemy tę współpracę. Politechnika podpisała 42 umowy z partnerami

zagranicznymi, z czego 9 zostało podpisanych w ostatnim roku akademickim. Cieszą coraz lepsze efekty tej współpracy, bo to konkretni ludzie a nie instytucje tak naprawdę ze sobą współpracują. W roku akademickim 2004/2005 za granicę wyjechało 355 nauczycieli akademickich, w tym 10 osób na staże naukowe, 298 na konferencje naukowe, 20 osób wyjechało w ramach wymiany międzynarodowej, 27 osób na podstawie umów i porozumień.

Szanowni Państwo!

Ważną rolę w działalności naukowej odgrywa system biblioteczny wraz z informacją naukową. W roku 2004 biblioteczni Politechniki Lubelskiej przybyło 8627 jednostek, w tym 2642 woluminy książek, 965 woluminów czasopism, 5020 jednostek norm. Pracownicy i studenci mogą korzystać z bogatego dostępu on-line do zasobów naukowych na całym świecie.

Przejawem aktywności naukowej jest także organizacja konferencji. W roku akademickim 2004/2005 nasza uczelnia zorganizowała aż 16 konferencji naukowych, w tym 1 kongres oraz ważne konferencje o międzynarodowym zasięgu.

Szanowni Państwo!

Dużą aktywność wykazywały w roku akademickim 2004/2005 nasze zespoły artystyczne. Koncertowały w minionym roku łącznie aż 98 razy, w tym 18 razy za granicą, promując Polskę, Lublin i naszą uczelnię. W ruchu artystycznym uczestniczyło około 500 osób. Studenci uprawiający czynnie sport wzięli udział w około 120 imprezach sportowych, z czego wiele imprez sportowych zostało zorganizowanych na terenie naszej uczelni. Odpowiedzialnego i aktywnego partnera mieliśmy w Samorządzie Studenckim. Zarówno na szczeblu wydziału jak i uczelni samorząd stał na straży interesów braci studenckiej, zorganizował także wiele imprez w sferze kultury, turystyki i sportu akademickiego. Aktywnie pracowały organizacje młodzieżowe i wyjątkowo liczne w naszej uczelni koła naukowe.

Ten w skrócie zarysowany obraz funkcjonowania uczelni w roku akademickim 2004/2005 pokazuje jak ważną jesteśmy instytucją, jak wieloaspektowy jest nasz wpływ na przemiany gospodarcze i kulturowe regionu. Często niestety mam wrażenie, że świadomość tego nie jest niestety powszechna. Wystarczy tylko przez chwilę poważnie pomyśleć jaki byłby Lublin bez naszych uczelni.

W ostatnim okresie jesteśmy świadkami coraz częstszych dyskusji o etyce, dobrych obyczajach, odpowiedzialności za uczelnię i kształconych studentów, zjawiskach patologicznych w nauce i dydaktyce. Niektóre zjawiska społeczne nie dają podstaw do optymistycznych prognoz na przyszłość. Bardzo mnie niepokoi coraz większa społeczna tolerancja dla cwaniactwa, bylejakości, braku elementarnej kultury w relacjach międzyludzkich, czasem dla zwykłego chamstwa. Także brak szacunku dla wiedzy, wykształcenia, autorytetów. O najwyższe stanowiska w strukturach państwa bez żenady ubiegają się często ludzie nie mający żadnych kwalifikacji, także legitymacji moralnej do należytego wywiązywania się z niezwykle odpowiedzialnych zadań. Te negatywne wzorce przenikają także do świata nauki, gdzie uczciwość, prawda i odpowiedzialność to fundament nauki i edukacji. Także

w nas ukształtowało się społeczne przyzwolenie dla postaw wyłącznie roszczeniowych, dla zwykłego okradania uczelni z know-how, budowanego przecież przez lata z trudem i nie małym kosztem, dla zwykłej nierzetelności w edukacji. Niektóre zjawiska w życiu akademickim niepokoją. Załamuje się kształtowany przez wieki etos nauczyciela akademickiego, jako człowieka szanującego prawo, dbającego o dobry wizerunek uczelni, z pasją i konsekwencją realizującego swoją misję kształcenia i poszukiwania prawdy w nauce.

Przyczyn takiego stanu rzeczy jest wiele i nie miejsce tu na ich analizę. Uczelnia to specyficzne dobro społeczne i instytucja użyteczności publicznej. Jeszcze dziś poziom zaufania do profesora uczelni wyższej jest bardzo duży, utracić go jednak łatwo, a wraz z utratą zaufania coraz trudniej będzie nam pełnić misję społeczną. Ta misja naprawdę nie jest sloganem, to ten szczególny etos uniwersytetu i profesora pozwolił przez wieki skutecznie kształtować tożsamość Narodu, jego rozwój i dziedzictwo kultury. Nie możemy tego zmarnować, choć trudno dzisiaj o pomnikowe postawy, to pamiętajmy, nie możemy pozwolić sobie na konformizm, w imię także narodowych i regionalnych celów, także ze względu na szacunek dla chlubnej przeszłości tytułu zawodowego „inżynier.”

Szanowni Państwo!

Negatywne zjawiska społeczne w zakresie poczucia bezpieczeństwa zmuszają nas do podejmowania różnych działań. Podejmujemy działania doraźne takie, jak ochrona obiektów, bardziej systemową i sformalizowaną współpracę z policją, monitoring, budowę ogrodzenia, ale także działania o charakterze długofalowym, ukierunkowane między innymi na kształtowanie kultury życia, modelu konsumpcji, szacunku dla dziedzictwa materialnego Narodu i poszanowania prywatnej własności. Obowiązkiem władz uczelni jest zapewnić młodzieży bezpieczną edukację, pracownikom bezpieczną pracę i ochronę mienia. Z tego obowiązku będziemy chcieli się coraz lepiej wywiązywać, choć proces to niełatwy i kosztowny. Liczę na aktywne współdziałanie w tym zakresie całej społeczności naszej uczelni, wiem, że mogą także liczyć na efektywną współpracę w tym zakresie z duszpasterzami naszej parafii.

Drodzy Studenci!

Politechnika wita Was jak co roku radośnie i jak co roku z nadzieją. Wasza wiedza, umiejętności i doświadczenie to najważniejszy sens naszej pracy. Temu celowi służą nasze sale wykładowe, laboratoria, zasoby informacji, nasza kadra. Jak co roku towarzyszy nam nadzieja, że dla wspólnej, lepszej przyszłości podejmujemy trud kształcenia kolejnego rocznika specjalistów z zakresu szeroko rozumianej inżynierii. Będziecie studiowali w coraz piękniejszej uczelni. Wykorzystajcie tę szansę.

Cieszymy się na nowy rok wspólnej pracy, wspólnej, bo jesteście integralną częścią naszej uczelni. Niech będzie ona dla was miejscem przyjaznym, miejscem, gdzie spotkacie dobro, przyjaźń i wzajemny szacunek, możliwości rozwoju sportowego i możliwości pracy w licznych zespołach kultury studenckiej. Cieszcie się z młodości, cieszcie się z niepowtarzalnych, studenckich lat, pamiętajcie także

o wielowiekowych tradycjach szkół wyższych, strażników najlepszych akademickich tradycji, szacunku i tolerancji. To do Was przede wszystkim kierujemy nasz edukacyjny wysiłek, bo Wasza wiedza, dobre przygotowanie do zawodu, to także nasza pomyślność i pomyślność polskiej gospodarki. Możecie być z Politechniki Lubelskiej dumni, niech sprawą honoru będzie dla Was jednak dbać o jej prestiż, wizerunek, o nasze wspólne mienie. Miejcie odwagę przeciwstawiać się postawom niegodnym studenta Politechniki. Tym, którzy rozpoczynają studia w naszej uczelni chcę przypomnieć, że to dla Was przede wszystkim zabrzmi uroczyste *Gaudeamus*, bądźcie świadomi doniosłości tej chwili, nasze tradycje, wartości, dobre imię, poprzez akt wstąpienia do społeczności akademickiej staną się także wartościami należącymi do Was i kształtowanymi przez Was. Wspólnota akademicka doskonaliłi charakter, wzbogaciła wiedzę i doświadczenia, to kapitał niezwykły, kapitał, który, głęboko w to wierząc, pomoże wam godnie i mądrze żyć.

Szanowni Państwo, Pracownicy i Studenci!

Ten rok jest szczególnie naznaczony postacią Jana Pawła II. Bezpośrednio po mszy świętej auli na Wydziale Zarządzania i Podstaw Techniki uroczystie nadaliśmy Jego Imię, jako materialny ślad po wielkiej duchowej spuściznie Jego Pontyfikatu i narodowych rekolekcjach związanych z Jego odejściem w kwietniu tego roku. W czasie swojej pierwszej pielgrzymki do Ojczyzny, 6 czerwca 1979 roku w Częstochowie mówił między innymi: *Uniwersytet jest wspianym środkiem do celu, instytucja uniwersytetu jest jednym z arcydzieł kultury*. Realizujemy w naszej uczelni swoje ważne życiowe cele, ale szanujemy ją także jak coś najdroższego, jak arcydzieło kultury.

Drodzy Pracownicy Politechniki!

Przyjmijcie na nowy rok akademicki serdeczne życzenia dobrego zdrowia i pomyślności osobistej.

Życzę Wam także satysfakcji z pracy, z budowy uczelni o jakiej wszyscy marzymy, uczelni zasobnej, przyjaznej dla efektywnej pracy i edukacji, Uczelni bezpiecznej, szanowanej przez społeczność regionu, atrakcyjnej dla młodzieży. Dziękuję tym wszystkim pracownikom, których etyczne postawy i poczucie odpowiedzialności za swoją uczelnię stanowią dobry wzór dla innych. Pamiętajcie, choć nie zawsze, a nawet rzadko, za te postawy uzyskuje się gratyfikację materialną, to poczucie przyzwoitości wobec własnej uczelni, której przecież tak wiele zawdzięczamy, ma nieocenioną wartość, a wyrzuty sumienia długo bołą. Złożoność i ogrom zadań, jakie przed nami stoją wymagają zespolenia wysiłków całej naszej społeczności. Potrzebna nam mądrość i skuteczność w zespołowym działaniu, wolność w poszukiwaniu prawdy, ciągłe unowocześnianie kształcenia i rozwój dojrzałej oferty dydaktycznej, potrzebne są doskonalsze efekty w pracy naukowej i wdrożeniach nowych technologii do polskiej gospodarki. To są najważniejsze elementy strategii uczelni. Niech mottem naszej pracy na nowy rok akademicki będą słowa Tadeusza Kotarbińskiego: *Wolność rozkwita w pełni pod strażą rozumu*.

Dziękuję Państwu za uważne wysłuchanie mojego wprowadzenia do dzisiejszej uroczystości.

**PODCZAS INAUGURACJI
POSTANOWIENIEM PREZYDENTA
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
ZOSTALI ODZNACZENI:**

Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski
Prof. dr hab. Ewa Bojar

Złotym Krzyżem Zasługi
Dr inż. Adam Wasilewski
Prof. dr hab. inż. Tadeusz Banek
Dr hab. inż. Czesław Karwat, prof. PL
Mgr Maria Karwat
Teodora Kowalczyk

Srebrnym Krzyżem Zasługi
Mgr Joanna Drozd
Dr inż. Anna Halicka
Mgr Janina Mucha
Dr hab. inż. Janusz Partyka
Dr inż. Jerzy Podgórski
Prof. dr hab. inż. Mirosław Wendeker
Dr inż. Edward Żak
Mgr Marianna Żochowska

Brązowym Krzyżem Zasługi
Mgr Ewa Bień
Anna Ciekot
Ewa Daszczuk
Zygmunt Duda
Dr inż. Elżbieta Jacniacka
Dr inż. Dariusz Mazurkiewicz
Dr inż. Piotr Penkała

**Za szczególne zasługi dla Oświaty i Wychowania Medal
Komisji Edukacji Narodowej otrzymali:**

Dr hab. inż. Jan Kukielka, prof. PL
Mgr Barbara Kuśmiderska
Dr inż. Wiesław Nurek
Dr Teresa Rybka
Dr hab. inż. Stanisław Skowron, prof. PL
Dr inż. Piotr Surmacz
Dr hab. Paweł Żukowski, prof. PL

Doc. dr hab. inż. Jakub Mames, z rąk Rektora, otrzymał **nagrodę Ministra Edukacji Narodowej** za współautorstwo podręcznika akademickiego pt. „Konstrukcje z betonu sprężonego”.

**Odnaki Honorowe „ZA ZASŁUGI DLA WYNALAZ-
CZOŚCI” otrzymali:**

Dr inż. Stefan Fijałkowski
Dr hab. inż. Tadeusz Hejwowski
Prof. dr hab. Lucjan Pawłowski
Dr inż. Zbigniew Ratajewicz
Prof. dr hab. inż. Robert Sikora
Dr inż. Sławomir Szewczyk
Dr Józef Sawa
Dr inż. Wiesław Wójcik
Prof. dr hab. inż. Andrzej Weroński

**Medal Politechniki Lubelskiej dla najlepszego absolwen-
ta otrzymali:**

mgr inż. Adam Kępa – najlepszy absolwent Wydziału Mecha-
nicznego na kierunku mechanika i budowa maszyn
mgr inż. Olga Jabłońska – najlepsza absolwentka Wydziału Elek-
trotechniki i Informatyki na kierunku elektrotechnika
mgr inż. Wiesław Piasecki – najlepszy absolwent Wydziału Elek-
trotechniki i Informatyki na kierunku informatyka
mgr inż. Zbigniew Kowalczyk – najlepszy absolwent Wydziału
Inżynierii Budowlanej i Sanitarnej na kierunku budownictwo
mgr inż. Magdalena Biszek – najlepsza absolwentka Wydziału
Inżynierii Środowiska na kierunku inżynieria środowiska
mgr inż. Tomasz Żminda – najlepszy absolwent Wydziału Zarzą-
dzania i Podstaw Techniki na kierunku zarządzanie i marketing
mgr Marlena Chomiak – najlepsza absolwentka Wydziału Za-
rządzania i Podstaw Techniki na kierunku edukacja techniczno-
informatyczna

Do immatrykulacji przystąpiło 17 studentów:

Wojciech Bubicz
Joanna Dąbrowska
Justyna Dyduch
Norbert Gajda
Michał Goleman
Maksymilian Jastrzębski
Bożena Kalinowska
Karolina Kowalska
Paulina Kozioł
Tomasz Pietras
Artur Podolski
Bartosz Pruszkowski
Paulina Samborska
Adrian Szyszkowski
Paweł Wancerz
Maria Wilgat
Konrad Włodarczyk

**Wykład inauguracyjny pt. „Napędy samochodowe
w erze postnaftowej” wygłosił prof. Mirosław Wende-
ker.**

Podczas wykładu Profesor przedstawił perspektywy roz-
woju klasycznych oraz alternatywnych układów napędowych
i paliw. Omówił historię powstania, stan obecny i tenden-

cje rozwojowe silników spa-
linowych, ogniwi paliwowych
i napędów hybrydowych. Wy-
mienił szanse i problemy roz-
woju paliw, w tym wodoru,
alkoholi, olejów roślinnych
i paliw gazowych.

Zaprezentował osiągnię-
cia Politechniki Lubelskiej
w budowie systemów stero-
wania ogniwoami paliwowymi
i wtryskiem gazu do silników
samochodowych.

Chcę ten czas jak najlepiej wykorzystać dla dobra uczelni

Wywiad z Rektorem Politechniki Lubelskiej dr hab. inż. Józefem Kuczmazewskim, prof. PL

• *Panie Rektorze, spróbujmy krótko podsumować 3 lata Pańskiej działalności na stanowisku Rektora. Co udało się zrealizować z programu, jaki Pan sformułował na początku kadencji?*

Kiedy rozpoczynałem poprzednią kadencję starałem się nakreślić zadania, które harmonijnie wpisująby się w tradycję Politechniki Lubelskiej, jej kulturę organizacyjną, ciągłość historyczną. Uczelnia nie jest instytucją, która zmienia się nagle, jej rozwój jest pochodną przeszłości, a także mądrych modyfikacji na przyszłość. Dlatego postanowiłem kontynuować prace rozpoczęte przez moich poprzedników, przy równoczesnej realizacji nowych przedsięwzięć.

Miniona kadencja to czas niezwykle ważnych rocznic historycznych: 50-lecia uczelni, 50-lecia Wydziału Mechanicznego, 40-lecia Wydziału Elektrotechniki i Informatyki oraz Wydziału Inżynierii Budowlanej i Sanitarnej. Te jubileusze były doskonałą okazją do zaprezentowania uczelni w środowisku naukowym, a pozytywny odbiór w społeczeństwie jest dla uczelni bardzo ważny. Politechnika stała się dzięki tym uroczystościom, w których brało udział wiele znakomitości świata nauki, kultury, polityki, rozpoznawalna. Pokazaliśmy, że mamy swoje tradycje, osiągnięcia i plany.

Wykonaliśmy dużą pracę w zakresie inwestycji. Przygotowaliśmy dokumentację na: przebudowę „Złotej Hali”, Domu Wypoczynkowego Pracowników PL w Kazimierzu, rozbudowę niskiej części „Oxfordu”, „Park Politechniki”. Gruntownemu remontowi poddana została aula im. Rektora Stanisława Podkowy, przebudowujemy sukcesywnie stołówkę. Zakończyliśmy budowę auli dla Wydziału Zarządzania i Podstaw Techniki. Uzyskaliśmy dofinansowanie ze środków strukturalnych UE na termomodernizację uczelni, którą – mam nadzieję – zakończymy w tym roku. Liczę, że z powodzeniem zakończymy również inwestycję Wydziału Zarządzania i Podstaw Techniki. Obecnie trwa przeprowadzka Biblioteki Głównej do nowej siedziby przy ul. Nadbystrzyckiej 36a. Kontynuować będziemy projekt zagospodarowania części centralnej kampusu. Nie zapominamy również o „Bernardyńskiej”, „Ursusie” i „Okopowej”.

Z pozostałych spraw należy wymienić: wprowadzenie regulaminu organizacyjnego uczelni i nowego regulaminu studiów, powstanie Wydziału Inżynierii Środowiska. W niektórych obszarach osiągnęliśmy nawet więcej niż wynikałoby to z programu na kadencję.

• *A co z nowymi inwestycjami?*

Trwają w tym względzie prace przygotowawcze. Prawdopodobnie rozpoczniemy rozbudowę Wydziału Inżynierii Środowiska o aulę i część laboratoryjną. Powstaną również nowe boiska sportowe w Parku Politechniki. Nową jakością w uczelni będzie Centrum Badawczo-Rozwojowe PL. We współczesnym świecie innowacyjność jest uznawana za główną strategię rozwoju. Politechnika włącza się w ten nurt. W tym roku być może zorganizowany zostanie przetarg na wykonanie dokumentacji technicznej. Chcielibyśmy wykorzystać Narodowy Program Rozwoju na lata 2007-2013 i uzyskać środki strukturalne na tę ważną dla nas inwestycję. Centrum powinno obejmować m.in. przyszłe laboratorium centralne, centrum edukacji ustawicznej, lubelskie centrum transferu technologii, biuro projektów europejskich, inkubatory przedsiębiorczości, centra zaawansowanych technologii etc.

• *Co ważnego mogliśmy zaobserwować w dziedzinie kształcenia?*

Obok uruchomionego kształcenia na międzywydziałowym kierunku studiów zarządzanie i inżynieria produkcji (prace przygotowawcze trwały już za kadencji Rektora prof. Kazimierza Szabelskiego), za szczególnie ważne uważam rozpoczęcie kształcenia na kierunku architektura i urbanistyka. Pierwsze efekty kształcenia na tym kierunku są widoczne:

wernisaże i aukcje prac studentów, konferencje naukowe. Architekt zawsze był zawodem wyjątkowym, szanowanym i docenianym, uznawanym za profesję artystyczną. Jest to kierunek prestiżowy i uważam, że warto inwestować w jego rozwój, choć trzeba zdawać sobie sprawę, że na początku musimy ponieść pewne koszty. Dużo inwestujemy w modernizację i unowocześnianie laboratoriów.

Ponadto pomyślnie przeszliśmy wszystkie dotychczasowe akredytacje.

• ***Osobnym zagadnieniem jest rozwój kadry.***

To niezwykle ważna sfera funkcjonowania uczelni. Utrzymujemy dobre tempo rozwoju kadry, szczególnie na dwóch wydziałach: Mechanicznym oraz Elektrotechniki i Informatyki. Szczególnie istotne jest wzmocnienie kadrowe (pracownicy tzw. samodzielni) kierunków: budownictwo, zarządzanie i marketing, architektura i urbanistyka oraz informatyka. W tej sytuacji powstaje pytanie, jakie należy poczynić kroki, aby przyczyniły się one dość szybko do poprawy sytuacji kadrowej. Pragnę podkreślić, iż będę wspierał wszystkie działania służące rozwojowi kadry, zarówno jeżeli chodzi o zatrudnianie pracowników z zewnątrz, jak i rozwój własnych, łącznie z zawieraniem dodatkowych umów, wspierających finansowo prace badawcze, z osobami, które zobowiążą się w określonym czasie złożyć rozprawę habilitacyjną.

• ***Wiele zrobiono na polu komputeryzacji uczelni.***

Tak, od czasu, kiedy powołane zostało Centrum Informatyczne w znaczący sposób uporządkowaniu uległy sprawy informatyzacji. Utworzona została nowa strona www uczelni, przeszliśmy na jednolitą domenę w zakresie adresów e-mail, zinwentaryzowane zostały nasze zasoby informatyczne (zarówno w zakresie sprzętu, jak i oprogramowania). Podjęliśmy także pierwsze próby budowy własnej platformy edukacyjnej, modernizację sieci. Mamy w tym zakresie ambitne plany. Dotyczą one kompleksowego systemu informatyzacji uczelni.

• ***A jak Pan Rektor ocenia aktywność naszych studentów?***

Jest to temat na szerszą rozmowę, w tej chwili z przyjemnością mogę powiedzieć, że w działalności naukowej, artystycznej i sportowej studentów obserwuję duży postęp. Cieszą mnie liczne koncerty i wyjazdy zespołów artystycznych oraz dobre wyniki naszych sportowców. Prężnie działa studencki ruch naukowy. Zarejestrowanych jest ponad 30 kół naukowych.

• ***Obecna kadencja nie zapowiada się na łatwą – tak jak i poprzednia...***

Powiedziałbym, że jest znacznie trudniejsza. Zmieniły się bowiem uwarunkowania systemowe. Obowiązuje ustawa „Prawo o szkolnictwie wyższym”, która wprowadza wiele nowych rozwiązań. Zwłaszcza jedno jest dla naszej strategii działania istotne: podział uczelni wg liczby posiadanych uprawnień do nadawania stopnia doktora – uniwersytet, uniwersytet techniczny (12 uprawnień), uniwersytet uzupełniony innym przymiotnikiem lub przymiotnikami, politechnika (6 uprawnień) i akademia (2 uprawnienia).

Aby utrzymać status politechniki musimy do 2010 r. mieć 6 uprawnień do doktoryzowania. Aktualnie mamy 4. Ważną rzeczą jest więc uzyskanie 2 dodatkowych. Bierzymy pod uwagę 4 dyscypliny: mechanikę, informatykę, zarządzanie i marketing oraz inżynierię materiałową. Wydział Mechaniczny już przygotowuje wniosek o uzyskanie uprawnień do nadawania stopnia naukowego doktora w dyscyplinie mechanika i liczę, że będzie to 5 nasze uprawnienie. Wierzę, że będą kolejne. Uruchamiamy od przyszłego roku akad. nowy kierunek studiów: inżynierię materiałową, sądzę, iż do 2010 r. zdobędziemy uprawnienie do doktoryzowania także w dyscyplinie inżynieria materiałowa. Chciałbym w tym miejscu podziękować pracownikom Katedry Inżynierii Materiałowej, którzy w pilnym trybie przygotowali odpowiedni wniosek.

• ***Jakie jeszcze istotne zmiany wprowadza nowa ustawa?***

Ustawa w dużym stopniu porządkuje problem wieloletowości. Z ustawy wynika również powszechna ankietyzacja studiów. Jest to najprostszy sposób uzyskania informacji zwrotnej dla samego prowadzącego zajęcia. Spróbujemy wykorzystać do tego instrumenty informatyczne i upowszechnić w ten sposób ankietyzację. Ma ona wielorakie pozytywne oddziaływanie na jakość kształcenia, musi być jednak powszechna, właściwie prowadzona, ciągła a nie akcyjna oraz służyć przede wszystkim diagnozie i naprawie oraz ocenie nauczycieli. Taka ankietyzacja powinna także dotyczyć pracowników inżynierijno-technicznych pracujących przy obsłudze zajęć.

Zobligowani jesteśmy również do wprowadzenia legitymacji elektronicznej. Współpracujemy w tym względzie z innymi uczelniami.

Jednak najważniejszą kwestią jest opracowanie nowego Statutu. W tym celu powołana została Komisja Statutowa, której przewodniczy prof. Edward Śpiewła. Jest to niezwykle ważna sprawa, bowiem nowy Statut będzie decydował o tym jaka będzie Politechnika w przyszłości. Można opracować Statut prorozwojowy, taki który będzie dawał dobre instrumenty do efektywnego zarządzania kadrami i finansami. Ale można uchwalić Statut „socjalny”, „bezpieczny” dla wszystkich, ale mało motywujący do wysiłku. Osobiście głęboko wierzę, że opracowany zostanie statut prorozwojowy, który da szansę naszej uczelni.

• ***Co jest priorytetem działania Pana Rektora w sferze edukacji?***

Politechnika Lubelska zajmuje dobrą pozycję, jest szanowana na rynku edukacyjnym nie tylko lubelskim, ale i krajowym. Wierzę, że ten status utrzymamy, a tempo rozwoju uczelni nie będzie malało. Zdaję sobie jednak sprawę, że przed nami jeszcze wiele pracy. Istnieje potrzeba dostosowania modelu kształcenia do potrzeb reformującego się systemu edukacji. Myślę tutaj o intensyfikacji działań w obszarze edukacji ustawicznej oraz promowanie naszych możliwości jeżeli chodzi o kształcenie dla innych podmiotów edukacyjnych w ramach studiów II stopnia. Musimy również podjąć zdecydowane działania na rzecz budowy oferty edukacyjnej w j. angielskim. Pierwsze próby zostały podjęte. W ubiegłorocznym informatorze EUA (European University

Association) zamieściliśmy swoją ofertę dotyczącą kilkunastu przedmiotów, które bylibyśmy już gotowi prowadzić w j. angielskim. Ale sztuka polega na tym, aby spróbować stworzyć jednolitą ścieżkę kształcenia na danym kierunku studiów. Ponadto w każdym dziekanacie powinna pracować chociaż jedna osoba dobrze posługująca się językiem angielskim.

Ważnym obszarem kształcenia jest szeroko rozumiane kształtowanie marki uczelni. Staramy się to robić w różny sposób, także poprzez budowę własnych tradycji takich, jak: cykliczne koncerty naszych zespołów artystycznych, prestiżowe spotkania „spichlerzowe”, okolicznościowe wydawnictwa, współpraca z Towarzystwem Absolwentów i Przyjaciół PL. Prowadzimy wstępne prace przygotowawcze do powołania Muzeum naszej uczelni.

• Wielokrotnie podkreślał Pan Rektor jak wielką wagę przywiązuje do współpracy Politechniki z przemysłem.

Oczywiście, ponieważ widzę w tej współpracy ogromne szanse dla uczelni. Systematycznie poszukujemy coraz to nowych możliwości jej zdynamizowania. Ostatnio pojawiły się nowe akty prawne, które dają możliwości innego działania uczelni z sektorem gospodarczym np. ustawa o wspieraniu działalności innowacyjnej oraz ustawa o partnerstwie publiczno-prywatnym. I zamierzamy z nich skorzystać.

Jesteśmy obecni w konsorcjum „Dolina Lotnicza”. Daje ono perspektywę na dobrą koegzystencję w świecie techniki z ważnymi podmiotami przemysłu lotniczego, a także obcowanie z najnowocześniejszymi technologiami. W 2005 r. zawarliśmy ponad 70 umów na bezpośrednie zamówienie gospodarki oraz projekty celowe na kwotę ponad 13 mln zł. Zespół prof. Jana Kolano otrzymał nagrodę gospodarczą wojewody lubelskiego za opracowanie sterownika do wind. Natomiast zespół prof. Piotra Kacejki wygrywa przetargi na opracowanie systemów oprogramowania dla energetyki. Interesujące umowy wdrożeniowe zawarł również prof. Mirosław Wendeker. Takich przykładów jest znacznie więcej. Są to tylko nieliczne przejawy tego, że Politechnika jest ważnym partnerem w życiu gospodarczym. Chcielibyśmy stwarzać naszej młodzieży jak najlepsze warunki do rozwoju. Aby to osiągnąć potrzebne są uczelni środki na prace rozwojowe, które pozwoliłyby więcej osób kierować na staże zagraniczne, praktyki przemysłowe, aby jeszcze mocniej zaznaczać obecność Politechniki i w gospodarce i w międzynarodowym obiegu badawczym.

• Wspomniał Pan Rektor o środkach, w jakiej sytuacji finansowej jest obecnie uczelnia?

Nasza sytuacja ekonomiczna nie jest najgorsza. Mamy pewne „zatory” wynikające z niemożności odzyskiwania na czas refundacji naszych środków inwestowanych w projekt termomodernizacji. Wynika to z tego, że jesteśmy jednym z pierwszych w regionie beneficjentów funduszy strukturalnych i instytucja pośrednicząca poddaje nas, czasem wydaje się mi, że przesadnie, drobiazgowemu sprawdzaniu.

• Co Pan Rektor uważa z perspektywy czasu za największą trudność w kierowaniu uczelnią?

Uczelnia to przede wszystkim ludzie, a w przypadku Politechniki ponad 1100 pracowników. Funkcjonowanie

w takiej zbiorowości nie jest łatwe. Każdy jest indywidualnością. Ale to co sprawiało największy problem to bariera mentalna, swoisty lęk ludzi przed zmianami. Nie można bronić zasady, że najlepiej jest tak jak było dotychczas. Wszyscy musimy zrozumieć, że instytucja, która się nie zmienia zostaje w tyle. Nasze otoczenie zmienia się dynamicznie i my musimy się dostosowywać. Trzeba nam w tych działaniach determinacji. Innym problemem jest stosunkowo duże zaangażowanie niektórych osób w działalność poza uczelnią. Wpływa to niekorzystnie na ich własny indywidualny rozwój naukowy, jak również na jakość kształcenia studentów i młodych pracowników naukowych. Niezbędny jest w tym zakresie z jednej strony szacunek dla prawa, z drugiej ciągła potrzeba budowania wspólnoty i tak ważnych emocjonalnych więzi z uczelnią. To są fundamenty kultury akademickiej.

• Jakie refleksje natury osobistej nasuwają się Panu Rektorowi po pierwszej kadencji sprawowania urzędu Rektora?

Uważam, że powinienem zostawić po sobie nie tylko jakiś materialny ślad, uczelnię bogatszą w zasoby materialne, ale wpisać się w mentalność ludzi poprzez budowanie postaw szanujących prawo, drugiego człowieka, solidarności środowiskowej, poszanowania mienia etc. Czuję się za to odpowiedzialny. Ja i moje pokolenie musi zrozumieć, że przyszłość należy do ludzi młodych – asystentów. Jak my ich dzisiaj przygotowujemy, jakim jesteśmy dla nich przykładem, jak ukształtujemy ich postawę wobec własnego rozwoju i rozwoju uczelni, taką będzie uczelnia, kiedy będziemy naszą aktywność zawodową kończyć.

• Pan Rektor silnie identyfikuje się z uczelnią. Rozumiem, że jest to m.in. efekt kilkudziesięciu lat spędzonych w jej murach.

Oczywiście. Uczelni zawdzięczam wiele. Dostałem szansę rozwoju i starałem się ten czas dobrze wykorzystać. Wielkim przeżyciem było dla mnie posiedzenie Senatu, kiedy uczelnia przyjęła mnie, swojego byłego studenta, do grona swoich profesorów. Ale nie jest to tylko związek formalny. To wynika również z mojego osobistego poczucia odpowiedzialności za funkcję, którą pełnię. Uważam, że ten czas powinienem jak najlepiej wykorzystać dla dobra uczelni. Tego oczekuje ode mnie społeczność akademicka i mam tego świadomość. Dlatego nie wolno mi zwolnić tempa.

• Jakimi cechami powinien odznaczać się współczesny rektor?

To trudne zadanie łączenia funkcji menedżera, autorytetu w nauce i kształceniu oraz kreatora wizji rozwoju. Przede wszystkim rektor musi być skutecznym menedżerem, który kontroluje całość procesów zachodzących wewnątrz uczelni. Zarządzanie szkołą wyższą jest działalnością praktyczną polegającą na rozwiązywaniu licznych problemów i wykonywaniu zadań koniecznych do sprawnego funkcjonowania uczelni. Są to sprawy ważne, jednak najważniejsza jest zdolność komunikacji interpersonalnej oraz myślenie strategicznie. Rektor musi godzić różne obszary działalności, od stosunków międzyludzkich

po problemy czysto biznesowe. Większość uczelni funkcjonuje na zasadzie instytucji non-profit, czyli celem ich istnienia nie jest generowanie i maksymalizowanie zysku, lecz działania społecznie pożądane. Pozyskiwanie funduszy na prowadzenie tej działalności jest jednym z ważniejszych elementów funkcjonowania uczelni. Nieodzowny jest także, przy sprawowaniu tej funkcji, autorytet, który pozwoli rektorowi motywować i inspirować innych. Nie może brakować mu innych cech dobrego lidera: odwagi w myśleniu i działaniu, nienaganej etyki w działaniu, zaangażowania i wrażliwości.

• **Jaką cenę płaci się za takie osiągnięcia?**

Los dał mi szansę, żeby kierować uczelnią, której byłem kiedyś studentem. To jest wielkie wyróżnienie, ale

i odpowiedzialność. To zobowiązanie do jeszcze lepszej pracy. Nie ukrywam, że jest to funkcja bardzo wyczerpująca zarówno w sensie czasowym, jak i z punktu widzenia emocjonalnego. Jest też sporym psychicznym obciążeniem. Dlatego uważam za bardzo dobre rozwiązanie, że funkcję tę można pełnić tylko dwie kadencje. Rektorzy, którzy poważnie traktują swoje obowiązki jako służbę instytucji i społeczności akademickiej (a takich wspólnota akademicka wybiera i będzie wybierać), okupują to zdrowiem, opóźnieniem swojego rozwoju naukowego, zawsze jakąś ceną w życiu rodzinnym.

• **Dziękuję za rozmowę.**

*Rozmawiała
Iwona Czajkowska-Deneka*

Nagrody za działalność naukową

W roku 2005 po raz pierwszy przyznano nagrody Rektora Politechniki Lubelskiej za największą liczbę zdobytych punktów według punktacji MEiN. Wydziały zgłosiły następujące osoby:

- **w grupie asystentów:** dr inż. Cz. Kozak, mgr inż. K. Kolano (WEiI), mgr inż. M. Franus (WIBiS), dr inż. A. Wysocka (WIŚ), mgr M. Cichorzewska, mgr I. Józwik, mgr inż. J. Wyrwisz (WZiPT);
- **w grupie adiunktów:** dr inż. M. Dziubiński (WM), dr inż. M. Miłosz, dr inż. P. Surdacki (WEiI), dr inż. W. Franus (WIBiS), dr M. Pawłowska (WIŚ), dr inż. K. Czarnocki, dr A. Rakowska, dr B. Sawicka (WZiPT);
- **w grupie dr hab. i prof.:** dr hab. G. Litak, prof. PL (WM), dr hab. M. Kosmulski, prof. PL, dr hab. P. Żukowski, prof. PL (WEiI), dr hab. inż. T. Sadowski, prof. PL (WIBiS), prof. dr hab. V. Soldatov (WIŚ), dr hab. inż. J. Olchowik, prof. PL, prof. dr hab. K. Sangwał, dr hab. W. Janik, prof. PL (WZiPT).

Nagrody uzyskali:

- **w grupie asystentów:** dr inż. Anna Wysocka (WIŚ);
- **w grupie adiunktów:** dr inż. Wojciech Franus (WIBiS);
- **w grupie dr hab. i prof.:** dr hab. Marek Kosmulski, prof. PL (WEiI).

Elżbieta Lewandowska

Projekty badawcze Ministerstwa Edukacji i Nauki

Istotnym kierunkiem finansowania uczelni jest udział zespołów badawczych, bądź indywidualnie nauczycieli akademickich w realizacji projektów badawczych finansowanych przez Ministerstwo Edukacji i Nauki.

Liczba indywidualnych projektów badawczych w porównaniu z latami ubiegłymi wykazuje tendencję wzrostową. Na taki stan w dużym stopniu wpłynął stworzony na uczelni system, który uzależnia przyznanie środków z dotacji na badania własne od złożenia wniosku o projekt badawczy MEiN.

Udział pozyskanych środków na realizację ww. projektów w stosunku do dotacji na działalność statutową i badania własne stanowi jeden z kierunków aktywności środowiska naukowego. W roku 2005 pracownicy naukowo-dydaktyczni Politechniki Lubelskiej realizowali 58 projektów badawczych własnych MEiN o łącznej wartości 2.086.304,43 zł oraz 5 projektów celowych o łącznej wartości 2.154.000 zł. W wyniku rozstrzygniętego 30. konkursu na projekty badawcze MEiN liczba projektów badawczych w 2006 r. wzrosła o 11.

Anna Małyszczek

Nagroda *Premium Scientarum Lublinense* dla naszego naukowca

Dnia 3 stycznia 2006 r. w siedzibie Lubelskiego Towarzystwa Naukowego nagrodzeni zostali najlepsi naukowcy z regionu. Laureatem wyróżnienia naukowego Sertum Scientificum Lublinense 2005 został prof. Adam Bobrowski z Katedry Matematyki Politechniki Lubelskiej za książkę pt. „Functional Analysis for Probability and Stochastic Process”, wydaną w sierpniu 2005 roku przez Cambridge University Press.

Opinie na temat książki:

Publikacje takie, które nie ograniczają się do problematyki z jednego lub kilku pokrewnych działów matematyki, stanowią „rzadko spotykany gatunek” – chyba rzadszy jeszcze niż książki wydawane samodzielnie przez Polaków w tak renomowanych wydawnictwach.

Prof. Waldemar Wójcik
Dziekan Wydziału Elektrotechniki
i Informatyki

Autor bardzo dobrze wykonał niezwykle trudne zadanie, jakim jest obrazowy i jednocześnie w pełni precyzyjny opis wpływu Analizy Funkcjonalnej na współczesną Probabilistykę, tworząc przy tym książkę o dużej wartości encyklopedycznej, zwartą, a obejmującą duży zakres matematyki.

Prof. Jan Kisiński
Czł. koresp. PAN, czł. rzecz. LTN

W ocenie książki Adama Bobrowskiego należy zwrócić uwagę na jej walory naukowe. Ponieważ książka dotyczy zagadnień należących do różnych działów matematyki, więc ich sensowne ujęcie wymagało od autora olbrzymiej wiedzy i bezpośredniego łączenia metod analizy funkcjonalnej, teorii całki i miary oraz teorii prawdopodobieństwa.

Prof. Ryszard Rudnicki
Instytut Matematyczny PAN Oddział w Katowicach

Tytuł magistra matematyki (z wyróżnieniem) otrzymał w roku 1988 w Instytucie Matematyki UMCS w Lublinie; promotorem jego pracy był prof. zw. dr hab. Andrzej Lasota. Od października 1987 do września 1988 był asystentem

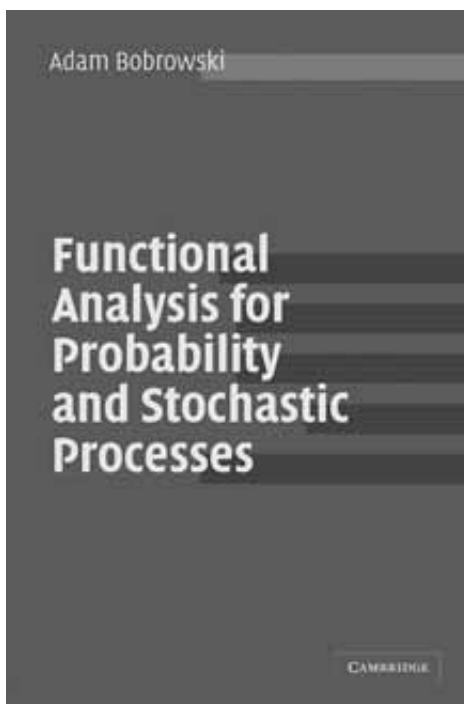
stażystą na Akademii Rolniczej w Lublinie. Od października 1988, poza jedną roczną przerwą (2001/2002), nieustannie związany jest z Politechniką Lubelską. Pracę na uczelni podjął zachęcony możliwością studiowania analizy funkcjonalnej pod okiem jednego z największych specjalistów w tej dziedzinie w Polsce – prof. zw. dr hab. Jana Kisińskiego, który został też później promotorem jego pracy doktorskiej (Instytut Matematyczny Polskiej Akademii Nauk, Warszawa, 1994). Tematem pracy była pewna wersja twierdzenia Trottera-Kato o zbieżności półgrup operatorów liniowych, a w szczególności problem tak zwanej zbieżności punktowej, która pojawia się czasem nieoczekiwanie, gdy jedno z podstawowych założeń klasycznej wersji twierdzenia nie jest spełnione.

W roku 1997 wyjechał do USA, gdzie razem z inżynierem, biologiem i statystykiem w jednej osobie, Markiem Kimblem i światowej sławy genetykiem R. Chakrabortym współtworzył matematyczne modele dryfu genetycznego, jednej z podstawowych sił stosunkowo młodej dziedziny nauki, **genetyki populacyjnej**. Autor szeregu prac na ten temat (Mathematical Biosciences, Advances in Applied Probability, Mathematical Methods in the Applied Sciences, Elsevier Sciences Handbook of Statistics). W USA przebywał do roku 2002; pracował tam w Centrum Medycznym Uniwersytetu Teksańskiego, na Uniwersytecie im W.M. Rice’a i na Uniwersytecie Houstońskim.

W międzyczasie kontynuował zapoczątkowane jeszcze w Polsce badania nad rodzinami operatorów liniowych związanych z operatorami niegęsto określonymi i współczesną wersją twierdzenia Hille’a-Yosida o generowaniu takich rodzin. Ich wynikiem był cykl prac (między innymi *Studia Mathematica*, *Journal of Functional Analysis*, *Houston Journal of Mathematics*), który w roku 2003 stał się podstawą do nadania mu stopnia doktora habilitowanego nauk matematycznych w zakresie matematyki przez Instytut Matematyczny Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach.

Żonaty: żona Beata. Dwóch synów: Radek i Marek.

ICD

Delegacja uniwersytetów japońskich w Politechnice Lubelskiej

W dniach 4-8 września 2005 r. Politechnika Lubelska, po raz kolejny, gościła grupę japońskich naukowców. Delegacja japońska przyjechała na zaproszenie Instytutu Podstaw Elektrotechniki i Elektrotechnologii Politechniki Lubelskiej, by wziąć udział w międzynarodowej konferencji ELMECO'5.

W składzie siedmioosobowej grupy profesorów reprezentujących 6 uniwersytetów japońskich byli: Kenji Ebihara z uniwersytetu w Kumamoto, Chobei Yamabe z uniwersytetu w Saga, Shin-ichi Aoqui z prywatnego uniwersytetu Sojo w Kumamoto, Yoshiyaki Suda z Sasebo National College of Technology, Toshiyuki Nakamiya i Yukihiko Yamagata z uniwersytetu Kyushu Tokai w Kumamoto oraz Takahiro Matsuo z uniwersytetu Waseda w Kitakyushu.

Po konferencji, w dniu 7 września 2005, delegacja zwiedziła laboratoria Instytutu Podstaw Elektrotechniki i Elektrotechnologii i Centrum Doskonałości ASPPECT.

Zwiedzanie laboratorium nadprzewodnictwa

Tego samego dnia, w sali Senatu Politechniki Lubelskiej, odbyło się spotkanie delegacji z władzami uczelni: Rektorem prof. Józefem Kuczmaszewskim i Prorektorem ds. nauki prof. Witoldem Stępniewskim. Uczestniczyli w nim także profesorowie Politechniki Lubelskiej współpracujący z uniwersytetami japońskimi: Henryka D. Stryczewska, Tadeusz Janowski, Janusz Ozonok oraz doktorzy Joanna Pawłat i Tomasz Cieplak, a także absolwenci PL, którzy uzyskali doktoraty w Uniwersytecie Saga, w laboratorium prof. Chobei Yamabe. Dr Joanna Pawłat, absolwentka naszej uczelni z dwoma dyplomami magisterskimi, po obronie doktoratu pozostała w Japonii, kontynuując badania z zakresu zastosowań nierównowagowej plazmy w procesach ochrony środowiska. Obecnie pracuje w uniwersytecie Waseda w Kitakyushu, jednym z najstarszych i najbardziej prestiżowych prywatnych uniwersytetów japońskich. Dr Tomasz Cieplak, po 3-letnich studiach doktorskich w Uniwersytecie Saga, powrócił do Polski i pracuje w Katedrze Organizacji Przedsiębiorstwa Wydziału Zarządzania i Podstaw Techniki.

Rektor Politechniki Lubelskiej prof. Józef Kuczmaszewski witając delegację wyraził zadowolenie z długoletniej współpracy naszej uczelni z uniwersytetami japońskimi. Podkreślił duże znaczenie, jakie uczelnia przywiązuje do umów międzynarodowych i wymiany studentów. Uczestnicy spotkania wskazywali na potrzebę kontynuacji i rozszerzenia współpracy. Aktualnie Politechnika Lubelska współpracuje na podstawie formalnych umów o współpracy z dwoma uniwersytetami japońskimi: Kanazawa i Saga, zaś nieformalnie z uniwersytetami: Kumamoto, Oita, Kyushu, Sojo, Doshisha, Sasebo.

Przed rektorem

W ramach pierwszej z umów, podpisanej w 1984 r. z inicjatywy prof. Tadeusza Janowskiego, z różnych form wymiany pracowników i studentów skorzystało ponad 20 osób z PL. Druga umowa, z inicjatywy śp. prof. Iwo Pollo i pracowników-doktorantów byłej Katedry Technologii Chemicznej: J. Ozonka, J. Jaroszyńskiej-Wolińskiej, M. Wrońskiego oraz obecnego na spotkaniu profesora Chobei Yamabe z Uniwersytetu Saga, zaowocowała dwoma doktoratami absolwentów PL oraz kilkoma pobytami naukowymi. Dr Chobei Yamabe przypomniał historię współpracy i jej dotychczasowe wyniki oraz zaproponował rozszerzenie umowy na kolejne Wydziały: Elektrotechniki i Informatyki, Zarządzania i Podstaw Techniki oraz Inżynierii Środowiska. Prof. Kenji Ebihara z Uniwersytetu Kumamoto, dziękując władzom Politechniki Lubelskiej w imieniu delegacji za zaproszenie na spotkanie, przypomniał roczny pobyt prof. Henryki D. Stryczewskiej jako profesora wizytującego w Uniwersytecie Kumamoto, podkreślając jej zasługi dla współpracy obu uczelni. Zaproponował również zawarcie porozumienia o współpracy pomiędzy Centrum ASPPECT a Cooperative Research Center Uniwersytetu Kumamoto, a w przyszłości pomiędzy Politechniką Lubelską i Uniwersytetem Kumamoto.

Spotkanie zakończyło się wspólnymi fotografiami.

*Tadeusz Janowski
Henryka D. Stryczewska*

Wielka encyklopedia aktorów i samolotów

Nie ma żadnej przesady w tekstach reklamowych rozpowszechnianych przez PWN, które głoszą, że Wielka Encyklopedia PWN (30 tomów plus suplement i indeks na CD, 2001-2005) będzie przez wiele lat autorytatywnym źródłem informacji o współczesnej Polsce i Polakach. Funkcję tę może spełnić tylko narodowa encyklopedia w postaci książkowej, i nie zastąpią jej w tym ani zagraniczni konkurenci (Americana, Britannica, Larousse), ani encyklopedie internetowe. Dlatego też Wielka Encyklopedia PWN jest poniekąd z góry skazana na sukces, który przedtem był udziałem jej poprzedniczki, encyklopedii 12-tomowej (1962-1969). Od autorów haseł i redaktorów encyklopedii można by więc oczekiwać szczególnej staranności i odpowiedzialności w porównaniu z wymaganiami stawianymi innym publikacjom. O powodzeniu tego typu przedsięwzięć decydują ich najsłabsze punkty, a w Wielkiej Encyklopedii PWN grube potknięcia są widoczne nawet przy pobieżnej lekturze. Przede wszystkim zawiera ona liczne błędy merytoryczne wynikające z nieaktualnych danych.

Jest to szczególnie widoczne w hasłach dotyczących informatyki. Hasło „Linux” pojawiło się dopiero w suplementie wydanym w 2005 roku, ale jako jedna z najpopularniejszych dystrybucji wymieniona została Caldera, która znikła z rynku w pierwszej połowie 2003 roku i jej obecny udział jest praktycznie zerowy. W hasle „graficzny interfejs użytkownika” jako jeden z dwóch najpopularniejszych interfejsów dla systemów uniksowych encyklopedia wymienia nie używany od 10 lat OpenLook, nie wspomina zaś o powszechnie stosowanych bibliotekach i środowiskach GTK+/GNOME i Qt/KDE. Pełne nieścisłości jest hasło „Wolne Oprogramowanie”: Open Source nie jest jedną z licencji, lecz nazwą sposobu licencjonowania, którą można – pomijając niuanse – uznać za synonim Wolnego Oprogramowania. Konieczność udostępnienia zmienionych wersji oprogramowania na zasadach Wolnego Oprogramowania jest cechą tylko niektórych licencji tego typu (encyklopedia sugeruje, że wszystkich). Przy omawianiu systemów z rodziny Windows wymieniono dwie główne gałęzie rozwoju systemu: Windows NT i Windows 9x, ale pominięto fakt ich późniejszego połączenia i Windows XP figuruje tylko jako członek rodziny 9x. Artykuł o C# sugeruje, iż jedynym zastosowaniem tego języka programowania jest tworzenie appletów na stronach WWW. Podobnie potraktowano język Java. Według redaktorów encyklopedii, MacOS (zależnie od rankingu drugi lub trzeci pod względem popularności system operacyjny dla komputerów biurkowych) nie zasługuje na osobne hasło ani nawet na wzmiankę w hasle „system operacyjny”. SGML opisano jako uproszczoną wersję XML, a w rzeczywistości jest na odwrót, zaś hasło „pamięć wirtualna” opisuje stronicowanie, które jest najpowszechniejszym, ale nie jedynym sposobem realizacji pamięci wirtualnej. Zamiast oficjalnej nazwy „X Window” w encyklopedii pojawia się „X Windows”.

Podobnych potknięć nie brakuje w innych dziedzinach. W hasle „olimpiady specjalne” czytamy, że przeznaczone są one dla dzieci. To prawda, że dolną granicę wieku uczestników ustalono na 8 lat, ale – podobnie jak w „zwykłych” igrzyskach olimpijskich – nie ma górnej granicy wieku. Nieprawdą jest, że niskotemperaturowe ciecze jonowe (hasło „ciecze jonowe” w suplementie) są trwałe w temperaturze ponad 300°C – w rzeczywistości większość rozkłada się poniżej 200°C, a najtrwalsze – nieco powyżej 200°C. Nieprawdą jest też, że wszystkie niskotemperaturowe ciecze jonowe są cięższe od wody. Wiadomość o rozlicznych zastosowaniach praktycznych cieczy jonowych jest też mocno przesadzona, gdyż większość wymienionych zastosowań nie wyszła poza etap testów w laboratoriach naukowych. W hasle „Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej” są aż dwie nieaktualne informacje. Dotyczą one filii w Rzeszowie (od 2001 roku – samodzielna uczelnia) i Wydziału Matematyki i Fizyki (obecnie Matematyki, Fizyki i Informatyki). W hasle „Nature” znajduje się następujący przykład zupełnego pomieszania pojęć: *Każda praca, która ukazuje się w „Nature” jest cytowana średnio 27-krotnie w pracach różnych naukowców, co jest najwyższym wskaźnikiem ich doniosłości (ang. Impact factor ‘liczba cytowań i powołań’)*. Pomijając już fatalny styl przytoczonego zdania (zaimek „ich” sugeruje, że ów wskaźnik dotyczy naukowców lub w najlepszym razie prac cytujących „Nature”, a nie samego tygodnika „Nature”), należy się tu następujące sprostowanie. Przytoczona liczba 27, to prawdopodobnie impact factor (IF) tygodnika „Nature” z dość odległej przeszłości. Jest to średnia liczba cytowań w danym roku w czasopiśmie z tzw. listy filadelfijskiej, przy czym cytowane prace ukazały się w dwóch latach poprzednich. Np., IF „Nature” za 2004 rok oblicza się jako ułamek, którego mianownikiem jest liczba prac opublikowanych w „Nature” w latach 2002 i 2003, a licznikiem jest liczba cytowań tych prac w artykułach, które ukazały się w 2004 roku. Przy obliczaniu IF bierze się pod uwagę tylko okres dwóch lat po ukazaniu się danej pracy, więc faktyczna średnia łączna liczba cytowań prac ukazujących się w danym czasopiśmie jest znacznie większa niż IF tego czasopisma. W 2004 roku cytowania artykułów opublikowanych w „Nature” w latach 2002-2004 stanowiły niespełna 17 % wszystkich cytowań „Nature”. Można więc oszacować, że przeciętna praca w „Nature” jest cytowana ponad 100 razy, a nie 27, jak podaje encyklopedia. IF jest wielkością zmienną: IF tygodnika „Nature” za lata 2000-2004 wahał się od 26 do 32. Tygodnik „Nature” zajmował w tym okresie miejsca od 5 do 10 w rankingu czasopism naukowych i za każdym razem miał niższy IF niż „New England Journal of Medicine”, a więc twierdzenie, że „Nature” ma najwyższy IF jest mocno przesadzone. W encyklopedii termin „IF” pojawił się jeszcze w 3 hasłach i każdorazowo był definiowany, jednak wszystkie te definicje (łącznie z wyżej przytoczoną) są

co najmniej nieściśle. Rozsądniej byłoby solidnie opracować hasło „impact factor”, a we wzmiankowanych tu hasłach umieścić odsyłacze, tym bardziej, że termin ten zrobił dużą karierę w prasie popularnej w związku z niedawną dyskusją o nowej ustawie o szkolnictwie wyższym, więc jest bardzo prawdopodobne, że użytkownicy będą poszukiwali takiej informacji.

W hasle „homeopatia” zaznaczono na samym końcu, że większość lekarzy patrzy na nią sceptycznie. Natomiast w szczegółowym opisie „podstaw naukowych” homeopatii brak jest wzmianki, że są one sprzeczne ze współczesną wiedzą w dziedzinie nie tylko medycyny, ale przede wszystkim fizyki i chemii. Przynajmniej tego typu absurdy autorzy hasel powinni się od nich wyraźnie dystansować. W przeciwnym razie nieświadomy czytelnik może je potraktować całkiem poważnie.

W niektórych hasłach, w tym dotyczących intensywnie rozwijających się dziedzin nauki i techniki, najnowsze pozycje w spisie literatury liczą po kilkadziesiąt lat. Autor hasła „teoria nauki” otwarcie przyznaje, że opracowano je na podstawie tekstu z 1968 roku. Wobec tak nieaktualnych hasel, kilkuletnie opóźnienie w stosunku do aktualnego stanu rzeczy w dziedzinie informatyki można uznać za drobnostkę. Z drugiej strony, zadbano, by w suplemencie znalazły się wyniki zawodów sportowych z lat 2004-2005. Jest to jeden z przykładów dysproporcji pomiędzy poszczególnymi dziedzinami. Nadmierne eksponowanie tematyki lotniczej, sportowej, teatralnej i filmowej przybiera rozmiary wręcz groteskowe. Ponad 10% wszystkich tabel w encyklopedii dotyczy tematyki lotniczej. Na ogół są to szczegółowe dane techniczne różnych typów samolotów, w tym modeli wyprodukowanych w jednym lub paru egzemplarzach.

Zainteresowanie gwiazdami filmu i estrady było dotąd raczej domeną magazynów dla dorastających dziewcząt niż poważnych encyklopedii. W encyklopedii PWN pominięto wielu znanych polityków PRL, w tym członków Rady Państwa i Biura Politycznego, natomiast odnotowano, jaką rolę grał Zdzisław Kozielnik w Mazepie, a także zajęcie przez Adama Małysza 51. i 52. miejsca w konkursie olimpijskim. Biografia tego ostatniego liczy 27 wierszy plus 5 w suplemencie, czyli razem 32, w więc dokładnie tyle, ile biografia Aleksandra Kwaśniewskiego i prawie dwa razy tyle co biografia Kazimierza Funka – odkrywcy witamin i jednego z największych polskich uczonych wszech czasów. Znany działacz SLD, Krzysztof Martens trafił do encyklopedii tylko dzięki swoim osiągnięciom w brydżu sportowym. Prymat filmu i sportu nad nauką i polityką w hasłach biograficznych obejmuje także przedstawicieli innych narodowości.

Tabela przedstawia liczbę wierszy poświęconych Fellinemu, Mussoliniemu i Fermiemu w czterech encyklopediach PWN (w nagłówkach kolumn podano lata wydania). Widoczny

jest ciągły wzrost notowań reżysera filmowego kosztem noblisty. Ekstrapolując ten trend można się obawiać, że za kilkadziesiąt lat w encyklopediach PWN z przedstawicieli nauki ostaną się tylko Maria Curie i Kopernik. Czytając biografię innego noblisty, Johna Nasha można odnieść wrażenie, że jego największym dokonaniem było dostarczenie tematu twórcom filmu „Piękny umysł”. W hasle „Włochy” dział „film” zajmuje trzy szpalty, zaś dział „nauka” – tylko jedną.

Zastrzeżenia budzi dobór ilustracji. Nie ma ich tam, gdzie by się bardzo przydały: przy opisie egzotycznych zwierząt (np. mangusta) i zjawisk fizycznych (np. micela). Z drugiej strony rysunki ilustrujące hasła „Narew” i „Narocz” (jezioro) przedstawiają krajobrazy, które można spotkać w całej Europie. Hasło „Zambia” zilustrowano fotografią przedstawiającą przechodniów na ulicy w Maramba. Podobne zdjęcie można bez trudu zrobić w Paryżu lub w Londynie, a przy odrobinie szczęścia nawet w Warszawie.

Trudno zaakceptować dziwaczną manierę używania przymiotnika „sowiecki” zamiast „radziecki”, np. w hasle „Gagarin”. We współczesnym języku polskim przymiotnik „sowiecki” ma zabarwienie jednoznacznie negatywne. Można więc mówić o agresji sowieckiej w 1939 roku, ale Gagarin był kosmonautą radzieckim.

W najnowszej encyklopedii PWN, a także w wydaniach sprzed wielu lat znajdziemy hasła „Leipzig” (z odsyłaczem do „Lipsk”), „Nürnberg” (z odsyłaczem do „Norymberga”) i wiele podobnych. Takie rozwiązanie jest godne polecenia. Zupełnie inaczej potraktowano miasta leżące po wschodniej stronie granicy polsko-niemieckiej. Brak w encyklopedii takich hasel jak „Breslau”, „Danzig” czy „Landsberg” (miasto) jest prawdopodobnie dalekim echem antyniemieckiej fobii z okresu po II wojnie światowej. Jednowierszowe hasła (z odnośnikami do obecnych polskich nazw) ułatwiłyby życie wielu użytkownikom, zwłaszcza obcokrajowcom, którzy coraz bardziej interesują się Polską. 60 lat po wojnie i półtora roku po wstąpieniu do Unii Europejskiej niemieckie nazwy miast polskich nie powinny już stanowić tabu. „Landsberg” można co prawda skojarzyć z Gorzowem za pomocą indeksu na CD, jednak metoda ta jest nieco żmudna (słowo „Landsberg” występuje w 21 hasłach). Ponadto indeks na CD opracowano tylko dla Windows, co jest kolejnym przykładem, że użytkownicy innych systemów operacyjnych traktowani są w Polsce jako obywatele drugiej kategorii.

Michał Kosmulski
Marek Kosmulski

Skrócona wersja tego artykułu (napisana przed ukazaniem się suplementu) została opublikowana w „Forum akademickim” 10/2005.

	1962-1969	1982	1997-1998	2000-2005
Fellini	19	4	27	80
Fermi	46	5	22	39
Mussolini	74	9	41	55

(...) I dowiaduję się, że jest tyle pytań, na które nie znam odpowiedzi?!

„Dedykacja dla narkomanów...”

Wywiad z Pełnomocnikiem Rektora ds. Profilaktyki i Przeciwdziałania Narkomanii dr Anną Szafranek

• *Przez długi okres czasu mówiło się, że w Polsce nie ma narkomanów ani narkomanii... Ale ona była, tylko wstydliwie przemilczana. Wybuchła w latach 70-tych.*

Rzeczywiście przez wiele lat zwłaszcza w poprzednim systemie polityczno-gospodarczym, narkoman był kimś rzadkim i traktowany był jako osoba z pogranicza. Dla przeciętnego obywatela kojarzył się z dewiantem, przypadkiem tylko dla wąskiego grona specjalistów. Dane liczbowe z tamtego okresu wskazują na stosunkowo niewielką ilość osób, które były uzależnione od narkotyków lub substancji psychoaktywnych. Jednak moim zdaniem należy z pewnym dystansem odnosić się do danych z tamtego okresu. Okres PRL i systemu socjalistycznego w swej ideologii rościł sobie prawo do najlepszego systemu dla życia człowieka. Ci, którym dane było żyć w tamtym czasie pamiętają wielkie hasła wypisywane czerwonym drukiem, które miały codziennie upewniać nas obywateli o szczęściu życia w takim systemie. Narkoman nie pasował do tej ogólnej wizji systemu politycznego i ustrojowego. Jego osoba psuła tak starannie pielęgnowany przez państwo obraz jedyne i słusznego systemu ustrojowego. Przecież mogło się zdarzyć, że ktoś mógłby zinterpretować zachowanie człowieka poszukującego innych doznań jako osoby nie odnajdującej się w tym systemie. Równocześnie jest faktem, że kilkadziesiąt lat temu możliwości zdobycia narkotyku były inne niż obecnie. Przede wszystkim na rynku była mniejsza różnorodność i rodzaj środków uzależniających. Starsze generacje narkomanów twierdzą, że opiaty (narkotyki pochodzenia roślinnego, produkowane z maku lekarskiego) były najmocniejszym narkotykiem i dla osób „biegłych” w temacie najbardziej poszukiwanym. Tzw. trawka (marihuana, haszysz, narkotyki produkowane z konopii indyjskich) też była dostępna, lecz tylko za stosunkowo dużą gotówkę. Wielu narkomanów umiało „produkować” kompot (wywar ze słomy makowej) i w ten sposób radziło sobie w sytuacji głodu narkotykowego lub braku dostępności do narkotyku. W tamtym okresie narkomani „odkrywali” działanie grzybków halucynogennych potocznie określanymi jako psylocyby, czy też skutki wdychania środków chemicznych (farb, lakierów, rozpuszczalników), które zaczęły się pojawiać w sklepach. Zwiększała się dostępność do środków

zmieniających świadomość. W PRL tylko nieliczni podróżowali do krajów kapitalistycznych i mieli możliwość zetknięcia się z nowinkami w obszarze używek narkotyzujących. Przemycane narkotyki uzyskiwały wysoką cenę na rynku. Pomimo tych „trudności” coraz więcej osób zaczynało épać i w którymś momencie przeciętny „Kowalski” coraz częściej zauważał nastolatków w jego bloku, osiedlu, okolicy, którzy zachowywali się dziwnie. Rozprzestrzenianie się zażywania środków narkotyzujących pojawiało się w historiach opowiadanych przez znajomych czy sąsiadów, którzy mówili o problemie ze wstydem lub półsłówkami. Myślę, że i obecnie wielu rodziców sądzi, że ten problem na pewno nie dotyczy ich dzieci, zwłaszcza, że współczesny rynek narkotykowy oferuje bardziej różnorodne i działające w sposób bardziej wyrafinowany środki.

• *Według „Sprawozdania rocznego 2005 na temat stanu problemu narkotykowego w Europie” Europejskiej Agencji (UE) ds. narkotyków (EMCDDA), największe spożycie występuje głównie w grupie młodych osób i dorosłych (15-34 lat), zwłaszcza młodych mężczyzn.*

Zrozumienie zjawiska zażywania narkotyków najczęściej wśród osób młodych łatwiejsze będzie jeśli odniesiemy

się do sytuacji społecznej i zawodowej tej grupy wiekowej. Pragnienie osiągnięcia sukcesu bardzo często jest utożsamiane z bardzo dobrą sytuacją finansową. Niestety dla wielu osób czynnik finansowy jest bezpośrednio związany z poczuciem własnej wartości i wewnętrzną oceną siebie. Wysoka pozycja w hierarchii społecznej ma być sposobem na zarabianie dużych pieniędzy. Osiąganie tych celów związane jest z obciążeniem psychicznym np. życiem w ciągłym stresie, napięciu. Organizm jest również przeciążony fizycznie, gdy pracujemy ponad ustawowo przewidziane godziny pracy. Dla osiągnięcia celów traktujemy siebie, swój organizm jak użyteczne narzędzie, o które przestajemy dbać. Nie uwzględniamy koniecznych przerw, nie akceptujemy sygnałów jakie płyną z naszego organizmu o zmęczeniu lub znużeniu. W pracy niezbędne stają się tzw. „wspomagacze”, które przywrócą siłę i chęci do działania. Weekend staje się czasem „odreagowania” trudów i napięć tygodnia pracy. Jeśli odreagowanie to również na wysokiej fali, czyli na czymś mocnym, specjalnym. Występuje powszechność takiego odreagowania w określonych grupach zawodowych, jest to tylko krok do „przyjęcia” takich zachowań za normę. Chciałabym na chwilę zatrzymać się nad znaczeniem słowa odreagować, które w jednym ze swoich znaczeń odwołuje się do szybkiej, gwałtownej reakcji. Moim zdaniem ważniejsze jest przeżywanie z udziałem świadomości, z refleksją nad wydarzeniami, w których uczestniczymy, na zatrzymaniu się i np. odpowiedzi na pytanie o wartości, które realizujemy i celowość własnych działań w perspektywie kilkuletniej lub dłuższej, a może nawet eschatologicznej. Chciałabym dodać, że w pytaniu zostało użyte określenie „spożycie” co usypia naszą czujność, bo przecież spożywa się chleb i inne produkty niezbędne dla naszego życia a nie narkotyk, który zażywa się w innym celu.

• Młodzież studencka w naszym kraju, według wyników badań, jest silnie zagrożona przez legalne substancje psychoaktywne. Czy potwierdza Pani tę opinię?

Zakres legalnych substancji psychoaktywnych jest szeroki i zaliczamy tu również oprócz narkotyków niektóre leki, alkohol. Zgadzam się, że młodzież jest grupą bardzo podatną i zagrożoną. Spożywanie np. alkoholu i używanie tzw. miękkich narkotyków (zwłaszcza wśród młodzieży) cieszy się przyzwoleniem. Zatem dopuszcza się picie alkoholu, palenie trawki, gdyż to „tylko” zwiększa doznania. Istnieje przekonanie, że bez tych substancji zabawa nie może być udana. Ułatwienia w formie dostępności alkoholu w prawie każdym sklepie spożywczym, konstruowania reklam tak, aby docierały przede wszystkim do młodych osób oraz niedojrzałość emocjonalna młodzieży czynią ją potencjalną grupą nabywcą tych produktów. Ostatnie badania przeprowadzone po wprowadzeniu przepisów o akcyzie na alkohol, co bezpośrednio uwidocznili się obniżeniem cen alkoholu, pokazują, że ogólnie spożycie alkoholu wzrosło. Jednak niepokojące jest to, że wśród tych osób najliczniej reprezentowana jest młodzież i bezrobotni, a więc grupy, które należałoby chronić. Ceny alkoholi są zróżnicowane. Relatywnie najtańsza jest wódka w stosunku do wina, czyli alkohole bardzo mocne, którymi szybko człowiek się upija.

• Czym wytłumaczyłaby Pani fakt, że najwyższe rozpowszechnienie zażywania narkotyków spotykane jest w grupie studentów wywodzących się z miast liczących 50-200 tysięcy mieszkańców?

Czyli dużych ośrodków miejskich. Specyfika życia społecznego w wielkich ośrodkach miejskich różni się od życia małych osad czy miasteczek. Inne mechanizmy społeczne działają w obu środowiskach. W małych osadach występuje tzw. mechanizm kontroli społecznej, czyli wszyscy znają swoje rodziny, sąsiadów, wciąż funkcjonuje opinia społeczności lokalnej, która koryguje „wybryki”. Każde naganne zachowanie jest komentowane i szeroko omawiane w domu czy w trakcie spotkań sąsiedzkich. Autor danego „wysoku” musi liczyć się z napiętnowaniem. W dużych ośrodkach ludzie przemieszczają się na dużych obszarach, mechanizm kontroli społecznej w formie np. opinii społeczności nie istnieje. Ludzie się nie znają na tyle, aby tworzyć lokalną więź i pozostają anonimowi. Czują się zagrożeni, wyobcowani. Młodzież nudzi się, szuka czegoś atrakcyjnego, nowego. Różnice w specyfice funkcjonowania społeczności dużej i małej mogą częściowo wyjaśniać częstotliwość w rozpowszechnieniu się brania środków psychoaktywnych.

• Co najczęściej biorą studenci?

Na pierwszym miejscu pod względem rozpowszechniania znajdują się przetwory konopii indyjskich czyli marihuana i haszysz. Na drugim miejscu – amfetamina. Istnieje przekonanie, że narkotyki produkowane z konopii indyjskich są nieszkodliwe, bo w niewielkim stopniu uzależniają. Nawet funkcjonuje (BŁĘDNY!) podział narkotyków na miękkie i twarde, i właśnie haszysz i marihuana zaliczane są do miękkich. Jeśli jakaś substancja w „niewielkim” stopniu uzależnia i jest lekka to w zasadzie jest dozwolona. Taki sposób rozumowania często prezentują studenci. Błąd takiego podejścia tkwi w braku ujęcia głębokiej motywacji sięgania po narkotyki oraz minimalizowania szkód po ich zażyciu. Osoba, która ma powody, aby wziąć narkotyk, gdyż np. chce polepszyć sobie zabawę, chce zapomnieć choć na chwilę o doznanych przykrościach tak naprawdę prezentuje pewien sposób rozwiązywania problemów. Nie dajemy sobie szansy na budowanie własnego poczucia wartości opartego na rzeczywistych sukcesach, często „małych” ale jakże cennych dla nas i własnego rozwoju. Zagrożeniem jest utrwalenie się pewnego sposobu podejścia do problemu („jest ci źle to weź”). Próba rozwiązywania problemów i szukania szczęścia w dawce alkoholu, dymu czy narkotyku jest drogą iluzoryczną.

• Wyniki badań pokazują, że taki powód używania środków odurzających jak potrzeba szybkiego nauczenia się czegoś należy do rzadszych powodów. Wymieniło go 7,7% badanych. Czy nie jest to zaskakujące stwierdzenie?

Wśród środków odurzających mających opinię świetnego wspomagacza w nauce króluje amfetamina. Amfetamina najczęściej przyjmowana jest w formie białego proszku, choć dealerzy oferują inne postaci tego narkotyku. Pozwala pozostać w stanie pobudzenia, wzmożonej aktywności i daje poczucie siły i wielkości. Istnieje mit, że daje „rewelacyjne” efekty w czasie nauki. Przytoczę autentyczną historię jednego

ze studentów medycyny. W czasie sesji egzaminacyjnej zorientował się, że zabraknie mu czasu na przygotowanie się do jednego z egzaminów. Strach i wizja niezaliczenia sesji była ogromna i szybko podjął decyzję o wzięciu amfetaminy w trakcie nauki. Przygotowanie było szybkie, zapamiętywał nazwy łacińskie i polskie nazwy – odpowiedniki. Egzamin zdał ale problemy zaczęły się w trakcie następnego semestru, kiedy należało aktywnie korzystać z wiedzy zdawanej na tym egzaminie. W głowie była pustka i zero wiedzy. W czasie następnego semestru ów student uczył się na nowo tego materiału ale już bez „wspomagania amfetaminowego”. Myślę, że coraz więcej osób ma dostęp do faktycznej wiedzy i mity upadają.

A tak przy okazji: Kto z nas chciałby leczyć się u lekarza, który zdawał egzaminy na amfetaminie, kto zamieszkałby w domu zbudowanym przez inżyniera, który zaliczał egzamin, ale nie nabywał wiedzy?

• **Kiedy następuje pierwszy kontakt z narkotykami?**

Nie ma jednej odpowiedzi w podaniu wieku. Każda historia życiowa jest nieco inna. Jednak najczęściej jest to okres szkoły podstawowej lub początek szkoły średniej. Na studia przychodzą ludzie, którzy już świetnie orientują się w temacie i różnorodności środków psychoaktywnych. Podczas jednych zajęć z socjologii na I roku poprosiłam o podniesienie rąk tych osób, które już miały kontakt z narkotykami. Na 30 osób obecnych w sali, 28 osób podniosło rękę.

• **A jak w takiej sytuacji reagują rodzice? Czy zgłaszali się do Pani po pomoc?**

Scenariusz jest właściwie identyczny. Byli normalną rodziną. Kochali się. Nagle dowiedzieli się, że dziecko bierze. To „nagle” obrazuje zaskoczenie rodziców, którzy zabiegani pracą, obowiązkami nie zauważyli sygnałów, które były obecne już dużo wcześniej. Dziecko później wracało do domu, zamykało się w swoim pokoju, stawalo się zamknięte lub tajemnicze, zaczęło mieć „swoje” sprawy, przestało utrzymywać kontakty koleżeńskie z dotychczasowymi kolegami, wieczorem musiało wyjść na chwilę itp. Fakt, że dziecko własne może brać jest szokiem i często rodzice zaprzeczają. Potrzeba upływu czasu i nowych „dowodów” na to, że tak jest. Rodzi się poczucie wstydu i winy, bądź wzajemne obwinianie. Rodzice traktują ten problem jako osobistą porażkę. Bardzo często skrywają go dopóty dopóki jest to możliwe. Rzadko który rodzic ma odwagę zadzwonić do specjalistycznego ośrodka z prośbą o pomoc, a pomocy potrzebuje zarówno młody człowiek, jak również rodzice. Muszą oni poznać zachowania osoby uzależnionej i zmienić własne dotychczasowe postępowanie względem dziecka.

Sądzę, że przy okazji omawiania dramatu rodzinnego i pojawiania się „nagle” sytuacji niewyobrażalnej, warto wspomnieć o roli rozmów jakie prowadzimy w rodzinie. W zabieganiu codziennym relacje w rodzinie, często w sposób niepostrzeżony przez domowników, mogą nabrać charakteru komunikowania a więc informowania o tym co trzeba zrobić, co kupić, zdawkowych pytań: „co w szkole?” i równie zdawkowych odpowiedzi: „w porządku”. Może się zdarzyć, że w tempie dnia codziennego zdania rozkazująco-informujące wypełnią i zdominują wzajemne relacje. Profi-

laktyka uzależnienia zaczyna się w naszych domach rodzinnych. Rozmawiajmy z naszymi bliskimi, wszystkie tematy są ważne nawet te, które wydają się „zawracaniem głowy”, komentujmy wspólnie wydarzenia medialne, szkolne, domowe. Budujmy więź opartą na autorytecie a nie na sile swojej rodzicielskiej władzy. Przestrzegajmy tych samych reguł w stosunku do siebie i do dzieci. Jak długo pozostaniemy dla swoich dzieci osobami ważnymi, obdarzani szacunkiem, tak długo jesteśmy z nimi a nie obok nich, i tak długo nie pojawi się „nagle”.

• **Najczęściej wybieranym źródłem zaopatrzenia w środek służący do inicjacji jest odpowiedź, że dostała od znajomego/znajomej (72,2%). Jest to szokujące.**

Rzeczywiście to może być szokujące przy założeniu, że znajoma osoba jest świadoma wszystkich konsekwencji podania narkotyku. Jednak tak nie jest. Młodzi ludzie nie mają pełnej wiedzy o zażywanych substancjach. Bardzo często podając koledze narkotyk, sądzą, że jest to określony „specyfik” i swoje przekonanie opierają na słowach dealera. Kupując daną substancję, tak naprawdę nie jesteśmy w stanie stwierdzić czy to jest ta substancja. Zdarza się, że substancje są modyfikowane chemicznie, aby uzyskać większą ilość lub aby zwiększyć efekt. Wśród nastolatków jest duże zapotrzebowanie na poczucie przynależności do danej grupy rówieśniczej. Uzyskuje się je poprzez bycie z innymi, dzielenie się podobnymi doświadczeniami, uczestniczenie w tych samych spotkaniach, przeżywanie czegoś, czym można zaimponować innym. Ta naturalna potrzeba społeczna jest realizowana poprzez podanie narkotyku. Środek – narkotyk wybrany do realizacji tej potrzeby, jest szybki, prosty, bezwysiłkowy i niestety bez pełnej świadomości konsekwencji przyjmowania dla drugiej osoby. Jak powiedział mi pewien narkoman: *jest kilkanaście osób, którym jako pierwszy podałem narkotyk, tak naprawdę podałem im śmierć.*

• **Egzystują w świadomości społecznej schematy myślowe: narkoman to łobuz, degenerat i psychopata, albo narkoman to chory człowiek.**

Narkoman jest przede wszystkim osobą uzależnioną od substancji psychoaktywnej. Uzależnienie może dotyczyć sfery psychicznej, fizycznej i społecznej lub wszystkich równocześnie. Uzależnienie fizyczne występuje wtedy, kiedy dana substancja (np. narkotyk, lek) zostaje włączona w metabolizm organizmu i osoba nie może wykonywać codziennych czynności bez określonej dawki tej substancji. Jeśli nie ma tej substancji, to pojawia się zespół odstawienny, zwany też zespołem abstynencyjnym lub głodu, któremu towarzyszą objawy fizyczne (dreszcze, uczucie zimna, pocenie się, ból mięśni, słabości, poczucia niemocy) i depresja lękowa. W sytuacji braku narkotyku osoba uzależniona jest w stanie zrobić wszystko, aby uzyskać ten środek zapewniający jej dobre samopoczucie. Narkoman będzie kłamać, przysięgać się na świętości, prostytuować się. Pomysłowość, bezczelność, tupet i techniki psychomanipulacyjne są niewyczerpane. Narkoman na głodzie jest w stanie wynieść fortepian ze sklepu muzycznego przez dziurkę od klucza. Dramat tego człowieka polega na niemożności wyjścia z zakłętą koła uzależnienia. Nawet jeśli zostanie odtruty fizycznie, to taka

osoba nie ma środowiska innego niż znajomych narkomanów, z którymi dobrze się rozumie i potrafi rozmawiać. Zakres poruszanych tematów jest ograniczony do narkotyków: co daje taki efekt, po ile jest działka. Narkomani są osobami nie pracującymi, nie posiadającymi stałego źródła dochodu, uciekającymi przed wyrokami lub mającymi konflikt z prawem.

Organizm narkomana jest bardzo wycieńczony: niedożywiony, słaby, z chorobami skóry i niewydolnym układem odpornościowym. Zażywanie narkotyków poprzez wstrzykiwanie tą samą igłą, której przed chwilą używała inna osoba, grozi zainfekowaniem wieloma chorobami. Niektóre z nich np. HCV mogą przez długi okres nie dawać żadnych objawów. Aktualnie wirus HIV stanowi realne zagrożenie i zakażenie może nastąpić drogą iniekcji, choć dane statystyczne wskazują, że stosunki heteroseksualne są najczęstszym sposobem zakażenia.

• Podjęcie działań profilaktycznych powinno zatem stanowić bezwzględny priorytet.

Zdecydowanie tak. Każda inicjatywa o małym czy dużym zasięgu jest pożądana.

• W październiku 2005 r. była Pani organizatorką spotkania dla studentów z przedstawicielami 15 organizacji, klubów i stowarzyszeń działających na terenie uczelni. Jaki był jego cel?

Zależało mi na tym, aby studenci, szczególnie początkowych lat, zapoznali się z tym, co można robić w czasie wolnym. Jakie są alternatywy dla ćpania, siedzenia w barze przy piwku. Chciałam pokazać, że uczelnia to nie tylko nauka i sucha wiedza przekazywana na wykładzie. Nasza uczelnia ma wiele do zaoferowania i te propozycje są ciekawe, inspirujące, tworzone przez pasjonatów. Często nie widać ich, gdyż nie reklamują się dużymi billboardami jak np. piwo w czasie Juwenaliów. W tych grupach można spotkać innych studentów, którzy mają i realizują ciekawe pomysły, zatem jest okazja do nawiązania bliskich koleżeńskich relacji, odmiennych od tych zawieranych przy piwku czy w czasie wspólnego ćpania. Chciałam, aby obecni na sali w czasie spotkania uaktywnili swój potencjał. Jeśli natomiast na uczelni nie ma oferty wpasowującej się w pomysły i zdolności studentów, to przekazałam, że chętnie pomogę takiej grupie w realizacji ich pomysłu np. zorganizowania wyprawy na Spitsbergen, założenia kabaretu, grupy ludzi zakręconych pozytywnie lub innych.

• Czy są takie osoby kontaktujące się z Panią, które udało się przekonać do zmiany dotychczasowego stylu życia?

Zmiana stylu życia jest przejawem zmian, które zachodzą lub zaszły w człowieku. W czasie tego procesu człowiek zadaje sobie wiele pytań i aby dotrzeć do odpowiedzi dotyka systemu wartości. Jak okazuje się, nie wystarczy intelektualne zrozumienie wartości, włączenie ich w system wewnętrzny naszej tożsamości. Najwięcej trudności sprawia systematyczna praca nad sobą, która wymaga zmian w naszym codziennym życiu: nawykach, przyzwyczajeniach, często zmian w traktowaniu najbliższego człowieka. Myślę, że dla studentów, którzy do mnie się zgłaszali spełniałam

rolę „pogotowia ratunkowego” w danej sytuacji. Natomiast z przyjemnością informuję, że od listopada 2005 r. działa stały punkt konsultacyjny prowadzony przez doświadczonego psychologa i psychoterapeutę. Konsultacje odbywają się w pokoju 1008, w akademiku nr 3, w każdy czwartek w godz. 19-21, ale tak naprawdę trwają do północy. Zainteresowanie jest bardzo duże i prawdopodobnie w przyszłości czas konsultacji psychologicznych będzie rozszerzony.

• Czy uważa Pani, że tendencja do względnie liberalnego podejścia do narkotyków jest sposobem na narkomanię?

Rozumiem, że względnie liberalne podejście do narkotyków ujmujemy podobnie i jest ono związane z liberalizacją przepisów dotyczących posiadania narkotyków i ewentualnych niższych kar za ich sprzedaż. Wiele osób, zwłaszcza tych, którzy od czasu do czasu „palą”, uważają, że w naszym kraju powinna nastąpić legalna sprzedaż narkotyków np. haszyszu i marihuany tak, jak to ma miejsce w Holandii. Czyli w barach obok kawy, herbaty prowadzona jest sprzedaż narkotyku bądź w automatach możemy sobie kupić „działkę” trawki. Złagodzenie przepisów związanych ze stosowaniem narkotyków stwarza wiele zagrożeń i uruchamia wiele zjawisk, których nie jesteśmy w stanie kontrolować lub nad nimi zapanować. W świadomości potencjalnych kupujących może zrodzić przekonanie, że to co legalne i dozwolone to służy naszemu zdrowiu i sprzyja rozwojowi. Zwalnia od wyborów, poszukiwania wiedzy, refleksji. Powszechna i łatwa dostępność sprzyja sięganiu po narkotyki przez najmłodszych. Dzieci powinny być szczególnie chronione przed narkotykami. Dzieci są osobami niedojrzałymi, zależnymi od innych, ciekawymi, łatwo je zmanipulować. Jeśli jedna osoba z domu wraca z baru pod działaniem narkotyku, to staje się to wydarzeniem (oczywiście, jeśli są bliskie więzi w rodzinie). Wszyscy domownicy przeżywają i angażują się psychicznie, emocjonalnie, czasowo. Te „niewidoczne” koszty nie są ujmowane w żadnych statystykach, które podają tylko finansowe liczby interwencji lub leczenia osoby uzależnionej. Moim zdaniem liberalizacja nie zmniejszy ani nie rozwiąże problemu narkomanii.

• W listopadzie 2005 r. uczestniczyła Pani w spotkaniu w Komendzie Miejskiej Policji dotyczącym „Lubelskiego Zintegrowanego Systemu Bezpieczeństwa Akademickiego w Roku Akademickim 2005/2006”. Jakie są Pani spostrzeżenia z tego spotkania?

W spotkaniu uczestniczyli przedstawiciele policji, urzędu miejskiego, straży miejskiej oraz pełnomocnicy lubelskich uczelni wraz ze studentami z samorządów. Policja zapewniła o swojej otwartości i chęci pomocy w problemach związanych z bezpieczeństwem, które istnieją lub pojawiają się na obszarze miasteczka akademickiego i terenie budynków uczelnianych. Forma realizacji zadania może zostać skonsultowana z osobami posiadającymi doświadczenia w zakresie bezpieczeństwa, jednak inicjatywy w realizacji bezpieczeństwa przynależą do nas, naszej społeczności akademickiej.

• Dziękuję za rozmowę i życzę powodzenia.

Rozmawiała
Iwona Czajkowska-Deneka

Co robić w wolnym czasie?

Rozwijanie zainteresowań jako alternatywa dla alkoholu i narkotyków

Z inicjatywy Pełnomocnika Rektora do Spraw Profilaktyki i Przeciwdziałania Narkomanii odbyło się spotkanie zorganizowane z myślą o studentach Politechniki Lubelskiej, poświęcone alternatywnym – w stosunku do alkoholu i narkotyków – możliwościom spędzania wolnego czasu. Podium auli Wydziału Inżynierii Budowlanej i Sanitarnej stało się miejscem prezentacji dla klubów, sekcji oraz pasjonatów funkcjonujących na obszarze Politechniki Lubelskiej, prowadzących działalność w sferze sportu, kultury, rozrywki, turystyki.

Przed licznie zgromadzonym audytorium jako pierwszy wystąpił mgr Krzysztof Jahółkowski opowiadając o działalności Klubu Płetwonurków. Studenci wysłuchali pasjonującej opowieści o odkrywaniu tajemnic podmorskich głębin. Opowiadanie dotyczyło nie tylko uroków raf koralowych i różnorodności podwodnej fauny, ale również spotkań z pozostałościami zatopionych przed wiekami statków. Możliwość obcowania ze starożytnymi zabytkami takimi, jak amfory pozostawia niezapomniane wrażenie. Słuchacze zostali zapoznani również z technicznymi aspektami nurkowania. Prezentacja została nagrodzona gorącymi brawami.

Następnie wystąpił mgr Grzegorz Stefanowski, Kierownik Studium Wychowania Fizycznego i Sportu Politechniki Lubelskiej przedstawiając różnorodne możliwości uprawiania sportu. Na Politechnice Lubelskiej działa wiele sekcji sportowych dających możliwości uprawiania sportu zarówno na poziomie rekreacyjnym, jak i zaawansowanym. Można między innymi uprawiać koszykówkę, siatkówkę, pływanie, jazdę na rowerach, sztuki walki. Słuchacze zostali zapoznani z wynikami badań naukowych potwierdzającymi bardzo korzystny wpływ aktywności fizycznej na utrzymanie dobrej kondycji fizycznej i psychicznej, ale też na długość życia.

Następnym prelegentem był Enrique Zanni, Argentyńczyk mieszkający w Polsce, będący lektorem języka hiszpańskiego. Pan Zanni mówił o kulturze iberyjskiej i zachęcał do bliższego z nią kontaktu. Możliwość taką dają organizowane przez niego wieczory, w których często uczestniczą pracownicy ambasady hiszpańskiej. Jedną z najlepszych metod kontaktu z kulturą iberyjską jest nauka języka hiszpańskiego. Pan Zanni jest twórcą autorskiego programu nauki tego języka. Wbrew utartym stereotypom osoby posługujące się językiem hiszpańskim mają szersze możliwości korzystania ze stypendiów zagranicznych niż osoby posługujące się językiem angielskim.

Odmianą sferę aktywności przedstawił ojciec Jurgen Hoffend. Ojciec Jurgen jest zakonikiem pochodzącym z Niemiec, pracuje jako duszpasterz akademicki a jednocześnie jest dyplomowanym psychologiem i psycho-terapeutą. Tematem wystąpienia ojca Jurgena

był wolontariat, który to rodzaj działalności tak często opisywany jest w mediach, a nawet doczekał się specjalnej ustawy sejmowej. Zebrani wysłuchali informacji na temat potrzeby niesienia pomocy osobom potrzebującym, a w szczególności chorym i starszym. Działalność, do której zachęcał ojciec Jurgen, polega między innymi na utrzymywaniu z osobami potrzebującymi osobistego kontaktu. Dla osób potrzebujących bardzo ważna jest możliwość utrzymywania kontaktu z innymi ludźmi, rozmowa czy wspólne spędzenie czasu. Oddźwiękiem na wystąpienie ojca Jurgena był natychmiastowy, cztery studentki wyraziły gotowość pracy jako wolontariuszki.

Następna część spotkania poświęcona była tańcowi. Piotr Robert Mochol przedstawił działalność Formacji Tańca Towarzystwa Politechniki Lubelskiej „Gamza”. Jak się okazało, zbieżność nazwy zespołu z nazwą bułgarskiego wina nie jest przypadkowa. Trzydzieści pięć lat temu rozpoczęcie pracy zespołu uczczono winem i jego nazwa została przyjęta jako nazwa zespołu. Zespół wykonuje tańce klasyczne i latynoamerykańskie między innymi tak popularną obecnie sałę. Zainteresowanie tańcem w zespole ze strony studentów jest tak duże, że następny nabór prowadzony będzie w drugim semestrze.

Inny rodzaj tańca kultywuje Zespół Pieśni i Tańca Politechniki Lubelskiej. Zebrani mogli wysłuchać nie tylko informacji o działalności zespołu, ale również obejrzeć parę tancerzy ubranych w stroje ludowe.

Kolejna prezentacja dotyczyła żeglarstwa. Na Politechnice Lubelskiej działa Yacht Club. Działalność klubu przedstawił tegoroczny absolwent Wydziału Elektrotechniki i Informatyki mgr Jacek Krakowski. Opowiedział on o bazie żeglarskiej Politechniki Lubelskiej, zdobywaniu kolejnych stopni żeglarskich oraz o urokach żeglowania. Wystąpienie było ilustrowane zdjęciami z żeglarskich wypraw klubu na Morze Śródziemne. Zapierające dech w piersiach widoki błękitu morza i urokliwych wysepek na pewno zachęciły słuchaczy do podejmowania żeglarskich wypraw.

Chór Politechniki Lubelskiej prezentowała dyrygent prof. Elżbieta Krzemińska. Wraz z grupą chórzystów opowiadała o sposobie prowadzenia prób oraz koncertach w Polsce i za granicą.

Następne wystąpienie poświęcone było funkcjonowaniu Studenckiej Agencji Fotograficznej. O działalności SAF mówił jej prezes Jakub Krzysiak. Każdy, kto ma aparat fotograficzny może stać się dokumentalistą. Zebrani mogli obejrzeć zarówno zabawne zdjęcia z życia studenckiego, jaki i poważne zdjęcia reportażowe z uroczystości akademickich.

Spotkanie zakończyło się „mocnym uderzeniem”, a mianowicie prezentacją sztuk walki. Pierwszy zaprezentował się Sportowy Klub Kick-Boxingu Politechniki Lubelskiej. Prezes klubu Tadeusz Poljański omówił techniczną stronę tego stylu walki, a zawodnicy pokazali ją w praktyce. Trzeba zauważyć, że klub posiada duże osiągnięcia sportowe. Zawodnicy zdobywają złote medale na Mistrzostwach Polski.

Jako kolejni zaprezentowali się adepci stylu walki Muay-Thai. Tą szkołę walki przedstawił student Michał Kołakowski. Oprócz wysłuchania informacji zebrani mogli obejrzeć zainscenizowaną walkę w stylu Muay-Thai. Walka była bardzo efektowna ale nie doszło do żadnych urazów.

Pokaz walki Muay-Thai

Chciałabym serdecznie podziękować wszystkim osobom, które poświęciły swój czas na przygotowanie omówionych wyżej prezentacji. Jak widać, mimo, że Politechnika Lubelska jest uczelnią techniczną stwarza różnorodne alternatywy rozwijania zainteresowań i zagospodarowania wolnego czasu również w sferach, które nie są związane z szeroko rozumianą techniką. Trzeba mieć też na względzie, że spotkanie nie zaprezentowało wszystkich dostępnych możliwości. Chciałabym zachęcić studentów, ale też i pracowników Politechniki Lubelskiej do rozwijania własnych zainteresowań, szukania dla siebie pasji. Życie może być dużo ciekawsze, jeżeli poza nauką lub pracą będziemy zajmowali się jakąś działalnością rozwijającą nas kulturalnie, duchowo czy fizycznie. Korzystajmy z możliwości jakie stwarza nam Politechnika Lubelska, a jak widać są one dosyć duże. Rozwijanie pasji i zainteresowań, szczególnie dla młodych ludzi jest alternatywą dla patologicznych zachowań takich, jak: alkoholizm czy narkomania.

Anna Szafranek

Kairos czy Chronos?

Początek nowego roku przynosi zwykle zarówno obawy, jak i nadzieje. Jest to dobry moment, aby przyrzeć się własnemu życiu, jego biegowi z pewnej perspektywy jaką daje świadomość, że przemijamy.

Banalność rozważań nad upływem czasu, choć często bywa męcząca, wynika jednak z *banalności* naszej śmierci. Większym więc chyba nietaktem w tym temacie jest próba formułowania oryginalnych i błyskotliwych sentencji – „złoty myśli”, od których roi się w coraz piękniej wydawanych kalendarzach. Czas, jako byt niesamodzielny, jest jedynie współrzędną naszego życia, współrzędną absolutnie niedotykalną, przez co nie można go, dzięki Bogu, sprofanować w żaden sposób – nawet poprzez lifting twarzy. Przemijanie jest przecież największą łaską daną człowiekowi, a wieńcząca je śmierć aktem Boskiego Miłosierdzia. Dlatego przedmiotem refleksji na przełomie roku winno być raczej nasze własne życie, na które patrzymy z perspektywy *kairos* – czasu danej łaski.

Dwa greckie terminy, określające ten sam czas: *chronos* i *kairos* stanowią osie równoległe, lecz o przeciwnych kierunkach. Podstawowy wybór człowieka, jego opcja fundamentalna, to wybór między nimi. Człowiek decyduje, na której osi zbuduje swe życie.

Jeżeli za jedną ze współrzędnych swego życia wybiera *chronos* – iloraz drogi do prędkości, decyduje się na niespokojną podróż w nicość, kosmiczną pustkę, pozbawioną ostatecznej prawdy i sensu istnienia. Ludzie o takiej opcji są niezwykle hałaśliwi i ruchliwi – cierpią na neurotyczną potrzebę sukcesu, posiadania i uczucia przesyty, chcą za wszelką cenę **zaistnieć** w niebycie, który wybrali. Medialny hałas, niepokojąca uroda okładkowych twarzy i dyktatura mody to jednak tylko krzyk rozpaczony wobec przemijania.

Chrześcijanin przeżywa swe życie w przestrzeni miłości, której jedną ze współrzędnych jest *kairos* – czas łaski. Jest to stopniowe poznawanie Boga – wędrowanie ku nieskończonemu światłu, które rodzi szczęście, doświadczane już tutaj, pomimo nieuniknionego cierpienia. Czas jest talentem, którym obraca chrześcijanin, by zdobyć wieczność – jest wspaniałą szansą i jego przemijanie, zamiast rozpacz, przynosi radość. W tej odwróconej jak na ikonie perspektywie śmierć to narodziny.

Na początku Nowego Roku warto zapytać więc samego siebie: które określenie czasu przyjęliśmy za swoje? Prosta analiza wydarzeń minionego roku może przynieść odpowiedź na pytanie, w którą stronę zmierzamy? Jesteśmy coraz starsi, czy coraz młodszy? Coraz bardziej zamknięci, czy coraz bardziej otwarci? Coraz bardziej niespokojni, czy przeciwnie? Coraz bardziej zgorzkniali, czy coraz bardziej radośni?

Pamiętajmy jednak, że czas jest tylko naszą przypadłością. Bóg ma władzę także nad nim, nawet nad naszą przeszłością, która istnieje w nas poprzez wspomnienia i interpretację. Mówi nam o tym przypowieść o miłosiernym ojcu. Przecież cała tragiczna przeszłość marnotrawnego syna, została momentalnie przemieniona przez jego ojca w przeszłość błogosławioną. Taka miłość rzeczywiście ma władzę nad czasem, nad przeszłością, która rządzi nami w naszych wewnętrznych obrazach o niej – może zmienić jej skutki. Sprawiała, że beztroski styl życia syna w obcej krainie stał się – w pewnym sensie – błogosławiony, wszyscy, którzy go wykorzystali okazali się podobnie błogosławieni, także błogosławione były świnię, z którymi musiał jeść.

Wszystko bowiem stało się dla niego *kairos*, czasem łaski i doświadczeniem błahości własnych interpretacji.

o. Jürgen Hoffend

Z działalności Komisji Chemii Plazmy Niskotemperaturowej Oddziału Lubelskiego PAN

Komisja Chemii Plazmy Niskotemperaturowej powstała w 1998 r. z inicjatywy prof. Iwo Pollo, jako pierwsza z komisji Oddziału Lubelskiego PAN. Komisja liczy aktualnie 42 członków, w tym 27 krajowych i 15 zagranicznych.

W dniu 19 listopada 2005 r. odbyło się posiedzenie komisji w siedzibie Oddziału PAN w Lublinie w Pałacu Czartoryskich, z udziałem gościa z Irlandii doktora Tony Herberta, który wygłosił referat pt. *Atmospheric Pressure Plasma Liquid Deposition*.

Dr T. Herbert jest specjalistą z zakresu plazmy niskotemperaturowej. W przeszłości pracował w Przemysłowym Laboratorium Plazmowym w Cork w Irlandii. W 1992 roku założył firmę „Plasma Ireland Limited”, w której prowadził badania nad nową generacją urządzeń wykorzystujących niskociśnieniową plazmę wykorzystywaną w inżynierii powierzchni. Obecnie pracuje w „US Multinational Dow Corning Corporation” zajmując się technologiami plazmowymi i ich zastosowaniem w przemyśle. Jest członkiem Międzynarodowego Komitetu Naukowego Konferencji HAKONE, której pomysłodawcą i współorganizatorem był prof. Iwo Pollo, pierwszy przewodniczący Komisji Chemii Plazmy Niskotemperaturowej.

Dr Tony Herbert podczas prezentacji badań Dow Corning dotyczących inżynierii materiałowej wykorzystującej procesy plazmowe

Na spotkaniu przyjęto dr Teresę Szymurę oraz dr Tonego Herberta na członków komisji oraz odbyły się wybory nowego przewodniczącego, którym została dr hab. inż. Henryka Danuta Stryczewska, prof. PL, członek założyciel Komisji.

Aktualnie ośmiu członków Komisji Chemii Plazmy Niskotemperaturowej to pracownicy Politechniki Lubelskiej. Są nimi: dr hab. inż. Henryka Danuta Stryczewska – przewodnicząca komisji, prof. dr hab. inż. Tadeusz Janowski, dr hab. inż. Janusz Ozonok, dr Justyna Jaroszyńska-Wolińska – sekretarz komisji, dr Małgorzata Rzączyńska, dr Teresa Szymura, dr Dariusz Dziadko i dr Mariusz Wroński.

Członkowie Komisji Chemii Plazmy Niskotemperaturowej z Politechniki Lubelskiej z członkiem zagranicznym dr Tonym Herbertem w dniu 19 listopada 2005

Członkowie Komisji Chemii Plazmy Niskotemperaturowej prowadzą działalność naukowo-badawczą dotyczącą właściwości i zastosowań niskotemperaturowej plazmy, upowszechniania wyników badań oraz integracji środowiska naukowego, które charakteryzuje, typowa dla tych badań, interdyscyplinarność. Członkowie komisji reprezentują takie dyscypliny naukowe, jak: chemia i fizyka plazmy, elektrotechnika, elektrotechnologie.

Główne formy naszej działalności polegają na: zapraszaniu wybitnych specjalistów w dziedzinie chemii plazmy niskotemperaturowej z kraju i z zagranicy, wyjazdach członków komisji z wykładami do innych ośrodków w kraju i za granicą, uczestnictwie w konferencjach krajowych i międzynarodowych, współorganizowaniu sympozjów i seminariów, współpracy z innymi organizacjami i towarzystwami naukowymi.

Komisja współorganizuje konferencje, sympozja i warsztaty naukowe z zakresu fizyki, chemii, technologii i zastosowań plazmy nietermicznej. Są to: międzynarodowa konferencja ELMECO'5 organizowana wspólnie z Instytutem Podstaw Elektrotechniki i Elektrotechnologii Politechniki Lubelskiej oraz z Centrum Doskonałości Zastosowań Technologii Nadprzewodnikowych i Plazmowych w Energetyce ASPPECT, ogólnopolskie sympozja chemii plazmy wspólnie z Polskim Towarzystwem Chemicznym – kolejne 9. odbędzie się w maju 2006 r. w Gdańsku oraz międzynarodowa konferencja HAKONE – High Pressure Low Temperature Plasma Chemistry – X jubileuszowa konferencja odbędzie się w Japonii i jest organizowana przez prof. Yamabe z uniwersytetu w Saga, na Kyushu – członka zagranicznego Komisji Chemii Plazmy Niskotemperaturowej.

Henryka D. Stryczewska

Poświęcenie Sztandaru NSZZ Solidarność Politechniki Lubelskiej

Dnia 11 grudnia 2005 roku w Kościele Przemienienia Pańskiego przy ul. Nadbystrzyckiej w Lublinie odbyła się uroczystość poświęcenia Sztandaru NSZZ Solidarność Politechniki Lubelskiej. Sztandar ten wykonano z inicjatywy i kosztem członków związku naszej uczelni. Projektodawcą była dr inż. Małgorzata Ciosmak. Sztandar powstał w pracowni haftu artystycznego i sztandarowego Jerzego Siwka w Lublinie przy ul. Narutowicza 78A. Poświęcenia dokonał duszpasterz Politechniki Lubelskiej ks. mgr Andrzej Flis. Rodzicami chrzestnymi byli dr Teresa Szymura i kol. Szczepan Zaręba. Po zakończeniu uroczystości wszyscy obecni: goście, pracownicy Politechniki, studenci oraz mieszkańcy jako świadkowie, złożyli własnoręczne podpisy na dokumencie Aktu Poświęcenia.

Od lewej stoją: w pierwszym rzędzie – Małgorzata Ciosmak, Stefan Laskowski, ks. Andrzej Flis, Krzysztof Nakonieczny, Szczepan Zaręba, Teresa Szymura; powyżej – Kazimierz Szpatowicz, Jacek Duda, Joanna Jakubowska

Fot. Marcin Dąbrowski

Dotychczas poczet sztandarowy NSZZ Solidarność Politechniki Lubelskiej uczestniczył w wielu uroczystościach związkowych w regionie lubelskim, między innymi: w obchodach Lubelskiego Lipca, 25-lecia powstania Solidarności, pogrzebie byłego przewodniczącego Regionu Środkowoschodniego, działacza podziemnej Solidarności śp. Stanisława Węglarza, uroczystościach rocznicowych powstania Solidarności na UMCS oraz podczas poświęcenia sztandaru tej Uczelni. Sztandar był również obecny na uroczystym spotkaniu opłatkowym członków naszego związku 13 grudnia 2005 r. Pierwszym Sztandarowym był dr inż. Krzysztof Nakonieczny, drugim dr inż. Stefan Laskowski. W asyście Sztandaru uczestniczyły: mgr Joanna Jakubowska, mgr Ewa Hetman i dr inż. Małgorzata Ciosmak.

Małgorzata Ciosmak

W uroczystości uczestniczyła wraz z poczetem sztandarowym delegacja Regionu Środkowoschodniego NSZZ Solidarność

Fot. H.Celoch

Akt Poświęcenia Sztandaru

Kolejna wizyta w Japonii

W listopadzie 2005 r. odbyło się Międzynarodowe Forum Uniwersytetu Kumamoto, którego celem było podsumowanie 12 lat działalności Katedry Zaawansowanych Technologii Inżynierii Elektrycznej (Endowed Chair of Advanced Technology for Electric Energy), ufundowanej i sponsorowanej przez Korporację Energetyczną Kyushu.

Zaproszenie do wzięcia udziału w forum z wykładami otrzymali wszyscy profesorowie wizytujący tę katedrę w latach 1993-2005. Wśród zaproszonych byli, m. in: prof. A. Grishin z Royal Institute of Technology w Sztokholmie – światowej sławy specjalista w dziedzinie elektroniki, fotoniki i nanotechnologii, prof. T. H. Ortomeyer z Clarkson University w USA – badacz systemów elektroenergetycznych, generacji rozproszonej i problemów deregulacji sektora energetycznego, prof. R. Hackman z Uniwersytetu Windsor w Kanadzie oraz dr T. Heeren z uniwersytetu Texas Tech w USA – specjaliści z zakresu energii impulsowej i jej zastosowań w procesach plazmowych.

Podczas forum wygłosiłam wykład na temat: „Plasma Technologies in the Processes of Environment Protection”, który dotyczył badań prowadzonych w Instytucie pod moim kierownictwem w zakresie wykorzystania nietermicznej nierównowagowej plazmy, generowanej różnymi rodzajami wyładowań elektrycznych, w procesach oczyszczania gazów wylotowych, sterylizacji gleby, obróbki wody i utylizacji odpadów.

W spotkaniu podsumowującym wyniki 12-letniego programu „Endowed Chair” uczestniczył Prezydent Uniwersytetu Kumamoto Tatsuro Sakimoto oraz zaproszeni profesorowie i przedstawiciele Korporacji Energetycznej Kyushu. W zgodnej opinii uczestników spotkania efekty tej wyjątkowej inicjatywy są wymierne i korzystne dla wszystkich uczestników programu – przede wszystkim dla studentów i dyplomantów Departamentu Inżynierii Elektrycznej i Komputerowej Uniwersytetu Kumamoto, do których był on adresowany, ale także dla profesorów wizytujących oraz

potencjalnych pracodawców – zakładów energetycznych skupionych w Korporacji Energetycznej.

Najważniejsze efekty na jakie wskazano podczas spotkania to: nowe specjalności kształcenia, doświadczenia badawcze we współpracy międzynarodowej i z lokalnym przemysłem, wspólne projekty badawcze, publikacje i udział w konferencjach.

Z tej samej okazji, Departament Inżynierii Elektrycznej i Komputerowej Uniwersytetu Kumamoto wydał biuletyn informacyjny „Final Annual Report 1993-2005” (vol. 11, October 2005), w którym został zamieszczony mój życiorys naukowy.

Mimo, że moja wizyta w Japonii trwała tylko 9 dni, jej program był bardzo intensywny i obejmował także udział w międzynarodowej konferencji LANA-8 – „Laser Ablation and Nanotechnology” oraz wizytę w Uniwersytecie Kanazawa.

Konferencja LANA-8 odbywała się w miejscowości Aso, u podnóża jednego z największych na świecie czynnych wulkanów, w masywie górskim o tej samej nazwie. W czasie obrad wygłosiłam wykład dotyczący badań związanych z ochroną środowiska w Politechnice Lubelskiej oraz aktywności COE ASPPECT w tym zakresie. Dwudniowe obrady zakończyła dyskusja panelowa na temat postępu badań w dziedzinie energii, środowiska i nanotechnologii, w tym technologii laserowych i plazmowych, możliwości i konieczności współpracy międzynarodowej oraz rozwijania nowych obszarów badawczych, które zapewnią zrównoważony rozwój w dziedzinie wytwarzania, konwersji i użytkowania energii elektrycznej.

Podczas pobytu w Japonii złożyłam również wizytę w Uniwersytecie Kanazawa, w laboratorium „Magnetic Engineering and Applications”, którym kieruje profesor Sotshi Yamada. Współpracę z tym laboratorium, jeszcze pod kierownictwem nieżyjącego już prof. Kazuo Bessho, rozpoczął w roli stypendysty prof. Andrzej Nafalski, obecny

Uczestnicy konferencji Lana-8

dziekan School of Electrical and Information Engineering Uniwersytetu w Adelajdzie, w Australii. Od tego czasu w laboratorium tym przebywało na stypendiach bądź stażach naukowych ponad 20 pracowników i studentów Wydziału Elektrotechniki i Informatyki PL. W spotkaniu uczestniczyły także przedstawicielki biura ds. międzynarodowej wymiany studentów Uniwersytetu Kanazawa, które w marcu 2005 r. przebywały z krótką wizytą w Politechnice Lubelskiej.

Mimo bardzo ograniczonego czasu pobytu w Japonii, miałam okazję cieszyć się pozazawodowymi przyjemnościami. Wspomnę o jednej – ceremonii parzenia herbaty – w której, mimo wcześniejszego rocznego pobytu, wzięłam udział po raz pierwszy w roli uczestnika a nie obserwatora, asystując żonie prof. Ebihary Tomo i sekretarce Laboratorium Przemian Energii Sumire Seki. Było to niezapomniane wydarzenie, a dopuszczenie niewtajemniczonej do tradycyjnego japońskiego rytuału odebrałam jako wyjątkowy przywilej.

Kolejna wizyta w kraju Kwitnącej Wiśni wzbogaciła mnie o nowe doświadczenia zawodowe i osobiste, potwierdzając, że nawiązane podczas moich wcześniejszych wyjazdów do Japonii więzi są trwałe i oparte na serdecznych relacjach.

Henryka D. Stryczewska

Zaproszeni profesorowie przed wejściem do audytorium „Alumni Hall”, w którym odbywało się forum. Ten piękny i nowoczesnie wyposażony obiekt konferencyjny wydziału inżynierskiego Uniwersytetu Kumamoto został ufundowany w 2003 r. przez jego absolwentów dla upamiętnienia 100-letniej rocznicy powstania wydziału

Uczyć się od innych

Matematyka i fizyka to przedmioty podstawowe na studiach technicznych, bez opanowania których dalsze etapy edukacji inżynierskiej na poziomie wymaganym przez programy studiów są niemożliwe.

Przyjęte od niedawna rozwiązania systemowe w zakresie edukacji szkolnej i rekrutacji na studia (program podstawowy i rozszerzony, nowa matura, brak egzaminów wstępnych), a także szeroka oferta studiów typu humanistycznego powodują, że oprócz kandydatów dobrze przygotowanych do podjęcia studiów technicznych (jest ich niestety niewielki odsetek), mamy na pierwszym roku (chyba na wszystkich wydziałach) znaczący odsetek studentów, dla których wymagania programowe z matematyki i fizyki są trudną do pokonania barierą. Główną przeszkodą w terminowym zaliczeniu tych przedmiotów są zaniedbania w edukacji matematycznej ciągnące się niekiedy od szkoły podstawowej. Jest to problem dotyczący wszystkie politechniki w Polsce (możliwe, że w mniejszym stopniu Politechnikę Warszawską), dlatego wspólnie należałoby przeciwdziałać negatywnym trendom. Z cenną inicjatywą w tym zakresie wystąpiły 3 lata temu władze Politechniki Gdańskiej.

Od roku 2003 odbywa się na Politechnice Gdańskiej seminarium poświęcone edukacji z matematyki i fizyki w szkołach ponadgimnazjalnych i szkołach wyższych o profilu technicznym.

Na pierwszym spotkaniu w dniu 17 stycznia 2003 r. pod przewodnictwem Rektora, z udziałem przedstawiciela Ministerstwa Edukacji, Kuratorium Oświaty w Gdańsku, dyrektorów i nauczycieli szkół, władz samorządowych, studentów i nauczycieli akademickich Politechniki Gdańskiej wygłoszono kilkanaście referatów, w których poddano analizie

najważniejsze elementy edukacji (programy, kompetencje nauczycieli, liczba godzin, wymagania na maturze, oczekiwania szkół wyższych). Po dyskusji wypracowano program naprawczy, w ramach którego są podejmowane działania wielokierunkowe od opracowania propozycji zmian w podstawie programowej, poprzez promocję matematyki i fizyki wśród uczniów i rodziców, do udzielania pomocy metodycznej nauczycielom. Podjęto też różne formy dokształcania młodzieży: otwarte wykłady z fizyki dla uczniów, kursy przygotowujące na studia, konkursy uczniowskie, specjalne formy zajęć wyrównawczych dla studentów różnych kierunków studiów.

W latach następnych, oprócz nowych tematów na seminarium, przedstawiane są referaty sprawozdawcze z realizacji zadań wynikających z programu naprawczego.

W tym roku seminarium odbyło się w dniach 26 i 27 stycznia pod hasłem „Bez matematyki kariery nie zrobisz – kształcenie matematyczne w szkołach ponadgimnazjalnych i wyższych a perspektywy rynku pracy.”

Inicjatywa władz Politechniki Gdańskiej wydała się interesująca dla innych ośrodków akademickich. W roku 2004 Rektorzy AGH i Politechnik: Gdańskiej, Łódzkiej, Warszawskiej i Wrocławskiej podpisali porozumienie o powołaniu Konsorcjum w celu koordynacji działań w zakresie dokształcania młodzieży szkół średnich z matematyki i fizyki. Do porozumienia mogą przystąpić inne uczelnie.

Sądzę, że Politechnika Lubelska winna przystąpić do Konsorcjum wnosząc własne doświadczenia, a korzystając z wiedzy innych uczelni, może zwiększyć dostępność studiów technicznych dla młodzieży szkół Lubelszczyzny.

Józef Waniurski

Zarządzanie wiedzą w procesie wdrażania zmian

Wprowadzenie

Obecnie w warunkach postępującej globalizacji duża konkurencyjność na rynku wymusza od przedsiębiorstw konieczność ciągłego rozwoju i doskonalenia się. Rodzi się więc potrzeba zmiany, która jest niejako wpisana w „życie” każdej organizacji. Większość organizacji pragnie zmienić swój wizerunek na światowej arenie, gdyż zdały sobie sprawę z tego, iż bycie w nurcie ewolucji życia gospodarczego to ciągle zmienianie się¹.

Zmiana może dotyczyć każdej sfery działalności przedsiębiorstwa oraz mieć różną wielkość, zasięg i intensywność. Jest więc rzeczą zupełnie naturalną, że wraz z jej wprowadzaniem zaczynają pojawiać się różne obawy, nastroje niepewności i ryzyka, gdyż trudno jest przewidzieć jej skutki. Postęp ma być tą pożądaną wartością i pozytywnym walorem zmian, ale nie można pominąć zmian zakończonych niepowodzeniem, pociągających za sobą często efekty uboczne. Dlatego też niezwykle ważną sprawą w procesie wdrażania zmian w przedsiębiorstwie staje się odpowiednie do nich przygotowanie i uczenie się tych zmian. Wśród umiejętności zarządzania zdecydowanie prym wiedzie zdolność gromadzenia i efektywnego wykorzystania nabytej wiedzy, bowiem w czasach obecnych, sam fakt jej posiadania nie jest już priorytetem. Informację możemy zdobyć bądź kupić, lecz dopiero sposób w jaki ją wykorzystujemy decyduje, czy organizacja odniesie korzyści, czy też poniesie straty. Umiejętne zarządzanie posiadanym zasobem intelektualnym, jakim jest wiedza, staje się więc podstawowym zadaniem dla współczesnych organizacji. Jego realizacja jest bowiem kluczem do uzyskania przewagi konkurencyjnej i zapewnienia sobie przetrwania na rynku światowym.

Wiedza i idea jej zarządzania

Czym jest wiedza? Według „Słownika współczesnego języka polskiego” wiedza to ogół wiadomości i umiejętności w jakiejś dziedzinie zdobytych dzięki uczeniu się i doświadczeniu. Informacja definiowana jest przez ten sam słownik jako element wiedzy komunikowany za pomocą języka lub innego kodu. Wiedza to informacja połączona z doświadczeniem, interpretacją i wnioskowaniem. O ile informacja ma charakter opisowy i historyczny, o tyle wiedza może dotyczyć przyszłych sytuacji i wynikać z ukrytych przesłanek. Z punktu widzenia zarządzania istotna jest wiedza użyteczna, tzn. pozwalająca na zastosowanie jej do specyficznych zadań.

Obecnie, w czasach nazywanych często *Erą wiedzy*, jej szybkie i efektywne wykorzystanie stanowi o „być albo nie być” dla wielu. Według Petera Druckera tradycyjne zasoby, jak praca, ziemia i kapitał, stają się raczej przeszkodami niż siłą napędową rozwoju przedsiębiorstwa, a tym co staje się kluczowym czynnikiem kreatywności we wszystkich dziedzinach życia jest wiedza. A. Toffler natomiast powtarza argumenty Druckera twierdząc, że wiedza zastępuje pozostałe

czynniki produkcji, jako zasób jest nieskończona i niewyczerpalna, może być wykorzystywana do tworzenia nowej wiedzy. Wartość firmy zależy od zdolności do nabywania, tworzenia, dystrybucji i stosowania wiedzy zarówno na poziomie strategicznym jak i taktycznym².

W literaturze odnaleźć można szereg definicji zarządzania wiedzą. Zarządzanie wiedzą określane jest najczęściej jako (Demarest 1997, Bennet i Gabriel 1999):

- proces kreowania i wykorzystywania wiedzy do poprawy efektywności działań organizacji;
- zarządzanie informacjami, wiedzą i doświadczeniem dostępnym w organizacji, tzn. ich tworzenie, gromadzenie, przechowywanie, udostępnianie i wykorzystywanie, mające na celu zapewnienie organizacji przyszłego rozwoju w oparciu o istniejące zasoby;
- stymulowanie pracowników do dzielenia się wiedzą poprzez tworzenie odpowiedniego środowiska pracy i systemów transferu wiedzy w ramach całej organizacji.

Definicje zarządzania wiedzą zwracają uwagę na konieczność następujących działań³:

- traktowania zasobów wiedzy jako ważnego zasobu, zarówno dla działań strategicznych, długofalowych, jak i działań bieżących w ramach całej organizacji,
- identyfikacji zasobów wiedzy,
- stwarzania środowiska sprzyjającego kreowaniu wiedzy, np. poprzez motywowanie pracowników i tworzenie wzorców pobudzających do generowania nowych rozwiązań,
- stymulowania do dzielenia się wiedzą i pomysłami,
- zbierania, kodyfikowania i transferu zasobów wiedzy,
- ciągłego ich aktualizowania i weryfikowania,
- zapewnienia szybkiego i pełnego dostępu do posiadanych zasobów wiedzy,
- wykorzystywania zasobów wiedzy zapisanej (zgrupowanej) i wiedzy pracowników do poprawy efektywności działań.

Zarządzanie wiedzą polega na pozyskiwaniu odpowiednich środków, wypracowaniu i sterowaniu wykorzystaniem warunków, metod i technik umożliwiających przebieg procesów związanych z wiedzą. Do nich zaliczyć należy: pozyskanie, kreowanie, składowanie, rozpowszechnianie i wykorzystanie wiedzy. Zarządzanie wiedzą koncentruje się zatem głównie na zasobie wiedzy organizacyjnej, jednak w procesy związane z wiedzą angażowane są także inne zasoby przedsiębiorstwa, takie jak: ludzie, finansowe, rzeczowe, informacyjne – np. kapitał relacyjny. Aby odpowiednio wykorzystywać posiadane zasoby i dalej je rozwijać w procesie zarządzania wiedzą, konieczne jest realizowanie typowych funkcji zarządzania. Występować więc powinny planowanie, organizowanie i kontrolowanie wszystkich procesów z udziałem wiedzy, a na każdym z tych etapów realizowane są: pozyskiwanie informacji, podejmowanie decyzji, środków finansowych, ludzkich i rzeczowych, praca z ludźmi oraz

koordynowanie. Realizacja wskazanych funkcji zarządzania i procesów z udziałem wiedzy możliwa jest dzięki stworzonemu w organizacji systemowi zarządzania. Składa się on z wielu wzajemnie złożonych podsystemów organizacyjnych. Ch. Soo, T. Devinney, D. Midgley, A. Deering za podstawowe z nich uważają⁴:

- **subsystem bazy danych** – umożliwiający pracownikom i menedżerom dzielenie się informacjami oraz sprawne tworzenie ich zbiorów;
- **subsystem języka organizacyjnego** – pozwalający ludziom zrozumieć stan rzeczy i związany z dekodowaniem uzyskiwanych z baz danych informacji, kodyfikowaniem własnej wiedzy w dane łatwo użyteczne dla innych oraz systemem języka warunkującym głębokie zrozumienie przekazów otrzymywanych procesów komunikacji werbalnej i niewerbalnej przez członków organizacji;
- **subsystem sieci powiązań** – umożliwiający pracownikom odbieranie i przyswajanie informacji i wiedzy z wewnętrznych źródeł organizacyjnych, jak i spoza nich;
- **subsystem transferu** – za pomocą którego transferowana wiedza między ludźmi lub też kreowana jest nowa wiedza jako rezultat rzadkiej kombinacji informacji płynących z indywidualnego zasobu doświadczeń.

Ważnym podkreślenia jest fakt, że organizacja systemu zarządzania wiedzą oraz przebieg procesów związanych z wiedzą uzależnione są od przyjętej strategii generowania i wykorzystania wiedzy w przedsiębiorstwie.

Dla organizacji dążących do zmian i uzyskiwania przewagi konkurencyjnej J. M. Bloodgood i W. D. Salisbury wyróżniają trzy podstawowe strategie zarządzania wiedzą⁵:

- **strategia tworzenia wiedzy** (*knowledge creation strategy*);
- **strategia transferu wiedzy** (*knowledge transfer strategy*);
- **strategia ochrony wiedzy** (*knowledge protection strategy*).

Celem strategii tworzenia wiedzy jest uzyskiwanie wiedzy nowej, będącej podstawą generowania niespotykanych dotąd innowacji. Przedsiębiorstwa ją stosujące koncentrują się na kreatywności i eksperymentowaniu. Organizacje stosujące strategię transferu wiedzy zmierzają do uzyskania wiedzy najnowszej, występującej w otoczeniu, wytworzonej przez inne firmy lub ośrodki badawczo – naukowe. Zadaniem systemu zarządzania jest w tym przypadku jednoczesne wprowadzanie takich mechanizmów w przedsiębiorstwie, które umożliwiają szybkie rozprowadzanie uzyskanej wiedzy i jej zastosowanie. Natomiast strategia ochrony wiedzy koncentruje się na utrzymaniu wcześniej wytworzonej lub zdobytej wiedzy w oryginalnym i twórczym stanie. Przeciwdziała się więc jej autoryzowanym przepływom do innych organizacji.

Istota zmiany jako procesu i jej rodzaje

Pojęcie zmiany w krótki sposób można zdefiniować jako nowy stan rzeczy, natomiast proces zmiany to działania prowadzące do wprowadzenia tych zmian. Wszelkie czynności związane z powyższym procesem mogą dotyczyć różnych sfer strategii organizacji. J. Pańkow uważa, że proces zmian to przekształcenia⁶:

- w szeroko pojmowanej strukturze organizacyjnej;
- w sferze zachowań ludzi – uczestników organizacji;
- zarówno w sferze struktury i ludzi jednocześnie.

Ze względu na różny charakter, zmiany możemy rozpatrywać w następujących aspektach:

- aspekt podmiotowy – podkreśla rolę człowieka w procesie tworzenia i wprowadzania zmian, głównym przedmiotem zainteresowania są zachowania człowieka w procesie zmian i analiza społecznych skutków zmian;
- aspekt przedmiotowy – opisuje i bada przedmiot zmian;
- aspekt procesowy – oznacza określony problem do rozwiązania, przedstawia zmianę w ujęciu dynamicznym, z uwzględnieniem struktury czynnościowej procesu oraz relacji zachodzących między elementami struktury.

By trafnie proces zmian zaplanować, a w dalszej kolejności realizować, niezwykle ważnym jest rozpoznanie rodzaju zmiany z jaką mamy do czynienia. Z. Mikołajczyk wyróżnia następujące kryteria klasyfikacji zmian⁷:

1. Z punktu widzenia zasięgu zmian w organizacji można wyróżnić:
 - zmiany stosunkowo niewielkie, w których działanie nie wywołuje trwałych efektów czy też odnoszone są do zjawisk lokalnych dotyczących niewielkiej liczby osób; mogą one mieć wpływ na codzienne funkcjonowanie przedsiębiorstwa i powstają w rezultacie stosunkowo prostych przedsięwzięć organizacyjnych;
 - zmiany o szerszym zasięgu i intensywności – odnoszone są do określonych elementów składowych przedsiębiorstwa, ale ich rezultaty są trwałe, a więc z konieczności poszerzają wprowadzone zmiany o inne elementy;
 - zmiany powstałe w wyniku działań złożonych (kompleksowych) – zaprogramowane na długie okresy czasu, będąc przedmiotem strategii przedsiębiorstwa.
2. Z punktu widzenia charakteru zmian w organizacjach można je podzielić na:
 - innowacyjne – pozwalają organizacji nie tylko dostosować się do zmian w otoczeniu, lecz nawet te zmiany wyprzedzać, umożliwiają kształtowanie rynku w sposób celowy, zamierzony, dzięki oryginalnej formie działalności, są skutecznym sposobem na utrzymanie konkurencyjności,
 - adaptacyjne – wymagają bieżącego monitorowania otoczenia i stałego utrzymania lub podwyższenia skuteczności działania przedsiębiorstwa, ciągłego doskonalenia jego potencjału, struktury i kultury.

Wiedza a innowacje

Szczególnym przypadkiem zmian zachodzących w organizacji jest działalność innowacyjna, definiowana jako celowo zaprojektowana przez człowieka zmiana dotycząca produktu, metod wytwarzania lub organizacji pracy, zastosowana po raz pierwszy w danej społeczności celem osiągnięcia określonych korzyści społeczno-gospodarczych, spełniająca określone kryteria techniczne, ekonomiczne i społeczne⁸. Zarówno do generowania innowacji jak i wprowadzania innych zmian organizacja potrzebuje ludzi potrafiących umiejętnie stosować posiadane przez nią informacje czy wiedzę. Wiedza ta musi być dostępna w momencie, kiedy jest wymagana, bo tylko wtedy może być przydatna i właściwie wykorzystana. Jako, że cechą współczesnych przedsiębiorstw jest „uciekanie wiedzy”, koniecznością staje się ochrona firm przed niekontrolowanym jej odpływem. Utrata wiedzy może doprowadzić bowiem do załamania funkcjonowania każdej

organizacji. Zadanie zarządzania wiedzą ma więc na celu nie tylko ochronę przedsiębiorstwa przed takimi zjawiskami, ale też gwarantowanie im efektywnego wykorzystania wiedzy i kapitału intelektualnego, a w rezultacie poprawę innowacyjności prowadzącą do przewagi konkurencyjnej.

Współczesne przedsiębiorstwa starają się uzyskać przewagę konkurencyjną na rynku udoskonalając funkcję „generowania” wiedzy, jej wykorzystania i ciągłych innowacji w tym zakresie. Wiedza jest podstawowym nakładem potrzebnym do innowacji i rozwoju gospodarczego, bowiem każda innowacja rozpoczyna się od konstrukcji nowego rodzaju wiedzy wewnątrz firmy.

Oczywiście innowacja może pojawić się bez udziału sformalizowanych systemów zarządzania wiedzą. Jednak w obecnych warunkach kluczem do sukcesu jest nie sama innowacja, ale innowacja powtarzająca się. Menedżerowie wprowadzają koncepcje zarządzania wiedzą po to, aby m.in. sformalizować proces innowacji, czyli wytworzyć środowisko sprzyjające innowacjom. Zastosowanie specyficznej umiejętności zarządzania wiedzą w praktyce redefiniuje przedsiębiorstwa, jednocześnie stymuluje innowacje, gwarantując w ten sposób przetrwanie w warunkach rosnącej konkurencji.

Przebieg procesu zmian

Zmiana jako dynamiczny proces ma aktywnie prowadzić do realizacji założonych celów organizacji, realizując krok po kroku poszczególne fazy cyklu procesu zmian: preparacji, realizacji i kontroli. Poszczególne etapy tego cyklu wg M. Czerskiej to⁹:

1. Określenie potrzeby zmian
2. Preparacja procesu zmian
3. Opracowanie projektu zmian
4. Przygotowanie do wdrożenia
5. Rozruch
6. Kontrola
7. Monitoring

W każdym z tych etapów należy uwzględnić odpowiednią strategię wiedzy, tj. tworzenia wiedzy, transferu, czy ochrony wiedzy. Zależy to od tego jaka to ma być zmiana (adaptacyjna czy innowacyjna) oraz jaki ma być jej zakres (całościowy czy fragmentaryczny).

Dodatkowo do każdego tych z etapów można odnieść odpowiedni element zarządzania wiedzą, skupiając uwagę na:

1. *identyfikacji* zasobów wiedzy w organizacji;
2. *badaniu* przydatności wiedzy;
3. *ocenie* potrzeb w zakresie wiedzy;
4. *adresowaniu* wiedzy;
5. *pozyskiwaniu* wiedzy;
6. *przetwarzaniu* wiedzy;
7. *korzystaniu* z wiedzy.

Określając potrzebę zmian należy zatem zidentyfikować zasoby wiedzy wykorzystywanej oraz tej posiadanej (poza wykorzystywaną), uwzględniając przy tym przedmiotową klasyfikację zmian wyróżniającą¹⁰:

- zmiany techniczne – technologiczne, dokonujące się w sferze produkcji, technologii, techniki i narzędzi pracy,
- zmiany ekonomiczne, przebiegające w sferze ekonomiki, zasad rozliczeń, rachunkowości, systemu kosztów itp.,
- zmiany strukturalne, dokonujące się w sferze struktury organizacyjnej, podziału pracy, struktury informacji i władzy,

- zmiany społeczne – dotyczące kadr pracowniczych, a przede wszystkim systemu wartości i postaw pracowniczych, norm zachowań, sfery motywacji itp.

Tak więc w zależności od rodzaju powyższych zmian, chcąc trafnie określić potrzebę ich wprowadzenia, należy jednocześnie podjąć próbę pozyskania wiedzy, zarówno ze źródeł wewnętrznych, jak i zewnętrznych oraz ją zidentyfikować. Jeżeli ona nie istnieje, to musi powstać. W przeciwnym przypadku może dojść do niewykorzystania zasobów wiedzy albo spotkać się z jej brakiem, bądź powielaniem. Wiedzę można pozyskać nie tylko w procesach wewnętrznych z organizacji, ale również z zewnątrz, na przykład korzystając z usług eksperta, który to po rozeznaniu się z obowiązującym stanem rzeczy, będzie w stanie stwierdzić gdzie zmianę należy wprowadzić, uzupełniając tym samym pewne niedobory wiedzy¹¹.

Wykorzystywany tu zasób intelektualny to wiedza merytoryczna dotycząca sfery zarządzania i ukierunkowana na zarządzanie poszczególnymi funkcjami (zaopatrzenie, magazynowanie, produkcja, zbytni, marketing itp.), a także techniczna zajmująca się sferą produkcji – technik i technologii wytwarzania dóbr materialnych i niematerialnych¹².

Przy identyfikowaniu zasobów wiedzy zastosowanie znaleźć mogą następujące metody: mapy wiedzy, topograficzne mapy wiedzy, mapy zasobów informacji, system informacji geograficznej, mapy źródeł wiedzy, macierz kompetencji, macierze wiedzy, testowanie wiedzy, graficzne metody sieci komunikacyjnych, metody katalogowania w Internecie, inteligentne systemy wyszukiwania i dostarczania informacji itd.

Przebiegając proces zmian należy koncentrować uwagę na identyfikowaniu zasobów wiedzy i badanie jej przydatności. Badanie to należy przeprowadzić dla poszczególnych kategorii wiedzy wyróżnionych w procesie identyfikacji wiedzy. Szczególnego potraktowania wymaga badanie zmian w zakresie wiedzy chronionej jawnej. Niezmiernie szybki postęp techniczny i technologiczny powoduje, że wiedza dezaktualizuje się, jest zastępowana przez nową. Konieczne w tej sytuacji jest bieżące śledzenie stanu techniki i technologii, po to, by korzystać z wiedzy, którą zaprzestano chronić, poznać nowe kierunki rozwoju wiedzy i nie narażać się na naruszenia praw do wiedzy będącej w posiadaniu innych podmiotów. Decyzje o tym jak wykorzystać ocenioną wiedzę należą do decydentów danej organizacji. Do metod badania przydatności wiedzy można zaliczyć: metody z obszaru ekonomiki informacji, metodę przewagi konkurencyjnej, metodę badania stopnia wykorzystywania wiedzy, badanie luk w wiedzy itp.

Ocena potrzeb i adresowania wiedzy nabiera szczególnego znaczenia, gdy opracowujemy projekt zmian i przygotowujemy się do jego wdrożenia. Oceniając potrzeby porównujemy zasoby wiedzy zidentyfikowanej i ocenionej jako przydatnej z zasobami pożądanymi wiedzy, określając przy tym zakres wiedzy, która powinna być pozyskana. Zadania w zakresie tworzenia nowej wiedzy realizowane są w elemencie pozyskiwania wiedzy. Pozyskiwanie wiedzy może być realizowane w drodze tworzenia własnej wiedzy i/lub pozyskiwania wiedzy z zewnątrz. Wiedza pozyskana zanim będzie wykorzystywana podczas już następującego rozruchu zmiany, przechodzi przez elementy badania przydatności, adresowania

i przetwarzania. Potrzebną wiedzę można pozyskiwać za pomocą: metody twórczego rozwiązywania problemów, badania literatury patentowej, zakupu praw wyłącznych i licencji, wymiany doświadczeń i wiedzy, kształtowania kompetencji (szkolenia, aktywne przyswajanie), pozyskiwanie wiedzy ukrytej (wynałazczość, racjonalizacja, koła jakości, indywidualne plany rozwoju wiedzy pracowników, plany rozwoju wiedzy zespołów, plany rozwoju wiedzy organizacji), a także metody wyszukiwania wiedzy (w tym w Internecie), korzystanie z pośrednictwa firm konsultanckich, brokerów wiedzy i wywiadowi¹³.

Adresowanie i przetwarzanie wiedzy stają się zdecydowanie tymi ważnymi elementami zarządzania wiedzą, które czynnie uczestniczą podczas rozruchu zmiany. Adresowanie wiedzy to działania mające na celu selekcję wiedzy, ustalenie i optymalizowanie dostępu do własnych i zewnętrznych zasobów wiedzy, zabezpieczanie wiedzy – ochrona danych osobowych, ochrona baz danych, a także przechowywanie i aktualizowanie wiedzy. Adresowanie to uzyskanie odpowiedzi na pytania: kto powinien wiedzieć, co powinien wiedzieć, co wykonać, w jakim czasie, jak gromadzić i przekazywać wiedzę, a to równocześnie przekłada się na to: kto ma kierować zmianą, w jaki sposób, z czyją pomocą, który ze zgromadzonych zasobów wiedzy wykorzystywać i w którym momencie. Przy adresowaniu wiedzy można więc zastosować metody harmonizacji podziału wiedzy z podziałem pracy i kompetencji, określanie kanałów przepływu wiedzy, sposoby zabezpieczania i przekazywania wiedzy poufnej i utajnionej, metody konfiguracji sieci komputerowych, systemy szybkiego reagowania – dostęp do raportów zawierających zdobyte doświadczenia, metody dostępu do ekspertów, metody klasyfikacji dokumentów (w tym inteligentne systemy klasyfikacji), kontenery wiedzy – wiedza na potrzeby pojedynczych zdarzeń, sytuacji, tworzenie tzw. wysp doskonałości – wyspecjalizowane banki wiedzy, biblioteki, tworzenie hurtowni danych, budowa portali korporacyjnych – zestawienie w jednym miejscu wszystkich źródeł informacji i wiedzy itp.

Przetwarzanie wiedzy powinno zapewnić powstanie wiedzy o zadanych stopniach szczegółowości i być ukierunkowane na określone obszary działalności przedsiębiorstwa, realizowana zmiana będzie miała rację bytu. Przetwarzanie może odbywać się w sposób tradycyjny i/lub z wykorzystaniem metod i technik komputerowych. Do technik tradycyjnych należy zaliczyć przesyłanie wiedzy drogą telefoniczną, faksem, pocztą itp. Metody i techniki komputerowe: obejmują wykorzystanie sieci komputerowych, Internetu, poczty elektronicznej, olbrzymiej ilości programów komputerowych¹⁴. Wykorzystując tak szeroką gamę różnych metod można skupić uwagę na przeprowadzeniu wstępnej kontroli wprowadzonych zmian i ocenie ich skuteczności.

Końcowy element w schemacie modelu „zarządzania wiedzą” stanowi korzystanie z wiedzy, które zawiera podsumowanie efektów pracy we wszystkich wcześniejszych obszarach. Jest to jeden z podstawowych elementów modelu, gdyż ma istotne znaczenie ze względu na potrzebę dokonania oceny funkcjonowania całego systemu i wprowadzania do niego korekt. Dla efektywnego wykorzystania wiedzy konieczne jest więc przesyłanie informacji zwrotnych od użytkowników do systemu gromadzenia, przetwarzania i udostępniania informacji (wiedzy).

Podobnie rzecz ma się w procesie zmian, gdzie po przeprowadzeniu kompleksowej kontroli, cały czas należy koncentrować uwagę na wprowadzonych zmianach, monitorować ich prawidłowy przebieg, aż do momentu stwierdzenia potrzeby kolejnej przemiany i unowocześnienia obecnego stanu rzeczy. Będzie się więc to wiązało z przejściem kolejnego cyklu wprowadzenia zmian, wykorzystującego już zdefiniowane poprzednio etapy zarządzania wiedzą i metody, którymi się w nich posługiwano lub opracowania zupełnie nowego punktu odniesienia, który da lepsze i bardziej efektywne rozwiązania.

Menedżer zmian

Narzucana przez rynek konieczność stałego zwiększania jakości i niezbędna do tego innowacyjność zależy w ogromnej mierze od ludzi w organizacji. Najważniejszy staje się więc człowiek, nie tylko dzięki nabytym kwalifikacjom, ale też poprzez swoje pełne zaangażowanie, doświadczenie, kreatywność, pomysłowość, utożsamianie się z celami firmy. Tak samo ważna jak fachowa wiedza, zawodowy staż i doświadczenie, staje się osobowość pracownika. Potrzebny jest bowiem ktoś potrafiący pracować w zespole, posiadający rozwinięte poczucie odpowiedzialności, potrafiący delegować uprawnienia, decentralizować decyzje, podejmować różne ryzyka, poprawiać jakość. Ponieważ wiedza staje się najważniejszym czynnikiem produkcji powinien być to właśnie człowiek, któremu zależy na stałym doskonaleniu się, posiadający umiejętność indywidualnego i zbiorowego uczenia się. Ważna jest też odporność na stres i umiejętność zachowania się w sytuacjach konfliktowych. Niezbędną cechą staje się łatwość komunikacji, otwartość na zmiany, umiejętność zachowania się w okresie transformacji, szybkie uczenie się i zbieranie doświadczeń¹⁵. **Peter Drucker twierdzi, że z obecnego okresu wielkich transformacji zwycięsko wyjdą tylko te jednostki, które nie tylko wykażą się odpornością elastycznością ale będą wręcz liderami zmian.**

Znany powszechnie model zmiany Kurta Levina, wyróżniający trzy zasadnicze etapy: rozmrożenie, przemiana, zamrożenie, wyraźnie się dezaktualizuje. Dotychczasowe pojedyncze, okresowe zmiany, dla których model ten został stworzony, zastępowane są ciągłym procesem, w którym brakuje miejsca na ich utrwalanie. Zmiana staje się bowiem stałym elementem zarządzania współczesnym przedsiębiorstwem. Zajmując się procesem zmiany, warto sobie zadać pytanie do jakiego modelu docelowego powinny dążyć firmy nawet jeśli miałyby to być model przejściowy odpowiadający najbliższemu okresowi transformacji społeczno gospodarczych.

Z obecnego gąszczy procesów transformacyjnych wydaje się wyłaniać model przyszłej organizacji gospodarczej jako jednostki: efektywnej, demokratycznej, wrażliwej, uczącej się, mobilnej. W takiej organizacji zachodzą jednocześnie różne procesy związane z nabywaniem, utrwalaniem i przekazywaniem nowej wiedzy¹⁶:

- poszczególni pracownicy uczą się i nabywają nowych umiejętności, tak w trakcie pracy, jak również w czasie szkoleń, w których uczestniczą,
- poprzez różne formy pracy zespołowej nowa wiedza i umiejętności są upowszechniane wśród innych członków zespołów,

- organizacja poprzez swe systemy zarządzania i komunikacji wewnętrznej przejmując i utrwalając w postaci dokumentacji wewnętrznej wiedzę posiadaną przez poszczególnych pracowników i ich zespoły,
- wiedza zawarta w systemach zarządzania firmy jest upowszechniana stosownie do zapotrzebowania,
- na podstawie analizy osiągniętych efektów przy zastosowaniu nowej wiedzy następuje proces samouczenia się całej organizacji.

Podstawowym nośnikiem wiedzy w opisanych wyżej organizacjach jest człowiek, dlatego też troska i zabiegi kierowników takich organizacji koncentrować się będą na pozyskaniu i utrzymaniu w swoich szeregach osób o unikalnych kompetencjach, perfekcyjnych w działaniu, dążących do mistrzostwa zawodowego, zapewniający ciągły wzrost poziomu produktywności, głównie przez innowacyjność rozumianą jako zdolność transformowania istniejącej wiedzy w wiedzę nową, dającą się implementować w postaci technologii, wynalazków, produktów, metod zarządzania. Szczególną rolę we współczesnych przedsiębiorstwach odgrywają więc **pracownicy wiedzy**¹⁷, których można określić jako wyspecjalizowanych w swojej profesji, posiadających unikalne kompetencje, dobrze poinformowanych, aktywnych i odpowiedzialnych, świadomych roli i własnych wartości uczestników organizacji.

Pracowników wiedzy charakteryzuje:

- pragnienie wiedzy, widoczne w procesie nieustannego uczenia się, doskonalenia i uzupełniania kwalifikacji oraz uczenie (coaching, monitoring) innych współpracowników, kolegów,
- głęboka świadomość własnego potencjału, znajomość własnych reakcji w sytuacjach typowych i ekstremalnych,
- zdolność samodzielnego wykonywania prac i zleceń, całościowego rozwiązywania danego problemu,
- akceptacja i zarazem zdolność pracy w różnych miejscach, zespołach, przedsięwzięciach.

Przedsiębiorstwa powinny inwestować w ludzi i ich wiedzę z dwóch podstawowych przyczyn¹⁸. Po pierwsze, inwestycja w zasoby ludzkie zdecydowanie ułatwia proces wdrażania wielu zmian, które poprawiają kluczowe silne strony organizacji. Do nich można zaliczyć: delegowanie odpowiedzialności, jasność w standardach i procedurach, praca zespołowa

i wiele innych. Po drugie, taka inwestycja służy jako znaczące „narzędzie” w zarządzaniu zmianą zwłaszcza jako: katalizator zmian w organizacjach, które wymagają istotnej poprawy swojej działalności (np. będących po poważnych problemach biznesowych) oraz narzędzie zmiany w organizacjach, które wymagają umocnienia fundamentów opartych na istniejących silnych stronach i utworzenia skutecznego cyklu działań gwarantującego nowe przewagi w zmieniającym się, konkurencyjnym środowisku.

Anna Kędzierska
Anna Sumorek

¹ Pr. zb. pod red. M. Brzezińskiego, *Zarządzanie innowacjami technicznymi i organizacyjnymi*, Wydawnictwo Difin, Warszawa 2001, str. 319

² H. Toffler, *Budowa Nowej Cywilizacji – Polityka Trzeciej Fali*, Wydawnictwo Zysk i Ska, Poznań 1996.

³ A. Kozarkiewicz – Chlebowska, *Koncepcja zarządzania wiedzą – jej geneza, zastosowanie i perspektywy*, www.egov.pl, (11.04.2003)

⁴ B. Mikuła, A. Pietruszka – Ortyl, *Elementy strategicznego zarządzania wiedzą w przedsiębiorstwie*, [w:] *Przegląd organizacji*, 2003, nr 7,8.

⁵ Ibidem.

⁶ J. Pańkow, *Radzenie sobie ze zmianami organizacyjnymi*, [w:] *Organizacja i Kierowanie*, 1989, nr 3,4

⁷ Z. Mikołajczyk, *Techniki organizatorskie w rozwiązywaniu problemów zarządzania*, PWN, Warszawa 1999.

⁸ Pr. zb. pod red. M. Brzezińskiego, *Zarządzanie (...), op. cit.*, str. 179.

⁹ Ibidem, str. 234.

¹⁰ K. Karczmarczuk, S. Lachiewicz, op.cit.

¹¹ A. Kijewska, *Wiedza w przedsiębiorstwach jako organizacjach uczących się*, [w:] *Organizacja i Kierowanie*, 2003, nr 3

¹² M. i W. Kotarba, *Model zarządzania wiedzą*, [w:] *Teoria organizacji i zarządzania przedsiębiorstwem*, 2003.

¹³ Ibidem.

¹⁴ Ibidem.

¹⁵ J. Smura, *Lider przyszłości*, Specialist & Friends Sp. z o.o.

¹⁶ M. Jarmuł, *Kształtowanie liderów przyszłości*, Gdańska Fundacja Kształcenia Menedżerów.

¹⁷ M. Morawski *Problematyka zarządzania pracownikami wiedzy*, „Przegląd organizacji”, 2003, nr 1.

¹⁸ Opracowanie na podstawie fragmenty wykładu prof. Amina Rajana, *Zmiana jako trampolina*, Gala Instytutu Zarządzania

Kolejne stypendia doktorskie

Dnia 19 grudnia 2005 roku odbyło się drugie posiedzenie Kapituły Konkursowej w składzie: przewodniczący – prof. Witold Stępniewski, prof. Tadeusz Janowski, prof. Barbara Surowska, mgr Renata Gałat oraz Elżbieta Lewandowska. Celem posiedzenia Kapituły było rozpatrzenie wniosków o kontynuację stypendiów doktoranckich w ramach projektu pt. „Intensyfikacja działań innowacyjnych regionu poprzez system stypendiów doktoranckich”, którego kierownikiem jest dr hab. Barbara Surowska, prof. PL. Kapituła przedłużyła stypendia dla 4 uczestników studiów doktoranckich oraz przyznała 1 stypendium na 2006 rok.

Jeden z beneficjentów w lutym 2006 roku już obroni pracę doktorską.

W ramach projektu pt. „Intensyfikacja transferu wiedzy w regionie poprzez studia doktoranckie”, którego kierownikiem jest prof. Tadeusz Janowski, Kapituła przyznała 6 stypendiów dla uczestników studiów doktoranckich na 2006 rok.

Ww. projekty są współfinansowane z Europejskiego Funduszu Społecznego, którego głównym celem jest wspieranie finansowe uczestników studiów doktoranckich poprzez utworzenie funduszu stypendialnego.

Elżbieta Lewandowska

„Bądź gotowy na 7. Program Ramowy” – CAMBRIDGE (UK)

Branżowy Punkt Kontaktowy na naszej uczelni zapewnia szeroką informację oraz wsparcie dla pracowników naukowych uczelni zdecydowanych podjąć kroki związane z przygotowaniem aplikacji do Komisji Europejskiej. Także uczestnictwo w konferencjach tematycznie związanych z programami ramowymi owocuje nawiązywaniem kontaktów z potencjalnymi partnerami projektów unijnych. I tak dnia 6 grudnia 2005 r. odbyło się w Cambridge (UK) szkolenie – konferencja pt. „Get Ready for 7 FP”, w którym wzięłam udział jako kierownik naszego Branżowego Punktu Kontaktowego.

Zagadnienia poruszane na spotkaniu 6 grudnia 2005 r. dotyczyły zasad aplikowania, podziału paneli naukowo-dydaktycznych oraz zasad finansowania w 7. Programie Ramowym.

7. Program Ramowy Unii Europejskiej planowany jest na lata 2007-2013 i będzie kolejnym ważnym instrumentem wprowadzania w życie Europejskiej Przestrzeni Badawczej „European Research Area”.

Komisja zaproponowała orientacyjne kierunki w kształtowaniu przyszłych Programów Europejskich wspierających badania naukowe.

Określono 6 głównych celów:

- Creating European centres of excellence through collaboration between laboratories
- Launching European technological initiatives
- Stimulating the creativity of basic research through competition between teams at European level
- Making Europe more attractive to the best researchers
- Developing research infrastructure of European interest
- Improving the coordination of national research programmes.

Ponadto, jakże popularne wśród naszych naukowców dwie dotychczas funkcjonujące akcje stypendialne:

- szkolenie początkujących naukowców – „Early Stage Research Training” (EST)
- sieci badawczo-szkoleniowe – „Research Training Networks” (RTN)

zostaną połączone w jedną inicjatywę pod nazwą: **sieci naukowe Marie Curie – „Marie Curie Networks” (MCN)**. Idealną sieć powinna stworzyć grupa złożona z 3 do 10 partnerów. Odnośnie stypendiów indywidualnych Marie Curie Komisja Europejska proponuje współfinansowanie z krajowymi lub międzynarodowymi programami badawczymi, które są zgodne z wytycznymi Programu Ramowego. Poprzez wprowadzenie nowego instrumentu MC wspierane będzie rozszerzenie współpracy między placówkami naukowymi/naukowcami z regionów europejskich słabo rozwiniętych z innymi placówkami naukowymi w Unii Europejskiej.

Komisja także zamierza uprościć 7. PR w porównaniu z jego poprzednikiem 6. PR, stwierdzając, że jej propozycja „zapewnia mechanizm upraszczania procedury pod wieloma względami”. W tych zasadach wykorzystuje się również nowe reguły ustalone w 6. PR.

W ramach 7. PR dotacje będą dostępne pod trzema postaciami: zwrotu kwalifikowanych kosztów, ryczałtu i finansowania w oparciu o jednolitą stawkę. Na początku 7. PR, najczęściej wykorzystywany będzie zwrot kosztów kwalifikowanych, a pozostałe formy dotacji zostaną wprowadzone stopniowo i jeśli się sprawdzą, będą bardziej intensywnie wykorzystywane na późniejszym etapie.

Środki wspólnotowe pokryją w rzeczywistości maksymalnie 50 procent kwalifikowanych kosztów po odjęciu rachunków za działalność badawczą i doświadczalną. Do 25 procent środków będzie dostępnych na działalność badawczą dla niektórych organizacji, a mianowicie: małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP), organów publicznych, szkół średnich i placówek szkolnictwa wyższego oraz organizacji badawczych non-profit.

Pionierska działalność badawcza finansowana przez Europejską Radę ds. Badań (ERC) będzie pokrywana w 100 procentach. Wszystkie pozostałe działania, w tym koordynacja i wsparcie oraz działalność związana ze szkoleniami i rozwojem kariery zawodowej naukowców, będzie pokrywana maksymalnie w 100 procentach.

Inną dziedziną, w której Komisja stara się zmniejszyć administracyjne obciążenia nakładane na uczestników, są certyfikaty audytu. Ograniczona zostanie liczba certyfikatów wymaganych do każdej umowy o dotację, a raporty i okresy raportowania zostaną zracjonalizowane. Główne zmiany w zasadach rozpowszechniania, wykorzystywania i prawach dostępu dotyczą zniesienia większości wymagań, które nakładają na uczestników obowiązek ustalenia wszystkich warunków przed przystąpieniem do umowy z Komisją, oraz zniesienia większości wymagań obligujących uczestników do ubiegania się o zgodę Komisji na publikację,

przeniesienie własności i udzielenie praw dostępu stronom trzecim. Zdaniem Komisji, zmiany te powinny umożliwić uczestnikom większą elastyczność w miarę postępów w projekcie. Komisja obiecuje, że dołoży dodatkowych starań, by zapewnić szeroki dostęp do jak najbardziej zrozumiałych informacji. Zmniejszona ma być także liczba i wielkość dokumentów i wyeliminowane zostaną różnice w przedstawianiu tych samych danych w poszczególnych dokumentach.

Pełny tekst propozycji znajduje się na stronie internetowej: http://europa.eu.int/eur-lex/lex/LexUriServ/site/en/com/2005/com2005_0705en01.pdf

Konferencja w Cambridge została zorganizowana przez Walker Associates Limited (UK) – pana Simon’a Walker’a i Berkley Associates SPRL (Belgium) – pana John’a Stringer’a ściśle współpracujących przy Komisji Europejskiej w Brukseli.

Beata Kijak-Mitura

Inżynier na rynku pracy

Biuro Karier Studenckich Politechniki Lubelskiej w ramach realizacji projektu *Samoatrudnienie – twoja droga do kariery*, zorganizowało piątą już edycję targów pracy „Inżynier na rynku pracy”. Honorowy patronat nad wydarzeniem tradycyjnie objął Rektor Politechniki Lubelskiej dr hab. inż. Józef Kuczmaszewski, prof. PL.

Targi odbyły się w dniach 18-20 października 2005 r. na terenie Politechniki Lubelskiej. Celem spotkania było zaprezentowanie doświadczeń praktyków w tym zakresie, a także próba wzbudzenia w młodych ludziach aktywnej, przedsiębiorczej postawy w trakcie studiów.

Na konferencji zaprezentowało się szereg firm z różnych branż. Celem tegorocznej edycji było dopasowanie profilu pracodawców do kierunków studiów w Politechnice Lubelskiej. Tym, co dodatkowo wyróżniało tegoroczną konferencję, była odmienna od poprzednich forma. Zamiast stoisk w holu, firmy prezentowały swoją ofertę skierowaną do konkretnej

grupy studentów, w salach wykładowych wydziałów: Zarządzania i Podstaw Techniki, Elektrotechniki i Informatyki, Inżynierii Środowiska oraz Sali Białej Stołówki PL.

Prezentacje dotyczyły sposobów rekrutacji pracowników, kultury organizacyjnej firm i kultury zatrudnienia oraz możliwości rozwoju kariery zawodowej. Przedstawiciele przedsiębiorstw zaprezentowali konkretne oferty pracy, staży absolwentkich i praktyk studenckich. Ze strony pracodawców prezentowały się następujące firmy:

- New European Staff
- Firmy z branży informatycznej:
 - Power Media
 - Capgemini
 - RINF
- Eldorado Sp z o.o.
- PZU S.A.
- PKO Bank Polski S.A.
- ADECCO (biuro pracy czasowej).

Oprócz pracodawców zaprezentowały się także lubelskie instytucje rynku pracy tj. Miejski Urząd Pracy w Lublinie, Centrum Edukacji i Pracy Młodzieży, Miejskie Centrum Informacji w Lublinie i in. Nie zabrakło również organizacji zrzeszających studentów oraz umożliwiających im wyjazdy na praktyki zagraniczne czy też proponujących staże wakacyjne (CCUSA i in.). Z dużym zainteresowaniem przyjęta została prezentacja możliwości wyjazdów naszych studentów na stypendia z programu Socrates/Erasmus, przygotowana przez Beatę Kijak-Miturę, pracownika Biura Współpracy z Zagranicą i Badań Naukowych PL.

Piątą już edycję konferencji cieszyła się wyjątkowo dużym zainteresowaniem ze strony studentów i absolwentów, którzy z wielkim zaangażowaniem uczestniczyli w spotkaniach z pracodawcami.

Monika Jakubiak

Fundacja Na Rzecz Nauki Polskiej

program wspierania nauki w 2006 r.

Co roku Fundacja na rzecz Nauki Polskiej realizuje kilkanaście programów adresowanych do naukowców wszystkich dziedzin. Nasza oferta programowa obejmuje: konkurs o Nagrodę FNP, uznawaną za najważniejszą w Polsce wyróżnienie za osiągnięcia naukowe, różne programy o charakterze stypendialnym skierowane przede wszystkim do młodych uczonych oraz kilka innych programów wieloletnich, przeznaczonych dla zespołów i instytucji naukowych, poprzez które Fundacja stara się możliwie elastycznie reagować na różne potrzeby środowiska naukowego.

W programie na rok 2006 Fundacja wprowadziła znaczące zmiany w stosunku do lat ubiegłych, wynikające z przyjęcia długofalowej strategii zwiększania bezpośredniego wsparcia dla najlepszych uczonych i zespołów badawczych.

Podjęto m.in. decyzję o zakończeniu realizacji programów MILAB i TECHNE. W opinii Fundacji programy te wyczerpały swój potencjał, co wynika przede wszystkim ze zmian w otoczeniu zewnętrznym i pojawienia się innych możliwości finansowania modernizacji laboratoriów, jak też wspierania transferu technologii. Ubieganie się o środki Fundacji na modernizację bazy laboratoryjnej będzie odtąd możliwe w niewielkim zakresie w **programie NOVUM**, który został wprowadzony w miejsce zlikwidowanego programu SUBIN.

W roku 2006 Fundacja uruchamia ponadto dwa programy skierowane do młodych uczonych. Pierwszy z nich – **POWROTY**, adresowany jest do badaczy powracających do kraju po zagranicznym stażu podoktorskim, drugi – **FOCUS**, do uczonych będących na etapie tworzenia własnego zespołu badawczego.

Realizacja jednego z celów statutowych FNP, jakim jest wspieranie rozwiązań aplikacyjnych, będzie się obecnie odbywać w innej formie niż dotychczas, w ramach rozpoczynającego się w 2006 r. **programu INNOWATOR**.

Zmiany objęły także program TRANSLACJE, którego cele zostały określone bardziej precyzyjnie, i będą realizowane jako rozszerzenie programu MONOGRAFIE.

Mamy nadzieję, że powyższe zmiany spotkają się z pozytywnym odbiorem społeczności naukowej i przyczynią się do większej przejrzystości i spójności naszej oferty programowej.

W 2006, czyli piętnastym roku swej działalności, Fundacja zamierza przeznaczyć na wspieranie nauki kwotę **22,7 mln zł**.

Wszystkie programy Fundacji mają charakter konkursowy, zaś dewiza, jaką się w swych działaniach kieruje,

to wspierać najlepszych, aby mogli stać się jeszcze lepsi.

Pełna wersja oferty programowej FNP na rok 2006 dostępna jest w postaci broszurki w biurze FNP lub jako plik PDF na stronie internetowej Fundacji: <http://www.fnp.org.pl/aktualnosci/documents/Progr2006www.pdf>

Wszystkie informacje o zasadach konkursów, formularze wniosków oraz dane kontaktowe zamieszczone są w dziale Aktualne programy FNP na stronie internetowej Fundacji:

http://www.fnp.org.pl/programy_aktualne/aktualne_programy.html

Poniżej zamieszczamy skrócony przegląd tegorocznych propozycji programowych Fundacji.

NAGRODY I STYPENDIA

***Nagroda FNP

Indywidualna nagroda dla wybitnych polskich uczonych za szczególne osiągnięcia i odkrycia naukowe, przyznawane w czterech głównych dziedzinach nauki. Kandydatów do Nagrody FNP mogą zgłaszać dotychczasowi laureaci Nagrody FNP oraz wybitni przedstawiciele nauki zaproszeni imiennie przez Radę Fundacji.

Procedura konkursowa podzielona jest na dwa etapy. Etap pierwszy obejmuje zgłaszanie kandydatów do Nagrody. Osoby uprawnione do zgłaszania powinny przedstawić wnioski z krótkim omówieniem istoty osiągnięcia naukowego kandydata oraz określić jedną z czterech dziedzin, do której należy wniosek zakwalifikować. **Termin zgłaszania kandydatur do Nagrody FNP upływa 15 lutego.**

W kolejnym etapie procedury konkursowej Rada Fundacji zwraca się do osób nominowanych do Nagrody o wyrażenie zgody na udział w konkursie oraz prosi je o dostarczenie dodatkowych materiałów i informacji, pozwalających na dokonanie wszechstronnej merytorycznej oceny osiągnięcia. Odpowiednio uzupełnione wnioski poddawane są następnie ocenie powołanych przez Radę FNP niezależnych recenzentów, wybitnych specjalistów w danych dziedzinach. Biorąc pod uwagę ich opinie, Rada Fundacji podejmuje decyzję o wyłonieniu laureatów.

***Subsydia profesorskie – program MISTRZ

Trzyletnie subsydia dla wybitnych uczonych umożliwiające intensyfikowanie już prowadzonych prac lub podejmowanie nowych kierunków badań (jest to konkurs zamknięty).

W roku 2006 konkurs adresowany jest do przedstawicieli nauk humanistycznych. Przewiduje się przyznanie **do 12 subsydiów w wysokości 300 tys. zł** (100 tys. zł rocznie).

STYPENDIA KRAJOWE

***Stypendia krajowe dla młodych uczonych – program START

Roczne stypendium dla najzdolniejszych młodych naukowców (do 30 lat, lub do 32 dla tych, którzy byli na urlopach wychowawczych) z dorobkiem naukowym udokumentowanym publikacjami. Corocznie Fundacja przyznaje ok. stu stypendiów; w 2005 r. wysokość rocznego stypendium wyniosła 20 tys. zł.

Stypendium można przedłużyć na drugi rok, na podstawie oceny rezultatów osiągniętych w pierwszym roku.

Termin składania wniosków o stypendia na rok 2007: **do 31 października 2006 r.** Mogą się o nie ubiegać osoby urodzone w 1976 r. i później.

***Krajowe stypendia wyjazdowe – program WSPÓLPRACA KRAJOWA

Finansowanie kilkumiesięcznych wyjazdów badawczych młodych naukowców z tytułem doktora (do 35 lat lub do 37 dla tych, którzy byli na urlopach wychowawczych) na staże do wiodących ośrodków naukowych w Polsce. Wysokość stypendium, przyznawanego na okres od 1-3 miesięcy, wynosi od 4000 – 5000 zł miesięcznie. Na wniosek instytucji goszczącej stypendium może zostać przedłużone, nie więcej jednak niż o 3 miesiące.

Termin składania wniosków: **do 15 kwietnia.**

*** Subsidia dla powracających – program POWROTY (Homing) NOWY PROGRAM

Dwuletnie (z możliwością przedłużenia) subsydia dla młodych badaczy powracających z dłuższego (ponad 9 miesięcy) zagranicznego pobytu naukowego, przyznawane w celu poprawy warunków ich pracy w kraju poprzez udoskonalania ich warsztatów badawczych oraz wspieranie nawiązanej przez nich międzynarodowej współpracy naukowej. Fundacja przyzna w 2006 r. **nie mniej niż 6 subsydiów w wysokości co najmniej 53 tys. zł rocznie.** Subsydium obejmuje imienne stypendium laureata oraz środki subwencyjne na kontynuację współpracy zagranicznej oraz na realizację projektu badawczego.

Termin składania wniosków: **do 30 kwietnia.**

*** Subsidia na tworzenie zespołów naukowych – program FOCUS NOWY PROGRAM

Trzyletnie subsydia służące pomocy młodym badaczom będącym na początkowym etapie budowania własnego zespołu naukowego oraz posiadającym liczący się dorobek naukowy w wybranej, corocznie określanej przez Fundację sferze badań naukowych. **W roku 2006 będzie to modelowanie matematyczne procesów biologicznych.**

Fundacja przyzna do pięciu subsydiów, które wypłacane będą przez trzy kolejne lata. Wysokość jednego subsydium wyniesie **240 tys. zł** (80 tys. zł rocznie). Na kwotę subsydium

składają się: część stypendialna dla laureata i współpracujących z nim doktorantów i młodych doktorów, część subwencyjna na finansowanie: zakupów, podróży służbowych, wymiany osobowej z zagranicą, kosztów konferencji itp. oraz środki przeznaczone na koszty administracyjne i techniczne.

Laureaci programu będą mogli, w ramach zamkniętego konkursu, ubiegać się o dodatkowe środki finansowe (grant) na udoskonalenie warsztatu badawczego. Suma środków przeznaczonych na granty w tegorocznej, pierwszej edycji programu wynosi 2 mln zł.

Termin składania wniosków upływa **15 października.**

***Stypendia dla emerytowanych uczonych – program NESTOR

Finansowanie kilkumiesięcznych (do 4 miesięcy) wyjazdów emerytowanych, lecz nadal aktywnych zawodowo uczonych do wybranych krajowych placówek badawczych w innym mieście. Z wnioskiem o przyznanie stypendium uczonemu powinna wystąpić jednostka zapraszająca, po uprzednim uzgodnieniu z osobą zainteresowaną celem, terminu i okresu trwania stypendium.

Wysokość stypendium wynosi 5000 zł miesięcznie. Stro-
na goszcząca zobowiązana jest do pokrycia kosztów zakwaterowania osoby zapraszanej.

Wnioski można składać w 2 terminach: **do 31 marca i do 15 listopada.**

STYPENDIA ZAGRANICZNE

***Stypendia dla młodych doktorów – program KOLUMB

Stypendia dla młodych polskich uczonych (do 35 lat lub do 37 dla tych, którzy byli na urlopach wychowawczych) na odbycie podoktorskich staży (od 6 do 12 miesięcy) w najlepszych ośrodkach naukowych za granicą. Wysokość stypendiów odpowiada stypendiom typu postdoc na Zachodzie i wynosi średnio 2200-3000 euro (lub równowartość tej kwoty w innej walucie) miesięcznie. Fundacja pokrywa ponadto koszty podróży stypendysty i jego współmałżonka, o ile zamierza on przebywać ze stypendystą co najmniej przez połowę okresu trwania stypendium, pokrywa także koszty ubezpieczenia stypendysty w czasie pobytu za granicą.

W ramach programu stypendiów zagranicznych można się również ubiegać o stypendium dla kandydata z dziedziny nauk ścisłych, przyrodniczych lub technicznych na odbycie stażu w wyróżniającym się ośrodku naukowym w USA (jest ono finansowane z niewykorzystanych środków funduszu „Maria Skłodowska-Curie Joint Fund II”) oraz stypendium na prowadzenie badań w zakresie studiów nad problematyką polską w School of Slavonic and East European Studies University College London (SSEES) lub też badań związanych z problematyką europejską w European University Institute we Florencji.

Po powrocie do kraju stypendyści mogą ubiegać się o przyznanie grantu wspomagającego w wysokości do 40 tys.

Termin składania wniosków: **do 15 marca.**

*****Stypendia na kwerydy za granicą – program KWERENDA**

Finansowanie wyjazdów uczonych ze stopniem doktora na zagraniczne kwerydy biblioteczne i archiwalne, służące realizacji oryginalnych prac badawczych. Wysokość stypendium zależy od miejsca jego realizacji i wynosi średnio 2200 euro miesięcznie (lub równowartość tej kwoty w innej walucie).

Termin składania wniosków: **do 15 września**.

*****Stypendia konferencyjne**

Dofinansowanie kosztów udziału polskich naukowców (w wieku do 35 lat) w zagranicznych konferencjach, sympozjach i kongresach naukowych.

Wnioski należy składać w Towarzystwie Naukowym Warszawskim /www.tnw.waw.pl/, zajmującym się procedurą konkursową w terminach: **do 28 lutego, do 30 kwietnia, do 30 czerwca, do 30 października**.

WSPIERANIE MODERNIZACJI WARSZTATÓW NAUKOWYCH

*****Program BIOS (ochrona zbiorów przyrodniczych)**

Adresowany jest do polskich placówek naukowych, posiadających cenne kolekcje i zbiory paleontologiczne, botaniczne i zoologiczne. W ramach programu można starać się m.in. o środki na ochronę zbiorów przed ich biologiczną i mechaniczną degradacją, na zabezpieczenie przeciwko kradzieżom, a także na poprawę warunków ich udostępniania i ekspozycji. Preferowane będą wnioski składane przez współpracujące ze sobą jednostki posiadające zbiory przyrodnicze o ogólnopolskim znaczeniu.

Wnioski należy składać **do 1 marca**.

Uwaga: Rok 2006 to ostatni rok realizacji tego programu.

*****Program NOVUM NOWY PROGRAM**

Nowy program, zastępujący realizowany przez FNP w latach ubiegłych program subwencji interwencyjnych SUBIN. Subwencje przeznaczone będą na wsparcie wyjątkowych inicjatyw o istotnym znaczeniu dla nauki w Polsce, takich które nie mogą uzyskać dofinansowania z innych źródeł, a zarazem nie są objęte pozostałymi programami Fundacji.

Wnioski przyjmowane są bez ograniczeń terminu.

WSPIERANIE TRANSFERU TECHNOLOGII

*****Program INNOWATOR (szkolenia i pomoc we wdrożeniach) NOWY PROGRAM**

Program skierowany do doktorantów i młodych doktorów, ma za zadanie wspierać wdrożenia innowacyjne. Będzie realizowany z jednej strony poprzez szkolenia zaznajamiające naukowców z funkcjonowaniem mechanizmów rynkowych i zasadami działalności biznesowej, z drugiej – poprzez pomoc doradczą i finansową w przygotowaniu innowacyjnych projektów na wczesnym etapie komercjalizacji. Realizacja programu będzie się odbywać w trzech etapach.

Termin składania wniosków do I etapu konkursu: **15 maja**.

PROGRAMY WYDAWNICZE

*****Program MONOGRAFIE**

Stały konkurs Fundacji na oryginalne, nie publikowane wcześniej monografie z dziedziny nauk humanistycznych i społecznych. Prace do konkursu nadsyłać mogą autorzy polscy, a także zagraniczni, o ile monografia dotyczy tematyki polskiej i jest napisana w języku polskim. Fundacja pokrywa koszty wydania najlepszych dzieł w serii Monografie FNP, a ich autorom zapewnia honorarium, które w 2005 r. wynosiło 950 zł za arkusz wydawniczy.

W ramach programu można uzyskać także dofinansowanie tłumaczenia na wybrany język kongresowy dzieła opublikowanego wcześniej w serii Monografie FNP, w szczególnych przypadkach – finansowania przekładu na język obcy wybitnych prac z dziedziny nauk humanistycznych i społecznych, opublikowanych poza serią Monografie FNP (ale tylko takich, które dotyczą bezpośrednio tematyki polskiej).

Prace, wraz z wypełnionym formularzem wniosku, można składać w Fundacji w dowolnym terminie

PROGRAMY WSPÓLPRACY MIĘDZYNARODOWEJ

*****Polskie Honorowe Stypendium Naukowe im. Aleksandra von Humboldta**

Stypendium dla wybitnych niemieckich uczonych na prowadzenie badań w Polsce.

Stypendia przyznawane są na okres od 4-12 miesięcy, na pobyt w jednym lub – w uzasadnionych przypadkach – w większej liczbie ośrodków naukowych.

Wysokość stypendium w 2006 r. wyniesie równowartość 3 tys. euro miesięcznie.

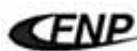
Pobyt w Polsce może być realizowany w kilku turach w ciągu kolejnych trzech lat od daty przyznania stypendium.

Kandydatów zgłaszać mogą tylko uczeni polscy, w terminie **do 30 września**.

*****Stypendia dla naukowców zagranicznych na badania w Polsce**

Przeznaczone są dla naukowców z zagranicy, głównie z krajów Europy Środkowowschodniej, zainteresowanych prowadzeniem badań w Polsce.

Wnioski należy składać wyłącznie w Kasie im. Mianowskiego /www.mianowski.waw.pl/, która prowadzi konkurs, w terminie **do 31 października**.

Adres Fundacji na Rzecz Nauki Polskiej:
02-548 Warszawa, ul. Grażyny 11
tel.: (0 22) 845 95 01, fax: (0 22) 845 95 05
e-mail: fnp@fnp.org.pl

Z życia kół naukowych

MIKOŁAJKOWE FORUM STUDENCKICH KÓŁ NAUKOWYCH POLITECHNIKI LUBELSKIEJ

Dnia 1 grudnia 2005 roku o godzinie 18 w Stołówce Politechniki Lubelskiej odbyło się Mikołajkowe Forum Kół Naukowych pt. „Praca Kół Naukowych na rzecz Politechniki Lubelskiej”. Organizatorem spotkania było Koło Naukowe „MECHATRONIK” działające przy Katedrze Maszyn Elektrycznych Wydziału Elektrotechniki i Informatyki.

Na spotkanie przybyli przedstawiciele władz uczelni i wydziałów, opiekunowie kół, zaproszeni goście oraz studenci.

Po oficjalnych powitaniach, głos zabrał Rektor Politechniki Lubelskiej prof. Józef Kuczmaszewski, który docenił prężną działalność kół naukowych i ich zaangażowanie w rozwój uczelni. Wyraził nadzieję, że są one źródłem z którego wywodzić się będą przyszłe kadry naukowe Politechniki Lubelskiej.

Ponadto na temat pracy naukowej studentów wypowiadał się Prorektor ds. kształcenia prof. Andrzej Wac-Włodarczyk. Podkreślił celowość organizowania spotkań i zaangażowania kół naukowych w pracach dla uczelni.

Następnie wystąpiła opiekun wszystkich kół działających na uczelni prof. Ewa Bojar. Przedstawiła możliwości podejmowania nauki przez studentów na uczelniach poza granicami Polski.

Głos zabrał również Prezes Lubelskiego Oddziału Stowarzyszenia Elektryków Polskich prof. Czesław Karwat, który podkreślił konieczność wykonywania pracy naukowej przez koła dla dobra całego naszego środowiska.

Forum Kół Naukowych prowadziły: prezes Koła Naukowego „MECHATRONIK” Beata Mochniej wraz z Katarzyną Frąckiewicz.

W dalszej części spotkania studenci z poszczególnych kół naukowych wygłosili komunikaty dotyczące badań oraz przedstawili tematykę prac, którą mogą wykonywać na rzecz naszej uczelni.

Wydział Elektrotechniki i Informatyki reprezentowały Koła Naukowe: Elektroników „MICROCHIP”, Elektryków „Napęd i Automatyka”, Elektryków Oświetleniowców „LUMEN”, Informatyki „PENTAGON”, Optoelektroniki „FOTON”, Koło SEP i Sekcja Studencka SEP, Technologie Informatyczne w Elektroenergetyce, Materiałoznawstwa Elektrycznego i Techniki Wysokich Napięć „MELION”, „Sonda” i „MECHATRONIK”.

W Forum uczestniczyli przedstawiciele Koła Naukowego Inżynierii Środowiska działającego na Wydziale Inżynierii Środowiska.

Swoją działalność zaprezentowali studenci z Wydziału Inżynierii Budowlanej i Sanitarnej pracujący w Kółach Naukowych: Konstrukcji Mostowych i Drogowych, Budownictwa i Architektury Współczesnej „ABIK”, Studentów Architektury MIR.

Studenci Wydziału Mechanicznego omówili swoje osiągnięcia dokonane w ramach Kół Naukowych: Inżynierii Materiałowej „KOMPLAST”, Podstaw Inżynierii Produkcji, Procesów Polimerowych, Samochodziarzy.

Wydział Zarządzania i Podstaw Techniki reprezentowało Koło Naukowe Menedżerów.

Po wygłoszeniu komunikatów odbyła się część artystyczna w wykonaniu studenckiego kabaretu „Pomimochoodem”, który w swoim programie zaprezentował skecze nagrodzone przez zebranych gromkimi brawami.

Mikołajkowe Forum Kół Naukowych Politechniki Lubelskiej odbyło się dzięki życzliwości władz uczelni oraz sponsorów: Rektora Politechniki Lubelskiej, Lubelskiego Oddziału Stowarzyszenia Elektryków Polskich oraz Telewizji Kablowej Świdnik.

Dziękujemy za pomoc – studenci z Koła Naukowego „MECHATRONIK”.

Joanna Michałowska, Wojciech Zieliński

Fotografie:

Wojciech Zieliński\SAF

STUDENCKIE KOŁO NAUKOWE „MECHATRONIK”

Koło działa przy Katedrze Maszyn Elektrycznych Wydziału Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej. Zrzesza studentów pragnących pogłębić swoją wiedzę w zakresie nowoczesnych technologii związanych z maszynami elektrycznymi, ich konstrukcją i eksploatacją oraz komputerowymi systemami sterowania. Opiekunem naukowym koła jest dr inż. Włodzimierz Zieliński.

Obecna problematyka koła naukowego obejmuje:

- konstrukcje energooszczędne maszyn elektrycznych,
- silniki szybkoobrotowe oraz ich projektowanie,
- nanotechnologie,
- badania związane z plazmą niskotemperaturową.

Dotychczasowa działalność naukowa dotyczyła modernizacji ćwiczeń w Laboratorium Maszyn Elektrycznych, opracowania nowych stanowisk dydaktycznych w Laboratorium Modelowania i Symulacji Komputerowej i Laboratorium Mikromaszyn oraz pomoc w projektowaniu stanowisk badawczych na konkretne zapotrzebowanie przemysłu (prace dyplomowe studentów studiów zaocznych).

Koło Naukowe „MECHATRONIK” jest gotowe do współpracy i świadczenia usług w zakresie diagnostyki, monitorowania i pomiarów parametrów maszyn elektrycznych.

Materiały dotyczące działalności naszego koła naukowego, terminów spotkań i aktualności znajdują się na stronie internetowej <http://elektron.pol.lublin.pl/users/mtronik>

Serdecznie zapraszamy do współpracy tych, którzy zainteresowani są przedstawioną tematyką.

Wojciech Zieliński

Fotografie:

Wojciech Zieliński\SAF

KOŁO NAUKOWE INŻYNIERII MATERIAŁOWEJ

Druga połowa roku 2005 i początek 2006 to, między innymi:

- organizacja III Trialu 4x4,
- udział 5 członków koła (Jacek Caban, Mariusz Kłonica, Joanna Romańczuk, Piotr Szmuryło, Paweł Zacharvczuk) w konferencji *Postęp w Technikach Wytwarzania i Konstrukcji Maszyn*, z referatami opublikowanymi w Zeszytach LTN,
- udział w Forum Kół Naukowych Politechniki Lubelskiej,
- zwiedzanie Ośrodka Badań Jądrowych w Świerku (dzięki uprzejmości dr Wiesława Polaka),

Za chwilę wejdziemy na reaktor atomowy

- wspólne podsumowanie roku 2005 wraz z Kołem Samochodiarzy w grudniu 2005 r.,
- zwiedzanie wytwórni tłoków Federal Mogul w Gorzyczach oraz sandomierskiej Starówki (wyjazd z „silnikowcami”),

Ta kopalnia to najgłębsza część lochów Sandomierza

- przystąpienie do konkursu firmy Briggs&Stratton na budowę kosiarki do trawy. Moment przekazania silników i podpisania regulaminu filmowała telewizja TVN. Zadania

podjęło się 10 członków koła. Do podjęcia wyzwania zachęcił nas Prodziekan Wydziału Mechanicznego prof. Krzysztof Łukasik. Organizatorzy konkursu zgodzili się na wykorzystanie w urządzeniu dwóch silników. Pozostałe szczegóły projektu na razie zachowujemy w tajemnicy ze względu na konkurencję z 6 innych politechnik,

- cotygodniowe zebrania, w czasie których badaliśmy materiały różnych elementów, przygotowywaliśmy prace dyplomowe i publikacje oraz omawialiśmy wspólne przeszłe i przyszłe przedsięwzięcia,
- aktualnie kontynuujemy prace związane z organizacją (z Kołem Samochodziarzy) kolejnej edycji Międzynarodowego Sympozjum Studenckich Kół Naukowych, planowanego na maj 2006.

Leszek Gardyński

TRIAL 4x4

Trzecia edycja imprezy odbyła się w ramach Lubelskiego Festiwalu Nauki w dniu 18 września 2005 r. Impreza była poprzedzona wystawą samochodów terenowych na rynku Starego Miasta w godzinach 9-14. W czasie prezentacji, która przyciągnęła spore grono zainteresowanych, rozdawano

programy politechnicznej części festiwalu. Właściwą imprezę rozegrano na skarpie przy akademikach Politechniki. Składała się ona z trzech prób. Pierwsza próba, czyli właściwy trial, polegała na wykonaniu trasy w kształcie ósemki, obejmującej dwa strome zjazdy i wjazdy. Tor przygotowali studenci Koła Naukowego Inżynierii Materiałowej wraz z opiekunem i zarazem komandorem imprezy dr inż. Leszkiem Gardyńskim oraz opiekunem Koła Samochodziarzy dr inż. Zbigniewem Kiernickim – współorganizatorem. Próba rozgrywana była na czas, niektórzy zawodnicy pokonywali podjazd po kilku próbach, najlepszemu zawodnikowi przejechanie trialu zajęło niecałe 40 sekund, najgorszemu – prawie 2 minuty. Następną konkurencją była próba podjazdu pod pięciometrowe wzniesienie na nachyleniu ok. 45°, stanowiła je luźna glina przywieziona przez wywrotki. Zawodnicy mieli po trzy próby, nie wjechał tylko jeden. Ostatnia próba to rozgrywany na czas odcinek specjalny o bardzo zawilum przebiegu, organizatorom chodziło o zmniejszenie prędkości ze względów bezpieczeństwa. Na OS-ie największe trudności mieli kierowcy pojazdów bez wspomagania kierownicy. Najszybszy zawodnik pokonał dwa okrążenia składające się na odcinek w czasie 1 minuty i 54 sekund, najwolniejszemu zajęło to prawie 4 minuty. Jeden z pojazdów nie ukończył próby z powodu awarii przekładni głównej tylnego mostu. W imprezie wzięło udział około 20 samochodów terenowych, z czego wystartowało i sklasyfikowanych zostało 13. Były to: Uazy, Gazy 67 i 69, Muscele, Nissany Patrole, Isuzu Trooper oraz bardzo zwinny Suzuki Samuraj, który gdyby nie drobny błąd techniczny na trialu, ukończyłby imprezę na pierwszym miejscu. W klasyfikacji ogólnej zwycięzcami zostali: I miejsce Tomasz Mazurkiewicz (Gaz 67B), II miejsce Dariusz Krakowiak/Grzegorz Gałęzowski (Gaz 69M), III miejsce Grzegorz Jaszczewski (Suzuki Samuraj).

Impreza trwała od godziny 15 do około 18. Następnie zawodnicy z organizatorami udali się na podsumowujące ognisko. Tak, jak przy poprzednich edycjach Trialu 4x4 zgromadziło się sporo kibiców – ponad 200 osób. Z racji niewielkiej w tym roku przestrzeni organizatorzy włożyli dużo wysiłku w utrzymanie widzów w bezpiecznej odległości od tras. Podkreślenia godny jest fakt, że w trialu bierze czynny udział coraz więcej studentów Politechniki Lubelskiej. Właśnie nasi studenci zdobyli I i III miejsce.

Na koniec smutna refleksja – coraz trudniej jest zorganizować rajd na terenie campusu Politechniki z racji tworzenia Parku Politechniki. Z tego względu organizacja kolejnych edycji trialu stoi pod znakiem zapytania.

Leszek Gardyński

KUŹNIA TALENTÓW

W dniach 25-27 listopada 2005 r. odbyła się w Warszawie Ogólnopolska Konferencja Kół Naukowych pod tytułem *Koła naukowe kuźnią talentów*. W konferencji wzięło udział ponad 340 studentów z całego kraju reprezentujących 155 kół naukowych. Ze względu na dużą liczbę nadesłanych referatów dotyczących działalności kół lub przeprowadzonych badań naukowych, były one wygłaszane w 3 blokach tematycznych: nauki ścisłe i techniczne (36 wystąpień), nauki humanistyczne i ekonomiczno-społeczne (36 wystąpień) oraz nauki o życiu (35 wystąpień). Zaprezentowanych zostało także 80 plakatów, prezentujących historię lub dorobek kół naukowych. Oprócz czasu przeznaczony na dyskusje naukowe, był także czas na integrację i zabawę. Organizatorzy przygotowali dla wszystkich uczestników konferencji wyjście do Klubu Studenckiego „Stodoła” oraz wieczorną wycieczkę z przewodnikiem po Warszawie (do wyboru były cztery różne trasy).

Politechnikę Lubelską na konferencji reprezentowało czworo członków Koła Naukowego Menedżerów: Magdalena Jaworowska, Magdalena Mordel, Anna Siemińska i Paweł Łukawski. Podczas sesji plenarnej zaprezentowali oni wyniki badań przeprowadzone przy współpracy z Katedrą Ekonomii i Zarządzania Gospodarką Politechniki Lubelskiej dotyczące prognozy i analizy atrakcyjności inwestycyjnej i napływu inwestycji zagranicznych w województwie lubelskim na przykładzie kapitału ukraińskiego. Dodatkowo podczas sesji posterowej reprezentacja KNM przedstawiła na plakacie nie tylko dorobek swojego koła, ale również promowała kolejną już XIV konferencję naukową, która odbędzie się w maju bieżącego roku akademickiego – „Menedżer XXI wieku. Nowoczesne zarządzanie.” Temat konferencji cieszył się bardzo dużym zainteresowaniem wśród uczestników warszawskiej konferencji, dzięki czemu jesteśmy przekonani, iż wiele osób odwiedzi w maju Politechnikę Lubelską.

Warszawska Ogólnopolska Konferencja Kół Naukowych była wspaniałą okazją do wymiany doświadczeń związanych

z obszarem zainteresowania poszczególnych kół naukowych, zdobycia wiedzy z zakresu pozyskiwania funduszy na działalność koła, czy stypendiów europejskich dla młodych naukowców. Była także wspaniałą okazją do nawiązania znajomości z członkami kół naukowych z całej Polski oraz promocji Politechniki Lubelskiej.

Magdalena Mordel

KOŁO NAUKOWE TECHNOLOGII NADPRZEWODNIKOWYCH I PLAZMOWYCH „SONDA”

Koło Naukowe Technologii Nadprzewodnikowych i Plazmowych „Sonda” powstało w marcu 2005 roku. Jest ono organizacją studencką działającą przy Instytucie Podstaw Elektrotechniki i Elektrotechnologii. Zrzesza osoby, które pragną pogłębiać swoją wiedzę w zakresie urządzeń nadprzewodnikowych i plazmowych. Koło składa się z dwóch sekcji: plazmowej, której opiekunem jest mgr inż. Grzegorz Komarzyniec i nadprzewodnikowej, której opiekunem jest mgr inż. Michał Łanczont.

W ramach działalności koła, studenci opracowują projekt modelu kolejki nadprzewodnikowej i układ badawczy do ozonowego uzdatniania gleby. Studenci biorą udział w międzynarodowych szkoleniach organizowanych przez europejskie uniwersytety w czasie przerw semestralnych. W dniach 9-13 stycznia 2006 r. członkowie Koła Naukowego „Sonda” wzięli udział w Zimowej Szkole Nadprzewodnictwa w Cambridge. Warsztaty składały się z wykładów i zajęć laboratoryjnych. Podczas wykładów przedstawiono podstawy fizyczne zjawiska nadprzewodnictwa w różnych materiałach, techniki badania właściwości i parametrów materiałów nadprzewodnikowych, zastosowania urządzeń nadprzewodnikowych, a zajęcia laboratoryjne obejmowały m.in. badanie prądów krytycznych, zjawiska Josephaona, zastosowanie magnetometrów i susceptometrów.

Michał Łanczont

Grzegorz Komarzyniec

KOŁO NAUKOWE PENTAGON CAFÉ

W dniu 18 stycznia 2006 r. Rada Wydziału Elektrotechniki i Informatyki oficjalnie utworzyła koło naukowe Pentagon Café. Pentagon Café jest kołem naukowym działającym w Instytucie Informatyki Politechniki Lubelskiej. Prace koła obejmują:

- prowadzenie badań z zakresu technologii internetowych i multimedialnych w sieci,
- rozwój projektów multimedialnych,
- tworzenie aplikacji internetowych w językach server-side,
- tworzenie systemów w oparciu o wielowarstwową architekturę i bazy danych,
- implementacja zabezpieczeń systemów informatycznych.

Sławomir Przyłucki

Wydział Mechaniczny

ROZWÓJ KADRY NAUKOWEJ

Z dniem 1 stycznia 2006 r. Minister Edukacji i Nauki mianował prof. dr hab. inż. Marka Opielaka na stanowisko profesora zwyczajnego w Katedrze Inżynierii Procesowej, Spożywczej i Ekotechniki.

Prof. dr hab. inż.
Marek Opielak

W 1974 r. ukończył Wydział Mechaniczny ówczesnej WSIInż. uzyskując dyplom inżyniera mechanika. Następnie rozpoczął pracę w Instytucie Budownictwa Mechanizacji i Elektryfikacji Rolnictwa na stanowisku inżyniera ds. badań. W 1976 r., po ukończeniu studiów magisterskich na Wydziale Techniki Rolniczej Akademii Rolniczej w Lublinie, rozpoczął pracę w Zakładzie Maszyn Spożywczych WSIInż. na stanowisku asystenta. W 1980 roku na Wydziale Techniki Rolniczej Akademii Rolniczej w Lublinie uzyskał stopień naukowy doktora nauk technicznych, a w roku 1997 stopień naukowy doktora habilitowanego w zakresie inżynierii rolniczej – maszyn przemysłu spożywczego. W 2003 r. otrzymał tytuł profesora. Od roku 2000 kieruje Katedrą Inżynierii Procesowej, Spożywczej i Ekotechniki Wydziału Mechanicznego (pierwotna nazwa Katedra Maszyn Przemysłu Spożywczego). Od 2002 r. jest Prorektorem ds. ogólnych PL. Z dniem 1 stycznia 2006 r. Minister Edukacji i Nauki mianował prof. dr hab. inż. Marka Opielaka na stanowisko profesora zwyczajnego.

W kadencji 2004-2008 pełni funkcję wiceprezesa Polskiego Towarzystwa Inżynierii i Techniki Przemysłu Spożywczego „SPOMASZ” oraz członka rady programowej ogólnopolskiego czasopisma „Postępy techniki przetwórstwa spożywczego”. Jest członkiem sekcji techniki w przetwórstwie rolno-spożywczym Komitetu Techniki Rolniczej PAN, członkiem Wydziału V Nauk Technicznych Lubelskiego Towarzystwa Naukowego, w kadencji 2003-2006 członkiem Komisji XII – Budowy i Eksploatacji Maszyn, Komisji V Motoryzacji i Energetyki Rolnictwa, Komisji II – Podstaw i Zastosowań Fizyki i Chemii w Technice i Rolnictwie Oddziału PAN w Lublinie. Należy również do Stowarzyszenia Inżynierów Mechaników Polskich, Polskiego Towarzystwa Agrofizycznego oraz Polskiego Towarzystwa Inżynierii Rolniczej. Jest także członkiem Wydziału IV Nauk Technicznych LTN. Od 1991 r. jest biegłym z listy Sądu Wojewódzkiego w Lublinie.

Odnznaczony: Medalem Komisji Edukacji Narodowej (2003), Złotym Krzyżem Zasługi (2004) oraz złotą honorową odznaką Stowarzyszenia Inżynierów Mechaników Polskich.

*

Stopnie doktora nauk technicznych w dyscyplinie naukowej *budowa i eksploatacja maszyn* uzyskali:

- **mgr inż. Jacek Domińczuk** z Katedry Podstaw Inżynierii Produkcji (temat rozprawy: *Analiza wytrzymałości*

połączeń klejowych z wykorzystaniem sieci neuronowych, promotor: dr hab. inż. Józef Kuczmaszewski, prof. PL),

- **mgr inż. Marek Adamiec** z Katedry Pojazdów Samochodowych (temat rozprawy: *Analiza zastosowania energii odnawialnej w systemach napędowych z wykorzystaniem alkalicznego ogniwa paliwowego*, promotor: dr hab. inż. Marek Kuna-Bronikowski, prof. AR),
- **mgr inż. Renata Kamocka** ze Szkoły Głównej Służby Pożarniczej w Warszawie (temat rozprawy: *Analiza wpływu prędkości nagrzewania na parametry wytrzymałościowe elementów konstrukcji stalowych*, promotor: dr hab. inż. Zoja Bednarek, prof. SGSP),
- **mgr inż. Paweł Kordos** z Katedry Silników Spalinowych (temat rozprawy: *Stanowiskowa metoda badań niezawodności samochodowego silnika o zapłonie samoczynnym*, promotor: prof. dr hab. inż. Andrzej Niewczas),
- **mgr inż. Marcin Krawczyk** z Katedry Inżynierii Procesowej, Spożywczej i Ekotechniki (temat rozprawy: *Badania wpływu wybranych czynników na energochłonność homogenizacji ciśnieniowej*, promotor: dr hab. inż. Henryk Komsta, prof. PL).

*

Otwarte przewody doktorskie:

- **mgr inż. Piotr Skalski** (temat rozprawy: *Badania właściwości powłok ze stopów eutektycznych Fe-Mn-B-C w aspekcie podwyższenia odporności na zużycie elementów maszyn*, promotor: prof. dr hab. inż. Michał Paszczko),
- **mgr inż. Arkadiusz Tofil** (temat rozprawy: *Badania procesu mechanicznego dzielenia bezwórowego metalowych prętów okrągłych*, promotor: dr hab. inż. Zbigniew Pater, prof. PL),
- **mgr inż. Rafał Wrona** (temat rozprawy: *Synteza algorytmu sterowania stopniowym układem napędowym pojazdu samochodowego*, promotor: dr hab. inż. Grzegorz Koralewski, prof. PL).

Anna Rudawska

WSPÓŁPRACA MIĘDZYNARODOWA

W dniach 5-9 grudnia 2005 roku prof. dr hab. inż. Józef Jonak oraz dr inż. Paweł Drożdziel z Katedry Podstaw Inżynierii Produkcji byli gośćmi Uniwersytetu w Żylinie. Profesor Józef Jonak podczas pobytu na Słowacji wygłosił następujące referaty:

1. POSSIBILITIES OF THE APPLICATION OF NEURAL NETWORKS TO THE FORECASTING OF THE LOAD OF EXCAVATING TOOLS (J. Jonak)
2. INFLUENCE OF STRENGTH HETEROGENEITY FACTOR ON CRACK SHAPE IN LAMINAR ROCK-LIKE MATERIALS (J. Jonak, J. Podgórski)
3. THE INFLUENCE OF THE LAYER DIRECTION IN ELASTIC-BRITTLE MATERIAL ON THE PROGRESS OF CRACK PROPAGATION (J. Jonak, J. Podgórski)

Dr inż. Paweł Drożdziel wygłosił referat pt. „The chosen problems of vehicle and engine maintenance”.

Wizyta w bliźniaczej katedrze Wydziału Mechanicznego odbyła się w ramach programu SOCRATES/ERASMUS.

Kierownik Katedry Podstaw Konstrukcji Maszyn prof. Józef JONAK

Dziekan Wydziału Mechanicznego Prof. Ing. Štefan MEDVEČKÝ, PhD

Kierownik Katedry Konstrukcji i Części Maszyn Doc. Ing. Alena Hrčėková, PhD

Irina Pater

*

W Katedrze Mechaniki Stosowanej prowadzone są badania dotyczące drgań nieliniowych układów mechanicznych, w szczególności drgań regularnych oraz chaotycznych, zarówno układów dyskretnych, jak i ciągłych. Katedra współpracuje w tej dziedzinie z ośrodkami naukowymi krajowymi (UMCS, Politechnika Warszawska) i zagranicznymi

(Bristol University, University of Trieste, ICTP in Trieste, Max Planck Institute in Dresden, Technical University of Dresden, Technical University of Vienna, University of Sao Paulo, Technical University of Kharkov, University of Glasgow, Fraunhofer Institute for Mechanics).

Realizując 6. Program Ramowy Transfer of Knowledge pt. *Modern Composite Materials Applied in Aerospace, Civil and Mechanical Engineering: Theoretical Modelling and Experimental Verification* pracownicy katedry odbywają staże naukowe. Dr hab. inż. Jerzy Warmiński, prof. PL w okresie 01–03.2006 realizuje zadania badawcze na Uniwersytecie w Glasgow (Wielka Brytania) współpracując z członkami grupy badawczej prowadzonej przez prof. M.P. Cartmella. Natomiast mgr Marcin Kneć przebywa na 3-miesięcznym stażu (11.2005-01.2006) w Fraunhofer Institute for Mechanics we Freiburgu (Niemcy). Podczas tego pobytu zapoznaje się z aparaturą badawczą wykorzystywaną w zaawansowanych badaniach wytrzymałościowych, które w najbliższej perspektywie będą wprowadzane na naszej uczelni.

Rafał Rusinek

*

Dr inż. Dariusz Mazurkiewicz z Katedry Podstaw Inżynierii Produkcji przebywał w University of Wisconsin, Milwaukee (USA) w celu nawiązania współpracy badawczej w obszarze wykorzystania metod i technik inteligentnych w inżynierii produkcji. Wykładał również gościnnie w Politechnice w Ostrawie (Czechy) w ramach programu Sokrates/Erasmus na temat: „Artificial intelligence – introduction, industrial applications”. W ramach współpracy międzynarodowej dr inż. D. Mazurkiewicz przygotował umowę dwustronną pomiędzy Katedrą Podstaw Inżynierii Produkcji oraz Słowackim Uniwersytetem Technicznym w Bratysławie (Słowacja) na wymianę studentów oraz pracowników naukowych w ramach programu Sokrates/Erasmus.

*

Katedra Procesów Polimerowych współpracuje z Uniwersytetem Clausthal w Niemczech. W ramach tej współpracy miała miejsce wizyta pracowników katedry na ww. Uniwersytecie.

*

Dr hab. Tadeusz Hejwowski z Katedry Inżynierii Materiałowej uczestniczył w symposium 5th International Symposium on Applied Plasma Science, w Hilo w USA.

Anna Rudawska

KONFERENCJE, SEMINARIA

XI Krajowa, II Międzynarodowa Konferencja Naukowo-Techniczna „Metrologia w technikach wytwarzania”

Konferencja odbyła się w dniach 15-17 września 2005 roku. Jej organizatorem była Katedra Podstaw Inżynierii Produkcji PL. Miejscem obrad był Wydział Mechaniczny PL.

W konferencji brało udział ponad 80 osób z wielu ośrodków naukowo-badawczych z Polski i zagranicy (m.in. Litwy, Rosji, Niemiec, Austrii).

Tematyka konferencji obejmowała: metrologię ogólną, aparaturę i systemy pomiarowe, metrologię w systemach zapewniania jakości, pomiary przedmiotów o złożonych kształtach, metrologię warstwy wierzchniej, współrzędnociową technikę pomiarową, techniki pomiarowe w analizie procesów i urządzeń technologicznych.

Od lewej: prof. J.Kuczmazewski, prof. E. Ratajczyk

Ważnym obszarem zainteresowań prezentowanych podczas konferencji była szeroko rozumiana aplikacja wiedzy z zakresu metrologii w praktyce inżynierskiej. Ma to szczególne znaczenie z uwagi na obserwowane trendy rozwojowe oraz wymogi norm ISO. Udział w konferencji przedstawiciele przemysłu pozwolił poznać aktualne potrzeby w zakresie stosowanych metod i środków pomiarowych, metod analizy wyników pomiarów, oprogramowania komputerowego i nowych rodzajów aparatury.

Sala obrad

Główną ideą prezentacji wyników badań, metod obliczeniowych oraz merytorycznej dyskusji było określenie kierunków badań z zakresu metrologii. Jest to szczególnie istotne ze względu na rozwój tej ważnej dyscypliny nauki.

Oprócz bardzo intensywnych i obfitujących w wymianę informacji i doświadczeń obrad oraz interesujących rozmów kularowych, miały miejsce imprezy towarzyszące. Zgodnie z programem konferencji odbył się spacer po Lubelskiej Starówce, zwiedzanie Kaplicy Świętej Trójcy oraz Muzeum na Zamku Lubelskim. Nasi goście zapoznali się również z licznymi zabytkami Muzeum Wsi Lubelskiej. Tam też odbyło się spotkanie towarzyskie.

W ramach konferencji odbyła się wizyta techniczna w WSK-PZL Świdnik. Prezes M. Majewski przedstawił na seminarium główny profil produkcji zakładu i perspektywy jego rozwoju. Następnie uczestnicy konferencji zwiedzili wydziały związane z produkcją śmigłowców i szybowców.

Świdnik

W ostatnim dniu konferencji zorganizowana została wycieczka do Kozłówki, gdzie zwiedzano Muzeum Zamoyskich oraz galerię socrealizmu (jedyną w Polsce).

Kozłówka

Konferencję podsumowano na uroczystej kolacji, która miała piękną oprawę artystyczną. Wystąpiła Formacja Tańca Towarzyskiego „Gamza”.

Spotkania towarzyskie były okazją do zawarcia bliższej znajomości z przedstawicielami ośrodków naukowo-badawczych uczestniczących w konferencji oraz do poznania wielu nowych, interesujących problemów i zagadnień metrologicznych.

Teresa Krolopp, Anna Rudawska

*

Seminarium pt. „Wybrane problemy przetwórstwa tworzyw polimerowych”

Polsko-niemieckie seminarium zorganizowała Katedra Procesów Polimerowych w drugiej połowie 2005 roku. Było ono efektem m.in. współpracy międzynarodowej z Uniwersytetem Clausthal w Niemczech.

*

W dniach 7-18 grudnia 2005 r. Katedra Mechaniki Stosowanej wspólnie z Polskim Towarzystwem Mechaniki Teoretycznej i Stosowanej zorganizowały seminaria naukowe, na których prof. Jose Manoela Balthazara z University of Sao Paulo (Brazylia) wygłosił referat pt. *Some New Results and Future Perspectives on Nonlinear Dynamics and Control Synthesis of Ideal and Non-ideal Vibrating Problems*, natomiast prof. Konstantin Avramov z Technical University of Kharkov (Ukraina) przedstawił dwa referaty pt. *Asymptotic Analysis of Nonlinear Dynamics of Simply Supported Cylindrical Shells* oraz *Melnikov Theory and Its Engineering Application*. Tematy wykładów cieszyły się dużym zainteresowaniem pracowników i studentów Politechniki. Po sympozjum

odbyła się dyskusja dotycząca nowych kierunków badań i związanej z nimi współpracy międzynarodowej. Ponadto pracownicy katedry uczestniczyli w następujących konferencjach i warsztatach naukowych:

- Łódź 8th International Conference on Dynamical Systems: Theory and Applications, 12-15 grudnia 2005;
- Romania, *Timisoara*, XIth International Conference on Vibration Engineering, 27-30 września 2005;
- The Netherlands, *Eindhoven*, ENOC-2005 European Non-linear Oscillations Conference, Fifth Euromech Nonlinear Dynamics Conference, 7-12 sierpnia 2005;
- Scotland, *Aberdeen*, Aberdeen University. International Conference: Recent Advances In Nonlinear Mechanics, 31 sierpnia-02 września 2005;
- Warszawa, VI Krajowe Forum Wiroplątowe, 22 października 2005;
- Włochy, *Udine*, Kurs "Mechanical Vibrations: Where Do We Stand?", 13-17 czerwca 2005 r.

Rafał Rusinek

*

Instytut Technologicznych Systemów Informacyjnych był współorganizatorem kilku międzynarodowych konferencji naukowych:

- III Międzynarodowej Konferencji Naukowo-Technicznej „Problemy jakości i normalizacji w technologiach zautomatyzowanych”, która odbyła się w dniach 26-29.11.2005 r. w Shidnicy na Ukrainie. Udział wzięli i wygłosili referaty: prof. A. Świć, prof. W. Taranenko, dr inż. J. Zubrzycki oraz mgr inż. D. Gąska;

- Międzynarodowej Konferencji Naukowo-Technicznej Studentów i Młodych Pracowników Nauki w Sewastopolu (Krym, Ukraina) w dniach 10-14 maja 2005 r. Temat „Progresywne kierunki rozwoju w budowie maszyn

i transporcie”. Politechnikę Lubelską reprezentowali prof. A. Świć oraz prof. W. Taranenko;

- Międzynarodowej Konferencji Naukowo-Technicznej pt. „Automatyzacja: problemy, idee, rozwiązania”, która odbyła się w Sewastopolu (Krym, Ukraina) w dniach 12-17 września 2005 r. Podczas konferencji referat zaprezentował prof. W. Taranenko;
- Międzynarodowej Konferencji Naukowo-Technicznej pt. „Budowa maszyn i problemy techniki w XXI wieku”, zorganizowanej w Doniecku (Ukraina) w dniach 11-16 września 2005 r. W konferencji wzięł udział prof. W. Taranenko.

Tomasz Kusz

*

W październiku 2005 roku prof. Andrzej Niewczas i dr inż. Grzegorz Koszałka z Katedry Silników Spalinowych i Transportu oraz dr inż. Mieczysław Dziubiński z Katedry Pojazdów Samochodowych wzięli udział w 5. Międzynarodowej Konferencji Naukowej „Reliability and Statistics In Transportation and Communication – RelStat’05”, która odbyła się w Rydze (Łotwa). Zaprezentowano 2 referaty: *Laboratory reliability research method of automotive diesel engine* oraz *Reliability of Combustion Engine Electric Equipment*. W czasie pobytu przeprowadzono rozmowy z władzami Transport and Communication Institute In Riga (organizatorem konferencji, z którym PL ma podpisaną umowę o współpracy) na temat możliwości prowadzenia wspólnych prac badawczych oraz wymiany dydaktycznej studentów i pracowników.

Grzegorz Koszałka

*

Profesor Marek Opielak z Katedry Inżynierii Procesowej Spożywczej i Ekotechniki brał czynny udział w następujących konferencjach międzynarodowych:

- 6. Międzynarodowej Konferencji „Oddziaływanie promieniowania na ciało stałe” Mińsk (Białoruś), 28-30 września 2005;
- „Warsztatach Naukowo-Badawczych”, które odbyły się w Rejviz (Czechy), 10-13 listopada 2005.

Danuta Kowalik

KONFERENCJA – ZAPOWIEDŹ

W dniach 11-14 czerwca 2006 w Piecyskach k/Bydgoszczy odbędą się XI Profesorskie Warsztaty Naukowe „**Przetwórstwo Tworzyw Polimerowych**”, których przewodniczącym jest prof. dr hab. inż. Robert Sikora kierownik Katedry

Procesów Polimerowych. Do udziału w warsztatach, które są kontynuacją i rozwinięciem wcześniejszych spotkań organizowanych od 1980 roku, zaprasza środowisko naukowe reprezentujące uczelnie bydgoskie i związane z problematyką przetwórstwa tworzyw.

Celem naukowym warsztatów jest tworzenie metodologicznej szkoły przetwórstwa tworzyw polimerowych, kształtowanie osobowości twórców, wskazywanie obszarów rozwoju, kierunków integracyjnych i ekologicznych procesów polimerowych, rozwój i metodyka prac doktorskich oraz habilitacyjnych, a także wymiana poglądów na wiodące i bieżące problemy gospodarcze.

Zagadnienia problemowe warsztatów to:

- podstawy przetwórstwa tworzyw polimerowych,
- nowe materiały polimerowe, materiały pokrewne i ich zastosowania,
- rozwój maszyn, narzędzi i oprzyrządowania technologicznego przetwórstwa,
- problemy teoretyczne i aplikacyjne nowych technologii wtórnego wykorzystania tworzyw,
- metodologia inżynierii przetwórstwa,
- uzupełnienie wiedzy o nowe i dotąd nieznane lub mało rozpoznane zagadnienia,
- teorie jakości materiałów, efektywności i ekologiczności działań w przetwórstwie,
- metodyka badań i oceny rozpraw doktorskich oraz habilitacyjnych,
- rozwój edukacji na studiach inżynierskich, magisterskich, doktoranckich i podyplomowych.
- projekty naukowo-badawcze i finansowanie wydawnictw n-t.

XI Profesorskie Warsztaty Naukowe odbędą się w pięknym ośrodku wypoczynkowym w Pieczyskach nad Zalewem Koronowskim, 35 km od Bydgoszczy.

Jolanta Tomaszewska

WYDARZENIA

W dniu 15 września 2005 roku Instytut Technologicznych Systemów Informatycznych otrzymał certyfikat potwierdzający członkostwo w International Union of Machine Builders. Instytut jest członkiem zbiorowym organizacji.

Tomasz Kusz

*

Pracownicy Katedry Procesów Polimerowych opracowali następujące patenty, wzory użytkowe oraz zgłoszenia patentowe:

1. Sikora R., Sikora J.: Urządzenie uplastyczniające wytłaczarki. Patent polski nr 188004 (2005 r.).
2. Gościcki K., Sikora R.: Kanał główny zespołu rozprzodzenia powietrza. Patent polski nr 189878 (2005 r.)
3. Sikora R., Klepka T.: Rura z tworzywa polimerowego. Patent polski nr 190009 (2005 r.).
4. Sikora R.: Mieszanina polimerowa. Patent polski nr 190450 (2005 r.)
5. Sikora R., Nowak J., Starczewski L., Garbacz T., Karwowska D., Kowalska B.: Polimerowy wytwór porowaty. Zgłoszenie patentowe nr P 375384 (2005 r.)
6. Sikora R., Sikora J.: Drogowy słupek polimerowy. Świadectwo Rejestracji wzoru przemysłowego Nr 8792 (2005 r.).

Jerzy Runowicz

*

Katedra Podstaw Inżynierii Produkcji oraz Koło Naukowe Podstaw Inżynierii Produkcji zorganizowały wycieczkę na Międzynarodowe Targi Produkcji i Technologii PROTECH'05 w dniu 17 listopada 2005, które odbyły się w Warszawie w Centrum EXPO XXI.

Targi podzielone były na cztery grupy tematyczne:

- MAINTECH – Inżynieria i utrzymanie ruchu w zakładach przemysłowych. Prezentacja systemów, oprzyrządowania oraz usług służących do utrzymywania zdolności produkcyjnych zakładów przemysłowych. Wielopłaszczyznowe podejście do tematyki utrzymania ruchu w inżynierii.

- ROBOTECH – Automatyka, Sterowanie, Oprzyrządowanie, Robotyka. Prezentacja metod projektowania, wdrażania oraz zarządzania systemami sterowania i automatyki w przemyśle.
- SYSTECH – Systemy informatyczne wspomagające zarządzanie produkcją. Prezentacja najbardziej aktualnych rozwiązań w systemach informatycznych skierowanych do przedsiębiorstw produkcyjnych, takich jak ERP, MRP, CMMS, SCM.

- **DESIGNTECH** – Projektowanie dla mechaniki i elektroniki. Prezentacja najnowszych technologii oraz informacje o produktach w branży OEM.

Wycieczka została głównie ukierunkowana na DESIGNTECH. Obejmował on następujący zakres tematyczny:

- **TRENDY W PROJEKTOWANIU;**
- **OPROGRAMOWANIE (CAD/CAM/CAE/MES);**
- **PRZEMYSŁ I TECHNOLOGIE OEM;**
- **MATERIAŁY** (metale, tworzywa, ceramika, drewno) – perspektywy;
- **OD POMYSŁU DO PROJEKTU** – droga produktu na etapie od powstania zamysłu/zapotrzebowania na produkt – do jego realizacji w postaci projektu gotowego do wdrożenia;
- **OSZCZĘDZANIE ENERGII, PROJEKTY PRZYJAZNE DLA ŚRODOWISKA.**

Uczestnicy wycieczki oprócz zwiedzania szeregu wystaw, ekspozycji i pokazów uczestniczyli również w seminariach odbywających się podczas targów.

Anna Rudawska, Maciej Włodarczyk

*

Do najważniejszych wyników poznawczych Katedry Automatykacji uzyskanych w 2005 roku zaliczono:

- opracowanie metody wieloetapowej identyfikacji właściwości statycznych złożonych procesów, zweryfikowanej na przykładzie procesu wtryskiwania tworzyw termoplastycznych,
- opracowanie algorytmu modelu deterministycznego, za pomocą modeli rozmytych i wiedzy ekstremalnej, uogólnionego na przykładzie korygowania wybranych właściwości wyprasek wytwarzanych techniką wtryskiwania,
- opracowanie modelowego systemu HACCP zweryfikowanego w przemyśle piekarniczym.

Nowym elementem dydaktycznym Katedry Automatykacji była organizacja praktyk zawodowych (3 miesięcznych) dla 15 studentów w firmie Cyclone Mfg Inc. W tym celu we wrześniu 2005 prof. Stanisław Płaska złożył wizytę w tej firmie w celu uzgodnienia warunków odbywania praktyk.

Wizyta w firmie Cyclone Mfg Inc. obejmowała następujący program:

- przegląd profilu technologicznego firmy,
- przegląd stanowisk roboczych składających się na system wytwarzania,
- analiza organizacji pracy i systemu sterowania produkcją,
- wizytacja stanowisk pracy studentów,
- analiza zasad rotacji studentów na poszczególnych stanowiskach pracy,
- wizytacja miejsca zakwaterowania studentów i ocena warunków socjalnych,
- udział w spotkaniu kadry kierowniczej firmy ze studentami,
- udział w spotkaniach ze studentami; organizacja dyskusji na temat znaczenia dydaktycznego praktyki,
- ocena organizacji czasu wolnego i wypoczynku.

Dzięki znacznemu okresowi praktyki (3 miesiące), podczas której brali udział we wdrażaniu nowych wyrobów, studenci mogli uczestniczyć we wszystkich etapach procesów wytwórczych złożonych elementów (części) samolotów, a nawet pojazdów kosmicznych. Praktyka umożliwiła studentom poznanie nowoczesnych technologii wytwarzania realizowanych na najnowocześniejszych w skali światowej urządzeniach technologicznych. W szczególności studenci mieli możliwość pogłębienia swojej wiedzy i nabycia praktycznych umiejętności w następujących obszarach:

- projektowania procesów technologicznych wspomaganych technikami CAD/CAM,
- projektowania przyrządów obróbkowych,
- sterowania 3. i 5. osiowych frezarek CNC,
- weryfikacji i przygotowania urządzeń skrajających stanowiących wyposażenie magazynów narzędzi obrabiarek CNC,
- testowania wyrobów z użyciem maszyn pomiarowych,
- wdrażania metod SPC podczas wdrażania nowych wyrobów,
- wdrażania nowych technologii, np. cięcie strugą wodną,
- planowania i sterowania produkcją.

Katedra Automatykacji jest członkiem konsorcjum projektu NEP IRC. W ramach tego projektu, w październiku 2005, pracownik Katedry Automatykacji dr inż. Radosław Cechowicz uczestniczył w obradach grupy tematycznej „energia odnawialna” [Thematic Group Renewable Energy (TGRE)] w Budapeszcie oraz w towarzyszących tym obradom targach Okotech 2005. W czasie obrad podpisana została umowa o przystąpieniu zespołu IRC Politechniki Lubelskiej do Thematic Group Renewable Energy. W czasie obrad przedstawiona została działalność Lubelskiego Centrum Transferu Technologii, stopień realizacji projektu IRC na Politechnice Lubelskiej, charakterystyka regionu lubelskiego w aspekcie możliwości produkcji i wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych. Jednym z tematów dyskusji był udział członków grupy w imprezach targowych i misjach organizowanych (lub współorganizowanych) przez jednego z członków grupy. Zaznaczono, że udział pozostałych członków grupy jest w takich imprezach bardzo pożądanym oraz, że członkowie grupy zobowiązali się do takiego udziału podpisując umowę o przystąpieniu do grupy. Dyskusja dotyczyła również planu imprez, które w najbliższym czasie będą organizowane przez członków grupy. Ustalono, że grupa weźmie czynny udział w następujących imprezach: targi „Waste to Energy 2006”, targi „Hannover Technology Co-operation 2006”. Czynny udział w obu imprezach będzie polegał na promocji imprezy w regionach, w których działają członkowie grupy TGRE, wydaniu katalogu ofert technologii i zapytań o technologię zawierającego oferty firm biorących udział w imprezie, pomoc w nawiązywaniu współpracy i przeprowadzeniu transferu technologii pomiędzy zainteresowanymi firmami. W czasie obrad wyznaczono termin następnego oficjalnego spotkania grupy na kwiecień 2006 w czasie targów w Hannoverze.

Również w październiku 2005 przedstawiciel IRC północno-wschodnia Polska brał udział w obradach grup tematycznych „środowisko”, które były zorganizowane w Rimini-Włochy.

Program tego spotkania obejmował:

- prezentację z działalności IRC za ostatnie pół roku, prezentację nowych członków i obserwatorów, analizę głównych problemów związanych z transferem technologii służących ochronie środowiska, prezentację dokonanych transferów technologii, utworzenia nowych podgrup tematycznych

dotyczących np. ochrony wód, analizę przykładowych technologii;

- udział w targach ECOMONDO w Rimini, który dał możliwość nawiązania kontaktów i pozyskania ofert handlowych przedsiębiorstw związanych z ochroną środowiska.

Udział w formalnym spotkaniu IRC grupy tematycznej „środowisko” oraz w targach ECOMONDO umożliwił nawiązanie kontaktów z przedstawicielami IRC innych krajów.

Danuta Chmielewska

Wydział Elektrotechniki i Informatyki

ROZWÓJ KADRY NAUKOWEJ

- w listopadzie 2005 r. Rada Wydziału Elektrotechniki i Informatyki podjęła uchwałę popierającą wniosek o nadanie dr hab. inż. Piotrowi Kacejce, prof. PL tytułu profesora,
- od 1.10.2005 r. dr hab. inż. Bogusław Kusza został zatrudniony na stanowisku profesora nadzwyczajnego PL w Katedrze Automatyki i Metrologii,
- Rada Wydziału Elektrotechniki i Informatyki poparła wnioski o mianowanie dr hab. inż. Wojciecha Jarzyny i dr hab. inż. Janusza Partyki na stanowiska profesorów nadzwyczajnych PL.

ROZWÓJ BAZY LOKALOWEJ

Katedra Elektroniki

Dnia 30 września 2005 roku zakończyła się rzeczowa realizacja projektu finansowanego ze środków Unii Europejskiej w ramach programu ZPORR pt. „Modernizacja Katedry Elektroniki w celu utworzenia Centrum Technologii Internetowych PL”. Zgodnie z wcześniejszymi doniesieniami, jest to jeden z pierwszych projektów, które otrzymały finansowanie, tak w woj. lubelskim jak i w całym kraju.

W ramach projektu, wszystkie pomieszczenia katedry, zlokalizowane na parterze budynku „Pentagon” zostały wyposażone w inteligentne systemy oświetlenia systemu DALI. Pozwoli on dowolnie, za pomocą zainstalowanych sterowników lub dedykowanego oprogramowania, kształtować tzw. sceny oświetleniowe. Indywidualnie adresowane i sterowane lampy dają pełną elastyczność konfiguracji i modyfikacji zgodnie z wymaganiami użytkowników. System oświetlenia uzupełniają zdalnie sterowane rolety okienne, pozwalające płynnie regulować wielkość oświetlenia zewnętrznego zależnie od charakteru prowadzonych zajęć. Każde z pomieszczeń zostało również wyposażone w system prezentacji multimedialnych składający się z projektora komputerowego oraz zdalnie sterowanego ekranu projekcyjnego. Wszystkie wspomniane wyżej elementy są sterowane z jednego miejsca za pomocą bezprzewodowego pilota, wyposażonego w ekran dotykowy i pełną elastyczność w zakresie programowania jego funkcji wewnętrznych, jak i sposobu współpracy z dowolnymi urządzeniami zewnętrznymi. Powinno to pozwolić na komfortową pracę zarówno wykładowcom jak i studentom. Wspomniany komfort powinny dodatkowo podnieść: system klimatyzacji i wentylacji renomowanej firmy Daikin oraz wymienione umeblowanie.

Sala audytoryjna została wyposażona w system nagłośnienia z mikrofonami bezprzewodowymi i systemem cyfrowego przetwarzania dźwięku. Zestaw ten pozwala na dobór akustyki do potrzeb zajęć i preferencji słuchaczy i wykładowców.

Najważniejszym elementem projektu było jednak wprowadzenie do laboratoriów Politechniki Lubelskiej,

najnowocześniejszej technologii komputerowej i sieciowej. W ramach projektu wyposażono i zmodernizowano cztery sale laboratoryjne. Każde z nich posiada zmodernizowaną strukturę okablowania strukturalnego Ethernet 1Gb opartą o okablowanie miedziane i światłowodowe. Poszczególne laboratoria połączone są z węzłem głównym sieci, zawierającym inteligentne systemy zabezpieczeń i wykrywania intruzów w sieciach komputerowych, profesjonalny węzeł telefonii internetowej, macierze dyskowe, serwery wieloprocesorowe i przełączniki z interfejsami optycznymi.

Laboratorium „Inżynierii Ruchu w Sieciach IP” wyposażono w zestaw routerów i przełączników najwyższej klasy, przystosowanych do sterowania przesyłem danych, głosu i video. Dodatkowo zainstalowano laboratoryjny system videotelefonii internetowej, tak przewodowej jak i bezprzewodowej. Wykorzystuje on specjalistyczne oprogramowanie do zestawiania połączeń videofonicznych oraz telefony IP firmy Cisco. Całość uzupełnia zestaw profesjonalnych analizatorów sieci oraz 64bitowe serwery firmy Sun. Laboratorium daje możliwość nauczania oraz badań zaawansowanych mechanizmów routingu IP, sterowania jakością transmisji, usług mobilnych IP oraz usług multimedialnych.

Laboratorium Inżynierii Ruchu w Sieciach IP

Laboratorium „Sieci Komputerowych i Usług Internetowych” stanowi natomiast bazę dla zajęć dydaktycznych i badań technologii sieci LAN i WAN. Dzięki zestawowi zaawansowanych przełączników sieciowych oraz modularnych routerów, infrastrukturze bezprzewodowej WiFi oraz analizatorom sieci możliwe jest wykorzystanie wszystkich wiodących technologii sieci komputerowych. Wydajne, wieloprocesorowe serwery firmy Sun pozwalają natomiast na konfiguracje, poznanie i badanie usług internetowych i ich funkcjonowanie w różnorodnych strukturach sieci komputerowych.

Laboratorium Sieci Komputerowych i Usług Internetowych

Niezwykle nowoczesnym laboratorium jest również nowopowstałe **Laboratorium „Technologii Multimedialnych i Sztucznej Inteligencji”**. Oprócz profesjonalnego zestawu do obsługi połączeń widefonicznych, laboratorium to wyposażono w system VideoOverIP. Systemy te, składające się z serwerów ze specjalistycznym oprogramowaniem, kamery cyfrowe, wideotelefony, pozwalają na realizowanie systemów interakcyjnej telewizji IP, usług VideoOnDemand, systemów zdalnego nauczania i wielu im podobnych. Infrastruktura laboratorium uzupełnia zestaw specjalistycznych routerów i przełączników dla sieci z integracją usług multimedialnych oraz wydajne serwery sieciowe.

Sprzęt sieciowy w Laboratorium Technologii Multimedialnych i Sztucznej Inteligencji

Instytut Informatyki

W Instytucie Informatyki otworzone zostało Laboratorium Grafiki Komputerowej, które wyposażone jest w stacje robocze, dwusystemowe (Windows/Linux) oparte o 64bitowe procesory i technologię sieciową 1 Gb z funkcjonalnością klastra obliczeniowego.

KONFERENCJE, SEMINARIUM

VI Seminarium i Warsztaty Naukowe Centrum Doskonałości ASPPECT „Zastosowania Nadprzewodników”

W dniach 16-18 czerwca 2005 r. Centrum Doskonałości ASPPECT wraz z Oddziałem Lubelskim PTE-TiS zorganizowało VI Seminarium „Zastosowania Nadprzewodników ZN-6” oraz towarzyszące mu Warsztaty Naukowe. Obie imprezy odbyły się w Domu Pracy Twórczej SDP – „Dom Dziennikarza” w Kazimierzu Dolnym nad Wisłą.

Seminaria dotyczące aplikacji nadprzewodnictwa prowadzone są od 1999 r. przez Instytut Podstaw Elektrotechniki i Elektrotechnologii Politechniki Lubelskiej, zaś od roku 2001 do organizacji włączył się nowopowstały Oddział Lubelski PTE-TiS. Ostatnie dwa seminaria, poszerzone o warsztaty naukowe dla doktorantów i dyplomantów, zostały zorganizowane w ramach kierowanego przez prof. dr hab. inż. Tadeusza Janowskiego Centrum Doskonałości „Zastosowań Technologii Nadprzewodnikowych i Plazmowych w Energetyce” ASPPECT, powstałego w Politechnice Lubelskiej w ramach 5. Ramowego Programu Unii Europejskiej.

Wykładowcy i uczestnicy Warsztatów Naukowych ZN-6

W skład Komitetu Naukowego weszli profesorowie: Bartłomiej Głowacki (University of Cambridge, Interdyscyplinarne Centrum Badawcze Nadprzewodnictwa), Gordon Donaldson (University of Strathclyde, Glasgow), Tadeusz Janowski (Politechnika Lubelska), Antoni Cieśla (AGH, Kraków), Bennie Ten Haken (Delft Univ. of Technology, Holandia), Jan Leszczyński (Politechnika Łódzka), Michał Lisowski (Politechnika Wroclawska), Bolesław Mazurek

(Instytut Elektrotechniki i Politechnika Wroclawska), Risto Mikkonen (Tampere University of Technology, Finlandia), Andrzej Siemko (CERN, Geneva), Jan Sykulski (University of Southampton), Jacek Sosnowski (Instytut Elektrotechniki, Warszawa), Henryka D. Stryczewska (Politechnika Lubelska), Bronisław Susła (Politechnika Poznańska), Andrzej Wac-Włodarczyk (Politechnika Lubelska), Kazimierz Zakrzewski (Politechnika Łódzka) i Andrzej Zaleski (Instytut Niskich Temperatur i Badań Strukturalnych, Wrocław). W pracach Komitetu Organizacyjnego brali udział: prof. Tadeusz Janowski (przewodniczący), dr inż. Paweł Surdacki, dr inż. Sławomir Kozak, dr inż. Dariusz Czerwiński, mgr inż. Grzegorz Wojtasiewicz, mgr inż. Joanna Kozieł i mgr Renata Gałat.

W imprezach wzięli udział naukowcy z Politechniki Wrocławskiej, Łódzkiej, Poznańskiej, Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie, Instytutu Elektrotechniki w Warszawie i jego Oddziału we Wrocławiu, Centrum Badań Wysociściennociowych „Unipress” w Warszawie, Instytutu Niskich Temperatur i Badań Strukturalnych we Wrocławiu, a także pracownicy Instytutu Podstaw Elektrotechniki i Elektrotechnologii Politechniki Lubelskiej oraz Pracowni Technologii Nadprzewodnikowych IEL w Lublinie.

Podczas czterech sesji seminarium, w którym wzięło udział ok. 30 osób, zaprezentowano 18 referatów naukowych (w tym 4 zaproszone, przedstawione przez tzw. *key-speakerów*), zaś podczas czterech sesji warsztatów naukowych, w których wzięło udział dodatkowo ok. 20 doktorantów, dyplomantów i studentów, zaproszeni naukowcy wygłosili 7 wykładów, zaś dyplomanci zaprezentowali 8 referatów przygotowanych pod kierunkiem pracowników naukowych Centrum Doskonałości ASPPECT.

Przedstawione na seminarium i warsztatach prace obejmowały m.in. problematykę badań zjawisk elektromagnetycznych i właściwości materiałowych nadprzewodników wysokotemperaturowych (prądy krytyczne, podatność magnetyczna) oraz projektowania, budowy i zastosowań urządzeń nadprzewodnikowych, zarówno silnoprądowych (elektromagnesy nadprzewodnikowe, separatory magnetyczne, transformatory, ograniczniki prądu, zasobniki energii, kriogeniczne układy chłodzenia), jak i słaboprądowych (interferometry kwantowe i ich najnowsze zastosowania w medycynie i nieniszczących badaniach materiałów).

Od lewej: profesorowie J. Leszczyński, T. Janowski, B. Mazurek, B. Głowacki i dr A. Morawski

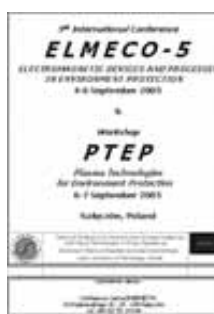
Sesjom naukowym towarzyszyły również: zwiedzanie za-
bytków Kazimierza – perły polskiego renesansu, uroczysta
kolacja, rejs statkiem po Wiśle wraz z piknikiem, spacer les-
sowymi wozami Kazimierza oraz biesiada przy ognisku,
połączona ze śpiewami.

Uczestnicy ZN-6 na rynku w Kazimierzu Dolnym

W ramach materiałów konferencyjnych uczestnicy otrzymali: zbiór 29 referatów z poprzedniego V Seminarium i Warsztatów Naukowych „ZN-5”, które odbyły się w czerwcu 2004 r. oraz zbiór streszczeń referatów i wykładów wygłoszonych na obecnym spotkaniu. Pełne wersje przedstawionych prac ukażą się w przygotowywanych do druku materiałach pokonferencyjnych, zaś wybrane przez Komitet Naukowy prace zostaną skierowane do publikacji w „Przeglądzie Elektrotechnicznym” w roku 2006.

Paweł Surdacki

Międzynarodowa Konferencja ELMECO

W dniach 4-6 września 2005 r. w Centrum Konferencyjnym „ENERGETYK” w Nałęczowie odbyła się 5. Międzynarodowa Konferencja ELMECO – Electromagnetic Devices and Processes for Environment Protection, organizowana od 1994 r., co trzy lata, przez Instytut Podstaw Elektrotechniki i Elektrotechnologii

Wydziału Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej. Ostatnie dwie konferencje były współorganizowane i dofinansowane ze środków COE ASPPECT. Konferencji towarzyszyły warsztaty naukowe, które były poświęcone zastosowaniom technologii plazmowych.

Przewodniczącym Komitetu Organizacyjnego ELMECO jest prof. Tadeusz Janowski, a w pracach KO uczestniczą: Renata Gałat, Henryka D. Stryczewska, Paweł Surdacki i Andrzej Wac-Włodarczyk.

Międzynarodowy Komitet Naukowy liczy 25 osób i w jego skład wchodzi profesorowie z Kanady (Kazimierz Adamiak – London, Jen-Shih Chang – Toronto), Wielkiej Brytanii (Bartek A. Głowacki – Cambridge, Anthony J. Moses

– Cardiff, Jan Sykulski – Southampton), Niemiec (Hans E. Wagner – Greifswald), Japonii (Chobei Yamabe – Saga, Sotoshi Yamada – Kanazawa, Kenji Ebihara – Kumamoto, Toshitsugu Ueda – Waseda Kitakyushu), Rosji (Wladimir Datskov – Dubna), Czech (Jan Janca – Brno), Szwajcarii (Ulrich Kogelschatz – Hausen), Australii (Andrzej Nafalski – Adelaida), Ukrainy (Petro G. Stakhiv – Lwów) i z Polski (Krystyna Cedzyńska, Antoni Cieśla, Zbigniew Kołaciński, Tadeusz Janowski, Bolesław Mazurek, Jerzy Mizeraczek, Iwo Pollo, Henryka D. Stryczewska, K. Schmidt Szałowski, Andrzej Wac-Włodarczyk).

W konferencji i warsztatach uczestniczyło łącznie 70 osób z ośrodków krajowych i zagranicznych.

Zdjęcie zbiorowe uczestników konferencji ELMECO'5

Wśród krajowych uczestników w konferencji udział wzięli naukowcy z Instytutu Maszyn Przepływowych PAN w Gdańsku, Politechniki Łódzkiej, Politechniki Wrocławskiej, Politechniki Gdańskiej, Akademii Górniczo-Hutniczej, Instytutu Elektrotechniki w Warszawie, Politechniki Lubelskiej oraz Pracowni Technologii Nadprzewodnikowych IEL w Lublinie.

Zagranicznych uczestników konferencji najliczniej reprezentowała ośmioosobowa grupa naukowców z Japonii w następującym składzie: Chobei Yamabe (Saga University), Kenji Ebihara (Kumamoto University), Shin-ichi Aoyagi (Sojo University), Joanna Pawłat i Takahiro Matsuo (Waseda University, Kitakyushu), Toshiyuki Nakamiya i Yukihiro Yamagata (Kyushu Tokai University), Yoshiyaki Suda (Sasebo National College of Technology, Japan).

Po konferencji delegacja japońskich profesorów została przyjęta przez władze Politechniki Lubelskiej – Rektora prof. Józefa Kuczmaszewskiego i Prorektora ds. nauki prof. Witolda Stępniewskiego.

Główna tematyka obrad konferencji ELMECO, ściśle związana z badaniami prowadzonymi w Instytucie Podstaw Elektrotechniki i Elektrotechnologii Politechniki Lubelskiej, dotyczy problemów wykorzystania technologii nadprzewodnikowych i plazmowych w energetyce i procesach ochrony środowiska, do których należą:

- wykorzystanie technologii plazmowych w ekologii: usuwanie toksycznych zanieczyszczeń powietrza, uzdatnianie wody i gleby, utylizacja odpadów stałych,

- nadprzewodnikowe urządzenia energooszczędne, w tym: systemy gromadzenia energii, ograniczniki prądów zwarciowych, separatory magnetyczne.

Ponadto, tematyka konferencji obejmuje, związane z problemami ekologii, zagadnienia:

- kompatybilności elektromagnetycznej,
- monitorowania zakłóceń elektromagnetycznych i akustycznych emitowanych przez urządzenia elektryczne, w tym także urządzenia wyładowcze,
- wpływu pola magnetycznego na organizmy żywe,
- odnawialnych źródeł energii i wykorzystanie energii słonecznej generowanej w ogniwach fotowoltaicznych w zastosowaniach ekologicznych, także do zasilania urządzeń wyładowczych,
- obliczeń pól i obwodów nieliniowych urządzeń elektromagnetycznych i energooszczędnych technologii elektromagnetycznych dla ochrony środowiska.

Uczestnicy konferencji podczas sesji naukowej

Zakres tematyczny ostatniej konferencji ELMECO'5 poszerzono o zagadnienia dotyczące nanotechnologii, w których wykorzystywane są technologie plazmowe i laserowe.

Uczestnicy konferencji zwiedzają Nałęczów

W towarzyszących ELMECO'5 warsztatach, poświęconych zastosowaniom technologii plazmowych, wzięli udział studenci i doktoranci Wydziału Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej. Wykłady dotyczyły: technologii wytwarzania ozonu, diagnostyki nietermicznej plazmy, nowych

zastosowań plazmy w ochronie środowiska, symulacji numerycznych zjawisk w obwodach elektrycznych z wyładowaniami elektrycznymi, układów zasilania reaktorów plazmy nietermicznej.

Materiały konferencji ELMECO zostaną wydane w postaci „Post-conference Proceeding”. Wybrane najwartościowsze prace, dotyczące technologii plazmowych, wzorem ubiegłego ELMECO'4, po recenzjach, zostaną opublikowane w kanadyjskim Journal of Advanced Oxidation Technology, indeksowanym na liście filadelfijskiej.

Uczestnicy konferencji oddali hołd i złożyli kwiaty na grobie zmarłego w czerwcu 2005 r. profesora Iwo Pollo, wybitnego polskiego uczonego, chemika plazmy, inicjatora badań w zakresie technologii plazmowych w środowisku lubelskim, aktywnego uczestnika wszystkich konferencji ELMECO i członka jej komitetu naukowego.

Tradycyjnie, uczestnicy konferencji w czasie wolnym od obrad odbyli wycieczki po Nałęczowie oraz do Lublina.

*Henryka D. Stryczewska
Joanna Koziel*

VI Seminarium Doktorantów Wydziału Elektrotechniki i Informatyki

W zakresie realizowanych studiów doktoranckich na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki od kilku lat kontynuowana jest idea prezentacji przez doktorantów referatów, stanowiących przegląd stanu zaawansowania prac nad przygotowaniem i realizacją rozpraw doktorskich.

Rada Programowa Studiów Doktoranckich pod przewodnictwem prof. dr hab. T. Janowskiego, wdrażając opracowany plan studiów, zorganizowała w 2005 roku kolejne już, szóste seminarium dla doktorantów.

Obrady VI Seminarium Doktorantów odbyły się na terenie Politechniki Lubelskiej w dniach 13-14 maja 2005 r. Wzięli w nim udział studenci starszych lat studiów doktoranckich, członkowie Rady Programowej Studiów Doktoranckich, Dziekan i Prodziekan Wydziału Elektrotechniki i Informatyki, kierownicy katedr, opiekunowie naukowcy i promotorzy oraz pracownicy naukowcy Politechniki Lubelskiej.

Prof. T. Janowski podczas otwarcia seminarium

Doktoranci w referatach przedstawiali problemy teoretyczne, konstrukcyjne, analityczno-numeryczne i pomiarowe w realizacji swoich prac naukowych oraz ich stan

zaawansowania. W ramach obrad seminarium przedstawiono trzydzieści dwie prezentacje multimedialne, w pięciu sesjach naukowych.

Jako materiały pokonferencyjne zredagowano prezentacje przedstawiane przez doktorantów i opiniowane przez opiekunów i promotorów. Materiały te będą drukowane w 2006 roku, jako szósty już zeszyt naukowy z cyklu seminariów doktoranckich.

Organizację seminarium i druk materiałów dofinansowano ze środków Centrum Doskonałości Zastosowań Technologii Nadprzewodnikowych i Plazmowych w Energetyce.

Szczegółowe informacje o studiach doktoranckich i seminariach doktoranckich są dostępne w Dziekanacie Wydziału Elektrotechniki i Informatyki oraz w Internecie na stronach Politechniki Lubelskiej <http://volt.pol.lublin.pl/polish/studiadr.html>.

Paweł A. Mazurek

KONFERENCJA – ZAPOWIEDŹ

Konferencja Rynek Energii Elektrycznej REE'2006

Już po raz dwunasty, Katedra Elektrowni i Gospodarki Energetycznej będzie organizatorem konferencji Rynek Energii Elektrycznej REE. Na posiedzeniu Rady Programowej konferencji, które odbyło się w dniu 1 grudnia 2005 r. w Warszawie, dokonano wyboru formuły programowej konferencji oraz określono jej tematykę. Dwunasta już konferencja „Rynek Energii Elektrycznej” (REE'2006) odbędzie się pod hasłem „Dylematy rozwoju rynku”. Rada Programowa postanowiła, by w pierwszym dniu konferencji zmienić jej konwencję i odstąpić od wygłaszania bardzo dużej liczby referatów i koreferatów, pozostawiając uczestnikom konferencji więcej czasu na dyskusje.

Wzorem lat ubiegłych na konferencji prezentowane będą następujące kategorie referatów:

- referaty generalne i koreferaty, których tematyka została określona przez Radę Programową oraz referat zamówiony,
- recenzowane referaty dodatkowe – zgłoszone przez uczestników konferencji z własnej inicjatywy.

Referaty generalne i koreferaty będą stanowiły bazę dla paneli dyskusyjnych, których tematy zostały zaproponowane na posiedzeniu Rady Programowej. Pierwszy panel poświęcony będzie problemom leżącym na styku rynku energii i szeroko rozumianej ochrony środowiska, drugi – zagadnieniom funkcjonowania mechanizmów rynkowych, trzeci – rynkom detalicznym. Do udziału w panelach wstępny akces zgłosili członkowie Rady Programowej, a zaproszeni zostaną przedstawiciele właściwych ministerstw oraz urzędów centralnych, towarzystw i izb gospodarczych o profilu zainteresowań zbieżnym z problematyką obrad konferencji.

W tradycję konferencji REE wpisały się warsztaty, stanowiące od czterech lat dopełnienie jej programu naukowego. Tematyka tegorocznych warsztatów będzie dotyczyła mechanizmów rynku giełdowego. Gospodarzami warsztatów, adresowanych do wszystkich uczestników rynku będą: Towarowa Giełda Energii SA, poee – Internetowa Platforma Obrotu Energią Elektryczną oraz Kantor Energii.

Stawomir Przyłucki

Wydział Inżynierii Budowlanej i Sanitarnej

ZMIANY ORGANIZACYJNE NA WYDZIALE

W związku z uchwałą Senatu PL z dnia 18.11.2005 roku nastąpiły następujące zmiany w strukturze organizacyjnej WIBiS:

- Instytut Budownictwa i Architektury przekształcono w Instytut Budownictwa (zmiana nastąpiła w związku z wcześniejszym wydzieleniem ze struktury Instytutu Katedry Architektury, Urbanistyki i Planowania Przestrzennego pod kierownictwem dr hab. inż. arch. Elżbiety Przesmyckiej, prof. PL),
- na stanowisko kierownika Zakładu Budownictwa Ogólnego powołano dr hab. inż. Stanisława Fica, prof. PL,
- na stanowisko kierownika Zakładu Inżynierii Procesów Budowlanych i Inwestycyjnych powołano dr inż. Piotra Jaśkowskiego,
- dnia 21.11.2005 roku zniesiono Katedrę Technologii Chemicznej.

ROZWÓJ KADRY NAUKOWEJ

- dr hab. inż. **Stanisław Fic** w lutym 2005 roku obronił pracę habilitacyjną pt. *Wpływ czynników technologicznych na wytrzymałość betonu przy obciążeniu udarowym w ekstremalnych warunkach środowiskowych* w Odeskiej Akademii Budownictwa i Architektury na Ukrainie. Obrona ta jest ukoronowaniem wieloletniej współpracy międzynarodowej pomiędzy Politechniką Lubelską i Odeską Akademią Budownictwa i Architektury. W czerwcu 2005 roku habilitacja została zatwierdzona przez Ministerstwo Edukacji Narodowej, a w grudniu dr hab. inż. Stanisław Fic został zatrudniony na stanowisku profesora Politechniki Lubelskiej. W pracy habilitacyjnej przedstawiono charakterystyki betonu przy obciążeniu dynamicznym z uwzględnieniem wpływu temperatury i wilgoci. Do badań zastosowano oryginalną konstrukcję balistycznego młota wahadłowego, którym wywierano uderzenia na elementy betonowe. Przeprowadzono analizę wpływu struktury betonu na charakterystyki wytrzymałościowe i fizyczne;
- mgr inż. **Jacek Góra** z Instytutu Budownictwa w dniu 23.11.2005 roku obronił pracę doktorską pt. *Wpływ kruszyw węglanowych, granitowych i bazaltowych na doraźne właściwości mechaniczne i odkształceniowe betonów zwykłych oraz wysokowartościowych*. Promotorem pracy był dr hab. inż. Wojciech Piasta, prof. PŚk z Politechniki Świętokrzyskiej, a recenzentami dr hab. inż. Jerzy Hoła, prof. PW z Politechniki Wrocławskiej i dr hab. inż. Zbigniew Rusin, prof. PŚk z Politechniki Świętokrzyskiej. Dnia 7 grudnia 2005 roku uchwałą Rady Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska Politechniki Świętokrzyskiej mgr inż. Jackowi Górze nadano stopień doktora nauk technicznych w dyscyplinie budownictwo.

*

Otwarcie przewodów doktorskich

- mgr inż. **Jacek Szulej**, praca pt. *Wyznaczanie ekwiwalentnego wiskotycznego tłumienia drgań dla konstrukcji złożonych z różnych materiałów* pod kierunkiem prof. dr hab. inż. Andrzeja Flagi,
- mgr inż. **Grzegorz Golewski**, praca pt. *Analiza wpływu rodzaju uziarnienia kruszywa grubego na procesy powstawania i rozwoju uszkodzeń betonów konstrukcyjnych w różnych stanach obciążenia* pod kierunkiem dr hab. inż. Tomasza Sadowskiego, prof. PL.

KONFERENCJE

Konferencja Naukowa „Postęp i nowoczesność w konserwacji zabytków. Problemy – perspektywy”, Lublin, 2-3 czerwca 2005 r.

Konferencja zorganizowana została przez Polski Komitet Narodowy ICOMOS oraz Zakład Remontów i Konserwacji Zabytków Politechniki Lubelskiej. Patronat nad konferencją objęli: Generalny Konserwator Zabytków i Rektor Politechniki Lubelskiej. Sponsorem konferencji była firma MC Bauchemie. Redaktorem publikacji (w randze monografii) zawierającej referaty wygłoszone na konferencji był dr hab. inż. Bogusław Szmygin, prof. PL. W swoim „Słowie wstępnym” profesor B. Szmygin zreasumował problemy dotyczące postępu i nowoczesności w konserwacji zabytków: *Konserwacja zabytków jest dyscypliną, której tradycje sięgają już dwóch stuleci. W tym czasie wielokrotnie zmieniały się doktryny i technologie konserwatorskie. Proces ten trwa, a w ostatnich dekadach uległ znacznemu przyspieszeniu. Dlatego również w konserwacji zabytków można mówić o postępie i nowoczesności. Konserwacja zabytków jest z istoty dyscypliną konserwatywną. Konserwatorzy zabytków z ostrożnością wprowadzają nowe rozwiązania projektowe, technologiczne, materiałowe. Nowe rozwiązania zdają się bardziej zagrażać wartościom zabytkowym, niż tradycyjne formy i techniki. Dlatego postęp – wprowadzanie nowości, dokonuje się powoli i prawie zawsze wzbudza głosy krytyki. Stosunkowo najmniej krytyki wzbudza postęp związany z wprowadzaniem nowych materiałów i technologii konserwatorskich. Bez nowoczesnej chemii budowlanej po prostu trudno już sobie wyobrazić konserwację zabytków. Nawet metody ingerujące w zabytkową substancję np. zakładanie izolacji przeciwwilgociowych, są już powszechnie stosowane. Nie może to jednak oznaczać bezwarunkowego wprowadzania wszystkich nowych rozwiązań techniki budowlanej. Konieczna jest dyskusja o granicach i warunkach tego postępu. Ciągłej dyskusji i weryfikacji wymagają też zasady ingerencji współczesnej architektury w zabytkową substancję. Idea nienaruszalności zabytków, choć w pełni uzasadniona, jest jednak nierealna. Nie może to jednak oznaczać prawa*

architektów do swobodnej kreacji. I ten problem wymaga również aktualnej analizy. Zabytki nie istnieją w izolacji. Dlatego konserwatorzy muszą reagować na przemiany tworzone przez współczesną architekturę, na potrzeby wynikające z obecnych standardów użytkowych, na możliwości tworzone przez postęp techniki budowlanej. Dlatego tak ważnym zadaniem współczesnego konserwatorstwa jest rozpoznanie możliwości, które tworzy rozwój architektury i budownictwa oraz ocena tych możliwości w odniesieniu do konserwacji zabytków. Tak więc trzeba uznać, że zasady i metody działania w konserwacji zabytków muszą ulegać pewnym przekształceniom. Dyskusja o możliwościach i granicach tych przekształceń była tematem konferencji „Nowoczesność i postęp w konserwacji zabytków.”

Konferencja Naukowa „Historia i współczesność górnictwa na terenie Lubelszczyzny”, Kazimierz Dolny n. Wisłą, 7-8 grudnia 2005 r.

Konferencja zorganizowana została przez Katedrę Geotechniki Politechniki Lubelskiej. Sponsorami konferencji byli: Lubelski Węgiel „Bogdanka” SA i Miejskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji w Lublinie Sp. z o.o. Redaktorem publikacji (w randze monografii) zawierającej referaty wygłoszone na konferencji był dr hab. inż. Zdzisław Krzowski, prof. PL. W swoim „Słowie wstępnym” dr Lucjan Gazda omówił problemy dotyczące historii i współczesności górnictwa na terenie Lubelszczyzny: *Ponad dwadzieścia lat minęło od ukazania się monografii „Surowce mineralne środkowowschodniej Polski” pod redakcją Stefana Kozłowskiego, charakteryzującej pośrednio poprzez bilansowanie zasobów naturalnych potencjał górnictwa Lubelszczyzny, postrzeganej dotychczas jako region rolniczy. Od tego czasu Lubelszczyzna, która administracyjnie powróciła do swoich ustalonych historycznie granic, za sprawą górnictwa węglowego stała się niekwestionowanym regionem górnictwem, sankcjonowanym kopalnią Lubelskiego Węgla „Bogdanka” SA, górnictwem surowców przemysłu cementowego, ropy naftowej i gazu, wód mineralnych oraz szeregiem zakładów górnictwa kopalin pospolitych i powołanym do górnictwa nadzoru Okręgowym Urzędem Górniczym w Lublinie.*

W tym zauroczeniu profesjonalizmem organizacyjnym, technicznym i technologicznym umknęło gdzieś, że historia górnictwa Lubelszczyzny jest znacznie starsza i rozpoczyna się w Świąciechowie nad Wisłą. Już w schyłkowym paleolicie funkcjonował tu, jak byśmy teraz powiedzieli zakład górniczy dla regionu, mierzonym chociażby zasięgiem eksportu, porównywalnym osiągnięciami kopalni „Bogdanka”. Dostrzegalnymi znamionami istnienia wielowiekowego górnictwa na Lubelszczyźnie są zapisane w pojedynczych zabytkach, czy wręcz całych zespołach architektonicznych dokonania górnictwa kamienia budowlanego, łamania opok, gezy, kredy i piaskowców oraz młodszego górnictwa surowców ceramicznych. Ciekawym, choć epizodycznym i krótkotrwałym, i już mocno zapomnianym z racji niewielkich zasobów i braku perspektyw rozwoju jest obecność na Lubelszczyźnie śladów górnictwa darniowych rud żelaza węgla brunatnego, czy też fosforytów.

XXI wiek górnictwa Lubelszczyzny to bez wątpienia nowoczesne zakłady wydobywania gazu, ale także ustawiczne badania występowania i właściwości surowców, których wyniki pozwolą modernizować istniejące zakłady górnicze, podejmować eksploatację surowców dotychczas pozabilansowych, zagospodarowywać zakłady kopalniane i przerobcze, czy racjonalizować eksploatację wód podziemnych. Eksploatacja kopalni i wód podziemnych to także przekształcania środowiska naturalnego, które jednak wkalkulowane w funkcjonowanie zakładów górniczych, monitorowane administracyjnie i społecznie nie są już tak niszczycielskie jak w przeszłości. Ślady historycznej eksploatacji, szczególnie surowców skalnych postrzegane są nawet z dużym sentymentem, stanowią o urodzie niektórych krajobrazów i są istotnym elementem rozwijanej geoturystyki.

Zbiór artykułów zamieszczony w monografii „Historia i współczesność górnictwa na terenie Lubelszczyzny” zakresła ramy czasowe i najistotniejsze elementy rozwoju i funkcjonowania górnictwa oraz może nie bezpośrednio określa także jego potencjalne możliwości. Opracowanie bardziej szczegółowe i wyczerpujące, zawierające wszystkie aspekty wielowiekowego górnictwa Lubelszczyzny, wymagać będzie dłuższego czasu i zaangażowania większej grupy badaczy, praktyków i administracji geologiczno-górnictwej niż to udało się zgromadzić wokół konferencji.

KONFERENCJE – ZAPOWIEDZI

Konferencja naukowa „Trwała ruina. Problemy utrzymania i adaptacji”, Janowiec, 8-9 czerwca 2006 r.

Organizatorzy: Zakład Remontów i Konserwacji Zabytków Instytutu Budownictwa Politechniki Lubelskiej, Polski Komitet Narodowy ICOMOS, Muzeum Nadwiślańskie, Krajowy Ośrodek Badań Dokumentacji Zabytków, Stowarzyszenie Konserwatorów Zabytków.

Konferencja „Trwała ruina. Problemy utrzymania i adaptacji” jest adresowana do wszystkich środowisk konserwatorów, architektów, inżynierów, inwestorów zaangażowanych w konserwację i ochronę zabytków.

W Polsce, w postaci ruin dotrwało do naszych czasów kilkaset obiektów. W większości są to ruiny obiektów średniowiecznych

i architektury militarnej, które ze względu na pierwotne przeznaczenie, stopień zniszczenia i położenie są bardzo trudne do utrzymania lub adaptacji do współczesnych funkcji użytkowych. Dlatego forma utrzymania zabytkowej ruiny jest jednym z najtrudniejszych problemów współczesnego konserwatorstwa. Zabytkowe ruiny były do tej pory zabezpieczone w postaci tzw. trwałej ruiny. Kanon tzw. trwałej ruiny określa rozwiązania konserwatorskie i techniczne. Obecnie jednak – w warunkach gospodarki rynkowej i prywatyzacji wielu obiektów – tradycyjne zagadnienia konserwatorskie zostały poszerzone o kwestie architektonicznej ingerencji w ruiny oraz funkcjonalnego zagospodarowania. W celu rozwiązania tych zagadnień nie ma obowiązujących standardów, a wiążą się one przecież z nieodwracalnym przekształceniem zabytku. Dlatego tak pilna jest potrzeba dokonania kompleksowego przeglądu zagadnień związanych z zabytkowymi ruinami.

Konferencja będzie obejmowała cztery sesje tematyczne:

- adaptacja ruin do współczesnych funkcji (prezentacja przykładów),
- rozwiązania architektoniczne w adaptacji i utrzymaniu ruin historycznych,
- problemy konserwatorskie w utrzymaniu ruin historycznych,
- problemy techniczne w utrzymaniu i adaptacji ruin historycznych.

16 cykliczna, coroczna Międzynarodowa Konferencja Naukowa „Computational Mechanics of Materials”, Lublin, 25-26 września 2006 r.

Organizatorzy: Katedra Mechaniki Ciała Stałego Politechniki Lubelskiej pod kierownictwem dr hab. inż. Tomasza Sadowskiego, prof. PL, University of Stuttgart (Niemcy) – prof. Siegfried Schmauder.

Celem konferencji jest prezentacja najnowszych osiągnięć w dziedzinie komputerowego modelowania zachowania się materiałów kompozytowych pod wpływem oddziaływań mechanicznych i termicznych. Tematyka konferencji obejmuje:

- modele sprężysto-plastyczne kryształów,
- modelowanie mikro- i mezomechaniczne,
- wieloskałową symulację, połączenie skał,
- uszkodzenie i pęknięcie,
- obciążenia cykliczne i zmęczenie,
- materiały inteligentne,
- materiały funkcjonalne,
- materiały wielofazowe,
- metale, ceramika, polimery,
- bio-materiały,
- cienkie warstwy i problemy międzyfazowe,
- zastosowania inżynierskie.

WYDARZENIA

Pan mgr inż. Tomasz Nicer we współpracy z architektami: Markiem Bieleckim, Jerzym Korszeniem, Mariuszem Plewą, Martą Plewą oraz inżynierami: Sławomirem Raciborskim, Anną Kobus, Beatą Gębał, Jarosławem Gębałem oraz Anną Modrzewską, opracował materiały pomocnicze do ćwiczeń z budownictwa ogólnego.

Skrypt pomyślany został głównie jako graficzna pomoc w rozumieniu tworzenia „języka” rysunków technicznych budowlanych. Autorzy przybliżają następujące problemy:

- konieczność przyswojenia reguł obowiązujących w rysunku technicznym budowlanym,
- umiejętność czytania dokumentacji technicznej,
- rozróżniania „patrzenia” na budynek przez konstruktora i architekta.

W kontekście sposobu wykonywania rysunków oraz ich wartości merytorycznej:

- implikacji wynikających ze stosowania przy tworzeniu rysunków programów komputerowych,
- różnic pomiędzy rysunkiem technicznym budowlanym branży architektonicznej i konstrukcyjnej,
- różnic w wykonywaniu rysunków w obrębie branży.

Praca zawiera materiały pomocnicze do budownictwa ogólnego: rozporządzenia Ministra Infrastruktury, elementarne informacje dotyczące reguł rysunku technicznego budowlanego – „Basic rules” do sporządzania budowlanych rysunków technicznych, projekt techniczny domu rodzinnego dwuklatkowego (wirtualny – bez realizacji), projekt techniczny budynku wielorodzinnego monolitycznego (projekt w realizacji), projekt techniczny budynku wielorodzinnego prefabrykowanego (projekt w realizacji), fragmenty opracowań konstrukcyjnych i architektonicznych.

Autor opracowania mgr inż. Tomasz Nicer zwraca się z uprzejmą prośbą o korektę opracowania do wszystkich zainteresowanych tą problematyką. Obecnie autor rozpoznał 50 sztuk skryptu i przed wydaniem opracowania w większej ilości liczy na Państwa życzliwe uwagi.

BIBLIOTEKA WIBiS

Biblioteka WIBiS spełnia głównie funkcję czytelnicy dla studentów i pracowników wydziału. Z księgozbioru korzystają również osoby nie związane ze środowiskiem akademickim, a także uczniowie szkół średnich. W roku akademickim 2004/05 czytelnicy odwiedziło około 10 000 osób. Liczba wypożyczeń w tym czasie wyniosła: książki 8300, czasopisma 5599, aprobat technicznych i instrukcji 1130. Czytelnia pomimo dwuosobowej obsługi czynna jest również w każdą sobotę. Świeżo wyremontowana czytelnia jest enklawą spokoju i ciszy na naszym wydziale.

Kierowniczka czytelnicy mgr Genowefa Drzewiecka pragnie przypomnieć wykładowcom o zgłaszaniu zapotrzebowania zakupu istotnych pozycji literaturowych niezbędnych w procesie kształcenia studentów. Uniknie się w ten sposób zakupu pozycji o niższych walorach naukowych.

SOCRATES/ERASMUS

Wspaniale na WIBiS rozwija się studencka współpraca międzynarodowa. Dzięki zaangażowaniu dr inż. Magdaleny Grudzińskiej w zeszłym roku 5 studentów odbyło semestralne studia w Niemczech (3) i Hiszpanii (2). W roku akademickim 2005/2006 liczba ta zwiększyła się do 9. Studenci studiować będą w Szwecji (2), Czechach (4), Niemczech (1), Danii (1), Hiszpanii (1). Gratulujemy!

Magdalena Rogalska

Wydział Zarządzania i Podstaw Techniki

NOWOŚCI W DYDAKTYCE

Prowadzenie działalności edukacyjnej przez Internet, krótko określanej jako „e-learning” jest wyzwaniem dla uczelni wyższych w czasach powszechnego dostępu do sieci internetowej, jak również jednym z istotniejszych elementów dostosowywania procesu dydaktycznego do współczesnych wymagań. Na naszej uczelni także pojawiają się osoby zainteresowane wykorzystaniem najnowszych zdobyczy technologicznych w procesie dydaktycznym. Owocem tych zainteresowań są indywidualne strony pracowników, na których umieszczone są materiały dydaktyczne, które umożliwiają przekazywanie wyników zaliczeń i egzaminów oraz innych informacji studentom. Szczególnie jest to istotne dla studentów, którzy studiują w trybie zaocznym.

Jedną z takich osób z naszego wydziału jest dr Dariusz Chocyk (Instytut Fizyki), który z innymi osobami z Instytutu Fizyki stworzył stronę (www.fizyka.pollub.pl), gdzie studenci mają dostęp do wyników zaliczeń i egzaminów. Z inicjatywy tej grupy rozpoczęto realizację w ramach działalności Centrum Informatycznego PL, projektu zatytułowanego: *Wspomaganie Procesu Dydaktycznego Technologiami Informacyjnymi*. W ramach projektu powołano zespół, w którego skład weszły następujące osoby: dr hab. G. Gładyszewski, prof. PL, dr D. Chocyk, dr W. Polak, mgr A. Prószyński (Instytut Fizyki), dr J. Szuster, dr P. Władz, dr I. Gorgol (Katedra Matematyki Stosowanej). W proponowanym projekcie jako cel postawiono sobie stworzenie platformy dydaktycznej dla Politechniki Lubelskiej, która będzie wspomagać proces dydaktyczny oraz koordynować aktywność pracowników dydaktycznych w tym zakresie. W ramach projektu tworzone są materiały w formie elektronicznej i multimedialnej z matematyki i fizyki, które będą udostępnione wykładowcom i studentom naszej uczelni. Platforma w przyszłości ma stać się podstawą do uruchomienia kursów przez Internet. Innym celem realizacji projektu jest przygotowanie kadry dydaktycznej do wymagań stawianych przez nowe formy edukacyjne oraz propagowanie wymiany informacji i materiałów między nauczycielem i studentem drogą elektroniczną.

JeM

KONFERENCJE

Międzynarodowa konferencja naukowa nt. „Zarządzanie przedsiębiorstwem – ekonomia, prawo, kultura, etyka”, Kazimierz Dolny n.Wisłą, 25-27 września 2005 r.

Podczas konferencji zaprezentowane zostały osiągnięcia w zakresie nauki i praktyki zarządzania przez środowiska naukowe Polski, Białorusi, Węgier, Ukrainy i Wielkiej Brytanii. Wymiana poglądów wśród teoretyków i praktyków zarządzania na ważne i aktualne problemy przekształceń

przedsiębiorstw w dobie przemian rynkowych odbywała się w formie dwugłosów prezentowanych kontrowersyjnie poglądów. Formuła przyjęta na konferencji, by występować naprzeciw referencji prezentujący odmienne poglądy i punkty widzenia spotkała się z dużym uznaniem uczestników. Po wystąpieniach koreferentów odbywała się dyskusja, w wyniku której formułowano między innymi refleksje nad kondycją nauk zarządzania wobec wyzwań dzisiejszego świata. Na konferencji wygłoszono 12 referatów zgodnie z programem konferencji, po których odbywała się dyskusja. Na zakończenie konferencji podsumowano wyniki prezentacji dorobku naukowego i uznano potrzebę kontynuowania tego typu spotkań w przyszłości.

Anna Grądział

Konferencja ‘I MEDITERRANEI’, South/East Dialogue Programme for Workshop, ‘Il Perugino’ Institute Citta’ Della Pieve, Włochy, 13 December-17 December 2005

Konferencję, przeznaczoną zarówno dla studentów, młodych naukowców, jak i profesorów zorganizował University of Malta. Jej uczestnikami były osoby ze Słowacji, Niemiec, Belgii, Włoch, Malty, Rumunii, Hiszpanii, Bułgarii. Politechnikę Lubelską reprezentowali studenci zrzeszeni w kołach naukowych: Anna Siemińska – Koło Naukowe Menedżerów oraz Małgorzata Bednarczyk, Maciej Smółka i Tomasz Borsukiewicz – Koło Naukowe Informatyki Pentagon.

Podczas konferencji poruszaliśmy tematy nie tylko dotyczące studentów, ale wszystkich Europejczyków. Dyskutowaliśmy między innymi na temat praw człowieka w Zjednoczonej Europie, roli euro w kształtowaniu kontaktów handlowych, integracji krajów Europy, demokracji w Unii Europejskiej oraz wielu innych.

Uczestniczyliśmy również w wykładach profesorów europejskich uczelni wyższych, między innymi prof. Lino Sacca (University of Malta), prof. Tadeusza Kołodzieja (Uniwersytet Wrocławski), dr Ovidiu Tinca (University of Oradea). W małych grupach tematycznych przedstawialiśmy problemy regionów, w których mieszkamy, starając się znaleźć sposoby na ich rozwiązanie, nasze poglądy na temat kultury europejskiej i szanowania praw w krajach Unii Europejskiej. Zauważyliśmy, iż pomimo tego, że mieszkamy w różnych krajach, to dotyczą nas podobne problemy.

Nasz pobyt w Citta della Pieve nie ograniczył się tylko do udziału w dyskusjach i wykładach. Organizatorzy zadbali również o to, abyśmy poznali siebie nawzajem, zawarli nowe znajomości i kontakty, jak również poznali miasto. Jednym z punktów programu konferencji było wieczorne zwiedzanie miasta i zgłębianie jego tajemnic.

Pobyt we Włoszech pozwolił nam na poszerzenie wiedzy na temat „nowych” i „starych” członków Unii Europejskiej, ich dobrych i słabych stron. Umożliwił nam również

zaprezentowanie Polski, pokazanie jak dużą rolę może ona odegrać w Nowej, Zjednoczonej Europie.

Anna Siemińska

XIX Ogólnopolska Szkoła Historii Matematyki „Wokół Bernoullich”

Szkoła odbyła się w dniach 6-10 czerwca 2005 r. w Zamościu pod patronatem Rektora Politechniki Lubelskiej. Głównym organizatorem Szkoły była Katedra Matematyki Stosowanej Wydziału Zarządzania i Podstaw Techniki Politechniki Lubelskiej.

Jeden z referatów wygłoszonych w trakcie trwania Szkoły był poświęcony działalności naukowej Stanisława Dobrzyckiego w setną rocznicę jego urodzin. Główną domeną zainteresowań naukowych profesora Stanisława Dobrzyckiego, wieloletniego pracownika Politechniki Lubelskiej, była historia matematyki.

Referaty uczestników Szkoły są obecnie przygotowywane do druku i będą wydane w formie monografii w maju br.

Józef Waniurski

WYDARZENIA

W dniu 14 października 2005 roku odbyła się uroczystość zakończenia kolejnej edycji polsko-amerykańskich menedżerskich studiów podyplomowych Postgraduate Management Studies Certificate w specjalności zarządzanie i marketing oraz zarządzanie zasobami ludzkimi, oraz Master of Business Administration, realizowanych we współpracy z University of Illinois (USA). Na uroczystość rozdania dyplomów przybył prof. James A. Leach oraz prof. Scott Johnson.

Obecny na uroczystości Dziekan Wydziału Zarządzania i Podstaw Techniki prof. Jerzy Lipski usłyszał wiele słów uznania ze strony absolwentów, którzy podkreślali wysoką jakość kształcenia menedżerów na Politechnice Lubelskiej, które w ich przekonaniu odpowiada zapotrzebowaniu rynku na wysokokwalifikowane kadry zarządzające przedsiębiorstwem działającym w międzynarodowym środowisku.

Program polsko-amerykańskich studiów podyplomowych realizowany jest przez kierowaną przez prof. Ewę Bojar Katedrę Ekonomii i Zarządzania Gospodarką już od ponad 10 lat – dzięki temu uczelnia nasza postrzegana jest jako solidny

partner dla pracodawców, słuchaczy i absolwentów. Nasi absolwenci, a mamy ich już ponad tysiąc, są wysoko cenionymi menedżerami wszystkich szczebli nie tylko w Polsce, ale również za granicą. W ostatnim rankingu studiów MBA opublikowanym przez tygodnik Wprost nasz program sklasyfikowany został na 8 miejscu wśród ponad 30 programów MBA w Polsce.

W uznaniu roli, jaką studia te pełnią w promocji naszej uczelni, Lublina oraz regionu lubelskiego, a także zwiększaniu jego konkurencyjności, Wojewoda Lubelski Andrzej Kurowski uhonorował twórcę i kierownika polsko-amerykańskich menedżerskich studiów podyplomowych w Politechnice Lubelskiej prof. Ewę Bojar Medalem Wojewody Lubelskiego.

Jacek Kuterek

*

Zakończony został I etap rozbudowy Wydziału Zarządzania i Podstaw Techniki, obejmujący postawienie ścian, klatek schodowych oraz wstawienie okien. Kolejny – planowany jest na lipiec-sierpień 2006 r.

Wydział Zarządzania i Podstaw Techniki podczas rozbudowy...

... i po

Wydział Inżynierii Środowiska

KONGERS

II Ogólnopolski Kongres Inżynierii Środowiska w Lublinie

W dniach 4-7 września 2005 r. na Wydziale Inżynierii Środowiska Politechniki Lubelskiej odbył się II Ogólnopolski Kongres Inżynierii Środowiska. Spotkanie przedstawicieli inżynierii środowiska zorganizował Komitet Inżynierii Środowiska PAN i najmłodszy w Polsce Wydział Inżynierii Środowiska PL, przy udziale wydziałów inżynierii środowiska politechnik polskich, Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej oraz Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Lublinie. Honorowy patronat nad Kongresem objęli: Andrzej B. Legocki Prezes PAN, Michał Kleiber Minister Nauki i Informatyzacji oraz Tomasz Podgajniak Minister Środowiska.

Oficjalne otwarcie Kongresu odbyło się w sali koncertowej Filharmonii Lubelskiej z udziałem wielu zaproszonych gości związanych ze środowiskiem naukowym. Podczas tej uroczystości prof. dr hab. Lucjan Pawłowski, Dziekan Wydziału Inżynierii Środowiska PL i przewodniczący Komitetu Naukowego Kongresu, został nominowany Członkiem Zwyczajnym Akademii Inżynierskiej w Polsce oraz został uhonorowany Nagrodą Zarządu NFOŚiGW „Za Zasługi Dla Rozwoju Systemu Finansowania Ochrony Środowiska”. W Kongresie uczestniczyło ponad 300 osób z całej Polski. W ramach Kongresu odbyły się trzy sesje plenarne, 30. Mikrosymposium Problemów Ochrony Środowiska Morskiego oraz dwie sesje posterowe, gdzie zaprezentowano łącznie 122 prace. Obrady odbywały się w czterech równoległych sesjach, dotyczących następującej tematyki: metody i urządzenia do uzdatniania wody, wodociągi i kanalizacja, metody i urządzenia do oczyszczania ścieków, metody i urządzenia do ochrony powietrza, problemy monitoringu i analityki środowiska, metody i urządzenia do unieszkodliwiania odpadów i osadów ściekowych, odnawialne źródła energii oraz modelowanie w inżynierii środowiska. Łącznie odbyły się 143 wystąpienia na 24 sesjach tematycznych. Wszystkie zaprezentowane prace naukowe zostały wydane w dwóch tomach, o łącznej objętości 2469 stron, jako Monografie Komitetu Inżynierii Środowiska Polskiej Akademii Nauk.

W ramach programu towarzyszącego odbyło się zebranie dziekanów i przedstawicieli wydziałów inżynierii środowiska w sprawie standardów nauczania oraz Posiedzenie Zespołów ds. Opracowania Założeń dla Priorytetowych Programów Badawczych. Zespołowi ds. strategii w zakresie: Gospodarka wodna – uzdatnianie wody i oczyszczanie ścieków przewodniczył prof. Marek Gromiec; Zespołowi ds. badań w zakresie wodociągów i kanalizacji przewodniczył prof. Marian Kwietniewski; Zespołowi ds. strategii badań w zakresie gospodarki odpadami przewodniczyła prof. Czesława Rosik-Dulewska. Zespół ds. badań w zakresie mikroklimatu wnętrz obradował pod przewodnictwem prof. Janusza Jeżowieckiego, a Zespół ds. badań w zakresie źródeł zanieczyszczeń, ich przemian i mechanizmów migracji w środowisku – pod przewodnictwem prof. Lucjana

Pawłowskiego. Trwające trzy dni obrady zaowocowały wieloma wartościowymi dyskusjami naukowymi, przyczyniając się do zacieśniania współpracy między przedstawicielami polskiej nauki i techniki.

Anna Wysocka

INAUGURACJA ROKU AKADEMICKIEGO 2005/2006

Inauguracja roku akademickiego 2005/2006 jest ważną datą w historii Politechniki Lubelskiej, odbyła się bowiem pierwszy raz na pięciu wydziałach. Nowy rok akademicki zainauguował najmłodszy wydział Politechniki – Wydział Inżynierii Środowiska.

Wydział Inżynierii Środowiska Politechniki Lubelskiej został powołany decyzją Ministra Edukacji Narodowej z dnia 28 grudnia 2004, w oparciu o pracowników i potencjał badawczy Instytutu Inżynierii Ochrony Środowiska.

Historia Instytutu Inżynierii Ochrony Środowiska to historia zespołu naukowego, który powstał w 1984 roku jako Zakład Chemii i Technologii Środowiska na Wydziale Inżynierii Budowlanej i Sanitarnej Politechniki Lubelskiej. W 1985 roku został przekształcony w Zakład Technologii Wody i Ścieków, a w 1987 roku w Katedrę Technologii Wody i Ścieków. W 1995 roku, w związku z rozszerzeniem, zarówno tematyki badawczej jak i działalności dydaktycznej, katedra zmieniła nazwę na Katedra Inżynierii i Ochrony Środowiska, a w grudniu 1999 roku została przekształcona w Instytut Inżynierii Ochrony Środowiska.

Od początku swej działalności zespół był grupą interdyscyplinarną, w ramach której wspólne badania i działalność dydaktyczną prowadzili inżynierowie środowiska i inżynierowie sanitarni, chemicy, biolodzy, a nawet filozofowie przyrody. Z biegiem lat rozwijał się, kolejni pracownicy zdobywali stopnie naukowe, awansowali, przyjmowano nowych, w tym własnych absolwentów specjalności inżynieria środowiska, którą zespół wprowadził jako kierunek dyplomowania na Wydziale Inżynierii Budowlanej i Sanitarnej. Rozwijano także szeroką działalność naukową, wdrożeniową i popularyzacyjną.

Obecnie na wydziale pracują 64 osoby w tym: 40 nauczycieli akademickich i 11 pracowników inżynieryjno-technicznych oraz 3 pracowników dziekanatu i 10 osób obsługi.

Wydział nie jest zatem bardzo duży, ale realizowanych jest w nim 10 projektów badawczych finansowanych przez KBN oraz 3 projekty międzynarodowe. Do końca grudnia 2005 r. pracownicy wydziału zrealizowali (ukończyli) 45 projektów własnych i zamawianych.

W strukturze wydziału działa nowoczesne Laboratorium Analiz Środowiskowych, wykonujące oznaczenia organicznych i nieorganicznych zanieczyszczeń śladowych we wszystkich matrycach środowiskowych (gleba, woda, osady, powietrze). Jako drugi ośrodek w Polsce (po Politechnice Krakowskiej) Laboratorium wykonuje analizy dioksyn (PCDD/Fs), a jako jedyne związków dioksynopodobnych

(siarkowych analogów dioksyn) w oparciu o własne procedury analityczne. Laboratorium wykonuje badania w ramach projektów własnych i międzynarodowych oraz dla regionu (umowy z Wojewódzkim Inspektoratem Ochrony Środowiska i Miejskim Przedsiębiorstwem Wodociągów i Kanalizacji). Opracowanie analizy dioksyn wynikało z konieczności pomiarów w ramach realizowanego zamawianego Projektu Badawczego pt. *Spalanie odpadów zintegrowane z jednoczesnym procesem wypału klinkieru cementowego*. Wdrożenie tego procesu w cementowniach Rejowiec i Ożarów zaowocowało 5 patentami oraz zostało wyróżnione przez Ministra OŚZNiL nadaniem tytułu *Lidera Polskiej Ekologii*.

Powstanie Sieci *Pathways of pollutants and mitigation strategies of their impact on the ecosystems (Źródła, transport i przemiany zanieczyszczeń oraz minimalizacja ich wpływu na ekosystemy)* i wybór Instytutu jako koordynatora był wynikiem uznania ze strony ośrodków polskich i zagranicznych oraz szerokiej współpracy międzynarodowej, prowadzonej przez Instytut przez wiele lat w ramach umów bilateralnych (Niemcy, Holandia, Chiny, Indie, Japonia, Ukraina), jak i w formie bezumownej (Belgia, USA, Włochy, Norwegia).

Zaowocowało to zgłoszeniem dwóch programów badawczych, w ramach programów Unii Europejskiej oraz programami bilateralnymi z Niemcami, finansowanymi przez DAAD. Instytut znany jest z szerokiej działalności wydawniczej oraz organizacji konferencji, w tym wielu uznanych serii konferencji o zasięgu międzynarodowym (Chemistry for Protection of the Environment) oraz krajowym (Humanizm Ekologiczny, Problemy zrównoważonego rozwoju, Kongresy Inżynierii Środowiska).

Konsekwentny rozwój Instytutu, który w dniu 28.12.2004 r. został przekształcony w wydział, doprowadził do powstania zespołu naukowego, poważnie liczącego się w nauce światowej, publikującego systematycznie prace w czasopiśmie z wysokim IF oraz w liczących się wydawnictwach – monografiach naukowych.

Rozwój naukowy kadry jest najlepszą gwarancją dobrego kształcenia studentów. Na wydziale studiuje 772 studentów w systemie studiów stacjonarnych i 248 niestacjonarnych, a w roku akademickim 2005/2006 przyjęto 166 studentów na studia stacjonarne oraz 58 studentów na studia niestacjonarne.

Nauczanie prowadzone jest w czterech specjalnościach:

- technologia wody, ścieków i odpadów, koordynowana przez prof. Lucjana Pawłowskiego,
- wodociągi i kanalizacja, koordynowana przez prof. Mariannę Kwietniewskiego,
- inżynieria ochrony powierzchni ziemi, koordynowana przez prof. Witolda Stępniewskiego,
- ogrzewnictwo, wentylacja i klimatyzacja, koordynowana przez profesorów Janusza Ozonka i Henryka Sobczuka.

W roku 2005 wprowadzany jest nowy program nauczania umożliwiający staranie się o tytuł zawodowy „euroinżyniera”. Prowadzone są także, w ramach unijnych programów

wymiany studentów, zajęcia dla studentów z krajów unijnych w języku angielskim. W zajęciach tych (jako w przedmiotach fakultatywnych) uczestniczą studenci polscy, rozwijając swoje umiejętności, zarówno zawodowe, jak i językowe.

Pierwsza inauguracja roku akademickiego na nowym wydziale miała bardzo uroczystą oprawę. Zaszczyciło ją grono znakomitych gości z kraju i regionu, przede wszystkim z instytucji, z którymi Instytut Inżynierii Środowiska współpracował od lat, m.in. w dziedzinie badawczo-popularyzacyjnej. Wśród Gości byli:

- Mieczysław Zając, Dyrektor Departamentu Ekonomicznego Ministerstwa Nauki i Informatyzacji,
- Tadeusz Sławecki, Poseł na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, pełniący jednocześnie funkcję Przewodniczącego Rady Nadzorczej Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej,
- Jan Łopata, Poseł na Sejm Rzeczypospolitej,
- Jan Buczma, Dyrektor Wydziału Ochrony Środowiska w Urzędzie Wojewódzkim,
- Leszek Żelazny, Dyrektor Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska,
- Zdzisław Strycharz, Wicedyrektor Wydziału Ochrony Środowiska w Urzędzie Wojewódzkim,
- Ryszard Jeduta, Departament Ochrony Środowiska, Rozwoju Wsi i Geodezji w Urzędzie Marszałkowskim,
- Wojciech Piekarczyk, Prezesa Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej,
- Jan Okruch, Dyrektor Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych,
- Stanisław Zieliński, Dyrektora Banku Ochrony Środowiska,
- Andrzej Kutnik, Wicedyrektor Miejskiego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji,
- Ireneusz Pilipczuk, Wicedyrektor Miejskiego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji,
- Witold Dadej, Wicedyrektor Miejskiego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji, dziękując jednocześnie za udostępnianie obiektów dla potrzeb naszych studentów.

Zaproszenie przyjęli także byli Rektorzy Politechniki, których działania przyczyniły się do rozwoju Instytutu i przekształcenia go w wydział:

- prof. Włodzimierz Sitko,
- prof. Włodzimierz Krolopp,
- prof. Kazimierz Szabelski

oraz przedstawiciele aktualnych władz uczelni, reprezentowani przez Prorektora ds. nauki prof. dr hab. Witolda Stępniewskiego,

a także dziekani zaprzyjaźnionych wydziałów:

- ks. prof. dr hab. Stanisław Zięba, Dziekan Wydziału Matematyczno-Przyrodniczego Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego,
- dr hab. inż. Henryk Komsta, prof. PL, Dziekan Wydziału Mechanicznego PL,
- prof. dr hab. inż. Jerzy Lipski, prof. PL, Dziekan Wydziału Zarządzania i Podstaw Techniki PL.

Najważniejszymi uczestnikami inauguracji byli jednak pracownicy i studenci nowego wydziału, zarówno Ci, którzy

zaczynali studia, odbierali z rąk Dziekana prof. Lucjana Pawłowskiego indeksy i składali ślubowanie, jak i Ci, którzy właśnie ukończyli studia i odbierali dyplomy z pierwszymi lokatami.

Marzenna R. Dudzińska

UMIĘDZYNARODOWIENIE NAUKOWEJ SIECI TEMATYCZNEJ

Powstała w 2004 r. z inicjatywy Instytutu Inżynierii Ochrony Środowiska Naukowa Sieć Doskonałości *Pathways of pollutants and mitigation strategies of their impact on the ecosystems (Źródła, transport i przemiany zanieczyszczeń oraz minimalizacja ich wpływu na ekosystemy)* uzyskała status międzynarodowej. Stało się to w wyniku przyłączenia się do niej 5 ośrodków zagranicznych: Vilnius Gediminas Technical University, Environmental Engineering Faculty, Water

Supply and Management Department (Litwa), University of Oslo, Department of Chemistry (Norwegia), RWTH Aachen University, Department of Engineering Geology and Hydrogeology (Niemcy), Wageningen University, Department of Environmental Technology (Holandia), Jawahral Nehru University, School of Environmental Sciences (Indie). Oficjalne przyłączenie nastąpiło w lipcu 2005 r. podczas zorganizowanych w Kazimierzu Dolnym warsztatów, w których uczestniczyli członkowie, kandydaci i sympatycy Sieci. Obecnie Sieć skupia 12 jednostek polskich i 5 zagranicznych, a 5 kolejnych ośrodków europejskich oraz 5 polskich złożyło deklarację woli przystąpienia do Sieci. W ramach Sieci została opracowana monografia pt. *Pathways of pollutants and mitigation strategies of their impact on the ecosystems* (pod redakcją M.R. Dudzińska i M. Pawłowska). Ponadto do druku przygotowany jest specjalny numer międzynarodowego czasopisma *Environmental Engineering Science*, w którym przedstawionych zostanie 12 prac wykonanych przez uczestników Sieci, w tym cztery z Wydziału Inżynierii Środowiska Politechniki Lubelskiej. Numer ukaże się w lutym 2006 roku i jest wyrazem międzynarodowego uznania dla uzyskanych wyników.

Marzenna R. Dudzińska,
Małgorzata Pawłowska

PRAKTYKI STUDENCKIE NA UKRAINIE

W ramach umowy o współpracy naukowej pomiędzy Uniwersytetem Gospodarki Wodnej i Zasobów Przyrody w Riwne a Politechniką Lubelską, polscy studenci czwartego roku specjalności wodociągi i kanalizacja, mieli możliwość odbycia praktyk przeddyplomowych na Ukrainie.

Dnia 9 lipca 2005 r. o godzinie 19⁰⁰ ośmioosobowa grupa studentów wraz z opiekunem wyruszyła na „podbój” Ukrainy. Na miejsce dotarliśmy po prawie dziesięciogodzinnej podróży, zmęczeni ale bardzo ciekawi „nowego”. Po zakwaterowaniu w akademiku i krótkim odpoczynku wyruszyliśmy na zwiedzanie miasta Riwne.

W drugim dniu pobytu (poniedziałek) zwiedziliśmy 6 wydziałów uniwersytetu, w tym sale wykładowe, laboratoria mechaniki płynów, komputerowe, technologii wody, a także spotkaliśmy się z kierownikiem katedry Wodociągów i Kanalizacji oraz pracownikami dydaktycznymi. Po południu wraz ze studentami ukraińskimi (część z nich w roku 2004 była na praktykach w Lublinie) poznawaliśmy miasteczko.

Na wtorek zaplanowane było oglądanie systemu wodociągowego obiektu PAEC. Niestety ze względów bezpieczeństwa, po niedawnych zamachach bombowych (7 lipca 2005 r.) w Londynie, nie mogliśmy wejść na teren elektrowni. Pozwolono nam jedynie obejrzeć system chłodzenia wody za pomocą chłodni wieżowych. W drodze powrotnej zatrzymaliśmy się nad malowniczym i bardzo czystym jeziorem Białym. Powstało ono w wyniku uderzenia meteorytu i jest najczystszy jeziorem na Ukrainie. Nad jeziorem wsłuchani w szum drzew urządziliśmy piknik, a każdy kto był zmęczony wysoką temperaturą mógł ochłodzić się w wodzie.

W środę obejrzelśmy obiekty wodociągowe elektrowni atomowej XAEC. Wraz z przewodniczką weszliśmy na teren elektrowni, zobaczyliśmy (choć z daleka) bloki, w których znajdują się reaktory jądrowe oraz zapoznaliśmy się z systemem wodnym zakładu. Dla każdego z nas było to nowe doświadczenie, nikt bowiem nie był wcześniej na terenie elektrowni jądrowej. Jako dodatkowy punkt wycieczki pojechaliśmy do miasta Ostrog, gdzie odwiedziliśmy tamtejszy Uniwersytet oraz zwiedziliśmy krypty znajdujące się w podziemiach uczelni. Tego samego dnia, po kolacji, wybraliśmy się nad zalew, który znajduje się kilkadziesiąt metrów od akademika. Tam, przy wspaniałym ukraińskim winie mogliśmy podziwiać piękny zachód słońca. Oczywiście towarzysztwa dotrzymywali nam studenci ukraińscy. Byli oni dla nas niewyczerpanym źródłem informacji o Ukrainie oraz wspaniałymi towarzyszami wszystkich wycieczek.

Piątego dnia, mimo dotkliwego upału, zwiedziliśmy obiekt BAT „Azoty Riwne”, w tym ujęcie powierzchniowe wody oraz oczyszczalnię ścieków. Po południu mieliśmy czas dla siebie i każdy z uczestników mógł wykorzystać go tak jak chciał, większość z nas wybrała się na pierwsze zakupy.

W piątek (15 lipca) o godzinie 5³⁰ wyruszyliśmy na długo oczekiwaną przez nas wszystkich wycieczkę do Kijowa. Do celu dotarliśmy dopiero około godziny 15⁰⁰ (po drodze zepsuł się autokar). W pierwszej kolejności zwiedziliśmy Muzeum Wody, po czym udaliśmy się na zwiedzanie miasta (niestety mieliśmy mało czasu). Zdążyliśmy jedynie przejść się po Placu Niezależności, na którym miały miejsce główne wydarzenia pomarańczowej

rewolucji oraz zrobić pamiątkowe zdjęcia pod pomnikiem Bogdana Chmielnickiego. Dodatkową atrakcją pobytu w Kijowie była przejażdżka metrem oraz sesja fotograficzna na jednym z mostów na Dnieprze. Po czym z wielkim niedosytem zwiedzania udaliśmy się w drogę powrotną. W sobotę ponownie odwiedziliśmy miasto Ostrog. Zwiedziliśmy muzeum książki, w którym każdy z nas mógł zobaczyć między innymi oryginalny egzemplarz Biblii Jakuba Wujka oraz wiele innych cennych dzieł literatury, których historia jest nierozdzielnie związana z Polską.

Następnie udaliśmy się do pobliskiego zamku wybudowanego w XV w. W jego podziemiach zachowała się studnia, do dna której dochodzi 5 podziemnych korytarzy. Podczas wojen pełniła ona rolę schronu oraz umożliwiała mieszkańcom zamku ewakuację. Niestety nie pozwolono nam zejść na dół i przejść tunelem do odległych o 5 kilometrów zakonu i cerkwi, które stanowiły kolejny punkt wycieczki. Naszym przewodnikiem w cerkwi był zakonnik, który opowiedział nam o jej historii oraz religii prawosławnej.

W niedzielę zwiedziliśmy jeszcze miasto Dubno oraz znajdujące się niedaleko muzeum „Kozackie mogiły”. Na polu bitwy, gdzie walczyło około 300 tysięcy ludzi, teraz stoi pomnik przyjaźni tatarsko-ukraińskiej. Ośrodkiem „mogił” jest cerkiew zbudowana przez cara Mikołaja II w przededniu I wojny światowej, w miejscu drewnianej cerkwi, w której modlił się Bogdan Chmielnicki przed pamiętną bitwą o Beresteczko. Teraz w jednym z pozostałych zabudowań klasztornych znajduje się muzeum.

Poniedziałek był ostatnim dniem praktyk. Na uczelni, w obecności pana prof. Mykola Girol oraz ukraińskich studentów podsumowaliśmy nasz pobyt na Ukrainie. Po południu mieliśmy czas zrobić ostatnie zakupy, natomiast wieczór postanowiliśmy spędzić nad zalewem. Następnego dnia wyruszyliśmy w drogę powrotną do Polski. Na dworcu były jeszcze ostatnie uściski, wymiana adresów, numerów telefonów oraz ostatnie wspólne zdjęcia. Do Polski wróciliśmy zmęczeni 12-godzinną jazdą ale bardzo szczęśliwi, że mogliśmy tak przyjemnie spędzić czas i poznać tylu wspaniałych

ludzi, z którymi mamy nadzieję spotkać się ponownie. Szkoła tylko, że te praktyki trwały tak krótko.

Anna Musz

NAGRODY, WYRÓŻNIENIA

Prof. dr hab. Lucjan Pawłowski został Członkiem Zwyczajnym Akademii Inżynierskiej w Polsce.

*

Prof. dr hab. Lucjan Pawłowski został uhonorowany Nagrodą Zarządu NFOŚiGW *Za Zasługi Dla Rozwoju Systemu Finansowania Ochrony Środowiska*.

*

Nagrody Rektora PL, przyznane za osiągnięcia w roku akademickim 2004/2005, otrzymały następujące osoby będące nauczycielami akademickimi:

- prof. dr hab. Witold Stępniewski (nagroda indywidualna I-go stopnia za osiągnięcia dydaktyczne),
- prof. dr hab. Lucjan Pawłowski (nagroda indywidualna II-go stopnia za osiągnięcia dydaktyczne),
- dr hab. Henryk Sobczuk, prof. PL (nagroda indywidualna III-go stopnia za osiągnięcia dydaktyczne),
- prof. dr hab. inż. Wenanty Olszta (nagroda indywidualna III-go stopnia za osiągnięcia dydaktyczne),
- dr hab. Marzenna R. Dudzińska, prof. PL, dr Małgorzata Pawłowska (nagroda zespołowa),
- dr Agnieszka Rożej (nagroda indywidualna III-go stopnia za osiągnięcia naukowe),
- dr inż. Agnieszka Montusiewicz (nagroda indywidualna III-go stopnia za osiągnięcia naukowe),
- mgr inż. Anna Wysocka (nagroda indywidualna III-go stopnia za osiągnięcia naukowe),
- dr inż. Dariusz Kowalski (nagroda indywidualna III-go stopnia za osiągnięcia naukowe).

Wszystkim nagrodzonym gratulujemy i życzymy dalszych sukcesów.

Anna Wysocka

Biblioteka Główna Politechniki Lubelskiej

Analiza ankiety na temat: „Jakość usług w zakresie udostępniania czasopism w Bibliotece Politechniki Lubelskiej”

WSTĘP

Praca biblioteki może być postrzegana poprzez różne wskaźniki: poziom zadowolenia czytelnika, dostępność zbiorów, udzielanie informacji a także liczbowe: ilość wykorzystanych czasopism, wypożyczonych książek, liczba wpisów do księgi odwiedzin.

Ciekawość i chęć poznania opinii klientów biblioteki na temat udostępniania czasopism, doprowadziła do przeprowadzenia ankiety. Jej wyniki zostaną szczegółowiej omówione w dalszej części pracy.

E. Piotrowska i R. Zajac (z krakowskiej Akademii Pedagogicznej) piszą: [1]Zadowolenie użytkownika to stan psychiczny, w którym użytkownik znajduje się w czasie

korzystania z usługi bibliotecznej, ale również emocje, które są później związane ze wspomnieniem wizyty w bibliotece, a co za tym idzie nastawienie do instytucji jako całości.

W artykule pani Pauliny Weigt (z Politechniki Krakowskiej) czytamy: [2]W ostatnich latach obserwuje się zmianę najważniejszych zadań stawianych bibliotekom. Gromadzenie i ochrona zbiorów jest nadal integralną częścią działalności biblioteki, tak samo jak komputeryzacja i adaptacja nowych technologii, ale nie jest już działaniem priorytetowym. Równie ważna staje się jakość obsługi użytkownika.

[3]Obecnie, w dobie konkurencji, która obejmuje praktycznie każdą dziedzinę życia, nie wystarczy samo udostępnianie zbiorów, ponieważ potrzeby informacyjne mogą być zaspokajane w wielu rywalizujących ze sobą miejscach.

Biblioteka Politechniki Lubelskiej jest biblioteką hybrydową: [4]Biblioteka posiadająca elementy biblioteki elektronicznej lub cyfrowej, która współistnieje wraz z tradycyjnie funkcjonującą biblioteką to biblioteka hybrydowa.

Z czasopism w wersji elektronicznej można skorzystać na wszystkich uczelnianych portalach.

W sześciu oddziałach biblioteki udostępniane są zbiory czasopism drukowanych.

Informację o poszczególnych prenumerowanych tytułach można znaleźć w katalogu komputerowym (sukcesywnie zastępującym katalog tradycyjny), na stronie internetowej oraz w poszczególnych czytelniach.

„Droga tytułu czasopisma”

O doborze oferty decydują: konsultacje, cena, wyniki sprawdzania wykorzystania. Po określeniu i zamówieniu prenumeraty, przez cały rok, następuje generowanie informacji o nabytkach (akcesja + katalogowanie), a także reklamowanie i egzekwowanie płynności dostaw egzemplarzy wydawnictw. Tę wieloetapową „drogę tytułu” kończy przekazanie świeżo otrzymanych egzemplarzy do udostępniania w bibliotekach wydziałowych. Procesu tego dokonują zarówno bibliotekarze w czytelniach, jak i w Oddziale Wydawnictw Ciągłych.

Wcześniej już wspomniany artykuł zawiera także następującą definicję sytuacji pracy naszej instytucji: [5]Działalność biblioteki jest bowiem finansowana ze środków publicznych, a te pochodzą z podatków pobieranych od każdego obywatela. W związku z tym każdy korzystający z biblioteki ma prawo wymagać, aby był obsłużony z jak największą starannością, ponieważ pośrednio łoży na utrzymanie tej instytucji.

Naszymi klientami są przede wszystkim studenci oraz pracownicy uczelni.

Omówienie wyników:

Warsztat pracy.

Ankiety przeprowadzono na początku II semestru 2005 roku, na próbie 250 osób.

Pozyskiwanie danych odbywało się w dwojaki sposób: 1. bibliotekarki z Oddziału Wydawnictw Ciągłych, w czasie jednodniowego dyżuru w budynkach poszczególnych Wydziałów, prosiły o odpowiedzi spotkanych studentów, służyły pomocą przy wypełnianiu a następnie odbierały gotowe arkusze;

2. pozostała część ankiet została wyłożona w czytelniach, a pracujący tam bibliotekarze przejęli rolę przewodników. Potem przekazali je do wspólnego opracowania.

W tym czasie, ogólna liczba zarejestrowanych czytelników w naszej bibliotece (jest to wielkość zmienna) wynosiła 7170. Zatem liczba zebranych opinii stanowi 3,5% ogólnej liczby zarejestrowanych korzystających.

Omawiana ankieta i interpretacja jej wyników, jak w każdym wnioskowaniu statystycznym, jest obciążona błędem.

[6]Twierdzenia o prawidłowościach, którym podporządkowane są zdarzenia, formułowane za pomocą metod statystyki matematycznej, zawsze są oparte na ograniczonej reprezentacyjnej liczbie obserwacji. Dlatego naturalne są przypuszczenia, że twierdzenia te przy większej liczbie obserwacji byłyby inne. ...Wnioskując o parametrach populacji generalnej na podstawie estymatorów według określonej reguły statystycznej (testu) ustala się wcześniej pewne niewielkie prawdopodobieństwo popełnienia błędu przez wnioskującego. To prawdopodobieństwo jest nazywane poziomem istotności. Na przykład przy $\lambda=0,01$ wnioskujący ryzykuje odrzucenie prawdziwej hipotezy przeciętnie 1 raz na 100 decyzji.

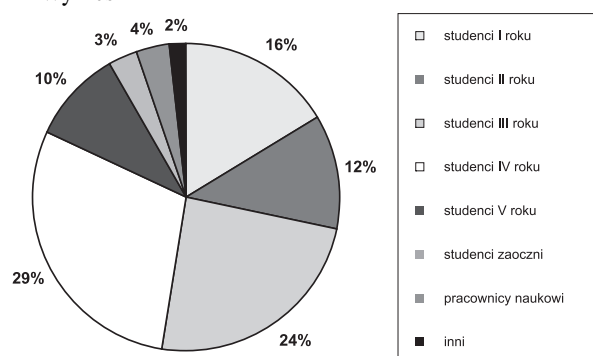
Populacja (jednorodna): utworzona jest z wielokrotnie obserwowanych elementów (zdarzeń). Dane statystyczne są informacjami o populacjach.

Pytanie 1: Było zadane w celu przyporządkowania ankietowanych do grup czytelniczych. Miało miejsce założenie, że poszczególne etapy nauki i pracy cechują się określonymi wymaganiami i potrzebami.

Na 250 ankietowanych przypadali:

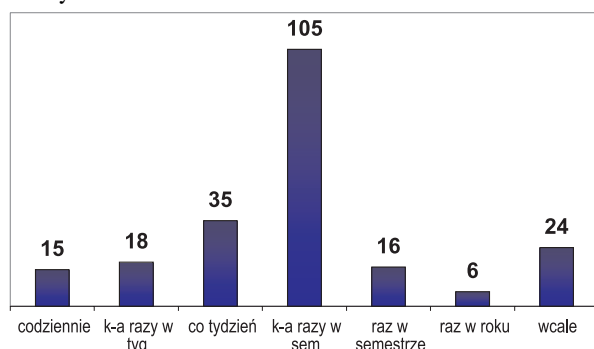
ankietowani	liczba	% ankietowanych
studenci I roku	41	16,4
studenci II roku	30	12
studenci III roku	60	24
studenci IV roku	74	29,6
studenci V roku	24	9,6
studenci zaoczni	8	3,2
pracownicy naukowci	9	3,6
Inni	4	1,6

Wykres 1

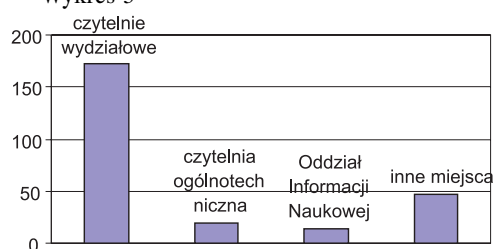
Pytanie 2: Dotyczyło częstotliwości sięgania po czasopiisma. Przeważa: po kilka razy w semestrze (42%). 24 osoby (10%) nie czyta ich wcale.

Wykres 2

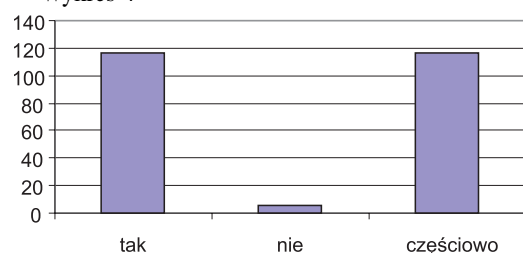
Pytanie 3: Dotyczyło miejsca korzystania z dostarczonej prenumeraty. Czytelnicy najchętniej odwiedzają w tym celu Czytelnię Wydziałowe (69%), rzadziej: Oddział Informacji Naukowej (5,6%), Czytelnię Techniczną (7,6%). 18% wymienia także: inne miejsca.

Wykres 3

Pytanie 4: Dotyczyło oceny przydatności wydawnictw ciągłych. 48% uznaje je za wartościowe, tyle samo za częściowo wartościowe, a 6 osób (2,5%) za pozbawione wartości.

Wykres 4

Pytanie 6: Z jakich czasopism korzystają Państwo najczęściej?

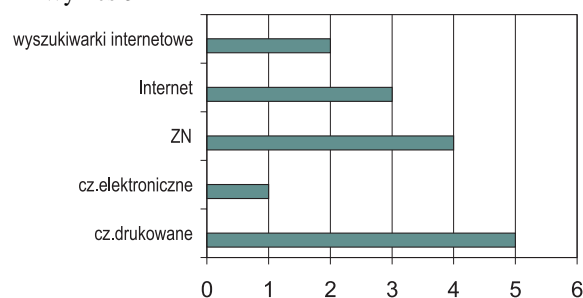
Czasopisma drukowane lub odbitki ksero służą 80% klientów. 29% (71 osób) deklaruje czytanie w wersji on-line.

Pytanie 5: Dotyczyło wartościowania poszczególnych rodzajów wydawnictw ciągłych oraz źródeł informacji.

Poszczególne grupy czytelnicze przyporządkowały stopnie przydatności dla czasopism drukowanych, elektronicznych, Zeszytów Naukowych, Internetu oraz wyszukiwarek.

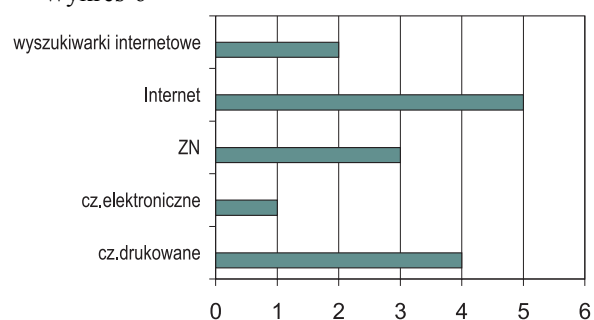
Studenci I roku najwyżej oceniali czasopisma drukowane i ZN.

Wykres 5

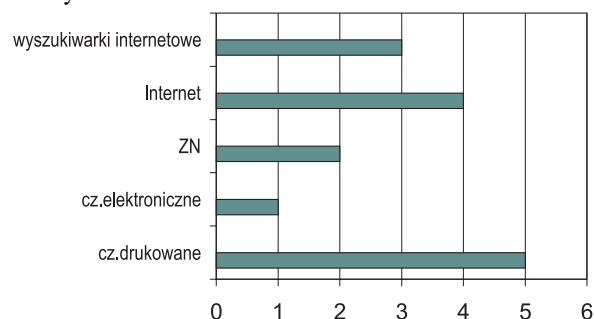
Studenci II, III i IV roku: Internet a zaraz po nim: czasopisma drukowane.

Wykres 6

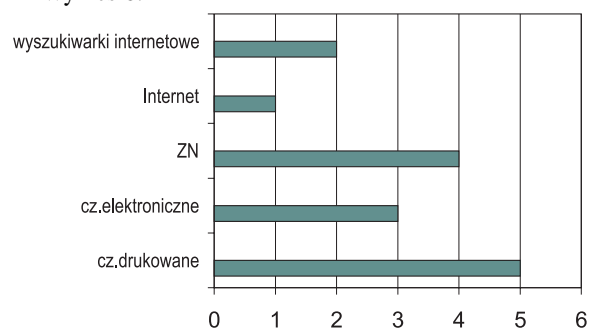
Studenci V roku studiów niestacjonarnych oraz czytelnicy inni najwyżej oceniali czasopisma drukowane.

Wykres 7

Pracownicy naukowci najwyżej cenią sobie czasopisma tradycyjne i elektroniczne oraz Zeszyty Naukowe.

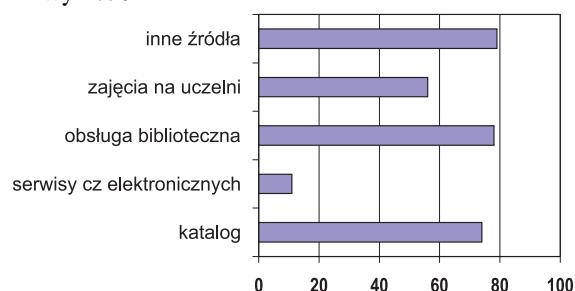
Wykres 8:

Podsumowując: Najniższe oceny dostały: czasopisma elektroniczne, ZN oraz wyszukiwarki internetowe.

Pytanie 7 brzmiało: Gdzie poszukuje Pani/Pan informacji o czasopiśmie?

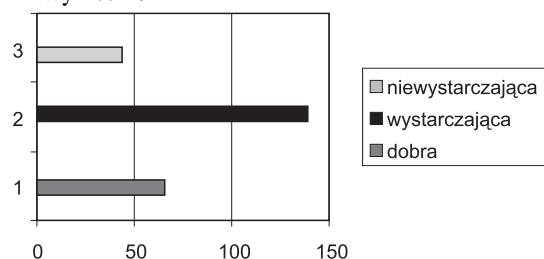
Wykres 9

Według otrzymanych danych można przyjąć, że istnieją trzy równie popularne sposoby pozyskiwania informacji o wydawnictwach ciągłych wśród naszych klientów: obsługa biblioteczna, katalog na stronie internetowej Biblioteki PL oraz inne źródła. 4% pozostaje dla poszukiwań w serwisach czasopism elektronicznych, 22,4% dla zajęć na uczelni.

Pytanie 9 Dotyczyło jakości i dostępności informacji o czasopiśmie.

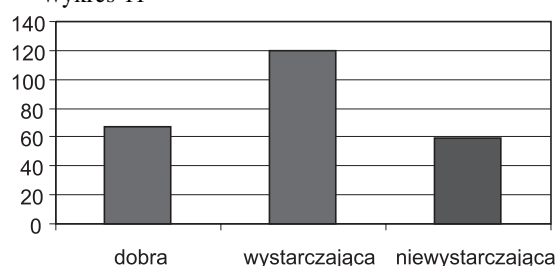
Wykres 10

26,4% czytelników ocenia je dobrze, 55,6% respondentów wystarczająco, ale aż 17,6% określa je jako niewystarczające.

Pytania: 10 i 11 dotyczyły fizycznej dostępności poszukiwanych pozycji.

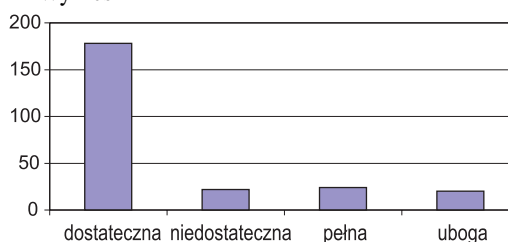
Wykres 11

48% (120 osób) uważa, że w czytelniach znajdują wystarczającą ilość egzemplarzy, 27% wychodzi zadowolonych a 24% nie.

Jednocześnie dość alarmujące są kolejne dane: 24% korzystających spotyka się z niedostateczną ofertą tytułową, 8% uznaje prenumeratę za ubogą a 8,8% za niedostateczną.

Wykres 12

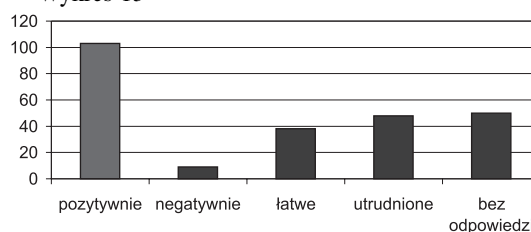

Pytanie 12 i 13: Kolejne dwa pytania miały na celu uszczegółowienie wiedzy co do popularności korzystania z pełnotekstowych czasopism w wersji elektronicznej.

Wynik: 66 (26,4%) użytkowników deklaruje korzystanie z tej formy. 180 (72%) – nie.

W następnym pytaniu prosiliśmy o ocenienie korzystania z elektronicznych form wydawnictw. 19,2% respondentów stwierdza, że jest ono utrudnione a 3,6% ocenia je negatywnie. 20% respondentów nie udzieliło odpowiedzi.

Wykres 13

Zastanawiając się nad przyczynami tego stanu nasuwają się następujące wytłumaczenia: niedostateczna znajomość języków obcych (przeważają teksty w języku angielskim), nie dość interesująca tematyka zawartości baz czasopism elektronicznych, zbyt mała ilość terminali, zbyt krótkie godziny dostępu do nich.

W grupie pytań otwartych prosiliśmy o wypowiedzenie się na cztery tematy:

a) Oferty tytułowej i jej uzupełnienia.

Znaleźliśmy: propozycje konkretnych tytułów, rozszerzenia tematyki.

b) Ogólnej oceny biblioteki.

65% osób przyporządkowało ocenę pozytywną, 4,8% negatywną a 2,8% obojętną.

c) Szczegółów pracy.

51 osób zgłosiło problemy.

d) Polecenia biblioteki innym.

Za poleceniem opowiedziało się 66,4%, za brakiem polecenia jedna osoba, waha się jedna, 35,6% nie napisało swojej decyzji.

Zdecydowana większość (69%) dokonała wpisów.

Wskazuje to na znaczną aktywność i zaangażowanie wypełniających.

Podsumowanie i wnioski

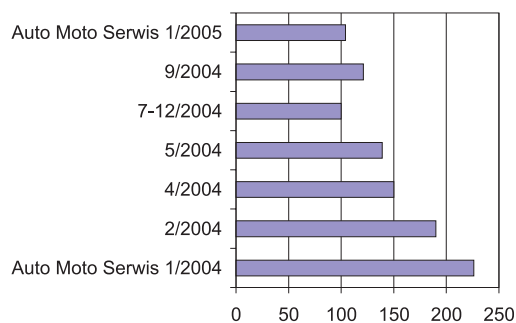
Pani G. Piotrowicz pisze: [7]Większość bibliotek akademickich osiągnęła obecnie etap rozwoju biblioteki hybrydowej, łączącej w sobie dwa światy: rzeczywisty, utworzony przez fizycznie istniejącą instytucję, z wirtualnym, obejmującym cyfrową przestrzeń informacyjną.

W 2005 roku, do wszystkich jednostek biblioteki, były zaprenumerowane i dostarczane **362** egzemplarze tytułów krajowych i zagranicznych.

Dzięki systemowi bibliotecznemu Virtua dowiadujemy się o stopniu ich wykorzystania.

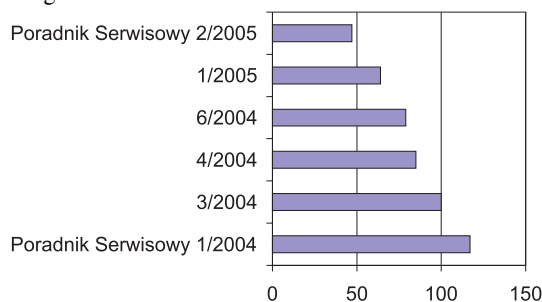
Wykres 14

Dane na dzień 2005-12-23 dla miesięcznika: „Auto Moto Serwis”, lokalizacja: Biblioteka Wydziału Mechanicznego.

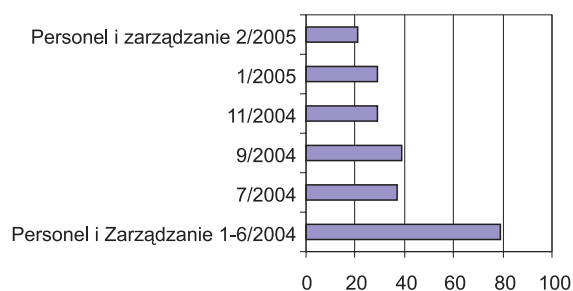
Wykres 15

Dane na dzień 2005-12-23 dla dwumiesięcznika „Poradnik Serwisowy”, lokalizacja: Biblioteka Wydziału Mechanicznego:

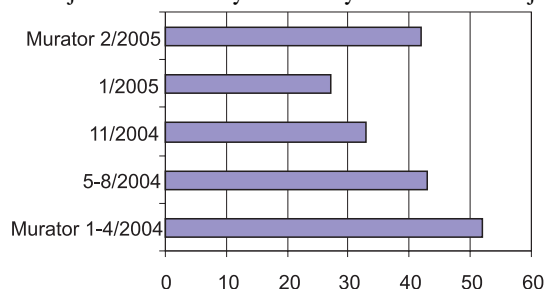
Wykres 16

Dane na dzień 2005-12-23 dla miesięcznika: „Personel i Zarządzanie”, lokalizacja: Biblioteka Wydziału Zarządzania i Podstaw Techniki.

Wykres 17

Dane na dzień 2005-12-23 dla miesięcznika: „Murator”, lokalizacja: Biblioteka Wydziału Inżynierii Budowlanej.

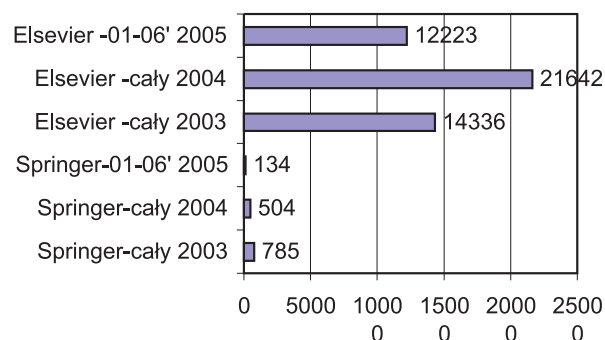
Poniżej zaprezentowane są dane z wykorzystania czasopism:

a) Wydawnictwa Springer Verlag. Baza obejmuje **520** tytułów.

b) Wydawnictwa Elsevier. Baza Science Direct obejmuje ponad **1460** tytułów.

Wykres 18.

Liczba pobranych artykułów z czasopism w wersji elektronicznej w poszczególnych okresach.

Dane ze statystyki wykorzystania czasopism w wersji drukowanej i elektronicznej wydają się być skorelowane z danymi pozyskanymi w ankiecie.

Na ich podstawie należałoby wysnuć wnioski o konieczności dbania o obie formy czasopism.

Należy kontynuować i zapewniać dostęp do fizycznie gromadzonych egzemplarzy wydawnictw ciągłych w języku polskim a jednocześnie ułatwiać i propagować korzystanie z elektronicznych źródeł informacji naukowej.

Czeka nas także poprawa jakości i dostępności informacji o czasopiśmie.

W odpowiedziach na pytania o informację o prenumeracie, o dostępność egzemplarzy w Czytelniach, o ofertę tytułową przeważają oceny: dostateczna, wystarczająca.

W tym miejscu nasuwa się też uzasadniona wątpliwość, czy tylko bibliotekarze przyczynili się do tego stanu rzeczy? W momencie, gdy mocno ograniczone finanse decydują o zakresie prenumeraty, odpowiedź należy do złożonych.

Cytując jeszcze raz P. Weight [8] [...] *W relacji biblioteka-użytkownik to biblioteka jest dawcą usługi a użytkownik jest jej biorcą, należy go więc traktować jak klienta.*

Usługi biblioteczne charakteryzują się udzielaniem pomocy w samodzielnym dochodzeniu przez poszukującego do informacji.

Przekazując to narzędzie już na początku I roku studiów stwarzamy taką właśnie możliwość.

Umiejętności nabyte w trakcie szkolenia z obsługi bibliotecznego katalogu komputerowego i baz danych będą procentowały przez cały proces nauki a także i w kolejnych etapach.

Bibliografia:

1. Piotrowska E., Zajac R.M.: „Jakość usług w Oddziale Informacji Naukowej Biblioteki Głównej Akademii Pedagogicznej w Krakowie: komunikat z badań” materiały z konferencji w Poznaniu, 2005
- 2,3,5,8. Weight P.: „Bibliotekarz XXI wieku – umiejętności i predyspozycje do pracy z użytkownikiem” materiały z konferencji w Rzeszowie, 2005, s. 107-115
4. Piotrowicz G.: „Model Hybrydowy jako optymalny wariant funkcjonowania i rozwoju współczesnej biblioteki akademickiej” materiały z konferencji w Rzeszowie, 2005, s. 11-24
6. Słownik Matematyki i Cybernetyki Ekonomicznej, W-wa 1985, PWE, A.A.Konius, s. 670-683
7. Piotrowicz G.: Bibliotekarz a „użytkownik-klient” we współczesnej bibliotece uczelnianej. [on-line].[dostęp od 12.01.2005] <http://ebib.wroc.pl/matkonf/torun/piotrowicz.php> Oppenheim C.,Smithson D.:What is the hybrid library? „Journal of Information science”, 1999, 25 przytoczona w pracy p. Grażyny Piotrowicz z Biblioteki Uniwersytetu Wrocławskiego
9. Majewska A., Szyda M.: „Oczekiwania studentów w zmieniających się bibliotekach na przykładzie trzech bibliotek wydziałowych Politechniki Częstochowskiej” materiały z konferencji w Poznaniu, 2005
10. Wojciechowski J.: „W imadle stereotypów” „Bibliotekarz” 2004, nr 2, s. 3-6

WIZYTA PROF. VINCENTA FALOMIRA DELCAMPO

W dniach 03-11 października 2005 roku gościł w naszej uczelni profesor Vincent Falomir Delcampo, Dyrektor Biblioteki Uniwersytetu Jaume I z Castellon w Hiszpanii.

Wizyta Pana Profesora odbyła się w ramach kilkuletniej międzynarodowej współpracy Politechniki Lubelskiej w Grupie Compostela oraz uczestnictwa w programie Non-Academic Staff Exchange & Mobility Programme (czyli w Programie Wymiany Pracowników Administracji i Systemu Bibliotecznego).

Program pobytu obejmował głównie wymianę doświadczeń w zakresie organizacji i funkcjonowania bibliotek w Europie oraz w Polsce.

Po spotkaniu z władzami uczelni i Biblioteki została mu zaprezentowana organizacja Biblioteki Głównej i jej agend. Bibliotekarze, w bezpośrednich rozmowach, mieli możliwość wymiany poglądów na temat szeroko rozumianego bibliotekarstwa, co zaowocowało innym spojrzeniem na wykonywany zawód. Szczególnie cenne były uwagi i przykłady dotyczące grafiki i czytelnego organizowania informacji internetowej Biblioteki Uniwersytetu Jaume I w Castellon.

Prof. V. Falomir został zaproszony na zajęcia z socjologii dla studentów I-go roku specjalności budownictwo ogólne PL. Dzięki takiemu spotkaniu z osobą reprezentującą inną kulturę, młodzi studenci mieli możliwość wymiany poglądów na temat stereotypów, sposobów patrzenia na odległe im społeczeństwo i jednocześnie sprawdzić swoje umiejętności lingwistyczne.

Na zakończenie pobytu w Politechnice Lubelskiej gość wygłosił wykład dla całego lubelskiego środowiska bibliotekarskiego, w którym szczegółowo przedstawił historię oraz dzień dzisiejszy Biblioteki którą kieruje.

Uczestnicy wykładu mogli usłyszeć i zobaczyć na zdjęciach, jak wygląda organizacja i funkcjonowanie biblioteki na poziomie europejskim w uczelni zbliżonej wielkością do Politechniki Lubelskiej.

Prezentacja wywarła duże wrażenie na słuchaczach, gdyż w naszym regionie nie ma tak dużej i bogato wyposażonej w księgozbiór oraz sprzęt wirtualny jednostki.

Oprócz zajęć merytorycznych, prof. V. Falomir miał możliwość zwiedzić ciekawsze zabytki i muzea Lublina, jak również: Kazimierz Dolny, Kozłówkę, Kraków, Wieliczkę i Wadowice.

We wszystkich miejscach wyrażał swoje zainteresowanie, uznanie, podkreślał ich unikalność i oryginalność.

Mamy zatem nadzieję, że stanie się ambasadorem Polski i jej kultury w Hiszpanii.

Pobyt prof. Vincenta Falomira Delcampo był dla obu stron tak interesujący, iż zaowocował stałym kontaktem z naszą Biblioteką.

Aleksandra Matyjaszczyk

NOWA SIEDZIBA BIBLIOTEKI GŁÓWNEJ

Biblioteka Główna Politechniki Lubelskiej zajmowała do tej pory pomieszczenia w gmachu Biblioteki UMCS przy ul. Radziszewskiego 11. Z dniem 16 stycznia 2006 roku rozpoczęła przenosiny swoich zasobów do wyremontowanego budynku przy ul. Nadbystrzyckiej 36a w tzw. „Hali Żółtej”. Pomieszczenia będzie dzielić z Centrum Doskonałości, na ok. ¼ powierzchni całkowitej, co daje około 261,8 m² powierzchni użytkowej. Znajdą tutaj siedzibę wszystkie agendy Biblioteki mieszczące się obecnie przy ul. Radziszewskiego, z wyjątkiem Oddziału Wydawnictw Ciągłych, który zostanie przeniesiony do pomieszczenia w sąsiedztwie Wypożyczalni Podręczników, na terenie stołówki przy ul. Nadbystrzyckiej.

Do przeniesienia pozostaje pięć oddziałów oraz cały magazyn główny zawierający ok. 65 tys. egzemplarzy książek rozłożonych na ok. 1,4 km długości półek bibliotecznych. Jest to zadanie logistyczne dość dużej miary,

szczególnie w odniesieniu do księgozbioru. Książki należy zapakować do ponumerowanych pojemników w kolejności sygnatur, ponumerować, zabezpieczyć przed wpływami atmosferycznymi, przewieźć a następnie rozpakować zachowując ściśle ustalony porządek, kolejność sygnatur. Ze względu na ograniczoną powierzchnię magazynową, w nowej siedzibie sięgnięto po rozwiązanie w postaci zablokowanego systemu składowania dokumentów bibliotecznych na nowoczesnych regałach jezdnych. Takie rozwiązanie zapewniło możliwość składowania ok. 50 tys. egzemplarzy książek na półkach o długości ok. 1,1 km. na powierzchni magazynowej 94 m². Pozostałą część zbiorów, po przeorganizowaniu, zdecydowano się umieścić w Wypożyczalni Podręczników przy ul. Nadbystrzyckiej na tradycyjnych regałach stacjonarnych. Dla tej operacji należało przesygnować, zmieniając miejsce lokalizacji, pozostałą część zbiorów, aby zapewnić prawidłową obsługę katalogu bibliotecznego przez eksploatowany system VTLS-Virtua. Tę pracochłonną i wymagającą także dużego wysiłku fizycznego operację należało wykonać w możliwie krótkim czasie, aby zminimalizować okres niedostępności księgozbioru dla użytkowników.

Z Wypożyczalni Podręczników będzie przeniesiona do nowej siedziby Czytelnia Ogólnotechniczna. Zostanie ona wyposażona w 18 stanowisk dla czytelników do korzystania z księgozbioru podręcznego i książek znajdujących się obok – w magazynie głównym. W czytelni tej znajdzie również miejsce, na początek 5 stanowisk komputerowych dla użytkowników chcących skorzystać z katalogu bibliotecznego, wydawnictw elektronicznych oraz baz danych. Zwiększy to znacznie ofertę na polu poszukiwania literatury naukowej, a tym samym przyczyni się niewątpliwie do podniesienia jakości kształcenia i badań naukowych. Fakt, że Biblioteka będzie znajdować się obecnie na terenie kampusu Politechniki znacznie zmniejszy czas tracony na dotarcie do zasobów bibliotecznych.

Nie bez znaczenia pozostaje również czynnik ekonomiczny. Od tej pory koszty związane z opłatami czynszu na rzecz UMCS pozostaną w gestii Politechniki, a pieniądze te będzie można przeznaczyć np. na zakup nowego sprzętu komputerowego tak nieodzownego w procesie pozyskania informacji naukowej posiadawionej na nowoczesnych nośnikach elektronicznych.

Stefan Wójtowicz

Studium Języków Obcych

Studium funkcjonuje m.in. jako **Centrum Certyfikacji Języków Obcych** oraz jest Akredytowanym **Centrum Egzaminacyjnym LCCI IQ (London Chamber of Commerce and Industry – International Qualifications)** potwierdzonym prestiżowym **Certyfikatem LCCI** uprawniającym do przeprowadzania egzaminów zawodowych z języka angielskiego.

stawiane przez **Common European Framework of Reference Rady Europy**, zwracając uwagę na „użycie języka” jako istotny aspekt jego praktycznej znajomości.

LCCIEB

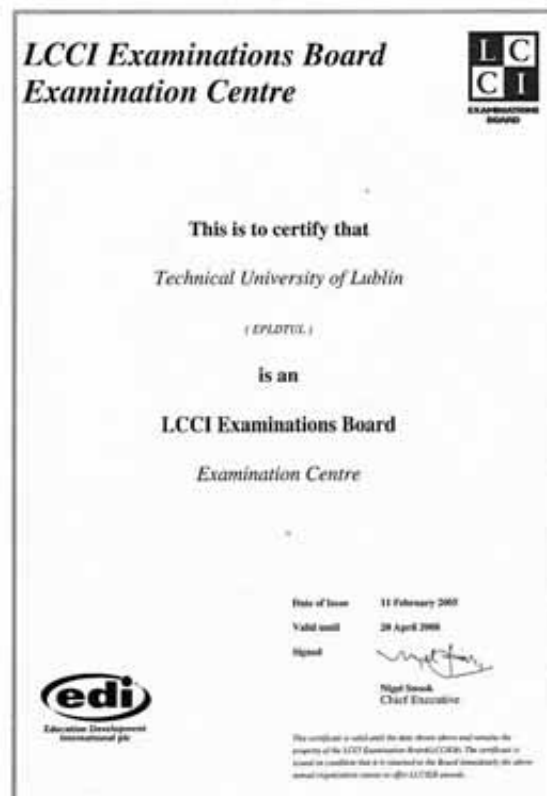
Paszporty do zatrudnienia

LCCIEB – **London Chamber of Commerce and Industry Examinations Board to Kapituła Egzaminacyjna Londyńskiej Izby Przemysłowo-Handlowej**, która nadaje kwalifikacje zawodowe w systemie **National Vocational Qualifications (NVQs)**.

LCCI Examinations Board (LCCIEB) to międzynarodowa organizacja oferująca egzaminy z języka obcego, potwierdzające kwalifikacje zawodowe i znajomość słownictwa z dziedziny biznesu, dzięki czemu często nazywane są „paszportami do zatrudnienia”.

Podnoszenie kwalifikacji

Kwalifikacje LCCIEB w zakresie znajomości języka spełniają wszystkie zalecenia brytyjskich standardów w dziedzinie nauczania języka, **British National Standards for Languages**, z tego też względu posiadają oficjalny status w Wielkiej Brytanii. Dodatkowo spełniają one wymagania

Zestawienie porównawcze kwalifikacji nadawanych przez LCCIEB/Common European Framework UK National Language Standards dotyczące egzaminów EFB, LFB oraz SEFIC.

POZIOM LCCIEB	POZIOM COMMON EUROPEAN FRAMEWORK	OPIS/CHARAKTERYSTYKA	
4	Swobodne posługiwanie się językiem C1	Wymagany poziom znajomości języka dla wszystkich kandydatów, których stanowisko pracy wymaga udziału w oficjalnych i nieoficjalnych spotkaniach służbowych czy w konferencjach i sympozjach.	Na tym poziomie znajomości języka kandydat potrafi: posługiwać się językiem w mowie i piśmie na odpowiednim poziomie; reagować spontanicznie i płynnie posługiwać się językiem w różnych sytuacjach; czytać, analizować oraz sporządzać specjalistyczne teksty, raporty, sprawozdania jak również omawiać złożone kwestie; przygotowywać publiczne wystąpienia i czynnie uczestniczyć w seminariach i konferencjach.
3	Samodzielność B2	Wymagany poziom znajomości języka dla wszystkich kandydatów, których stanowisko pracy wymaga komunikowania się w języku obcym zarówno w celu nawiązywania jak stosunków podtrzymywania stosunków służbowych, np. pracownicy działów sprzedaży itp.	Na tym poziomie znajomości języka kandydat: potrafi prowadzić typową korespondencję służbową oraz pisać sprawozdania; rozumie i potrafi dyskutować na temat złożonych kwestii ogólnych lub służbowych; potrafi prowadzić oficjalne i nieoficjalne spotkania z klientami; potrafi wygłaszać kompleksowe prezentacje i dyskutować na znane tematy.
2	Samodzielność B1	Poziom języka wymagany w przypadku kandydatów, którzy poprzez swoje kontakty służbowe utrzymują ożywione stosunki z zagranicznymi partnerami i klientami	Na tym poziomie znajomości języka kandydat: rozumie i potrafi analizować kluczowe informacje służbowe; prowadzi typową korespondencję służbową; potrafi udzielać wyjaśnień; może uczestniczyć w rutynowych rozmowach kwalifikacyjnych; potrafi wygłaszać kompleksowe prezentacje i dyskutować na znane tematy.
1	Podstawowy A2	Poziom języka wymagany w przypadku kandydatów, którzy współpracują ze swoimi zagranicznymi partnerami, np. administratorzy, urzędnicy, doradcy liniowi, sekretarki itp.	Kandydat posiadający znajomość języka na tym poziomie potrafi: przedstawić profil firmy i jej produkty; potwierdzić lub zmienić terminy spotkań służbowych; udzielać prostych instrukcji i wyjaśnień; rozumieć prostą korespondencję handlową i potrafi udzielać pisemnej odpowiedzi, sporządzać notatki; brać udział w dyskusji, wyrażać negatywne i pozytywne opinie.
Wstępny	Początkowy A1	Poziom języka wymagany w przypadku kandydatów, którzy posługują się językiem obcym w podstawowym zakresie, np. recepcjonista, urzędnik itp.	Na tym poziomie znajomości języka kandydat: potrafi komunikować się w stopniu podstawowym; potrafi prowadzić rozmowy telefoniczne w języku obcym; posługuje się sprawnie zestawieniami liczbowymi; potrafi zareagować na proste prośby i instrukcje; potrafi dokonać rezerwacji podróży służbowych i umawiać spotkania; wypełniać podstawowe dokumenty i wnioski służbowe w języku obcym.

Tabela LCCI jest zgodne z wymaganiami *Europejskiego portfolio językowego (EAQUALS-ALITE European Language Portfolio)* opracowanego przez Radę Europy z siedzibą w Strasburgu (Francja).

MISJA LCCIEB

Ponad 100 lat tradycji

Kapituła Egzaminacyjna Londyńskiej Izby Przemysłowo-Handlowej organizuje egzaminy od ponad 105 lat jako odpowiedź na zapotrzebowanie społeczności biznesu, która potrzebuje wiarygodnych świadectw potwierdzających profesjonalną znajomość dziedzin zawodowych i języków obcych. Organizacja rozpoznawana jest w ponad 120 krajach świata, współpracujących z siecią ponad 8500 Centrów Egzaminacyjnych.

BUSSINES ENGLISH

English for Bussines

English For Business dostępny jest na pięciu poziomach zaawansowania. Jest to egzamin cieszący się

największą popularnością w Polsce. Sprawdza on umiejętność posługiwania się językiem angielskim w typowo biznesowym środowisku, ponieważ opracowany został w oparciu o autentyczne, codzienne sytuacje ze świata biznesu.

Od kandydatów wymagana jest przede wszystkim umiejętność precyzyjnego wyrażania się w języku angielskim w formie pisemnej, doboru odpowiedniego tonu, formy i zawartości pisemnej wypowiedzi w zależności od wymagań sytuacji.

Dodatkowo istnieje możliwość zdawania egzaminu ustnego w formie rozmowy na tematy biznesu, sprawdzającego znajomość języka w mowie i rozumieniu ze słuchu.

Uzyskanie Certyfikatu lub Dyplomu LCCIEB może potwierdzić m. in.:

- sprawność posługiwania się językiem angielskim;

- znajomość zagadnień ekonomicznych i specjalistycznych w konkretnej dziedzinie, tj. księgowość, marketing, public relations, itp.

Kandydaci zazwyczaj muszą zdać część pisemną i ustną English for Business na poziomie 3, aby spełnili warunek satysfakcjonującego poziomu języka angielskiego stawiany przez Uniwersytety.

REFERENCJE

Egzaminy LCCIEB rozpoznawalne są w wielu firmach zachodnich i krajowych działających w Polsce, zwłaszcza firmach konsultingowych, bankach i instytucjach finansowych jako potwierdzenie kompetencji językowych przyszłych pracowników.

Certyfikaty te są również uznawane podczas rekrutacji na wyższe uczelnie, jako zaliczenie lektoratów z języka

angielskiego, a także zostały akredytowane przez Urząd Służby Cywilnej w Polsce i znajdują się na liście dokumentów potwierdzających znajomość języka obcego w postępowaniu kwalifikacyjnym w służbie cywilnej na mocy rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 maja 2003 r.

Mgr Bożenna Blaim, jako koordynator programu LCCI (**London Chamber of Commerce and Industry**) posiada uprawnienia do przeprowadzania egzaminów English for Business oraz recenzowania materiałów edukacyjnych: **Oxford University Press, Pearson Longman i Macmillan.**

Studium może pochwalić się doskonałymi wynikami w tej dziedzinie. Oto dotychczasowe osiągnięcia uczestników biorących udział w kursach i egzaminach LCCI.

WYNIKI Z EGZAMINÓW

I EDYCJA – CZERWIEC 2000								
LICZBA OSÓB		STUDENCI			POZIOM (LEVEL)		EGZAMIN	
PRZYSTĄPIŁO	ZDAŁO						PISEMNY	USTNY
32	30	14 WSPiA	7 PL	-	I	21	21	-
		5 WSPiA	6 PL		II	11	11	7
		-	-	-	III	-	-	-
II EDYCJA – MARZEC 2001								
8	8	7 WSPiA	1 PL	-	I	8	8	-
		-	-	-	II	-	-	-
		-	-	-	III	-	-	-
III EDYCJA – CZERWIEC 2001								
56	56	21 WSPiA	9 PL	-	I	30	30	-
		8 WSPiA	13 PL	5 KUL	II	26	26	6
		-	-	-	III	-	-	-
IV EDYCJA – CZERWIEC 2002								
64	60	17 WSPiA	8 PL	-	I	25	25	--
		9 WSPiA	24 PL	-	II	33	33	13
		-	6 PL	-	III	6	6	6
V EDYCJA – CZERWIEC 2003								
87	84	40 WSPiA	-	-	I	39	39	-
		16 WSPiA	23 PL	3 KUL	II	40	40	10
		-	5 PL	-	III	5	5	4
VI EDYCJA – CZERWIEC 2004								
62	58	26 WSPiA	-	-	I	26	26	-
		1 WSPiA	30 PL		II	27	27	26
		-	2 PL	3 S.KSIĘ	III	5	5	5
VII EDYCJA – KWIECIEŃ 2005								
1	1	-	-	-	I	-	-	-
		-	-	-	II	-	-	-
		-	-	1 ZEW	III	1	1	1
VIII EDYCJA – CZERWIEC 2005								
77	76	35 WSPiA	18 PL	-	I	52	52	-
		6 WSPiA	13 PL	-	II	19	19	2
		1 UMCS	2 PL	2 ZEW	III	5	5	5
IX EDYCJA – LISTOPAD 2005								
2	2	-	-	-	I	-	-	-
		1 WSPiA	-	-	II	1	1	1
		-	1 PL	-	III	1	1	1
RAZEM								
389	376	207	168	14		376	376	87

Bożenna Blaim

Studium Wychowania Fizycznego i Sportu

TURNIEJ MIKOŁAJKOWY W PIŁCE KOSZYKOWEJ

Dnia 3 grudnia 2006 roku, w związku ze zbliżającym się dniem „Świętego Mikołaja”, zgodnie z obowiązującą już tradycją, odbył się turniej mikołajkowy w piłce koszykowej, który poprowadzili mgr Izabela Pasierbiewicz oraz mgr Waldemar Nieleszczuk.

Co prawda tłumów w tym roku nie było, gdyż zgłosiło się tylko pięć drużyn, ale poziom był bardzo wysoki.

Nazwy drużyn były dość oryginalne. Zwyciężył zespół „Anomalia”, skład którego stanowili studenci z różnych wydziałów, a mianowicie: Śledziwski Krzysztof (BDb 3,1),

Magryta Paweł (MD 103,1b), Skóra Adam (ZiM 3,2), Toczyński Paweł (BDb 3,1), Wrona Rafał (BDb 3,1), Łosek Piotr (Arch. 1,1), Kraiński Paweł (BDb 1,2).

Na drugim miejscu uplasowała się drużyna nosząca miano „Dzkie świnię”, na trzecim zaś „Gorące kurczaki”.

Oczywiście nie zabrakło obecności „Świętego Mikołaja” (w rolę tę wcielił się mgr Grzegorz Stefanowski), który czołowym drużynom przyniósł atrakcyjne prezenty-nagrody, a wszystkich uczestników obdarował pysznymi słodyczkami.

Izabela Pasierbiewicz

MISTRZOSTWA POLITECHNIKI LUBELSKIEJ GRUP DZIEKAŃSKICH W PIŁCE SIATKOWEJ

Kolejnym sportowym wydarzeniem, które miało miejsce na hali sportowej, były mistrzostwa Politechniki Lubelskiej grup dziekańskich w piłce siatkowej. Odbyły się one w dniach 7-8 stycznia 2006 r. Frekwencja dopisała. Zgłosiło się 13 drużyn.

Rozgrywki odbywały się systemem „każdy z każdym”. Na liczbę meczów nikt nie mógł narzekać, gdyż rozegrać 12 spotkań to już nie gratka! Trzeba wykazać się nie tylko umiejętnościami siatkarskimi, ale również bardzo dobrą kondycją fizyczną.

Nad poprawnym przebiegiem mistrzostw trzymali pieczę: mgr Izabela Pasierbiewicz oraz mgr Stanisław Kozłowski.

Po zaciętych bojach zwyciężyli przedstawiciele Wydziału Zarządzania i Podstaw Techniki, którzy wystąpili pod nazwą „Ptasia Grupa” (Wilkos Arkadiusz, Maliński Kamil, Łukowski Rafał, Korga Maciej, Naumczuk Rafał, Terepora Adam, Skóra Adam, Wróbel Ireneusz).

Drugie, wysokie miejsce, przypadło w udziale drużynie „No To Co”, która już od kilku lat jest stałym bywalcem

turnieju, reprezentując Wydział Inżynierii Budowlanej i Sanitarnej. Tuż za nimi uplasowali się studenci Wydziału Inżynierii Środowiska – „KS Oczko”.

Miejmy nadzieję, że to nie ostatnie mistrzostwa, w których wzięło udział tak liczne grono studentów.

Izabela Pasierbiewicz

Życie studenckie

Studenci w walce z HIV/AIDS

Samorząd Studentów PL postanowił obchodzić Światowy Dzień Walki z AIDS. AIDS jest chorobą społeczną dotyczącą głównie ludzi młodych. Dzień 1 grudnia 2005 r. stał się okazją do zaprezentowania społeczności studenckiej informacji na temat HIV/AIDS. Dwie osoby z Samorządu: Damian Borcuch oraz Rafał Korszun wystąpiły z inicjatywą zorganizowania spotkania dla całej społeczności akademickiej, które odbyło się 1 grudnia 2005 r. o godz. 12.00 w auli Wydziału Mechanicznego. Władze Wydziałów: Mechanicznego, Elektrotechniki i Informatyki oraz Zarządzania i Podstaw Techniki, ogłosiły godziny dziekańskie i zwolniły studentów na dwie godziny z obowiązkowych zajęć. Spotkanie obejmowało wykład na temat sposobów zakażenia się wirusem HIV, możliwości prewencji, kształtowania właściwych postaw do osób zakażonych wirusem HIV oraz przedstawione zostały dane dotyczące polskiej populacji i grup ryzyka zakażenia wirusem HIV, w szczególności osób młodych w wieku 19-29 lat. Wykład poprowadziła dr Anna Szafranek (psycholog), która w części dyskusyjnej udzielała odpowiedzi na bardzo konkretne pytania związane z osobistymi sytuacjami studentów. Dr Anna Szafranek podała też informacje, gdzie w Lublinie można zrobić bezpłatnie i anonimowo test na obecność wirusa HIV oraz numer telefonu zaufania dotyczący tylko zagadnień związanych z HIV/AIDS. Po części wykładowo-dyskusyjnej zaprezentowano film przedstawiający sytuacje bliskie studentom, które mogą zakończyć się również zakażeniem wirusem HIV. Na zakończenie przeprowadzono konkurs znajomości zagadnień i wiedzy na temat HIV/AIDS. Nagrodami były kubki z wydrukowanym hasłem „ABC” (Abstynencja seksualna, Bycie wiernym jednemu partnerowi, zabezpieczenie prezerwatywą), podstawki pod telefony i długopisy również z hasłem „ABC”. W czasie konkursu rozdawano również prezerwatywy. Każdy z uczestników otrzymał zestaw pytań i na podstawie własnych, indywidualnych odpowiedzi mógł zaklasyfikować siebie do grupy ryzyka zakażenia wirusem HIV, bądź też nie. Spotkanie umożliwiło zweryfikowanie informacji na ten ważny temat, obalenie wielu mitów np. że można zarazić się HIV korzystając z toalety, z której wcześniej korzystała osoba będąca nosicielem wirusa HIV. Dla wielu osób spotkanie to pozwoliło na pozbycie się panicznego strachu przed osobami chorymi na AIDS, dla innych uświadomiło potrzebę zachowania ostrożności koniecznej przy bliskich kontaktach z innymi osobami. Organizatorzy mają nadzieję, że takie spotkania pozwoliły uczestnikom uzyskać większą świadomość problemu, a konkretne informacje stały się użyteczne, ale przede wszystkim pozwolą cieszyć się w sposób pełny życiem.

Rafał Korszun, Damian Borcuch

Studenckie imprezy

Praca Samorządu Studenckiego Politechniki Lubelskiej to nie tylko reprezentowanie studentów wobec władz uczelni, czy też na spotkaniach międzyuczelnianych, ale także organizowanie szeregu cyklicznych imprez kulturalnych.

Jak co roku pierwszą tego typu zabawą były OTRZĘSINY, zwane inaczej „pierwsze koty za płoty”. Impreza odbyła się 21 października 2005 r. na odnowionej sali stołówki PL. Zainteresowanie było tak wielkie, że część osób pozostała na zewnątrz lokalu z braku miejsc na sali, jak również dla bezpieczeństwa uczestników dyskoteki.

Tradycyjnie Samorząd Studentów przygotował szereg konkursów i zabaw dla studentów, a w szczególności dla „kotów”. Przedstawiciele najmłodszych studentów mogli wykazać się nie tylko refleksem w picciu mleka na czas, ale również swoimi zdolnościami artystycznymi, gdyż jednym z zadań było zrobienie „futerka” dla „kota” z papieru toaletowego. Część artystyczną umiłał kabaret „Smile”, który przeprowadzał konkursy i zabawy! wszystkich swoimi skeczami. W nastrój uniesienia (zmysłowy) wprowadziła Formacja Tańca Towarzyskiego „Gamza”. Wyjątkowy charakter tej imprezy spowodowała także obecność mleka, jako jedyne dostępnego napoju chłodzącego na OTRZĘSINACH 2005.

Tradycyjnie na imprezę zaproszono władze uczelni i wydziałów PL. Warto podkreślić, iż w tym roku z zaproszenia skorzystali niemal wszyscy.

Zabawa trwała do białego rana, a uczestnicy dyskoteki pokazali, jak dobrze można bawić się na bezalkoholowej imprezie.

*

ANDRZEJKI to kolejna inicjatywa Samorządu. Na imprezę przybyło około tysiąca osób pragnących bawić się przy rytmach dobrej muzyki i w wyjątkowej atmosferze. Na wstępie mogliśmy podziwiać Zespół Pieśni i Tańca Politechniki Lubelskiej, który śpiewem „Andrzeju, Andrzeju” zaprosił do wspólnej zabawy. Następnie były tańce krakowskie i rzeszowskie oraz ludowe pieśni. Po znakomitym

występie zespołu przyszła kolej na tradycyjne lanie wosku przez klucz. Wróżba z wosku miała nieść przesłanie dla Politechniki Lubelskiej. To odpowiedzialne zadanie powierzono naszemu Prorektorowi ds. kształcenia prof. Andrzejowi Wac-Włodarczykowi. Wróżba okazała się bardzo pomyslna dla uczelni, która ma się rozwijać i podwyższać swój poziom naukowy. Po części artystycznej przyszedł czas na zabawę. Mogliśmy posłuchać i pobawić się przy dobrych utworach różnych wykonawców. Dodatkową atrakcją ANDRZEJEK

była obecność wróżek, które przepowiadały przyszłość. Wiele pracy miały również uzdolnione dziewczyny z kierunku architektura i urbanistyka, które wykonywały zmysłowe (zmywalne) tatuaże na twarzach odważniejszych zabawowiczów. Dyskoteka trwała do białego rana bez jakichkolwiek incydentów.

Tak organizowane imprezy pozwalają napawać optymizmem przed naprawdą wielką imprezą studencką jaką są „Juwenalia 2006”.

*Krzysztof Ciupak
Fot. Adam Szachtsznajder/SAF*

Trzydzieści lat minęło

Dnia 22 października 2005 r. w sali Filharmonii Lubelskiej odbył się koncert szczególny, który zgromadził licznie przybyłą publiczność. Sala wypełniona do ostatniego miejsca, a wszystko to za sprawą Akademickiego Chóru Politechniki Lubelskiej, który obchodził swój 30-letni Jubileusz. Był to zarazem koncert inauguracyjny nowego roku akademickiego na naszej uczelni.

Rektor prof. Józef Kuczmaszewski składa gratulacje prof. E. Krzemińskiej

Komentowanie tego typu uroczystości stanowi zwykle pewien problem związany z nieodzowną obecnością tzw. części oficjalnej. Tym razem jednak było inaczej, zespół zaplanował część wspomnieniową jako prezentację multimedialną połączoną z projekcją filmu o zespole, autorstwa Elżbiety Krzemińskiej, Dariusza Kopińskiego i Sławomira Pawłowskiego. W interesujący sposób zapoznaliśmy się z ważnymi wydarzeniami z historii Chóru, a dawni chórzysci mogli powspominać jak to bywało na koncertach i wyjazdach zespołu. Z sali dochodziły więc radosne westchnienia. Była również pełna skupienia cisza kiedy wspomniano tych, którzy odeszli. Fragmenty filmu oprawione muzyką z licznych płyt zespołu przeplatane były śpiewem Chóru obecnego na scenie podczas całej uroczystości. Wystąpienia Rektora Politechniki oraz władz województwa i miasta, również włączone w filmowe wspominki, zabrzmiały jak słowa prawdziwych przyjaciół. Przychylność władz uczelni doprowadziła do powstania naszego zespołu i ma wpływ na wszystkie jego dokonania i osiągnięcia. Rektor to meloman

i znawca muzyki, który nie opuszcza żadnego koncertu filharmonicznego z naszym udziałem. Tak więc słowa uznania i wiele dowodów sympatii, które napłynęły do nas ze strony władz uczelni są szczególnie cenne. W recenzjach pokoncertowych wielokrotnie podkreślano tę wyjątkowo miłą i przychylną atmosferę. Film a zarazem część oficjalną zakończyły fragmenty z pobytu zespołu na audyencji u Ojca Świętego Jana Pawła II w 2001 r. Całość dopełnił utwór U. Sisaska „Oremus”.

Drugą część koncertu wypełniło wykonanie „Mszy karaibskiej” Glenna McClure’a noszącej tytuł „Św. Franciszek w Amerykach”(w całości prawykonanie polskie). Utwór przeznaczony na chór mieszany, solistów i zespół instrumentów perkusyjnych. Msza łączy dorobek kultury krajów Ameryki Łacińskiej z duchowym dziedzictwem średnio-wiecznego świętego – Franciszka z Asyżu.

Obok Chóru PL zaprezentowali się soliści: Michał Wajda-Chłopicki – kontratenor oraz dr Dariusz Kowalski (pracownik naukowy PL) – baryton. Wystąpił także zespół instrumentów perkusyjnych OSM I i II st. im. K. Lipińskiego przygotowany przez Dominika Augustowskiego. Całość poprowadziła Elżbieta Krzemińska, od 18 lat dyrygent zespołu.

W pięknej oprawie scenograficznej (przyg. Anna Fornal) żywiołowa i porywająca interpretacja „Mszy karaibskiej” za-

brzmiała znakomicie, czego dowodem była długa owacja i bisy.

Czasami warto wspominać, bo czas weryfikuje to, co naprawdę ważne. To ludzie tworzą zespół, oni śpiewają sercem i dlatego trafiają do serc. Za co bardzo dziękuję pisząca te słowa.

Elżbieta Krzemińska
Fot. Łukasz Sachadyn/SAF

Gorące lato, pracowita jesień...

Jeszcze trwała gorączka letniej sesji egzaminacyjnej, a już Grupa pracowała nad spektaklem „Akrobaci, kwiaty i księżyc pomiędzy” prezentując go 16 lipca 2005 r. w ramach projektu „Wieczory z tańcem współczesnym w Lubelskiej Muszli Koncertowej” z udziałem chińskiego Zespołu Nai Ni Chen z Nowego Jorku. Około 600 lubelskich widzów owacjami na stojąco przyjęło spektakl inspirowany twórczością Marca Chagalla, zrealizowany w 2002 roku.

Już na początku września Grupa rozpoczęła prace nad spektaklem z 2004 roku, inspirowanym twórczością Witolda Gombrowicza, który zaprezentowała z ogromnym sukcesem w październiku 2005 podczas Międzynarodowego Festiwalu Współczesnej Choreografii w Kownie na Litwie.

Jednocześnie zespół przygotowywał nową premierę oraz prowadził intensywne prace organizacyjne związane z IX edycją Międzynarodowych Spotkań Teatrów Tańca, zrealizowanych jak co roku w listopadzie.

A tak przyjęła prasa najnowszy spektakl GTWPL „Piejo, dziobio, gdaczo..”: *Choreograf Hanna Strzemiecka przystąpiła do pracy z tak mocnym przesłaniem i tak świetnie poprowadziła szóstkę bardzo sprawnych i sugestywnych tancerzek tworzących samoubieżwłasnowalniający się babiniec, że ta grzęda kur domowych urosła do rangi symbolu. Śmiech utyka w gardle, bo to smutna refleksja na temat wielu grup społecznych, u których normą staje się grzech zaniechania.* Andrzej Molik – KURIER LUBELSKI

to... portret pokolenia współczesnych kobiet, ...pełen humoru i niepozbawiony akcentów satyrycznych, wszelako przedstawiony bez łatwej antyfeministycznej drwiny. Hanna Strzemiecka potraktowała temat z dużym smakiem i znakomicie poprowadziła swoje tancerki... Z całą pewnością był to jeden z najlepszych spektakli tegorocznych Spotkań. Andrzej Kowalczyk – EXTRA.

Hanna Strzemiecka

*...bo coś w szaleństwach jest
młodości...*

Dnia 19 stycznia 2006 r. w Akademickim Centrum Kultury „Chatka Żaka” odbył się koncert noworoczno-karnawałowy. Jak co roku impreza zgromadziła artystyczne zespoły studenckie Politechniki Lubelskiej. Akademicki Chór Politechniki Lubelskiej pod batutą Elżbiety Krzemińskiej przedstawił „Mszę Karaibską”. Grupa Tańca Współczesnego Politechniki Lubelskiej, prowadzona przez Annę Żak i Hannę Strzemiecką wystąpiła ze spektaklem „Piejo, dzio-bio, gđaczo”. Zespół Pieśni i Tańca Politechniki Lubelskiej pod kierownictwem reżysera tegorocznego koncertu – Hanny Aleksandrowicz oraz Jacka Szpunara zaprezentował pieśni regionu łowickiego, kujwiaka i oberka, a także pieśni i tańce regionu kurpiowskiego. Formacja Tańca Towarzyskiego Politechniki Lubelskiej „GAMZA” pod kierownictwem Piotra Roberta Mochola – muzyką i tańcem przeniosła publiczność w świat gorących, latynoamerykańskich rytmów.

Tegoroczny koncert, będący kontynuacją czteroletniej już tradycji, przebiegał pod patronatem Rektora Politechniki Lubelskiej. Dla ponad 100 występujących w nim osób, koncert stał się znakomitą okazją do zaprezentowania swoich artystycznych osiągnięć.

Mamy nadzieję, że nastrój szampańskiej, karnawałowej zabawy, w który wprowadził nas koncert, będzie towarzyszył wszystkim przez cały 2006 rok.

*Magdalena Biernikiewicz
Fot. Łukasz Sachadyn/SAF*

Jubileusze, jubileusze...

Sympatycy tańca towarzyskiego zapewne pamiętają Jubileusz 35-lecia Formacji Tańca Towarzyskiego Politechniki Lubelskiej „GAMZA” (Biuletyn 2(14)/2005), który obchodzony był w 2005 roku.

I znów mamy okazję do świętowania, a to za sprawą XV Charytatywnego Koncertu Noworoczno-Karnawałowego, który odbył się 16 stycznia 2006 roku w ACK UMCS „Chatka Żaka”.

Wcześniej (9.12.2005) odbyły się tradycyjne (również piętnaste) Taneczne Spotkania Mikołajkowo-Gwiazdkowe w Szkole Podstawowej Specjalnej nr 26 w Lublinie. Były konkursy z nagrodami, słodczyce dla wszystkich, sporo tańca i dużo, dużo radości.

Wróćmy jednak do „Chatki Żaka”. Dla tancerzy „GAMZY” jest to jeden z najważniejszych koncertów w roku akademickim. Mogą wówczas zaprezentować opracowane choreografie premierowe i prapremiery. Tańczą także układy, które wzbudzają podziw publiczności od wielu lat.

Niespodzianką był pokaz w wykonaniu uczniów ze szkoły przy ul. Bronowickiej. Ich młodość, uśmiech i radość ujmowała nie tylko widzów, ale również tancerzy-organizatorów, oczekujących na kolejne wejście na scenę. Sala wypełniona po brzegi owacyjnie przyjmowała każdy taniec. Ludzie gorących serc uczestniczyli w wydarzeniu, które zawsze będzie o rok przed Jurkiem Owsakiem.

W trakcie koncertu, z pomocą tegorocznych maturzystek z IV Liceum Ogólnokształcącego w Lublinie, została przeprowadzona aukcja wyrobów ceramicznych, wykonanych przez dzieci ze Szkoły Podstawowej Specjalnej nr 26 oraz zdjęcia przepięknego, chorwackiego wodospadu, autorstwa Łukasza Sachadyna (SAF PL). Licytacja dowiodła, że idea koncertu jest ponadczasowa i zawsze znajdują się ludzie, dla których potrzeby innych są bardzo bliskie. Zebrana kwota ponad 1.500,00 zł została przekazana na wspieranie i rozwój uzdolnień artystycznych uczniów specjalnej troski.

*Piotr Robert Mochol
Fot. Grzegorz Ciepiał*

Tych chwil nie da się zapomnieć

Wspólna pasja jaką jest taniec nie opuszcza tancerzy Zespołu Pieśni i Tańca Politechniki Lubelskiej nawet w wakacje. Pomimo, że rok akademicki zakończył się w czerwcu, postanowiliśmy jeszcze choć przez tydzień pobawić się tańcem. W lipcu wyjechaliśmy na tygodniowe zgrupowanie taneczno-kondycyjne do Pszczelej Woli. Co tam się działo...

Całymi dniami ćwiczyliśmy podstawowe kroki nowych tańców, doskonaliliśmy wcześniej poznane układy choreograficzne. Niejednokrotnie zmęczenie dawało się we znaki, ale towarzyszący nam zapał do pracy przewyciężył chwile słabości.

Czym byłby wspólny wyjazd bez pamiątkowych zdjęć? Piękne okolice, lipcowe słońce a przede wszystkim barwne stroje zostały utrwalone na wielu fotografiach.

Jednak czas spędzony przy ognisku, wspólnym śpiewie i tańcu rekompensował całodziennie zmęczenie. Tych chwil nie da się zapomnieć, trzeba je po prostu przeżyć!

Wynikiem ciężkiej pracy podczas zgrupowania były premierowe prezentacje tańców podczas koncertów w nowym roku akademickim.

Nasze wakacje zakończyły się już we wrześniu. Wielkim wyzwaniem stało się dla nas zaproszenie Rektora Politechniki Lubelskiej do występu podczas Konferencji Naukowej „Metrologia w technikach wytwarzania”.

Impreza odbyła się w lubelskim Skansenie. Naszych gości powitaliśmy pieśnią i suitą tańców lubelskich. Potem przeszliśmy do credo programu, czyli piosenek biesiadnych i ludowych. Było bardzo sympatycznie – wspólny śpiew

udzielił się każdemu. A później to już mało chałupa nie pękła od tych wszystkich przytupów, tańców i przyspiewek, w które włączyli się wszyscy uczestnicy imprezy. Takie biesiadne imprezy w pełni oddają klimat naszego zespołu.

Jesień upłynęła nam pod znakiem intensywnej pracy. Pierwszym czekającym nas wyzwaniem, w nowym roku akademickim 2005/2006 było pozyskanie nowych członków zespołu.

Tegoroczny nabór odbył się w wyjątkowych okolicznościach. Akcja „Smalec” – folkowa dekoracja, tancerki i tancerze w kolorowych, ludowych strojach rozdający swojski chleb ze smalcem, tego jeszcze nie było – mówi Żaklina Zdunek studentka PL, nowa tancerka zespołu. Akcja ta zaintrygowała mnie tak bardzo, że postanowiłam wstąpić w szeregi zespołu – przyznaje. Na efekty naboru nie trzeba było długo czekać. Z dnia na dzień przybywały nowe osoby. To jest nasz mały-wielki sukces!

Listopad to miesiąc koncertów. Na zaproszenie Dyrektora Szkoły Podstawowej nr 38 Mirosława Wójcika, wystąpiliśmy podczas cyklu gościnnych koncertów. Wzięliśmy udział w akademii z okazji Święta Niepodległości, a także – obchodów jubileuszu święta szkoły odbywających się w Domu Kultury LSM.

Aktywnie uczestniczymy w imprezach okolicznościowych organizowanych przez naszą uczelnię. Wystąpiliśmy m.in. w ramach studenckich andrzejek, a także spotkania opłatkowego dla społeczności uczelni.

Nowy rok kalendarzowy to nowe plany i wyzwania. Nasze zamiłowanie do folkloru potrafimy pokazać na scenie, tworząc z muzyki, tańca, śpiewu i barwnych strojów niepowtarzalne widowisko. Jeżeli istnieje jakaś miara sukcesu, to dla nas jest nim radość i uśmiech, a czasami nawet łzy wzruszenia na twarzach publiczności.

Magdalena Biernikiewicz

Podwodny świat „Paskudy”

Wiele osób zadaje sobie pytanie, czy istnieje rodzaj aktywności sportowej dostępnej dla każdego, bez względu na wiek i formę fizyczną, gwarantującej stuprocentowy relaks oraz niesamowitą przyjemność i fascynację poznawania pozornie niedostępnych obszarów otaczającego nas świata? I to takich, które znajdują się obok nas, a nie tylko w odległych, egzotycznych częściach kuli ziemskiej. Odpowiedź jest niezwykle prosta – jak najbardziej istnieje, jest nią nurkowanie rekreacyjne.

Nurkując w wersji nieco bardziej usprzętowanej niż uprawiający tzw. snorkeling (nurkowanie przypowierzchniowe z maską i fajką), a więc będąc wyposażonym w profesjonalny zestaw do nurkowania (butla, automat oddechowy, kamizelka itd.) mamy możliwość poznania prawdziwego podwodnego świata, często zupełnie nieznanego i nieodkrytego. Bo przecież aż 70% powierzchni kuli ziemskiej to wody kryjące w swoich głębinach ogromne bogactwo różnorodnych form życia.

Nurkowanie to cisza i spokój ogarniające tuż pod powierzchnią wody, to poruszanie się w sposób przypominają-

Obchody 20-lecia Klubu, wrzesień 2005 roku

cy stan nieważkości, to wreszcie lasy podwodnej roślinności, ławice ryb krążących w niewielkiej odległości, czy niezwykle ogrom zadziwiających barw w nie mniej zadziwiających ich zestawieniach. To również pozornie senne ryby – samotniki z wielkim zaciekawieniem przyglądające się dziwnej lądowej postaci, nie wiedząc czemu nie oddychającej tlenem rozpuszczonym w wodzie, lecz powoli przemieszczającej się w otoczeniu zabawnych, unoszących się do góry sznurów pęcherzyków powietrza. I co najważniejsze – całe to niezwykle piękno podwodnego świata możemy podziwiać nie tylko włączając w naszym telewizorze kanał National Geographic!

Uprawianie tego pozornie niedostępnego sportu możliwe jest od ponad dwudziestu lat na naszej uczelni. Tyle czasu istnieje bowiem Klub Płetwonurków PL „Paskuda”. A Politechnika Lubelska to jedyna uczelnia w regionie wspierająca działalność tego rodzaju akademickiego klubu sportowego.

„Paskuda” to aktualnie ponad trzydziestu członków i kilkunastu kandydatów na członków będących studentami, pra-

Bliskie spotkania członków klubu

cownikami lub absolwentami naszej uczelni, i jednocześnie jeden z najbardziej aktywnych klubów sportowych w strukturze Politechniki Lubelskiej.

Wiele osób sądzi, że nurkowanie to sport elitarny i kosztowny, a więc niedostępny dla przeciętnego zjadacza chleba, nie mówiąc już o studentach. Nic bardziej mylnego! Dzięki od lat gromadzonemu przez uczelnię i klub wysokiej klasy profesjonalnemu sprzętowi, jedyne co jest wymagane od kandydatów na nurków to chęci i zapał. Kilkakrotnie w ciągu roku organizowane są w klubie kursy dla osób pragnących rozpocząć przygodę z nurkowaniem. Kończący je otrzymują międzynarodową licencję systemu PADI, honorowaną na całym świecie. W przypadku studentów PL kursy odbywają się na zasadzie niekomercyjnej. Biorący w nich udział pokrywają jedynie część kosztu szkolenia i wydania licencji mającej formę karty kredytowej. Koszt ten to około 50% standardowej opłaty w typowych krajowych centrach nurkowych.

Pierwszy krok to kurs OWD (Open Water Diver) uprawniający do nurkowania na głębokość do 18 metrów, po zaliczeniu zajęć teoretycznych, ćwiczeń na basenie i na wodach otwartych. Kolejny – to kurs AOWD (Advanced Open Water Diver) – z licencją na nurkowanie do głębokości 30 metrów. Potem można doskonalić swoje umiejętności na szeregu kursów

Nurkowanie to sport partnerski

specjalistycznych obejmujących np. nawigację podwodną, nurkowanie podlodowe, nurkowanie wrakowe itp.

Właściwym byłoby w tym miejscu kolejne pytanie. Tak, ale cały ten bajecznie kolorowy podwodny świat to rafy koralowe Morza Czerwonego, czy Australii i Oceanii! A nie są to, chwilowo z prozaicznych przyczyn, ulubione kierunki wakacyjnych wyjazdów przeciętnego studenta PL. Gdzie ta przyjemność i fascynacja? Już odpowiadam – chociażby jedynie 40 kilometrów od Lublina, nad jeziorem Piaseczno. W tej ciemnej, zimnej i mało przejrzystej wodzie niezbyt przypominającej egzotyczne rafy?! Dokładnie tak samo myślał piszący ten tekst, przez lata namawiany do spróbowania nurkowania. A okazało się, że to nie jest do końca tak! Jakie było moje zdziwienie za pierwszym i każdym następnym razem zejścia pod powierzchnię jeziora Piaseczno! Cisza i spokój, maksymalny relaks i odprężenie, lasy podwodnej

Podwodny świat i jego mieszkańcy

roślinności i lawice mijanych rybek, znanych mi dotychczas jedynie ze stoiska rybnego w TESCO. Ryby płochliwe i bardziej odważne. Najprawdziwsze raki spacerujące po dnie, czy też niezwykle refleksy światła słonecznego widzianego od strony dna jeziora przy wraku dużej łodzi. Czy jeszcze bardziej niezwykle wrażenia z pierwszego nurkowania nocnego, kiedy każdą śpiącą rybę, zawieszoną w toni lub tkwiących w bezruchu przy dnie można niemal dotknąć. O duszeniu się ze śmiechu podczas próby pozornie łatwego trafienia w wyznaczone miejsce w trakcie ćwiczenia nawigacji podwodnej (z upartym kompasem, który nie wie, czemu prowadzi pomiędzy lekko zdziwionych plażowiczów, zamiast do wyznaczonego podwodnego celu), czy o najprawdziwszym milicjancie w pełnym umundurowaniu stojącym na dnie jeziora już nie wspomnę. Poznanie tych tajemnic pozostawię tym, którzy zechcą kiedyś spróbować nurkowania chociażby w naszych krajowych akwenach, czy podczas wyjazdów organizowanych przez klubowiczów do Chorwacji, Norwegii, czy Egiptu. Wszystkim zainteresowanym polecam stronę internetową klubu (www.paskuda.pollub.pl) oraz zapraszam na spotkania klubowe, które odbywają się w siedzibie „Paskudy” (DS-3) w każdy czwartek o godzinie 19.

Dariusz Mazurkiewicz

Kolejny złoty medal Jacka Puchacza w kick-boxingu

Po przerwie wakacyjnej zawodnicy Sportowego Klubu Kick-Boxing Politechniki Lubelskiej sezon rozpoczęli od udziału w Mistrzostwach Polski Juniorów i Młodzieżowców Kick-boxing w wersji Light-Contact w dniach 1-2 października 2005 r. w Łącku. **Srebrny medal** i tytuł Wicemistrza Polski zdobył tam **Kamil Łuczkiwicz** w kat. do 69 kg wśród juniorów, a **brązowy medal** wśród młodzieżowców zdobyła **Karolina Brodzik** w kategorii wagowej do 60 kg.

Następnie w Mistrzostwach Polski Kick-Boxing w wersji Light-Contact Seniorów i Kobiet w dniach 15-16 października 2005 r. w Piasecznie **brązowy medal** zdobył **Jacek Puchacz** w kat. wagowej najcięższej +94 kg.

W dniu 6 listopada 2005 r. w Nowym Sączu odbyły się Otwarte Mistrzostwa Polski Kick-Boxing Juniorów i Młodzieżowców w formule low-kick. Z naszego Klubu brało w nich udział 2 juniorów. W kategorii wagowej do 67 kg **srebrny medal** zdobył **Kamil Łuczkiwicz**, a **brązowy medal** w kategorii wagowej do 63,5 kg zdobył **Michał Barabach**. Kamil zdobył w 2005 roku już trzeci medal na Mistrzostwach Polski. Wcześniej został Mistrzem Polski Juniorów w full-contakcie i Wicemistrzem w light-contakcie. Tym razem walkę o finał wygrał jednogłośnie z Oliwerem Martyną z Krynicy, a w finale nieznacznie przegrał 2:1 z reprezentantem Łotwy – Nożowos Germans. Kamil został reprezentantem Polski Juniorów w Full-Contakcie. Miał jechać na Mistrzostwa Świata do Moskwy, ale zostały odwołane.

W dniach 11-12 listopada 2005 r. w Kobylej Górze w Mistrzostwach Polski Kick-Boxing w wersji Full-Contact brało

Akademicki Puchar Polski Kick-Boxing w Warszawie. Od lewej stoją: Sylwester Protas, Tadeusz Poljański – trener, Artur Flis, Rafał Aleksandrowicz, Marcin Rekiel i Tomasz Borowiec

udział 2 naszych zawodników. **Jacek Puchacz** zdobył **złoty medal i tytuł Mistrza Polski** w najcięższej kategorii wagowej +91 kg, a **Tomasz Borowiec** zdobył **brązowy medal** w kategorii wagowej do 71 kg. Jacek Puchacz przygotowywany przez Kazimierza Piwowarczyka wygrał dwie walki. Najpierw pokonał Piotra Mlińskiego z Sosnowca, a w finale pokonał Michała Dudę z Poznania. Natomiast Tomek wygrał najpierw z Markiem Palkiewiczem z Wrocławia, następnie pokonał Przemysława Grabowskiego z Brzezina, a w półfinale przegrał z Jakubem Kopańskim z FMS Warszawa, który później został Mistrzem Polski.

Zawodnicy (**Jacek Puchacz**, **Kamil Łuczkiwicz** i **Tomasz Borowiec**) oraz instruktorzy (**Dariusz Sigłowy**

i **Kazimierz Piwowarczyk**) już kolejny rok z rządu zostali docenieni i w dniu 16 grudnia 2005 r. na podsumowaniu sportowych osiągnięć za rok 2005 otrzymali pamiątkowe statuetki z rąk Prezydenta Miasta Lublina.

W nowym roku kalendarzowym rywalizację rozpoczęliśmy od udziału w Akademickim Pucharze Polski w kick-boxingu rozgrywanym w formule semi- i light-contact w Warszawie w dniu 21 stycznia 2006 r. Bardzo dobrze zaprezentowali się studenci reprezentujący Politechnikę Lubelską i jednocześnie Sportowy Klub Kick-Boxing i KU AZS Politechniki Lubelskiej. Zawodnicy brali udział jednego dnia w dwóch formułach. Najlepiej walczył **Artur Flis** i Sylwester Protas, którzy zdobyli po 2 medale. Artur zdobył **srebrny medal** w wersji light-contact i **brązowy medal** w wersji semi-contact w kategorii wagowej do 63 kg, a **Sylwester Protas** zdobył również **srebrny medal** w light-contact i **brązowy** w semi-contact w kategorii najcięższej tj. +89 kg. **Tomek Borowiec** zdobył **srebrny medal** w light-contact w kategorii wagowej do 74 kg. Zawodnicy walki finałowe w light-contact przegrali nieznacznie, gdyż wynikiem 2:1. Kolejny **brązowy medal** dla Politechniki zdobył **Marcin Rekiel** w wersji semi-contact w kategorii wagowej do 69 kg. W Pucharze Polski brało udział 66 zawodników i 10 zawodniczek w wersji light-contact oraz 47 zawodników i 12 zawodniczek w wersji semi-contact. Walki były rozgrywane w 7 kategoriach wagowych – studenci i 4 kategoriach wagowych – studentki. W zawodach brało udział 21 klubów z całej Polski w których studenci reprezentowali różne uczelnie.

W dniu 6 maja w Lublinie w hali sportowej Politechniki Lubelskiej będziemy po raz kolejny organizować Mistrzostwa Polski Wschodniej w wersji light-contact. Serdecznie zapraszamy na zawody oraz do aktywnego uczestnictwa w zajęciach kick-boxingu.

www.skkb.pollub.pl

Tadeusz Poljański

Akademicki Puchar Polski Kick-Boxing w Warszawie. Od lewej stoją zawodnicy SKKB PL: Tomasz Borowiec, Grzegorz Mróz, Artur Flis, Sylwester Protas, Tadeusz Poljański – trener, Rafał Aleksandrowicz, Marcin Rekiel

TEKSTY NAPISALI LUB OPRACOWALI DO DRUKU:

Hanna Aleksandrowicz, kierownik artystyczny Zespołu Tańca Ludowego
Elżbieta Anasiewicz, kierownik Biura Rektora i Organizacji Uczelni
Magdalena Biernikiewicz, Zespół Pieśni i Tańca PL
Bożenna Blaim, kierownik Studium Języków Obcych PL
Damian Borcuch, Samorząd Studentów PL
Halina Cap, sam. referent, Biuro Rektora i Organizacji Uczelni
Małgorzata Ciośmak, adiunkt, Katedra Inżynierii Procesowej, Spożywczej i Ekotechniki, WM
Krzysztof Ciupak, przewodniczący Komisji Kultury Samorząd Studentów PL
Iwona Czajkowska-Deneka, rzecznik prasowy
Marzenna Dudzińska, prof. nadzw. PL, Instytut Inżynierii Ochrony Środowiska, WIŚ
Leszek Gardyński, adiunkt, Katedra Inżynierii Materiałowej, WM
Elżbieta Gontarz, specjalista, Biuro Rektora i Organizacji Uczelni
o. Jürgen Hoffend, duszpasterz akademicki PL
Monika Jakubiak, starszy referent, Biuro Karier Studenckich
Tadeusz Janowski, prof. zw., Instytut Podstaw Elektrotechniki i Elektrotechnologii, WEiI
Anna Kędzierska, Koło Naukowe Menedżerów, WZIPT
Beata Kijak-Mitura, sam. referent, Biuro Współpracy z Zagranicą i Badań Naukowych
Grzegorz Komarzyniec, Koło Naukowe Technologii Nadprzewodnikowych i Plazmowych „Sonda”
Rafał Korszun, Samorząd Studentów PL
Marek Kosmowski, prof. nadzw., Katedra Elektrochemii, WEiI
Grzegorz Koszałka, adiunkt, Katedra Silników Spalinowych i Transportu, WM
Danuta Kowalik, st. technik, Katedra Inżynierii Procesowej, Spożywczej i Ekotechniki, WM
Teresa Krolopp, specjalista, Katedra Podstaw Inżynierii Produkcji, WM
Elżbieta Krzezińska, kierownik Chóru Akademickiego PL
Tomasz Kusz, specjalista, Instytut Technologicznych Systemów Informacyjnych, WM
Elżbieta Lewandowska, samodzielny referent, Biuro Współpracy z Zagranicą i Badań Naukowych
Michał Lanczont, Koło Naukowe Technologii Nadprzewodnikowych i Plazmowych „Sonda”
Anna Malyszek, gł. specjalista, Biuro Współpracy z Zagranicą i Badań Naukowych
Aleksandra Matyjaszczyk, bibliotekarz, Biblioteka Główna PL
Joanna Michałowska, Koło Naukowe „Mechatronik”, WEiI
Piotr Mochol, kierownik artystyczny Formacji Tańca Towarzystwa PL „GAMZA”
Magdalena Mordel, Koło Naukowe Menedżerów, WZIPT
Izabela Pasierbiewicz, st. wykładowca, SWFiS
Irmína Pater, specjalista, Katedra Podstaw Konstrukcji Maszyn, WM
Małgorzata Pawłowska, adiunkt, Instytut Inżynierii Ochrony Środowiska, WIŚ
Tadeusz Poljański, prezes Sportowego Klubu Kick-Boxing PL
Stawomir Przyłucki, adiunkt, Katedra Elektroniki, WE
Magdalena Rogalska, adiunkt, Instytut Budownictwa i Architektury, WIBiS
Anna Rudawska, asystent, Katedra Podstaw Inżynierii Produkcji, WM
Jerzy Runowicz, st. referent, Katedra Procesów Polimerowych, WM
Rafał Rusinek, adiunkt, Katedra Mechaniki Stosowanej, WM
Henryk Sobczuk, prof. nadzw. PL, Instytut Inżynierii Ochrony Środowiska, WIŚ
Henryka Stryczeńska, prof. nadzw., Instytut Podstaw Elektrotechniki i Elektrotechnologii, WEiI
Hanna Strzemięcka, była kierownik Grupy Tańca Współczesnego PL
Anna Sumorek, Koło Naukowe Menedżerów, WZIPT
Anna Szafranek, adiunkt, Katedra Matematyki i Geometrii Inżynierskiej, WIBiS
Barbara Tymicka, sam. referent, Biuro Rektora i Organizacji Uczelni
Józef Waniurski, prof. nadzw., Katedra Matematyki Stosowanej, WZIPT
Anna Wysocka, asystent, Instytut Inżynierii Ochrony Środowiska, WIŚ
Maciej Włodarczyk, asystent, Katedra Podstaw Inżynierii Produkcji, WM
Wojciech Zieliński, Koło Naukowe „Merchatronik”, WEiI

„Biuletyn Informacyjny Politechniki Lubelskiej”

wydaje Politechnika Lubelska za zgodą rektora
Adres redakcji: Politechnika Lubelska,
ul. Nadbystrzycka 38d, 20-618 Lublin
tel. 538-11-08, fax 532-26-12

Rada Programowa

mgr Marta Bijas, dr hab. inż. Piotr Kacejko, prof. PL (przewodniczący),
dr inż. Magdalena Rzemieniak, dr hab. inż. Barbara Surowska, prof. PL,
dr hab. inż. Bogusław Szmygin, prof. PL

Zespół redakcyjny

mgr Iwona Czajkowska-Deneka (redaktor naczelny),
mgr Katarzyna Krygier-Durakiewicz, mgr Anna Polnik

Stali współpracownicy

dr inż. Jerzy Montusiewicz, dr inż. Stawomir Przyłucki,
dr inż. Magdalena Rogalska, dr inż. Anna Rudawska,
mgr Krystyna Wojciechowska, dr inż. Anna Wysocka

Zdjęcia: Hanna Celoch, Paweł Luty, Piotr Wołoszyk, archiwum

Wykonanie: „ARTEM”, <http://www.artem.pl>

Nakład: 500 egz.

Numer zamknięto 31.01.2006 r.

Redakcja nie zwraca tekstów nie zamówionych
oraz zastrzega sobie prawo ich skracania i redagowania.

JUBILEUSZ 30-LECIA CHORU POLITECHNIKI LUBELSKIEJ

INAUGURACJA ROKU AKADEMICKIEGO 2005/2006

ISSN 1428-40-14